

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 47' (97) - ΤΕΥΧΟΣ 2 - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2020

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ του Μακ. Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Κλάδος Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καί Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Φιλόθεος

Διευθυντής Κλάδου Ἐκδόσεων Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ:

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΞΙΑ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ: Κωνσταντῖνος Χολέβας

Διορθώσεις Δοκιμῶν: Κωνσταντῖνος Χολέβας, δρ Ζαμπία Ἀγριμάκη

Στοιχειοθεσία - Σελιδοποίηση: Κλάδος Ἐκδόσεων, δρ Γιασμῖνα Μουσείδου

Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία: Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Υπευθύνος τυπογραφείου: Χρ. Κωβαῖος, Πρωτομαγιάς 3 - 145 68 Κρυονέρι Ἀττικῆς

Τηλ. 210-8160127 - FAX 210-8160128

Διεύθυνση περιοδικῶν: Ἀθηνᾶς 30, 105 51 Ἀθήνα - Τηλ. 211-1825296 - FAX 211-1824317

<http://www.ecclesia.gr> e-mail: periodika@ecclesia.gr

Γιά τίν ἀποστολή ἀνακοινώσεων καί εἰδήσεων ἀπευθύνεσθε:

- γιά τό περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ: periodika@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: efimerios@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΘΕΟΛΟΓΙΑ: theologia@ecclesia.gr

Τό περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ σέβεται τόν γλωσσικό τύπο τῶν ὁμιλῶν πού δημοσιεύει

Περιεχόμενα

Τεύχος-2ο
Φεβρουάριος 2020

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ	116
ΟΜΙΛΙΑΙ	
• Τά Καινοδιαθηκικά Ἀναγνώσματα τῶν Κυριακῶν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς τοῦ π. Ἰωάννου Σκιαδαρέση	117
• Τό βιβλίό τῆς Παρακλητικῆς ὡς σταθερή Ποιμαντική τῆς Ἐκκλησίας τοῦ πρωτ. Βασιλείου Ἰω. Καλλιακμάνη	130
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	137
ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ	187
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	189

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

Σ ΤΟ τεύχος Φεβρουαρίου του Περιοδικού ΕΚΚΛΗΣΙΑ δημοσιεύουμε τίς ἐπιστημονικές ἀνασυνώσεις τοῦ π. Ἰωάννου Σκιαδαρέση, Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ΑΠΘ, καί τοῦ π. Βασιλείου Καλλιακμάνη, Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ΑΠΘ, οἱ ὁποῖες παρουσιάσθηκαν στό ἸΖ΄ Πανελλήνιο Λειτουργικό Συμπόσιο ποῦ διοργάνωσε ἡ Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως στήν Κόρινθο (17-19 Σεπτεμβρίου 2018).

Τά Ἐκκλησιαστικά Χρονικά εἶναι ἀφιερωμένα στόν Συνοδικό Ἑορτασμό τῆς μνήμης τοῦ Μεγάλου Φωτίου, ὁ ὁποῖος ἔλαβε χώραν στήν Πεντέλη στίς 6.2.2020.

Ἡ ὕλη τοῦ τεύχους συμπληρώνεται μέ τά ὑπηρεσιακά κείμενα τῶν Κανονισμῶν καί τῶν Προκηρύξεων καθῶς καί μέ τίς εἰδησεογραφικές στήλες.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ὑπενθυμίζουμε ὅτι ἡ νομική ἰσχὺς τῶν Κανονισμῶν καί τῶν Προκηρύξεων ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία ἀναρτίσεώς τους στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Κανονισμός 246/2013, ἄρθρο 1, ΦΕΚ Α 275).

ΟΜΙΛΙΑΙ

Τά Καινοδιαθηκικά Ἀναγνώσματα
τῶν Κυριακῶν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς
τοῦ π. Ἰωάννου Σκιαδαρέση, Καθηγητοῦ Α.Π.Θ.
(Ὁμιλία στό ΙΖ' Πανελλήνιον Λειτουργικόν Συμπόσιον,
Κόρινθος, 17-19 Σεπτεμβρίου 2018)

Τό θέμα τῆς εἰσήγησης, πού ανέλαβα, εἶναι «τά Καινοδιαθηκικά Ἀναγνώσματα τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς καί τῆς Μ. Ἑβδομάδας». Τό θέμα αὐτό ὅμως, τό βρίσκω ἄρκετά μεγάλο. Γιά τόν λόγο αὐτό ἐκτός τοῦ ὅτι θά τό περιορίσω στά ἀναγνώσματα μόνο τῶν Κυριακῶν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, θά τό διεξέλθω καί συντόμως. Θά δώσουμε κατ' ἀρχάς σάν εἰσαγωγή καί πάντως πολύ συνοπτικά, κάποια κύρια χαρακτηριστικά τῆς Τεσσαρακοστῆς. Κατόπιν θά μνημονεύσω τά ὀριζόμενα Καινοδιαθηκικά ἀναγνώσματα στή λατρεία αὐτῆς, πράγμα εὐκόλον. Τέλος θά προσπαθῆσω, συσχετίζοντας τά ἀναγνώσματα αὐτά μέ τό κυρίαρχο ἐορτολογικό θέμα τῆς Κυριακῆς, γιά τήν ὁποία πρόκειται, νά αἰτιολογήσω τήν ἀνάγνωσή τους, τήν ἡμέρα αὐτή. Τοῦτο τό τρίτο εἶναι τό βασικότερο.

1. Κάποια βασικά χαρακτηριστικά τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς

α. Προηγείται διαδοχική βιωματική προετοιμασία πέντε Κυριακῶν

Ἡ Μ. Τεσσαρακοστή, ὡς μιά οὐσιαστικότερη ἐν μετανοίᾳ πορεία πρὸς τό Πάσχα, τήν ἐορτή τῶν ἐορτῶν, δέν μᾶς ἔρχεται, ὅπως καί κάθε φάση λατρευτική, ξαφνικά καί ἀπροετοίμαστα. Προαναγγέλλεται καί προετοιμάζεται διαδοχικά ἕνα ὀλόκληρο μῆνα, πρὶν αὐτή ἀρχίσει. Αὐτό τό ἔργο ἐπιτελοῦν πέντε διαδοχικές Κυριακές, πού προηγοῦνται τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς καί εἰσάγουν στήμετάνοια, στό ξεσκεπάσμα τοῦ παραμελημένου μας «ἔσω» ἀνθρώπου. Εἶναι ἡ Κυριακή τοῦ Ζαχαρίου¹, ἡ πρώτη Κυριακή, πού ὑποβάλλει γενικά τή βαθιά ἐπιθυμία καί τή νοσταλγία γιά τή συνάντηση τοῦ μικροῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεό, τή

δικαιοσύνη του καί τήν ἀληθινή ζωή. Ἡ δεύτερη, ἡ Κυριακή τοῦ Τελῶνη καί τοῦ Φαρισαίου², εἶναι ἡ Κυριακή πού μέ τά ἀναγνώσματά της καί τούς ὕμνους της προβάλλει τό κάλλος τῆς ξεχασμένης καί δυσφημισμένης ταπεινώσεως καί προτρέπει, πάντα, ἀλλά ἰδιαίτερα τήν ὥρα τῆς προσευχῆς, στήν ὑπέρβαση τῆς ὑπερηφάνειας, τῆς αὐτοπροβολῆς, τῆς αὐτοεξύμνησης, τῆς αὐτοδικαίωσης, τοῦ ἐκκωφαντικοῦ κομπιασμοῦ, ἐν ἐνί λόγῳ, τοῦ σκοτεινοῦ Φαρισαϊσμοῦ. Ἡ τρίτη, ἡ Κυριακή τοῦ ἀσώτου ἢ καλύτερα τοῦ σπλαχνικοῦ πατέρα³ παρουσιάζει τήν ἀνάγκη νοσταλγίας καί τελικῆς ἐπιστροφῆς στή χαρά τῆς πατρικῆς οἰκίας, στό φῶς τῆς θείας ἀγάπης. Ἡ τέταρτη, ἡ Κυριακή τῆς τελικῆς Κρίσεως⁴ ἢ Κυριακή τῆς Ἀπόκρως, ὑπογραμμίζει ὅτι ἡ σπουδαιότερη πλευρά τῆς θρησκείας δέν εἶναι μόνο οἱ αὐτονομημένες τελετουργίες καί τά ἔθιμα, ἢ ἀκόμη καί οἱ κατ'ἐϋθειαν σχέσεις μέ τό θεῖον, ἀλλά ἡ καινή ἐντολή τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἡ συγκεκριμένη καί προσωπική ἀγάπη γιά κάθε ἀνθρώπινο πρόσωπο καί ὄχι ὁ ἄλτρουϊσμός σέ ἀνώνυμες ὀντότητες. Ἡ πέμπτη, τέλος, Κυριακή τῆς συγγνώμης ἢ Κυριακή τῆς Τυροφάγου ὑπενθυμίζει τήν ἀπό τόν Παράδεισο τῆς τρυφῆς ἐξορία τοῦ Πρωτοπλάστου Ἀδάμ καί δημιουργεῖ τή νοσταλγία του. Ἡ ἐκκλησία, ἀποκαλύπτοντας τήν ὁμορφιά τῆς βασιλείας, ὑπογραμμίζει ὅτι ἡ πορεία πρὸς τήν εἴσοδό μας στόν παράδεισο ἤγγικε. Μέ τό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα⁵ θέτει τούς κανόνες ἀπελευθέρωσής μας ἀπό τόν κόσμον τοῦτο καί τούς ὅρους εἰσόδου μας στήν ἐγγύτερη πορεία γιά τόν σταυρό καί τήν ἀνάσταση. Εἶναι ἡ νηστεία, ἡ συγγνώμη καί ἡ ἀγάπη, ἡ λύση τοῦ ἀδιεξόδου στίς ἀνθρώπινες σχέσεις.

Μέ τις δύο αυτές τελευταίες Κυριακές αρχίζει μιά περιορισμένη και «προοδευτική» νηστεία. Προηγείται άποχή από τό Κρέας. Καί έπεται άποχή και από τό τυρί. Για νά απαιτηθεί πλήρης νηστεία από τίν Καθαρά Δευτέρα, τίν αρχή τής Μ. Τεσσαρακοστής.

β. Συνυπάρχουν στό ισχύον τυπικό παλαιά λειτουργικά στοιχεία μέ νεώτερα

Στήν περίοδο τής Μ. Τεσσαρακοστής, στά αναγνώσματα και στήν ύμνογραφία, μπορούμε νά διακρίνουμε άλλεπάλληλα στρώματα λειτουργικών παραδόσεων, διαφόρων εποχών και διαφόρου προελεύσεως. Συνυπάρχουν, μέ άλλα λόγια, στή σημερινή μορφή τών ακολουθιών τής Τεσσαρακοστής (στό έν χρήσει τυπικό τής Κωνσταντινουπόλεως) παλαιά στοιχεία, ή κατάλοιπα στοιχείων σέ συνδυασμό μέ νεώτερα στοιχεία. Τά δεύτερα όπωσδήποτε, κάποιες φορές, κυριαρχούν. Τά παλαιά έορτολογικά θέματα είχαν διαμορφωθεί βασικά στά Ίεροσόλυμα. Καί έτυχαν έπεξεργείας στήν Κωνσταντινούπολη, όπου και προστέθηκαν καινούργια στοιχεία. Παρ' όλα ταύτα, μπορούμε στή σημερινή μορφή νά διακρίνουμε μιά γενική κατευθυντήρια γραμμή, πού δεσπόζει και μιά σχετική ένότητα, πού όφείλεται στό γεγονός ότι ένωρίς όλοένα άποκρυσταλλωνόταν τό βασικό διάγραμμα και ό σκοπός κάθε κύκλου έορτής. Άλλωστε και ή ύμνογραφία και ή λατρεία δέν είναι μιά ζωντανή πραγματικότητα; Χωράει και απαιτεί λοιπόν και προσθαφαιρέσεις.

γ. Ή Τεσσαρακοστή συνιστά βαπτισματική προετοιμασία για τίν άποδοχή τής πίστεως τό βράδυ τής αναστάσεως

Πολύ παλαιό χαρακτηριστικό τής περιόδου τής Τεσσαρακοστής είναι ή συστηματική προετοιμασία και κατήχηση, πού γινόταν καθ' όλη τή διάρκεια της στήν παλαιά εκκλησία, για τίν άποδοχή τής πίστεως τό βράδυ τής αναστάσεως θείας λειτουργίας. Ήταν έργο, πού άντανακλάται και στήν ύμνογραφία, πού δέν τό παρέλειπε ή

εκκλησία. Σήμερα, δέν υπάρχει έν πολλοίς ή βαπτισματική κατήχηση. Χρειάζεται όμως και σήμερα συνεχής συνειδητοποίηση ότι «τό νά είσαι χριστιανός σημαίνει νά γίνεσαι και πάλι χριστιανός, εκ νέου, νά αναβαπτίζεσαι στή ζωή τής εκκλησίας»⁶. Έτσι και σήμερα και πάντα απαιτείται ή πρόσληψη από τούς πιστούς τών κατηχητικών στοιχείων τής ύμνογραφίας τής Τεσσαρακοστής για τή νοπή αναβάπτισή μας, τό δικό μας Πάσχα, τή δική μας διάβαση στήν έν Χριστώ ζωή.

δ. Ή Τεσσαρακοστή προσανατολίζει κυρίως στόν σταυρό

Ή Μ. Τεσσαρακοστή έχει ένα έμφανή τροπισμό. Τά αναγνώσματά της ευθέως ή πλαγίως στρέφονται γύρω από τόν σταυρό του Κυρίου. Θα μου πείτε όλο τό λειτουργικό έτος τό ίδιο δέν γίνεται; Ναί, μέ τή διευκρίνιση ότι τή Μ. Τεσσαρακοστή αυτός ό σταυρικός τροπισμός είναι ιδιαίτερα ευδιάκριτος. Κορυφώνεται δέ τή Μ. Πέμπτη έσπέρας, όπου λαμβάνει χώρα ή ιστορική σταύρωση του Κυρίου. Θα ήθελα, λοιπόν, μέ τίν ευκαιρία αυτή, όταν ειδικά θα μιλάμε για τά αναγνώσματα τής Σταυροπροσκυνήσεως, πού ιδιαίτερα προβάλλουν τόν σταυρό του Κυρίου, νά μου επιτρέψετε νά πω κάτι παραπάνω για τό κεντρικό αυτό θέμα.

ε. Ή χαρμολύπη είναι τό ιδιαίτερο στίγμα τής Τεσσαρακοστής

Δέν υπάρχει μόνο τό αρνητικό-άπαγορευτικό στοιχείο στήν περίοδο τής Μ. Τεσσαρακοστής. Δέν υπάρχει μόνο ό περιορισμός, ή κατά κόσμον θλίψη, ή στέρηση ή ή άποχή από αγαθά και ό σταυρός, πού όλοένα υποβάλλονται στους πιστούς τίν Μ. Τεσσαρακοστή. Ύπάρχει και ή άλλη «ατμόσφαιρα», στήν όποία μās εισάγει και στήν όποία μās καλλιεργεί ή Τεσσαρακοστή. Αυτή ή άλλη «ατμόσφαιρα», τό κάτι άλλο, μέσα στό όποιο μπαίνουμε, διαπερνά όλόκληρη τή ζωή μας. Δημιουργεί, μυστικά και άθόρυβα και τεχνηέντως, τό άνοιγμά μας και τή λαχτάρα μας

γιά τις πραγματικότητες της Ἀναστάσεως καί τῆς μόνιμης χαρᾶς. Αὐτό τό πάντρεμα βιωμάτων δημιουργεῖ τή γνωστή μας χαρμολύπη. Αὐτό τό ὀξύμωρο καί αντιφατικό σχῆμα κυριαρχεῖ μεθοδικά, ἀπόλυτα πετυχημένα σέ ὅλη τήν Τεσσαρακοστή. Ἐναλλάσσεται ἡ ἡρεμ θλίψη μέ τήν εὐθυμία. Τήν κατάστασι ἀγωνίας καί πόνου διαδέχεται ἡ εἰρήνη καί ἡ χαρά. Αὐτό πού στήν ἀρχή φαίνεται σάν μονοτονία, ἀποκαλύπτεται σάν εἰρήνη. Τελικά κυριαρχεῖ ἡ χαρά γιά τήν ξαναγεννημένη ἐπιθυμία γιά τόν Θεό⁷. Δέν ὑπάρχει τροπάριο πού, ἂν καί εἰσηγεῖται τό θλιμμένο, νά μὴν κλείνει μέ τήν ὑπόμνησι τῆς ἐλπίδας, τοῦ φωτός καί τῆς χαρᾶς τῆς Ἀνάστασις. Ἐνα μόνο παράδειγμα:

«Τοῖς ἐν σκότει ἁμαρτημάτων πορευομένοις
φῶς ἀνέτειλας Χριστέ, τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρα-
τείας.

Καί τήν εὐσημον ἡμέραν τοῦ Πάθους σου,
δείξον ἡμῖν, ἵνα βοῶμεν σοι.

Ἀνάστα ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς»⁸.

Αὐτά εἶναι τά κυριότερα γενικά χαρακτηριστικά τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς. Καί τώρα νά τί δοῦμε λίγο ἀπό πιό κοντά.

2. Ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστή.

Ἡ Μ. Τεσσαρακοστή ἀνοίγει μέ τόν μεγάλο κατασκευτικό ἐσπερινό τῆς Κυριακῆς τῆς Τυροφάγου, τόν Ἐσπερινό τῆς συγγνώμης. Ἀπό τήν Καθαρά Δευτέρα, πρώτη μέρα τῆς νηστείας, ἀρχίζει ἡ ἀπαρίθμησι τῶν σαράντα ἡμερῶν. Σαράντα μέρες συμπληρώνονται τήν Παρασκευή πρὸ τῶν Βαΐων. Ἐμεῖς, ὅμως, θά συμπεριλάβουμε στήν εἰσήγησή μας καί τήν Κυριακή τῶν Βαΐων, πού εἶναι «προανάκρουσμα τῆς ἱστορίας τοῦ πάθους⁹», τοῦ σταυροῦ καί τῆς ἀνάστασις.

Ὡς γνωστό ὁ ἀριθμός σαράντα καθορίστηκε κατὰ μίμησι βιβλικῶν προτύπων (περιπλάνησι τῶν Ἑβραίων ἐπὶ σαράντα ἔτη στήν ἔρημο, παραμονή Μωυσέως ἐπὶ σαράντα μέρες στό ὄρος Σινά¹⁰, παραμονή Ἡλία στήν ἔρημο τοῦ Χωρήβ¹¹, ἰδίως παραμονή τοῦ Χριστοῦ στήν ἔρημο μετὰ τή βάπτισή του καί νίκη κατὰ τῶν πειρασμῶν¹² κ.ο.κ.), πρότυπα στά ὁποῖα δέν ὑπάρχει λόγος

νά ἀναφερθοῦμε ἀναλυτικά ἐδῶ. Ἐτσι περνοῦμε ἀμέσως στά Καινοδιαθηκικά ἀναγώσματα τῆς Α΄ Κυριακῆς τῶν Νηστεῶν, τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας.

Κυριακή Α΄ τῶν Νηστεῶν (τῆς Ὁρθοδοξίας)
Ἀπόστολος: Ἐβρ. 11, 24-26, 32-40.

Τήν Κυριακή τῆς Α΄ Νηστεῶν ἡ ὅπως λέγεται σήμερα Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀναγινώσκεται ὡς Ἀπόστολος ἡ περικοπή τῆς *Πρὸς Ἑβραίους* ἐπιστολῆς κεφ. 11, στ. 24-26 καί 32-40. Ἡ περικοπή ὅμως αὐτή, κατὰ τό παλαιότερο Ἱεροσολυμητικό κανονάριο, διαβαζόταν – καί καλῶς διαβαζόταν – στή μνήμη τῆς γιορτῆς τῶν προφητῶν Μωυσέως, Ἀαρὼν καί Σαμουήλ, ἡ ὁποία ἐτελεῖτο τήν Α΄ Κυριακή τῶν Νηστεῶν. Ἡ περικοπή ἄλλωστε, ἀναφέρεται στοὺς ἀγῶνας καί τά πάθη τῶν προφητῶν. Ἀναφέρεται ἐπώνυμα στόν Μωυσῆ (στ 24-26). Τό προκειμένο, («εὐλόγητος εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν»), παραπέμπει σέ Παλαιοδιαθηκικούς ἄνδρες. Στό ἀλληλούαριο («Μωυσῆς καί Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ»), πού προηγεῖται τοῦ ἀποστόλου, παραπέμπει ἐπίσης σέ Παλαιοδιαθηκικούς ἱερεῖς κ.λπ.

Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας ὀνομάστηκε ἀργότερα στό Τυπικό τῆς Κωνσταντινουπόλεως καί αὐτή τήν ἡμέρα ὀρίστηκε νά τιμᾶται, ὡς γνωστόν, περίλαμπρα ἡ νίκη τῆς Ὁρθοδοξίας κατὰ τῆς εἰκονομαχίας (843) καί κατ' ἐπέκτασι ἐναντίον κάθε κακοδοξίας. Διαβάζεται ὅμως ἡ ἴδια περικοπή, ἡ ὁποία διαβαζόταν τότε πού ἡ Κυριακή ἦταν ἀφιερωμένη στή μνήμη τῶν Παλαιοδιαθηκικῶν προφητῶν. Οἱ λόγοι γιά τοὺς ὁποίους παρέμεινε ἡ ἴδια περικοπή, ὅπως εἶναι φυσικό, διευρύνθηκαν:

Κατ' ἀρχάς τό ὅτι ἡ περικοπή αὐτή, ὅπως καί κάθε περικοπή τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, προέρχεται ἀπό τήν *Πρὸς Ἑβραίους* ἐπιστολή –σέ ἀντίθεσι πρὸς τίς ἀντίστοιχες περικοπές πού ὄριζε παλαιότερα τό Ἱεροσολυμητικό τυπικό νά προέρχονται ἀπό τήν *Πρὸς Ῥωμαίους* (ἀπό τό δωδέκατο κεφάλαιο οἱ περισσότερες)– ὀφείλεται στό γεγονός ὅτι ἡ *Πρὸς Ἑβραίους* ἐπιστολή, στό μεγαλύτερό της μέρος, μιλάει γιά τόν Μ. Ἀρχιερέα

Χριστό και την Ιερωσύνη του, του οποίου η θυσία στον σταυρό υπήρξε όχι μόνο ανωτέρα κάθε θυσίας του Ιουδαϊσμού και εις τό διηνεκές αλλά και ριζώνει στην αιωνιότητα. Καλύπτει δηλαδή η επιστολή ένα βασικό, τό βασικότερο, όπως είδαμε, χαρακτηριστικό της περιόδου της Σαρακοστής: τον σταυρικό προσανατολισμό του κόσμου.

Έπειτα στους αγώνες και τά παθήματα των προφητών Μωυσέως, Ααρών και Σαμουήλ προσετέθη ὅλη η διαχρονικά αγωνιζόμενη Ὀρθοδοξία. Έτσι, θά λέγαμε, ότι η Έκκλησία, μέ τί διεύρυνση αυτή, αναγινώσκει μιά περικοπή, η οποία τιμά την ιστορία, που κατέγραφαν και καταγράφουν πρόσωπα αγίων και δικαίων έσσει. Τά πρόσωπα αυτά έζησαν και ζουν μέ την ὀρθή πίστη. Πρόσωπα από την Παλαιά, την Καινή και την Παράδοση, που ως σκυταλοδρομοί θριάμβευσαν και θριαμβεύουν στον στίβο και στο σκάμμα της εκκλησίας. Η προσθήκη αυτή συμπεριλαμβάνει, από τί μιά, ὅλους τους αγωνιστές της εν Χριστῶ ἀλήθειας, και από την ἄλλη, τό και κυριότερο, προϋποθέτει την αποδοχή του ὀνειδισμού του Χριστού, του σταυρού του μέ ἄλλα λόγια, για τον ὅποιο κάνει λόγο η περικοπή.

Η εν λόγω περικοπή έχει και ένα ἄλλο γνώρισμα. Τό μεγαλύτερο μέρος της διαβάζεται και κατά την Κυριακή πρό της Χριστού γεννήσεως, μέ τί διαφορά ότι οι στίχοι 9 και 10 ἀντικαθίστανται, κατά την Κυριακή αυτή, από τους στίχους 24 έως 26 του ίδιου κεφαλαίου. Κατά τά ἄλλα, η περικοπή είναι η αυτή. Ὁ λόγος που διαβάζεται η παρούσα περικοπή, σχεδόν ὀλόκληρη, τίς δύο Κυριακές, της πρό των Χριστουγέννων και της Α΄ Νηστειῶν, είναι μάλλον προφανής: Μιά Κυριακή πρό της μεγάλης έορτής των Χριστουγέννων και την πρώτη Κυριακή της Μ. Τεσσαρακοστής, την Κυριακή της Ὀρθοδοξίας, η εκκλησία τιμά την αγωνιζόμενη Ὀρθοδοξία. Η ἀντικατάσταση επίσης στον Ἀπόστολο της Κυριακής της Ὀρθοδοξίας των στ. 9 και 10 από τους στ. 24 έως και 26, της ίδιας συνάφειας, νομίζω, έγινε γιατί οι στ. 24 έως και 26 μιλοῦν ξεκάθαρα, όπως αναφέραμε, για τον ὀνειδισμό του Χριστού. Οι

στίχοι αυτοί ὑπογραμμίζουν τον ὀνειδισμό του ἄσάρκου Λόγου, που προτίμησε, στά χρόνια της Π. Διαθήκης ὁ Μωυσῆς, ἀφοῦ ἀρνήθηκε την μεγαλοπρέπεια του παλατιοῦ του Φαραῶ και ἀποδέχτηκε τίς κακουχίες του λαοῦ του. Τόν ἴδιο ὀνειδισμό ἀκολούθησαν στί συνέχεια οι δίκαιοι και οι ἅγιοι της Παλαιᾶς. Τόν αυτό ὀνειδισμό του σαρκωμένου Λόγου ἀποδέχονται και κάνουν τρόπο ζωῆς ὅλοι οι ἅγιοι της Έκκλησίας. Ἐν και δέν λέγεται για ποιόν ὀνειδισμό πρόκειται είναι σαφές ότι πρόκειται για τον ὀνειδισμό του σταυρού του Κυρίου, ἀπό τον ὅποιο ἀπορρέει τό πολίτευμα του σταυροῦ. Ὅλοι αυτοί, παλαιοί και νέοι, ἐναρμονίζουν τί ζωή τους μέ τό σταυρικό φρόνημα της Ὀρθοδοξίας. Μέσα σ'αυτό τό μυστήριο του σταυροῦ, και πουθενά ἄλλου, έχουμε την πίστη μας ἀκέραιη και σίγουρη. Μέσα σ' αυτό και μόνον σ' αυτό βρίσκουμε τί σωτηρία μας.

Μέ τά δύο αυτά καταλαβαίνουμε ότι η Μ. Τεσσαρακοστή μας εισάγει ἐγγύτερα στον σταυρικό της προσανατολισμό. Που θά πει ότι μας εισάγει βαθύτερα στο μυστήριο του σταυροῦ, εντός του ὅποιο ζούμε και διά του ὅποιο και σωζόμαστε.

Γιά ὅλα αυτά που είπαμε προϋποτίθεται βεβαίως η ἀποδοχή ἐνότητας και ἀπόλυτης συνέχειας των δύο Διαθηκῶν, Παλαιᾶς και Καινῆς. Γι'αυτό ὅμως δέν θά μιλήσουμε. Νά πούμε μόνο ότι της *Πρός Ἑβραίους*, από την ὅποια ἀντλούνται ὅλες οι περικοπές της Σαρακοστής, κάθε χωρίου ὑπόκειται χωρίο της Παλαιᾶς.

Εὐαγγέλιο Α΄ Κυριακῆς: Ἰω. 1, 44-52

Τό εὐαγγέλιο της Κυριακῆς της Ὀρθοδοξίας είναι από τον Ἰωάννη, κεφ. 1, στ. 44-52. Τό εὐαγγέλιο αυτό μιλάει για τί συνάντηση του Φιλίππου και του Ναθαναήλ μέ τον Χριστό. Συνάντηση που τους βεβαίωσε ότι στο πρόσωπο του Ἰησοῦ οι μαθητές βρήκαν τον προκηρυχθέντα από τον Μωυσῆ και τους προφῆτες της Π. Διαθήκης Μεσσία. Ἀπό τώρα και στο ἔξῃς θά βεβαιώνονται, ἀκόμη περισσότερο, ότι ὁ Μεσσίας είναι ὁ Υἱός του Θεοῦ, που θά σταυρωθεῖ και θά

ἀναστηθεὶ ὄχι γιὰ νὰ τοὺς τιμωρήσει, ἀλλὰ γιὰ νὰ τοὺς σώσει. Ἡ βεβαίωση αὐτὴ στὴ λυτρωτικὴ προσφορὰ τοῦ Χριστοῦ δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα λογικῆς διεργασίας μέσα στὸν ἄνθρωπο, ἀλλὰ καρπὸς βιώματος.

Τὸ πρῶτο πού πρέπει νὰ ποῦμε εἶναι ὅτι καὶ ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ δὲν ἔχει πρωτογενῆ σχέση μετὰ τὴν ἑορτὴ τῆς ἀναστήλωσης τῶν εἰκόνων. Ἡ περικοπὴ σχετίζεται ἀρχικὰ πρὸς τὸ παλαιότερο ἑορτολογικὸ θέμα τῆς ἡμέρας αὐτῆς, τὴ μνήμη, ὅπως ἀναφέραμε, τῶν προφητῶν Μωυσέως, Ἀαρῶν καὶ Σαμμουὴλ.

Ἡ ἀναφορὰ καὶ τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς (ὄχι μόνο τοῦ ἀποστόλου) στὸν Μωυσῆ εἶναι σαφῆς. Βρίσκεται στὸν στ. 45β, στὰ λόγια τοῦ Φιλίππου πρὸς τὸν Ναθαναὴλ, ὅπου λέγεται ὅτι «ὄν ἔγραψε Μωυσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται εὐρήκαμεν, Ἰησοῦν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ». Λογικὴ λοιπὸν ἡ συσχέτιση τῆς περικοπῆς μετὰ τὴ μνήμη τοῦ Μωυσέως.

Στὴ μνήμη αὐτῶν τῶν προφητῶν ἀναφέρεται, ὅπως εἶδαμε, καὶ τὸ Ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα, τὸ προκειμένο, τὸ ἀλληλουᾶριο καὶ ἀρκετὰ τροπάρια. Ὅχι ὅλα, γιατί τὰ περισσότερα ἀναφέρονται στό μεταγενέστερο θέμα, πού συνδέθηκε μετὰ τὴν περικοπὴ, τὴ νίκη κατὰ τῶν εἰκόνων καὶ τὴν Ὁρθοδοξία γενικότερα. Πάντως κάποια, ὅπως π.χ. «Σὲ τὸν ἀκατάληπτον...οἱ Προφῆται Κύριε οἱ τῷ σῶ Πνεύματι ἐμπνευσθέντες προηγόρευσαν...» ἢ «Λόγῳ σὲ κηρύξαντες οἱ θεηγόροι προφῆται...», τὸ ἰδιόμελον «χαίρετε προφῆται τίμιοι...», ὁ οἶκος «τοῦτο τὸ τῆς οἰκονομίας μυστήριον...», τὸ δοξαστικὸ τῶν αἰνῶν «Μωυσῆς τὸν καιρὸ τῆς ἐγκρατείας» κ.ἄ., ἀνάγουν στό πρῶτο Ἱεροσολυμπικὸ κανονάριο καὶ θυμίζουν τὴν παλαιὰ σύνδεση τῆς περικοπῆς μετὰ τοὺς Παλαιοδιαθηκικούς προφήτες, πού ἀναφέραμε. Αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ διαπίστωση βεβαιώνει ἐπὶ πλέον ὅτι τὰ εὐαγγελικὰ ἀναγνώσματα ἀπετέλεσαν τὴν πρώτη πηγὴ τῆς ὑμνογραφίας.

Ὅτι ἡ ὑμνογραφία εἶναι ἐπηρεασμένη καὶ ἀπὸ τὴ νέα νοηματοδότηση τῆς περικοπῆς φαίνεται ξεκάθαρα. Τὸ διαπιστώνουμε μετὰ μιὰ ματιὰ πού θα ρίξουμε στό Τριώδιον. Γιὰ τὸν χρόνο, πού τρέχει, δὲν δίνω παραδείγματα. Νὰ πῶ μόνο

τοῦτο: Ἡ ὑμνογραφία πού ἀναφέρεται στὴν ἀναστήλωση τῶν εἰκόνων εἶναι γραμμὴν ἀπὸ «ἀνθρώπους πού ἔζησαν τὴ μεγάλη διαμάχη καὶ ἔνοιωσαν τὴν ἔντονη ἱερὴ χαρὰ τῆς νίκης τῆς ὀρθῆς πίστεως»¹³.

Ἡ Κυριακὴ στό ἐν χρήσει Τριώδιο τῆς ἐκκλησίας μας εἶναι, ὅπως εἶπαμε, ἀφιερωμένη στὴν Ὁρθοδοξία. Στὴ νίκη καὶ τὸν θρίαμβο τῆς ὀρθῆς πίστεως ἐναντίον τῆς εἰκονομαχίας καὶ τῶν λοιπῶν παντοειδῶν αἱρέσεων. Αὐτὴ τὴ μέρα διαβάζεται, λοιπὸν, ἡ ἴδια εὐαγγελικὴ περικοπὴ τοῦ Ἱεροσολυμπικοῦ τυπικοῦ, ἡ ἀφιερωμένη παλαιότερα στὴ γιορτὴ τῶν παλαιοδιαθηκικῶν προφητῶν, διότι διαβεβαιώνει ὅτι ἡ ἱστορία τῆς ἐκκλησίας συνεχίζεται. Τὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ ἐκδιπλώνεται συνεχῶς. Μέσα καὶ ἀπὸ τίς συμπληγάδες τῶν αἱρέσεων διαβεβαιωνόμαστε ὅτι «ὁ Λόγος ἐσκίνωσεν ἐν ἡμῖν». Ἡ ἱστορία τῆς σωτηρίας δὲν ἔχει ἔξαντληθεῖ. Μείζονα τούτων πού ζήσαμε θὰ ἀπολαύσουμε στό μέλλον.

Ἀλλὰ καὶ γιὰ ἓνα ἄλλο λόγο διαβάζεται ἡ ἴδια περικοπὴ: Μέσα ἀπὸ αὐτὴ παίρνουμε τὴ βεβαιότητα ὅτι ἡ κάθε ἀμφιβολία γιὰ τὸν Ἰησοῦ αἴρεται ἀπὸ τὴν ἀπ' εὐθείας γνωριμία μετὰ τὸ πρόσωπό του. Ἡ γνωριμία μαζί του «μέσα ἀπὸ τὴν ἐκκλησία, μέσα ἀπὸ τὴ ζωὴ τῶν μυστηρίων, μέσα ἀπὸ τὸ βίωμα τῆς προσωπικῆς συναντήσεως, μέσα ἀπὸ τὴ διαχρονικὴ ἐμπειρία τῆς σχέσεως τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου πρὸς τὸ θεῖο πρόσωπο»¹⁴ εἶναι ἡ πραγματῶση τῆς πρόσκλησης «ἔρχου καὶ ἴδε» πού δεσπάζει στὴν περικοπὴ.

β. Κυριακὴ Β' τῶν Νηστειῶν

(Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ)

Ἀπόστολος: Ἐβρ. 1, 10 - 2, 3

Στὸ τυπικὸ τῶν Ἱεροσολύμων ὁ Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς Β' Νηστειῶν ἦταν ἀπὸ τὸ κεφ. 12 τῆς *Πρὸς Ῥωμαίους* (στ. 6-16). Στὸ τυπικὸ, ὅμως, τῆς Κωνταντινουπόλεως προέρχεται πάλι ἀπὸ τὴν *Πρὸς Ἑβραίους*, ὅπως καὶ τῆς πρώτης. Θέμα του εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, πού δὲν εἶναι κτίσμα, ἀλλὰ ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, «δι' οὗ τὰ πάντα

ἐγένετο». Ἴσως ὁ Λόγος εἶναι ὁ δημιουργός τῶν κτισμάτων. (στ. 10). Ὁ Ἰησοῦς δέν εἶναι ἐπίσης ἕνας ἄγγελος (στ. 13.14), ὄχι μόνο γιατί καί οἱ ἄγγελοι εἶναι κτίσματα, ἀλλά καί γιατί στήν περικοπή ὁ ὁμιλῶν Θεός ἀποκαλεῖ τόν Ἰησοῦ, Κύριο (στ. 10). Στόν στ. 8, μάλιστα, ὁ ὁποῖος δέν ἀνήκει στήν περικοπή πού διαβάζεται, ὁ ἴδιος ὁ Θεός ἀποκαλεῖ τόν Ἰησοῦ ἐπίσης Θεό.

Μιλᾷ λοιπόν, ὄλο τό Ἀποστολικό Ἀνάγνωσμα ξεκάθαρα γιά τί θεότητα τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἐκουσίως βαδίζει πρὸς τόν σταυρό. Ὅπως ξεκάθαρα μιλάει γιά τήν ἐξ ἀρχῆς Θεότητα τοῦ Λόγου ὁ πρόλογος τοῦ κατά Ἰωάννην (Ἰω. 1, 1-14), ὁ πρῶτος χριστολογικός αὐτός ὕμνος τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅπως καί οἱ ἄλλοι χριστολογικοί ὕμνοι τῆς Κ. Διαθήκης, πού κατά πᾶσαν πιθανότητα χρησιμοποιοῦνταν στήν πρώτη λατρεία τῆς ἐκκλησίας καί πού κέντρο τους ἔχουν τή σταυρική θυσία τοῦ Χριστοῦ. Ἡ Θεότητα, λοιπόν, τοῦ Χριστοῦ εἶναι θεότητα ἐξ ἀρχῆς. Τότε, πού ὄλο τό σύμπαν καί ὄλος ὁ κόσμος ἔπαιρνε ἀρχή ὁ Χριστός ἦταν παρών, καί μάλιστα δυνάμει σταυρωμένος. Αὐτός ὁ κόσμος πορεύεται ἀδιάκοπα πρὸς τήν ἀλλαγί, τήν ὁποία φέρνει ἡ ἀνάστασι, πού διαδέχεται τόν σταυρό καί χαρακτηρίζει ὄλη τήν πορεία τοῦ κόσμου. Εἶναι πορεία πρὸς τήν καινούργια γῆ καί τούς καινούργιους οὐρανούς, πρὸς τήν ὄγδοη ἡμέρα, τήν ἀνέστηρη ἡμέρα τῆς ἀνάστασις, πού ἔχει ἀρχίσει κι ὄλας ἀπό τώρα. Ὁ λόγος, λοιπόν, τοῦ συγγραφέα τῆς ἐπιστολῆς, συνδεδεμένος μέ τόν Παλαιδιαθηκικό Ψαλμικό λόγο, ἡ Παλαιά καί ἡ Καινή Διαθήκη, ὁ βιβλικός μέ μία λέξη λόγος βεβαιώνει ὅτι αὐτός πού κατά τήν ἐπόμενη Κυριακή θά προβληθεῖ ὡς Μ. Ἀρχιερέας, ὡς ὁ Μεγάλος Θύτης, προβάλλεται τήν παρούσα ὡς τέλειος Θεός.

Τό Ἀποστολικό ἀνάγνωσμα δείχνει προοδευτικά τά χαρακτηριστικά τοῦ Λόγου. Αὐτός ὁ Θεός Λόγος, πού ἀπ' ἀρχῆς τοῦ σύμπαντος κόσμου εἶναι Θεός, γίνεται ἐν χρόνῳ Θεάνθρωπος καί πορεύεται ἐκούσια πρὸν τόν ἱστορικό σταυρό καί τήν ἀνάστασι.

Εὐαγγέλιο Μάρκ. 2, 1-12

Τό Ἱεροσολυμπικό κανονάριο ὡς εὐαγγελική περικοπή τῆς Β' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν εἶχε τήν Παραβολή τοῦ ἀσώτου υἱοῦ ἢ καλύτερα τοῦ σπλαχνικοῦ πατέρα –ὅπως τή συνηθίζουμε σήμερα– ἀπό τόν Λουκά (Λουκ. 15, 11-32). Στό τυπικό ὅμως τῆς Κωνταντινουπόλεως ἡ παραβολή αὐτή μεταφέρθηκε πρὸ πίσω, στή θέσι στήν ὁποία ὑπάρχει σήμερα (μετά τήν Κυριακή τοῦ Τελῶν) μέ τό σκεπτικό νά προβληθεῖ ἐκεῖ ἕνα παράδειγμα μετάνοιας, τό τοῦ ἀσώτου, ὡς προσπαρασκευῆ στήν περίοδο τῆς Τεσσαρακοστῆς καί στή θέσι τῆς τοποθετήθηκε ἡ περικοπή τοῦ Μάρκ. 2, 1-12.

Ἡ περικοπή, ἡ ὁποία διαβάζεται τή δεύτερη Κυριακή τῶν Νηστειῶν, τήν Κυριακή τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, δέν ἔχει φυσικά εἰδική σχέση μέ τήν ἑορτή τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Εἶναι παρμένη, ὅπως εἴπαμε, ἀπό τό κατά Μάρκον εὐαγγέλιο (2, 1-12, θεραπεία τοῦ παραλυτικοῦ). Ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη ὅτι ἐπελέγη, ὅπως καί ὄλες οἱ περικοπές τῆς Μ. Σαρακοστῆς, γιά νά εἰσαχθεῖ καί ὁ Μᾶρκος στή λατρεία, πού δέν ἦταν. Ἐάν ἰσχύει ἡ ἄποψη αὐτή, ἰσχύει μέ τήν ἐξῆς διευκρίνισι: Ὅπως δέν εἴχαμε πατερικά ὑπομνήματα στόν Μᾶρκο, γιατί θεωρήθηκε ἀπό νωρίς σύντμηση καί περίληψη τῶν δύο ἄλλων Συνοπτικῶν, ἔτσι καί στή λατρεία περιθωριοποιήθηκε. Ἐάν ὅμως ὄντως εἰσῆχθη, ὅπως πιστεύεται, τό Κατὰ Μᾶρκον ἀπλῶς γιά νά μπεῖ καί ὁ Μᾶρκος στίς Κυριακές τῆς Τεσσαρακοστῆς, «τά ἑορτολογικά θέματα τῶν Κυριακῶν στερήθηκαν τό ἀπαραίτητο βιβλικό ὑπόβαθρο, πού τούς ἔδινε ἡ ἀνάγνωσις τῆς παραβολῆς τοῦ Τελῶν καί Φαρισαίου, τοῦ Ἀσώτου, τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτη καί τοῦ πλουσίου καί τοῦ Λαζάρου¹⁵» πού ἀντικαταστάθηκαν.

Ἐκφράζω, μέ ἐπιφύλαξη ὅμως, τήν ἄποψη ὅτι ὁ εὐαγγελιστής Μᾶρκος εἰσῆχθη γιά ἕνα ἄλλο λόγο, οὐσιαστικότερο: εἰσῆχθη διότι σ' αὐτόν τόν εὐαγγελιστή σχεδόν σέ κάθε περικοπή ἐναλλάσσεται, τακτικότερα καί εὐκρινέστερα ἀπό ὅ,τι στούς ἄλλους, ὁ συνδυασμός πάθους ἀπό τί μιά καί ἐξουσίας ἀπό τήν ἄλλη, τοῦ Χριστοῦ¹⁶. Συναντᾷμε, μέ ἄλλα λόγια, τόν σταυρό καί τή

δόξα συνδυασμένα πολύ συχνά, μιά ὄψη δηλαδή τῆς χαρμολύπης, πού εἶδαμε. Αὐτῆς τῆς χαρμολύπης, πού ταιριάζει τὴν περίοδο αὐτή.

Ἐπελέγη, ἂν θέλετε, ἡ συγκεκριμένη περικοπή προφανῶς καί γιὰ δυὸ ἀκόμη λόγους: α) Γιὰ ὅσα ἡ περικοπή λέγει γιὰ τὴν ἄφεση ἁμαρτιῶν, τὴν ὁποία ὁ Χριστὸς παρέχει στὸν παραλυτικό καί μέ τὴν ὁποία πιστοποιεῖ τὴν ἐξουσία του τοῦ «ἀφιέναι ἁμαρτίας». Ἐξουσία θεϊκή. (Θυμηθῆτε ὅτι στὴν Π. Διαθήκη καί κατὰ τὴν πίστη τῶν παρισταμένων Ἰουδαίων, ἄφεση ἁμαρτιῶν μπορούσε νὰ δοθεῖ μόνο ἀπὸ τὸν Θεό, ὕστερα ἀπὸ θυσία, πράγμα πού παρόργιζε τοὺς Ἰουδαίους ὅταν τὸ ἔκανε ὁ Ἰησοῦς). β) Ἐπελέγη, ὁμως, ἐπὶ πλέον καί γιὰ ἓνα δεύτερο λόγο: Εἴτε διότι ὁ Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, μέ τοὺς ἀγῶνες του ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας, θεωρήθηκε ἐπέκταση τοῦ θέματος τῆς Α΄ Κυριακῆς, (βλ. καί ἀπολυτικό «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ») εἴτε κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὸν ἀσκητὴ Ὅσιο Ἰωάννη τῆς Κλίμακος.

Στὴν ὑμνογραφία τοῦ κύκλου τῆς Β΄ Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν, στό ἐν χρήσει Τριῶδιο, ὑπάρχουν σχεδόν μοιρασμένοι, κατ' ἀρχάς ἄλλοι ὕμνοι πού ἐγκωμιάζουν τοὺς ἄθλους τοῦ ἁγίου Γρηγορίου καί ἄλλοι πού δέν ἀναφέρονται σ'αὐτόν, ἀλλὰ εἶναι ἐπιηρεασμένοι ἀπὸ τὴν παραβολὴ τοῦ ἀσώτου. Ἕνα παράδειγμα γιὰ τὴν δευτέρη περίπτωση: Στό πρῶτο ἀπόστιχο τῆς ἐσπέρας τῆς Κυριακῆς ἀκοῦμε: «Χαλινοὺς ἀποπτύξας τοὺς πατρικούς ...» πού ἀποτελεῖ περίληψη τῆς παραβολῆς τοῦ ἀσώτου. Παρατηροῦμε δηλαδή στὴν ὑμνογραφία τῆς Κυριακῆς αὐτῆς αὐτόν τὸν συνδυασμό, πού συναντοῦμε καί στοὺς ἄλλους κύκλους Κυριακῶν τῆς Σαρακοστῆς. Συνδυασμό πού προέκυψε ἀπὸ τὴν ἀντικατάσταση τῶν παλαιότερων ἀναγνωσμάτων μέ τὰ καινούργια.

γ. Κυριακὴ Γ΄ τῶν Νηστειῶν (τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ἢ τῆς Μεσοσαρακοστῆς)

Ἀπόστολος: Ἐβρ. 4, 14-5, 6

Τὴν Γ΄ Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν διαβάζουμε περικοπὴ πού προέρχεται πάλι ἀπὸ τὴν πρὸς Ἐβραίους (4, 14-5, 6), ἡ ὁποία ἀντικατέστησε τὴν περικοπὴ Ῥωμ. 12, 16 κ.έ. τοῦ Ἱεροσολυμητικοῦ τυπικοῦ.

Θέμα τοῦ Ἀποστόλου εἶναι ὁ μέγας καί αἰώνιος Ἀρχιερέας, τοῦτέστιν ὁ Θεάνθρωπος Χριστὸς καί ἡ θυσία τοῦ Σταυροῦ. Αὐτὸς ὁ Θεάνθρωπος, πού ἔπαθε μέ τὴ θέλησή του, μπορεῖ νὰ συμπαθήσει τὶς ἀδυναμίες μας. Γιατί δοκίμασε πειρασμούς, ὅμοια σὰν κι ἐμᾶς, χωρὶς ὁμως νὰ ἁμαρτήσῃ. Αὐτὸς στέκεται μοναδικὸς μεσίτης ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους καί τὸν Θεό. Αὐτὸς ὁ μεσίτης εἶναι ἓνας, ὅπως ἓνας εἶναι καί ὁ Θεός. Αὐτὸς εἶναι ὁ Μέγας Ἀρχιερέας καί ὁ αἰώνιος, πού ἡ ὑπερταπὴ θυσία του προσφέρθηκε μιά γιὰ πάντα.

Θέμα, λοιπόν, τῆς Κυριακῆς καί τοῦ ἑβδομαδιαίου κύλου εἶναι τὸ θέμα τοῦ σταυροῦ. Αὐτὸ τὸ θέμα δεσπόζει τὴν Κυριακὴ αὐτὴ καί σέ ὅλο τὸν κύκλο. Καί ἐπειδὴ ὑποσχέθηκαν πῶς πάνω ὅτι θὰ ἀναπτύξω κάπως ἐκτενέστερα τὸ θέμα αὐτὸ προχωρῶ, μέ κάποια ταχύτητα, στό εὐαγγέλιο τῆς ἡμέρας.

Εὐαγγέλιο: Μάρκ. 8, 34-9, 1.

Ὡς εὐαγγελικὴ περικοπὴ διαβάζουμε τὴν τρίτη Κυριακὴ τὸ Μάρκ. 8, 34-9, 1. Παλιότερα ὁμως, κατὰ τὸ Ἱεροσολυμητικὸ κανονάριο, τὴν Κυριακὴ αὐτὴ διαβαζόταν ἀπὸ τὸν Λουκᾶ ἡ παραβολὴ τοῦ ἄδικου κριτῆ, τῆς ἐπίμονης χήρας καί τοῦ Τελῶνη καί Φαρισαίου (Λουκ. 18, 10-14). Ἡ παραβολὴ τοῦ Τελῶνη καί τοῦ Φαρισαίου στό κανονάριο τῆς Κωνσταντινουπόλεως μεταφέρθηκε πῶς πίσω, στὴν θέση στὴν ὁποία ὑπάρχει σήμερα, μέ τὸ σκεπτικὸ νὰ προβληθεῖ καί διὰ τοῦ Τελῶνη ἓνα παράδειγμα μετάνοιας ὡς προπαρασκευὴ στὴν περίοδο τῆς Τεσσαρακοστῆς. Ἀπὸ τὴν ἐν λόγῳ παραβολὴ ἔμειναν ὥστόσο στὴν ὑμνογραφία τοῦ κύκλου τῆς Γ΄ Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν ἀρκετὰ κατάλοιπα: ὅπως τὸ δοξαστικὸ τῶν αἰῶν (βλ. «τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην τῶν κακίστων φαρισαίων...»), τὸ ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων στὸν Ἑσπερινό (βλ. «Ἀτενίσαι τὸ ὄμμα εἰς οὐρανόν, οὐ τολμῶ ὁ τάλας ἐγὼ ... ἀλλ' ὡς ὁ Τελῶνης στενάξας κραυγάζω...») κ.ἄ.

Ἡ νέα περικοπὴ τοῦ κανοναρίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πού εἶναι ὅπως ἀναφέρθηκε ἀπὸ τὸν Μᾶρκο, μιλάει γιὰ τὸν σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ καί τοῦ πιστοῦ. Ἡ Κυριακὴ αὐτὴ «Σηματοδοτεῖ τὸ μέσον τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς. Καί ὀλόκληρη ἡ

Σαρακοστή συνιστά μία πορεία προς τό Πάθος. Κάθε Κυριακή, τόσο τά ἀναγνώσματα ὅσο καί ἡ ὑμνογραφία, μᾶς παρουσιάζουν διάφορες πτυχές τῆς ἔννοιας τοῦ πάθους». Αὐτὴν τὴ Κυριακὴ ὁμῶς, «στό μέσον τῆς πορείας, ἡ ἀναφορὰ εἶναι ρητὴ καὶ κατηγορηματικὴ. Μία πορεία πρὸς τό Πάσχα πρέπει ὅπωςδήποτε νά περάσει μέσα ἀπὸ τὴν ἐμπειρία τοῦ Σταυροῦ»¹⁷.

Ἐπιτρέψτε μου στό σημεῖο αὐτό νά κάνω, ὅπως ὑποσχέθηκα, μιά παρένθεση καὶ νά ὑπενθυμίσω στὸν ἑαυτό μου καὶ στοὺς συλλειτουργοὺς μου τὰ ἐξῆς ἀπλά πράγματα, σχετικά μέ τὸν σταυρὸ τοῦ Κυρίου, ὡς προέκταση τῶν παραπάνω:

Νά κρατήσουμε κατ' ἀρχάς ὅτι ὅταν μιᾶμε γιὰ τὸν σταυρὸ τοῦ Κυρίου ἔχουμε νά κάνουμε μέ τό μέγιστο μυστήριο τοῦ κόσμου, μέσα στό ὁποῖο ζοῦμε καὶ διὰ τοῦ ὁποίου σωζόμαστε. Καὶ ὅταν μιᾶμε γιὰ μυστήριο ἐννοοῦμε, ὅπως καταλαβαίνουμε, ὄχι τελετή, ὄχι ἱεροτελεστία, ὄχι ἱεροπραξία ἀλλὰ τὸν μοναδικὸ καὶ συγκεκριμένον τρόπο σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐπειτα ὁ νοῦς μας πρέπει νά ἀνάγεται πολὺ πίσω ἀπὸ τό ἱστορικὸ γεγονός τοῦ σταυροῦ στὸν Γολγοθᾶ, πίσω ἀπὸ τό ἱστορικὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, πίσω δηλαδὴ καὶ ἀπὸ τὴν Κ. Διαθήκη, πίσω καὶ ἀπὸ τὴν Π. Διαθήκη καὶ νά ἀπλώνεται στοὺς χρόνους τῆς αἰωνιότητος. Νά ἀναγόμεστε δηλαδὴ στὴν πρὸ τῆς δημιουργίας προαιωνία βουλή τοῦ τριαδικοῦ Θεοῦ, γιὰ τὴ δημιουργία καὶ ταυτόχρονα γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἀνθρώπου. Ταυτόχρονα, θὰ πρέπει νά ἐκτεινόμεθα στὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος, πού ὑπάρχει μπροστά μας καὶ σ' αὐτὴν τὴν ὑπερῆστορία, τὴν αἰωνιότητα.

Θὰ πρέπει νά ὁμολογήσουμε ὅτι μόλις καὶ μπορούμε νά κατανοήσουμε τὴν ἀλήθεια ὅτι ἡ βουλή τοῦ Θεοῦ, γιὰ τὴν διὰ σταυροῦ σωτηρία τοῦ κόσμου, εἶναι προαιωνία - προϊστορική. Ἀνάγεται στὸν πρὸ τῆς δημιουργίας χρόνον. (Ἄν βεβαίως μπορούμε νά μιᾶμε γιὰ χρόνον πρὸ τῆς δημιουργίας, γιατί ξέρουμε ὅτι ὁ χρόνος εἶναι κάτι πού καταλαβαίνουμε μόνο μέσα ἀπὸ τὴ σύνδεσή του μέ τὴν ὕλη, τὴ δημιουργία δηλαδὴ). Αὐτὴ ἡ ἄποψη φαίνεται κάπως καινοτόμα. Δέν τὴν ἔχουμε συνηθίσει. Δέν εἶναι ὁμῶς ξένη

στὴν Ἁγία Γραφή. Τὰ βιβλία τῆς Κ. Διαθήκης τονίζουν ιδιαίτερα τὴν ἀλήθεια αὐτή. Ἀφίνω παραδείγματα ἀπὸ τὰ εὐαγγέλια¹⁸, τὴς *Πράξεις τῶν Ἀποστόλων*¹⁹, τὴν *Πρὸς Ῥωμαίους*²⁰, τὴν *Πρὸς Ἐφεσίους*²¹, τὴν *Πρὸς Κολοσσαεῖς*²² καὶ τὴν *Πρὸς Ἑβραίους*²³ καὶ σᾶς ὑπενθυμίζω μόνο τὴν *Ἀ΄ Πέτρου* καὶ τὴν *Ἀποκάλυψη* τοῦ Ἰωάννη.

Στὴν *Ἀ΄ Πέτρου* διαβάζουμε:

«ἡ θυσία τοῦ Χριστοῦ εἶχε προκαθορισθεῖ πρὶν ἀπὸ τὴ δημιουργία τοῦ κόσμου, φανερώθηκε ὁμῶς, γιὰ χάριν τῶν ἀνθρώπων, τὰ τελευταῖα χρόνια»²⁴.

Καὶ στὴν *Ἀποκάλυψη*, ἀκοῦμε τὸν Ἰωάννη νά λέει: «Τὸ θηρίο (ἐννοεῖ τὸν αὐτοθεοποιημένο αὐτοκράτορα) θὰ προσκυνήσουν ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς γῆς, πού τὸ ὄνομά τους δέ γράφτηκε στό βιβλίον τῆς ζωῆς τοῦ σφραγισμένου Ἀρνίου ἀπὸ καταβολῆς κόσμου»²⁵.

Ἀπὸ τὰ παραπάνω χωρία, καὶ ἀπὸ ἄλλα πού ἀπλῶς ἀνέφερα ἀλλὰ δέν ἀναλύω, προκύπτει ὅτι ἡ θυσία τοῦ Υἱοῦ δέν εἶναι ἀπλά ἓνα ἱστορικὸ γεγονός, πού ἔλαβε χώρα ἐν τόπῳ καὶ ἐν χρόνῳ, πού ἔγινε «ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου» μόνο καὶ στό Γολγοθᾶ, ἀλλὰ καὶ γεγονός ὑπερῆστορικόν, πού ἀνάγεται στὴν αἰωνιότητα, ἀγκαλιάζει σύμπαντα τὸν χρόνο καὶ τὸν κόσμον καὶ ὅλες τὶς παραμέτρους του καὶ τὶς διαστάσεις του.

Τὸ πάθος συνεπῶς γενικότερα τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι μιά αἰφνίδια (στιγμιαία) πράξη τοῦ Θεοῦ γιὰ μᾶς, ἀλλὰ ἡ ἀπόληξη μᾶς σειρᾶς ἐνεργειῶν του, πού ἀρχίζουν ἀπὸ τὴν αἰωνιότητα. Δέν εἶναι μιά πράξη παράφορη τοῦ κόσμου, νά σταυρώσουν τὸν Θεόν. Εἶναι τὸ μυστήριον τὸ προαιώνιον, «χρόνοις αἰωνίοις σεσηγημένον»²⁶ (πού εἶχε δηλαδὴ καλυφθεῖ γιὰ πολλοὺς αἰῶνες μέ σιωπὴ ἀκόμη καὶ στοὺς ἀγγέλους) καὶ «προεγνωσμένο»²⁷ (πού τὸ προγνώριζε μόνο ὁ Θεός), γεγονός πού ἀνάγεται σέ «χρόνον» πρὶν ἀπὸ τὸν χρόνο καὶ φανερόνεται ἐν χρόνῳ. Μυστήριον πού συνελήφθη πρὶν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς ἱστορίας, πρὸ τῆς δημιουργίας δηλαδὴ καὶ ἀπέβλεπε καὶ ἀποβλέπει στὴν ἱστορία, στὴ ζωὴ

τοῦ ἀνθρώπου στό σύνολό της, στή δημιουργία ὅλη. Εἶναι τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ, πού συνελήφθη προφανῶς τότε πού συνελήφθη καί τό σχέδιο τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου καί τοῦ ἀνθρώπου καί ἀποβλέπει στήν καταξίωση τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ κόσμου. Γι' αὐτό ὁ σταυρός γενικότερα, πού φανερόνεται ἐν χρόνῳ, ἀπέβη τό μοναδικό μυστήριο τοῦ Θεοῦ, πού ἐνεργεῖται ἐν κόσμῳ, διά τοῦ ὁποίου οἱ ἄνθρωποι καθίστανται «θείας κοινωνοὶ φύσεως»²⁸ καί θεώνονται. Ἀπέβη τό κατ' ἐξοχίαν μυστήριο τοῦ κόσμου. Ὁ σταυρός λοιπόν τοῦ Κυρίου μας, ριζώνει στήν αἰωνιότητα. Στήν πρό τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου αἰωνιότητα. Καί ἀπλώνεται στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

Ἄμεση συνέπεια αὐτῆς τῆς θέσης εἶναι ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ἀπόλυτα ταυτισμένος μέ τή θυσία καί μάλιστα μέ τόν σταυρό τοῦλάχιστον «ἀπό καταβολῆς κόσμου» ὅπως μᾶς λέει, καθῶς εἶπαμε, ἡ Ἀποκάλυψη²⁹. Καταλαβαίνει, λοιπόν, κανείς ὅτι ἡ σταυρική θυσία τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι γεγονός πού καλύπτεται πλήρως ἀπό ἱστορικές μόνο παραμέτρους καί συντεταγμένες. Ἀλλά εἶναι μυστήριο, πού οἱ ἀπαρχές του βυθίζονται στήν αἰωνιότητα, πρό τῆς ἱστορίας. Καί ἐκτείνονται πέραν τῆς ἱστορίας.

Υπάρχει δηλαδή ὁ σταυρός αἰώνια, μέ τόν ὁποῖο εἶναι ταυτισμένος ὁ Κύριος, πρὶν ἀπό μᾶς. Πρὶν δημιουργηθεῖ ὁ κόσμος. Αὐτό εἶναι, ἄς ποῦμε, τό πρῶτο «παράδοξο» τοῦ μυστηρίου τῆς σωτηρίας μας, πού δείχνει τήν ἀτέρμονη διάσταση τοῦ σταυροῦ καί πού διαφεύγει ἀπό πολλούς Χριστιανούς. Καί ἀπό μᾶς. Ἐμεῖς ψάχνουμε ἱστορικές παραμέτρους αὐτοῦ τοῦ μυστηρίου καί μόνο. Ἱστορικές παραμέτρους, πού σχετίζονται μόνον μέ τόν Ἰούδα, τόν υἱό τῆς ἀπωλείας. Οἱ εὐθύνες τοῦ ὁποίου βεβαίως καί εἶναι μέγιστες, ἀλλά πού δέν μποροῦμε τώρα νά θίξουμε.

Κοντά σ' αὐτό καί δεύτερο «παράδοξο» δυσκολευόμαστε νά ἀποδεχθοῦμε σχετικά μέ τόν Σταυρό τοῦ Κυρίου, ἔμεῖς οἱ Χριστιανοί: τό ὅτι ἀνταναπληροῦμε τά ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ. Ἡ σκέψη αὐτή εἶναι κεντρική ὁμολογία τοῦ Παύλου³⁰ ὅτι ἀνταναπληροῖ τά ὑστερήματα τῶν θλίψεων³¹, τούτέστι τά ὑστερήματα τοῦ

Σταυροῦ τοῦ Κυρίου. Ἄφησε δηλαδή ὁ Κύριος μέρος τοῦ Σταυροῦ του, νά τό σηκώσουμε ἔμεῖς. Ὁ Κυρηναῖος δέν εἶναι ἀπλά ἓνα πρόσωπο πού χρησιμοποιήθηκε γιά νά βοηθήσει στήν ἄρση τοῦ σταυροῦ τῆ συγκεκριμένη ὥρα. Εἶναι καί ἓνα σύμβολο πού παραπέμπει στήν αἰώνια δικιά μας συμμετοχή στόν Σταυρό. Καί ὅταν λέμε συμμετοχή στόν σταυρό τοῦ Χριστοῦ ἐννοοῦμε: ὑπομονή ἕως θανάτου, διάθεση γιά μαρτύριο, γιά ἄσκηση, γιά θλίψεις, γιά ἀσθένειες, ἀπόρριψη, περιφρόνηση, ἐγκατάλειψη, ταπείνωση, στέρση, διωγμό κ.ο.κ.

Ὅταν, λοιπόν, λέμε ὅτι ἡ Μ. Τεσσαρακοστή βηματίζει τά βήματα τοῦ Σταυρωμένου Χριστοῦ νά τό κατανοοῦμε αὐτό σύμφωνα μέ τά παραπάνω. Νά τό καταλαβαῖνουμε πῶς ἀναπόφευκτα ζοῦμε καί ὅτι σωζόμαστε ἐν τῷ μυστηρίῳ καί διά τοῦ μυστηρίου τοῦ Σταυροῦ.

δ. Κυριακή Δ' τῶν Νηστειῶν (Ἰωάννου ὁσίου, συγγραφῆς τῆς Κλίμακος)

Ἀπόστολος: Ἐβρ. 6, 13-20

Τό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα τῆς Δ' Κυριακῆς (Ἐβρ. 6, 13-20) ἀντικατέστησε πιθανόν ἀνάγνωσμα ἀπό τήν *Πρὸς Ῥωμαίους*, πού καθόριζε τό τυπικό τῶν Ἱεροσολύμων. Δέν ξέρομε ἀπό ποῖο κεφάλαιο καί ποῖο στίχο.

Ὁ Ἀπόστολος, κατά τό κανονάριο τῆς Κωνσταντινούπολης, παρμένος καί πάλι ἀπό τήν *Πρὸς Ἑβραίους*, (6, 13-20), συνεχίζει τόν λόγο γιά τόν Μ. Ἀρχιερέα Χριστό, γιά τόν ὁποῖο μίλησε καί στήν προηγούμενη Κυριακή, τήν Κυριακή τῆς Σταυροπροσκυνήσεως. Ἀναφέρεται στά ἀποτελέσματα τοῦ σταυροῦ. Τονίζει ὅτι ὁ Χριστός, ὁ ὁποῖος πρὶν ἀπό μᾶς καί γιά μᾶς ἔγινε ἀρχιερέας αἰώνιος, κατά τήν τάξιν Μελχισεδέκ, εἶναι ὁ ἐγγυητής τῆς ἐλπίδας τοῦ εὐαγγελίου. Δέν ἀνέβηκε στόν οὐρανό γιά νά χαρεῖ μόνος του τή νίκη του καί τή βασιλεία του, ἀλλά ἀνέβηκε γιά νά ἀνεβάσει κι ὅλους ἐμᾶς. Αὐτή τήν ἐλπίδα ἔχουμε σάν σίγουρη καί στερεή ἄγκυρα.

Ὁ Ἀπόστολος, λοιπόν, μᾶς χειραγωγεῖ στήν πορεία μας στόν σταυρό καί δι' αὐτοῦ στήν ἀνάσταση.

Εὐαγγέλιο: Μάρκ. 9, 17-31

Τό εὐαγγέλιο τῆς Δ΄ Κυριακῆς, στό Ἱερολυμητικό Τυπικό, ἦταν ἡ περικοπή τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτη, ἡ ὁποία προερχόταν πάλι ἀπό τόν Λουκᾶ καί ἡ ὁποία στό τυπικό τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀντικαταστάθηκε ἀπό περικοπή πάλι τοῦ Μάρκου, (9, 17-31).

Ἡ καινούργια περικοπή ἐπιλέχτηκε γιά τήν δεύτερη πρόρρηση τοῦ πάθους πού περιλαμβάνει. [Ἡ πρώτη σαφής πρόρρηση ἔγινε ἀμέσως μετά τήν ὁμολογία τοῦ Πέτρου (Μάρκ. 8, 31). Ἡ δεύτερη πρόρρηση γίνεται στό παρόν κεφάλαιο, στί Γαλιλαία (9, 31). Ἡ τρίτη θά γίνει στήν περικοπή τῆς ἐπόμενης Κυριακῆς]. Ἡ πρόρρηση αὐτή, ἡ δεύτερη, ἔγινε μετά τή θεραπεία τοῦ ἐπιληπτικοῦ νέου. Κατακλείει, λοιπόν, τή θεραπεία ὁ Κύριος προβάλλοντας τόν σταυρό του, ὡς σύμβολο τῆς διακονίας καί τῆς προσφορᾶς ζωῆς στήν ἀνθρωπότητα.

Ἡ ὑμνογραφία ὅλου τοῦ κύκλου ἔχει κατάλοιπα ἐπίσης ἀπό τήν παραβολή τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτη. Ὁ κανόνας π.χ. τῆς Κυριακῆς εἶναι μοιρασμένος. Ἀπό τή μιᾶ ἀκολουθεῖ τό παλιό Ἱερολυμητικό τυπικό, καί εἶναι ἐπηρασμένος ἀπό τήν παραβολή τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτη (π.χ. «Ὁμοιώθην Χριστέ, τῷ χερσὶ τῶν ληστῶν περιπεσόντι...») κι ἀπό τήν ἄλλη ἀκολουθεῖ τό τυπικό τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πού τιμᾷ τόν Ἅγιο Ἰωάννη τῆς Κλίμακος («Ἐν φωτὶ αὐτῷ καί νοητῷ...Ἰωάννη ὅσιε λιταῖς σου...»). Πολλά ἐπίσης ιδιόμελα εἶναι ἐπηρασμένα ἀπό τήν παραβολή καί ἀπό τή μνήμη τοῦ Ἁγίου.

Πρὶν δοῦμε τίς περικοπές τῆς Ε΄ Κυριακῆς νά σημειώσουμε ἐδῶ ὅτι πιθανόν ἕνας λόγος πού ἔγιναν στά κανονάρια γενικά ἀντικαταστάσεις παλαιῶν περικοπῶν ἀπὸ νέες, ἦταν καί οἱ μνήμες μεγάλων Ἁγίων, πού ἔπρεπε νά τιμῶνται ὄχι καθημερινές, πού λόγῳ Τεσσαρακοστῆς δέν ἐπιτρεπόταν, ἀλλά Κυριακές πού ἦταν σάν ὁάσεις μέσα στή Σαρακοστή. Τέτοιες ἦταν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος καί τῆς Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

ε. Κυριακή Ε΄ τῶν Νηστειῶν (Μαρίας τῆς Ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας).

Ἀπόστολος: Ἑβρ. 9, 11- 14

Ὁ Ἀπόστολος τῆς Ε΄ Κυριακῆς, πού ὄριξε τό τυπικό τῶν Ἱεροσολύμων, προερχόταν ἀπὸ τήν Πρὸς Ἑφραίους ἐπιστολή τοῦ Ἀπ. Παύλου (4, 25-5, 2), ὅπου ὁ λόγος γιά τίς ἐκδηλώσεις τοῦ νέου, ἀναγεννημένου ἀνθρώπου.

Κατάλοιπα ἀπὸ τόν Ἀπόστολο πού διαβαζόταν παλιότερα δέν διέκρινα στήν ὑμνογραφία. Λέω ὅμως ἐδῶ κάτι, πού ἰσχύει γιά ὅλα τά παλαιά Ἀποστολικά ἀναγνώσματα πού ἀντικαταστάθηκαν: Δέν φαίνεται νά ἔχουν ἐπηρέασει ἰδιαίτερα τήν ὑμνογραφία τῆς ἐκκλησίας. Τήν ὑμνογραφία ἐπηρέασαν σαφῶς τά εὐαγγελικά.

Κατά τό κανονάριο τοῦ τυπικοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλης, πού ἰσχύει σήμερα, εἶναι εἰλημμένος ὁ Ἀπόστολος πάλι ἀπὸ τήν Πρὸς Ἑβραίους (9, 11-14) καί μιλάει πάλι γιά τήν ἱερωσύνη τοῦ Χριστοῦ, γιά τόν Χριστό ὡς Ἀρχιερέα καί θύτη. Ὅτι αὐτός ἦταν, σέ ἀντίθεση μέ τόν ναό καί τή σκηνή τήν ὁποία κατασκεύασε ὁ Μωυσῆς, ναός καί σκηνή ἀχειροποιήτη. Ὅτι αὐτός ἦλθε γιά νά ἐξασφαλίσει στούς ἀνθρώπους, ὄχι ἀγαθὰ τοῦ παρόντος κόσμου, ἀλλά ἀγαθὰ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Αὐτός ἦταν τό ἱερό καί ἄμωμο σφάγιο, ὁ ὁποῖος μπῆκε στά ἅγια μιᾶ γιά πάντα κι ἐξασφάλισε γιά τοὺς ἀνθρώπους παντοτινὴ λύτρωση, ὄχι μέ τό αἷμα τράγων καί μοσχαριῶν, ἀλλά μέ τό δικό του αἷμα.

Πάλι λοιπόν ὁ λόγος γιά τή θυσία καί τόν σταυρό τοῦ Κυρίου. Πάλι, δηλαδή, εἶναι κυρίαρχα παρῶν ὁ σταυρικός προσανατολισμὸς τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, συνδεδεμένος μέ τή μνήμη τοῦ Ὁσίου, ὅπως θά ποῦμε παρακάτω.

Εὐαγγέλιο: Μάρκ. 10, 32-45

Καί αὐτῆς τῆς Κυριακῆς, στό κανονάριο τῶν Ἱεροσολύμων, εὐαγγέλιο ἦταν ἀπὸ τόν εὐαγγελιστὴ Λουκᾶ, ἡ παραβολή τοῦ Πλουσίου καί τοῦ Πτωχοῦ Λαζάρου (Λουκ. 16, 19-30).

Στό τυπικό ὅμως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀντικαταστάθηκε ἀπὸ περικοπή τοῦ Μάρκου. Τοποθετήθηκε ὡς ἀνάγνωσμα τό 10, 32-45. Ἡ περικοπή ἐπιλέχτηκε γιά τή τρίτη πρόρρηση τοῦ πάθους καί τῆς ἀνάστασης τοῦ Χριστοῦ, πού

αυτή περιλαμβάνει. Ἡ περικοπή περιλαμβάνει καί τή συζήτηση πού ἀκολούθησε μεταξύ Ἰησοῦ καί μαθητῶν, ὅπου ὁ Ἰάκωβος καί ὁ Ἰωάννης ζητοῦν πρῶτες θέσεις στή βασιλεία του. Ἡ ἀπάντηση τοῦ Χριστοῦ, πού ἀποτελεῖ τό κέντρο τῆς περικοπῆς, εἶναι ὅτι, στό πολίτευμα τῆς ἐκκλησίας, ἡ ἡγεσία εἶναι ταπεινώση καί διακονία. Ἡ ἀποστολή αὐτή ἀπορρέει ἀπό τό παράδειγμα τοῦ ἴδιου τοῦ θεμελιωτῆ τῆς ἐκκλησίας.

Ἡ ὕμνογραφία εἶναι καί πάλι μοιρασμένη. Ἀπό τή μιά ὁ κανὼν τοῦ Τριωδίου καί πολλά ἰδιόμελα ἐπιπρεάζονται ἀπό τήν παραβολή τοῦ πλουσίου καί τοῦ Λαζάρου πού ἀντικαταστάθηκε, (π.χ. «Εὐφραίνεται πλούτῳ καί τῇ τρυφῇ, ὁ πλούσιος πάλαι, ἐν τῷ βίῳ τῷ φθαρτικῷ... ὁ δὲ πτωχὸς ἐδροσίετο Λάζαρος»), ἀπό τήν ἄλλη ὁ βίος τῆς ὀσίας ἀποτελεῖ πλούσια πηγὴ ἐμπνεύσεως πολλῶν τροπαρίων (π.χ. «θείων ἐνταλμάτων, σεμνὴ ἀγνοῦσα...»).

Εἶναι χαρακτηριστικό ὅτι μέ τήν ὕμνογραφία, πού ἐμπνέεται ἀπό τήν ὀσία, ἐμπλέκεται καί τό θέμα τοῦ σταυροῦ. Βλ π.χ. στό δοξαστικό τοῦ ἔσπερινοῦ, πού εἶναι ἐμπνευσμένο ἀπό τήν Ὀσία («Ἐθαυματούργησε Χριστὲ τοῦ Σταυροῦ σου ἡ δύναμις, ὅτι καί ἡ πόρνη ἀσκητικὸν ἀγῶνα ἠγωνίσαστο»).

Γενικότερα στήν ὕμνογραφία τοῦ Κύκλου τῶν δύο τελευταίων Κυριακῶν συνυπάρχουν στοιχεῖα τοῦ παλαιότερου ἀλλά καί νεώτερου Κανοναρίου μέ στοιχεῖα τῶν δύο τιμωμένων ἁγίων, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου καί τῆς ὀσίας Μαρίας.

στ. Κυριακή τῶν Βαΐων (Ἡ εἰς Ἱερουσαλήμ εἴσοδος τοῦ Χριστοῦ)

Ἀπόστολος: Φιλ. 4, 4-9.

Προοίμιο στή Μ. Ἑβδομάδα εἶναι «ἡ θριαμβευτική» εἴσοδος τοῦ Ἰησοῦ στά Ἱεροσόλυμα. Αὐτὴν τήν ἡμέρα διαβάζεται ὡς Ἀποστολικὴ περικοπὴ τό Φιλ. 4, 4-9.

Στό Ἱεροσολυμπικὸ Κανονάριο δὲν βρῖσκουμε Ἀπόστολο. Κρίνουμε λοιπὸν τό Κωνσταντινοπολίτικο.

Ὁ Ἀπόστολος αὐτῆς τῆς Κυριακῆς εἶναι ἓνα μῆνυμα χαρᾶς καί εἰρήνης. Ὁ Παῦλος εἶναι στή φυλακὴ καί περισσεύει μέσα του ἡ χαρὰ, ὥστε νά

στείλει τό μῆνυμά της πρὸς τοὺς Φιλιππησίους. Τὰ λόγια του, κατὰ κάποιον τρόπο, εἶναι ἐπανάληψη τῶν λόγων τοῦ Χριστοῦ μετὰ τὸν Μυστικὸ Δεῖπνο: «Εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν» (Ἰω. 14, 27). Ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς πορεύεται πρὸς τό πάθος καί εἶναι εἰρηνικός καί γαλίνιος. Τόσο εἰρηνικός, πού ἡ εἰρήνη μέσα του καί ἡ χαρὰ περισσεύουν καί ξεχύνονται πρὸς τοὺς πτοπιμένους Ἀποστόλους.

Τό ἴδιο κάνει καί ὁ Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας αὐτῆς. Τό ἴδιο ἐπαναλαμβάνει πάντα ἡ ἐκκλησία, μὰ ἰδιαίτερα τούτη τὴν ἡμέρα, λίγο πρὶν τό πάθος καί τό σταυρό. Καί τό μῆνυμα αὐτό εἶναι: τώρα πού ἀρχίζει τό πάθος καί ἡ ὥρα τοῦ σταυροῦ ἐγγίζει, ἡ κοσμικοῦ τύπου στεναχώρια καί ἀγωνία δὲν ἔχει θέση ἀνάμεσά σας. Ἡ πίστη στὸν σταυρό καί τὴν ἀνάστασι νά πληροῦν τὴν ὑπαρξή σας. Υἱοθετήστε τό στοιχεῖο τῆς χαρμολύπης, τό τόσο χαρακτηριστικό τῆς περιόδου πού κλείνει.

Μῆνυμα, λοιπὸν, χαρᾶς καί εἰρήνης συνιστᾷ ὁ Ἀπόστολος λίγο πρὸ τοῦ πάθους τοῦ Κυρίου, τό ὅποιο κοσμικὰ προκαλεῖ τάραχο καί ἀγωνία.

Εὐαγγέλιο: Ἰω. 12, 1-18

Στό κανονάριο τῶν Ἱεροσολύμων διαβαζόνταν στή λειτουργία τρία εὐαγγέλια: τοῦ Ἰωάννη (12, 12-15), τοῦ Λουκᾶ (19, 29-38) καί τοῦ Μάρκου (11, 1-10). Καί τὰ τρία διηγοῦνται τό γεγονός τῆς εἰσόδου τοῦ Χριστοῦ στά Ἱεροσόλυμα. Παραλείπεται ὁ Ματθαῖος, ὁ ὁποῖος διαβαζόταν ὡς ἑωθινό (21, 1-9). Στό τυπικὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τό ἐν ἰσχύει τυπικὸ, στή λειτουργία διαβάζεται ἡ διήγησις τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννη (12, 1-18), ἐνῶ στὸν ὄρθρο ἡ διήγησις τοῦ Ματθαίου (21, 1-9).

Πρέπει νά σημειώσουμε ὅτι οἱ τρεῖς τελευταῖες Κυριακὲς προλέγουν ἰδιαίτερα τό πάθος τοῦ Χριστοῦ. Προπαρασκευάζουν ἐπαρκέστατα τὸν Σταυρό τοῦ Κυρίου. Στή θεία λατρεία εἶναι προσφιλὲς αὐτό τό τριαδικὸ σχῆμα.

Τό εὐαγγέλιο, τό ἐκτενέστερο τῶν ὑπολοίπων, ἐξιστορεῖ μιά περίεργη καί ἄλλου εἴδους «θριαμβευτική» εἴσοδο. Κατ' ἀρχὰς περιέχει σαφὲς καί ξεκάθαρο προανάκρουσμα τοῦ πάθους καί τοῦ ἐνταφιασμοῦ τοῦ Κυρίου, τὴν τρίτη δηλαδὴ πρόρρηση τοῦ ἐπικείμενου πάθους (12, 7). (Κάθε

εὐαγγελιστής μᾶς παρέδωσε τρεῖς προρρήσεις, τρεῖς βαθμίδες ἀνάβασης). Καί αὐτός ὁ λόγος εἶναι ἐπαρκής γιά νά ὀρισθεῖ ὡς εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τῆς λειτουργίας τήν ἡμέρα αὐτή.

Ἐκτός ὅμως αὐτοῦ τοῦ βασικοῦ λόγου νά προστεθοῦν τά ἔξῃς, γιά νά φανεῖ ὅ,τι ὀνομάσθηκε ἄλλου εἴδους «θριαμβευτική» εἴσοδος.

Ὅλη ἡ διήγηση εἶναι γεμάτη μυστηριώδεις συναρτήσεις, πού ἐναρμονίζονται μέ τό βαθύ καί ξεχωριστό νόημα τῆς εἰσόδου αὐτῆς, εἰσόδου μέ τελικό σκοπό τή θυσία τοῦ Χριστοῦ στόν Σταυρό.

Παντοῦ ὁ ἔρμηνευτής, ἀλλά καί ὁ ὑποψιασμένος ἀναγνώστης καί πιό πολύ ὁ Ἰουδαῖος τῆς ἐποχῆς, βρίσκει σέ αὐτή τήν εἴσοδο καί τήν πομπή τό τυπικό ἢ τό μοτίβο τῆς βασιλείας καί τοῦ βασιλιᾶ. Ἡ διήγηση ὅμως ἄλλου ἀνακαλεῖ καί ἄλλου διαφοροποιεῖ ἢ καί ἀνατρέπει τό βασιλικό αὐτό πρωτόκολο. Σέ κάθε περίπτωση ἐπιβάλλει τό τυπικό τῶν βασιλικῶν προδιαγραφῶν τοῦ Κυρίου. Ἄς δοῦμε μερικά παραδείγματα:

Ὁ Μεσσίας εἰσέρχεται συνοδευόμενος ἀρχικά ἀπό τούς μαθητές. Σιγά-σιγά ὅμως ὁ λαός ξεσπκώνεται, τοῦ ἐπιφυλάσσεται ὑποδοχή βασιλική. Σάν τοῦ Δαβίδ. Μπαίνει ἀπό τό ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ἀπό ὅπου ἀναμενόταν νά εἰσέλθει ὁ Μεσσίας. Χρησιμοποιεῖ μίαν ὄνο, πράξη πού ἀνακαλεῖ τό βασιλικό προνόμιο τῆς ἐπίταξης τῶν μεταφορικῶν μέσων. Στό βασιλικό πρωτόκολλο παραπέμπει καί τό γεγονός ὅτι στό πουλάρι δέν εἶχε καθήσει ἄλλος. Ἐπιβιβάζεται στήν ὄνο ἀπό τούς μαθητές, πράξη πού παραπέμπει σέ βασιλική ἐπιβίβαση. Στρώνουν τά ἱμάτιά τους γιά νά περάσει πάνω ἀπό αὐτά, πράξη πού ἀποτελεῖ παράδοση στό βασίλειο τοῦ Ἰσραήλ. Εἰσέρχεται πάνω σέ ὄνο. Ὅχι πάνω σέ ἄλογο, ὡς νά πορεύεται σέ πόλεμο. Ὁ λαός κρατάει φοίνικες, κραυγάζει, ἄδει τό ὡσαννά. Οἱ εὐαγγελιστές μνημονεύουν προφητείες, πού ἀνακαλοῦν τά λόγια τοῦ λαοῦ σέ ὑποδοχές βασιλέων. Ἡ Μαρία πλένει τά πόδια τοῦ Χριστοῦ μέ μύρο, γεγονός πού ἀποτελεῖ Μεσσιανική ἐκδήλωση καί παράλληλα προοίδιασμοῦ τοῦ ἐνταφιασμοῦ κ.ἄ.

Μέ ὅλες αὐτές τίς πράξεις, καί ἄλλες πού δέν ἀνέφερα, γίνεται σαφές ὅτι ἡ εἴσοδος εἶναι ὄντως βασιλική. Ὁ Χριστός ὅμως ἄλλου ἀνακαλεῖ καί ἄλλου ἀνατρέπει τό γνωστό μας βασιλικό τυπικό. Γιατί ὁ βασιλιάς αὐτός εἶναι βασιλιάς δικῶν του, σταυρικῶν προδιαγραφῶν. Θά ἐνθρονισθεῖ μέ τίς δικές του προδιαγραφές. Θά ἐνθρονισθεῖ στόν Σταυρό. Πραγματική καί παντοτινή του δόξα δέν θά εἶναι τίποτε ἄλλο, παρεκτός τοῦ σταυροῦ.

3 Ἀνακεφαλαίωση

Θά τελειώσουμε μέ μιά σύντομη ἀνακεφαλαίωση τῶν κύριων σημείων τῆς εἰσήγησης:

α) Τῆς Μ. Σαρακοστῆς προηγεῖται προετομασία ἀπό τίς πέντε διαδοχικές Κυριακές πού προηγούνται. Ὅλες εἰσάγουν στό οὐσιαστικότερο νόημα τῆς περιόδου, πού εἶναι ἡ μετάνοια.

β) Στήν ὑμνολογία τῆς Τεσσαρακοστῆς ὑπάρχουν ὕμνοι πού προετοιμάζαν γιά τήν ἔνταξη τῶν πιστῶν στό σῶμα τῆς ἐκκλησίας τό βράδυ τῆς Ἀναστάσεως. Σήμερα, σχεδόν ἐξέλιπε στήν πράξη αὐτή ἡ βαπτισματική κατήχηση. Ὑπάρχει ὅμως, ἡ διαρκής ἀνάγκη πρόσληψης τῶν στοιχείων πού προβάλλει ἡ περίοδος αὐτή, γιά μιά συνειδητή ἀναβάπτιση στή ζωή τῆς ἐκκλησίας.

γ) Στό τυπικό τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς τά περισσότερα μὲν ἀπό τά ἀναγνώσματα διαφοροποιήθηκαν σέ σχέση μέ τά ἀναγνώσματα τοῦ παλαιότερου κανοναρίου –στή δέ ὑμνολογία συνυπάρχουν ὕμνοι ἐμπνευσμένους ἀπό τό παλαιό τυπικό μέ ὕμνους ἐμπνευσμένους ἀπό τό νέο.

δ) Τά Ἀποστολικά ἀναγνώσματα δέν ἔχουν ἐπιρρεάσει, ἐμφανῶς τουλάχιστον, τήν ὑμνολογία τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, ἐνῶ τά εὐαγγελικά τήν ἔχουν σαφῶς ἐπιρρεάσει.

ε) Ἡ Τεσσαρακοστή, μέ τά ἀναγνώσματα καί τήν ὑμνολογία της, μᾶς ὑποδεικνύει νά υἱοθετήσουμε στή ζωή μας τόν ὀνειδισμό κυρίως τοῦ σταυροῦ. Μέσα στό μυστήριο τοῦ σταυροῦ ζοῦμε καί μέ αὐτό τό μυστήριο σωζόμεθα. Παράλληλα ἡ περίοδος τῆς Σαρακοστῆς δέν παύει νά προβάλλει τήν ἐλπίδα, τό φῶς καί τή χαρά τῆς ἀναστάσεως, πού ἀνοφέγγει σέ κάθε περίπτωση.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Λουκ. 19, 1-10.
2. Λουκ. 18, 10-14.
3. Λουκ. 15, 11-32.
4. Ματθ. 25, 31-46.
5. Ματθ. 6, 14-21.
6. Για περισσότερα βλ. π. Ε. Γκανᾶς, *Παράδοξος βασιλιάς*, σ. 238.
7. Για περισσότερα βλ. Α. Schmemmann, *Μεγάλη Σαρακοστή, Πορεία προς τό Πάσχα*, Ἀθήνα, 1984, σ. 36-39.
8. *Δοξαστικόν τῶν αἰνῶν τῆς Β΄ Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν*.
9. Ἰω. Καραβιδόπουλος, *Ὁδός Ἐλπίδας*, Ἀθήνα 1979, σ. 105.
10. Ἔξοδ. 24, 18.
11. Γ΄ Βασ 19, 8.
12. Ματθ.4, 2.
13. Ἰω. Φουντούλης, *Λογική Λατρεία*, Θεσσαλονίκη 1971 σ. 39.
14. Ἰω. Καραβιδόπουλος, *Ὁδός...*, ὄ.π., σ. 88.
15. Φουντούλης, *Λογική Λατρεία*, ὄ.π., σ. 36.
16. Βλ. τό ἐξαιρετικό βιβλίο τοῦ ἐπισκόπου Βρεσθῆνης (πρώην Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς) Δ. Τρακατέλη, *Ἐξουσία καί Πάθος*, Ἀθήνα 1983.
17. Γκανᾶς, *Παράδοξος...*, ὄ.π., σ. 254.
18. Βλ. π.χ. Ἰω. 10, 18.
19. Πράξ. 2, 23.4, 28.
20. Ῥωμ. 16, 25.
21. Ἐφ. 1, 4.
22. Κολ. 1, 16.
23. Ἐβρ. 9, 26.
24. Α΄ Πέτρ. 1, 20.
25. Ἀποκ. 13, 8.
26. Ῥωμ. 16, 25.
27. Α΄ Πέτρ. 1, 20.
28. Β΄ Πέτρ. 1, 4.
29. Ἀποκ. 13, 8.
30. Εἶναι ὅμως καί τῆς Π. Διαθήκης κεντρική σκέψη, ὅπου προτυπωτικά κυριαρχεῖ παντοῦ ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου ἀπό τοῦ Παραδείσου μέχρι τίς τελευταῖες σελίδες τῆς. (Γιά περισσότερα βλ. Σ. Σᾶκκος, *Ὁ σταυρός στήν Π. Διαθήκη*, Θεσσαλονίκη 2005).
31. Κολ. 1, 24.

Τό βιβλίο τῆς Παρακλητικῆς
ὡς σταθερή Ποιμαντική τῆς Ἐκκλησίας
τοῦ πρωτ. Βασιλείου Ἰω. Καλλιακμάνη, Καθηγητοῦ Τιμῆ. Θεολογίας, Α.Π.Θ.
(Ὁμιλία στό ΙΖ΄ Πανελλήνιον Λειτουργικόν Συμπόσιον,
Κόρινθος 17-19 Σεπτεμβρίου 2018)

Τό θέμα τό ὁποῖο μᾶς ἀνατέθηκε ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἶναι λίαν ἐνδιαφέρον καί πρωτότυπο. Γι' αὐτό καί θά ἐστιάσουμε τήν προσοχή ὄχι τόσο στά γραμματολογικά θέματα καί τήν ἐξέλιξη τοῦ λειτουργικοῦ βιβλίου τῆς Παρακλητικῆς, ὅσο στό σταθερό ποιμαντικό μήνυμα πού αὐτή διασώζει καί ἐκπέμπει. Ἔχει ἐξ ἄλλου ἀπό πολύ νωρίς ἐπισημανθεῖ στή διδασκαλία τῶν ἁγίων Πατέρων ὁ παιδαγωγικός καί διδακτικός ρόλος τῆς ψαλμωδίας καί τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὑμνογραφίας¹. Ὅχι μόνο ὡς ἀντίδραση στίς μεθόδους τῶν Γνωστικῶν καί Ἀρειανῶν αἰρετικῶν ἀλλά καί ὡς αὐτοτελής ἀνάπτυξη ἐντός τῆς Ἐκκλησίας, ἔστω κι ἂν ἡ ψαλμωδία ἀρχικά συνάντησε τήν ἐπιφυλακτικότητα καί σχεδόν καταδίκη μοναστικῶν καί ἄλλων κύκλων καί θεωρήθηκε ὡς ἀδυναμία τῶν κατοίκων τῶν πόλεων.

Ὁ Μέγας Βασίλειος ὑπεραμύνεται τῆς χρήσης τῆς μελωδίας στή λατρεία, παρότι καί στήν περιοχή του ὀρισμένοι κληρικοί θεωροῦσαν τήν ψαλμωδία ἐγκλημα², καί γράφει: «Ἐπειδή γάρ εἶδε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον δυσάγωγον πρὸς ἀρετὴν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων... Τὸ ἐκ τῆς μελωδίας τερπνὸν τοῖς δόγμασιν ἐγκατέμειξεν»³, ὥστε οἱ χριστιανοί νά δέχονται χωρὶς ἀντίδραση τήν ὠφέλεια τῶν λόγων πού ἐκφέρονται γλυκόχη. Καί συνεχίζει λέγοντας, ὅτι γι' αὐτόν ἀκριβῶς τόν λόγο ἔχουν ἐπινοηθεῖ τά ἐναρμόνια μέλη, «ἵνα οἱ παῖδες τὴν ἡλικίαν, ἢ καί ὄλως οἱ νεαροὶ τὸ ἦθος, τῷ μὲν δοκεῖν μελωδοῦσι, τῇ δὲ ἀληθείᾳ τὰς ψυχὰς ἐκπαιδεύονται»⁴.

Ἐπίσης, στή Φιλοκαλία τῶν Ἱερῶν Νηπτικῶν ὅταν γίνεται λόγος γιά τίς πνευματικές μεθελικιώσεις, οἱ ἱεροὶ νηπτικοὶ δέν παρουσιάζουν πάντοτε αὐστηρά καθορισμένο ἀριθμὸ πνευματικῶν σταδίων. Στή συλλογή αὐτή, ὅπως καί γενικότερα στήν ἀγιοπνευματικὴ πατερική

παράδοση ἀπαντᾶ ἡ διάκριση δύο, τριῶν ἢ καί ὀκτώ ἀκόμη διαδοχικῶν πνευματικῶν περιόδων, σωματικῶν πράξεων καί νοητῶν θεωριῶν. Ὁ ὁσιος Πέτρος Δαμασκηνὸς γράφει γιά τίς ἐπτὰ «σωματικὲς πράξεις» τῆς πρακτικῆς ἠθικῆς φιλοσοφίας, δηλαδή, τὴν ἡσυχία, τὴν σύμμετρο νηστεία, τὴν ἀγρυπνία, τὴν ψαλμωδία καί προσευχή «διὰ ψαλμῶν καί γονυκλισιῶν ἵνα σκληρυνθῇ τὸ σῶμα καί ταπεινωθῇ ἡ ψυχὴ», τὴν πνευματικὴ προσευχή «διὰ τοῦ νοῦς γινομένην», τὴν ἀνάγνωσις λόγων καί βίων ἁγίων Πατέρων καί ἔβδομη τὴν προσφυγὴ σὲ ἔμπειρους πνευματικούς πατέρες⁵. Μετά ἀπὸ αὐτὲς τίς σωματικὲς πράξεις συνιστᾶται ὑπομονὴ καί προσμονὴ γιά τὴ θεία ἐπίσκεψη. Δηλαδή, προηγεῖται ὁ πρακτικὸς βίος καί ἔπεται ὁ θεωρητικὸς ὡς προσωπικὴ βιοματικὴ ἀποκάλυψη. Ἡ διὰ ψαλμῶν, ὕμνων καί γονυκλισιῶν προσευχὴ βρίσκεται στό τέταρτο σκαλοπάτι τῆς ἐπταδικῆς κλίμακας. Ἐπισημαίνεται ἀκόμη, ὅτι τὰ ἄσματα καί τὰ τροπάρια μέ τὴν ἡδύτητα τῆς μελωδίας γίνονται γιά τοὺς ἀρχαίους φάρμακα τῆς ἀσθένειας τοῦ νοῦς καί γιά τοὺς προκόπτοντες πνευματικὲς εὐκαιρίες κατάνυξης πού ἀνάγουν κλιμακωτὰ στήν κατανόηση τῶν θείων ἐννοιῶν καί τὴν ἐν Χριστῷ τελειότητα⁶.

Ὅποτε, γίνεται προοιμιακὰ ἀντιληπτὴ ἡ σύνδεση τῆς ψαλμωδίας καί τῆς ὑμνογραφίας μέ τὴν ποιμαντικὴ θεολογία τῆς Ἐκκλησίας. Ὅπως εὐστοχα ἔχει γραφεῖ: «Ὁ ἐμμελής, καλλιεπὴς ἔμμετρος λόγος εἶναι τὸ ὄχημα ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἐπιβαίνουν τὰ βαθέα καί ὑψηλά νοήματα καί θεωρήματα τῶν θείων ἀληθειῶν γιά νά εἰσελθουν στόν νοῦ καί στήν καρδιά τῶν πιστῶν πού λατρεύουν τόν ζῶντα καί ἀληθινό Θεό»⁷.

Μετά ἀπὸ τίς εἰσαγωγικὲς αὐτὲς ἀναφορὲς θά ἀναπτύξουμε τὴν εἰσήγησή μας σὲ ἐπτὰ σύντομες ἐνότητες: 1. Ἡ ποιμαντικὴ τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ ὀρθόδοξη χριστιανικὴ σκοπία. 2. Ἡ ὀνομασία

καί οἱ συγγραφεῖς τῆς Παρακλητικῆς. 3. Βιβλικό θεολογικό ὑπόβαθρο καί ὑπομνηματισμός τῆς Ἁγίας Γραφῆς μέσῳ τῆς ὑμνογραφίας. 4. Σύνοψη τοῦ δόγματος καί τοῦ ἡθους τῆς Ἐκκλησίας. 5. Προβολή προτύπων χριστιανικοῦ βίου. 6. Ὁ ἁγιασμός τοῦ χρόνου καί ὁ ἡμερήσιος καί ἐβδομαδιαῖος λειτουργικός κύκλος. 7. Ὁ ἐσατολογικός χαρακτήρας τῆς Παρακλητικῆς.

1. Ἀκολουθώντας δυτικά προγράμματα σπουδῶν, ἀπό τήν ἴδρυση τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν στήν Ἑλλάδα, ἡ Ποιμαντική ὡς μάθημα ἐντάχθηκε στόν λεγόμενο Πρακτικό κλάδο τῆς Θεολογίας. Ἦδη γιά πρώτη φορά τόν 18ο αἰῶνα ἀπαντᾷ στήν Αὐστρία ὡς αὐτοτελές μάθημα καί ἔκτοτε εἶχε πολλές διακυμάνσεις. Συνδέθηκε μέ τήν παιδαγωγική, τήν ψυχολογία, τήν κοινωνική ψυχολογία, τήν ψυχιατρική, τή λειτουργική, τήν κατηχητική, τή συμβουλευτική κ.ἄ. Στήν Ἀμερική καί κυρίως στόν προτεσταντικό χῶρο ἔχει ἀναπτυχθεῖ ἡ Ποιμαντική ψυχολογία, ἡ ὁποία συνδυάσθηκε μέ τήν κλινική ἐκπαίδευση τῶν κληρικῶν, προσέλαβε διαχριστιανικό καί διαθρησκευτικό χαρακτήρα καί βρίσκεται στό ἐπίκεντρο τοῦ δυτικοῦ χριστιανισμοῦ καί ιδιαίτερα τοῦ Προτεσταντισμοῦ⁸. Ἐπίσης μέ τήν ἀνάδυση τῶν κοινωνικῶν καί τῶν βιοηθικῶν προβλημάτων ἀναπτύχθηκε ἡ ποιμαντική κοινωνιολογία καί ἡ ποιμαντική ἠθική. Συχνά ὅμως ἡ ποιμαντική περιορίσθηκε στή δεοντολογία τοῦ ἱερατικοῦ ἐπαγγέλματος, ἀποστασιοποιούμενη ἀπό ἄλλους κλάδους τῆς θεολογίας, ὅπως λ.χ. τή δογματική ἢ τίς βιβλικές σπουδές. Ὅλες οἱ παραπάνω κατευθύνσεις εἶναι χρήσιμες, ἀλλά ἀπό ὀρθόδοξη χριστιανική ὀπτική εἶναι ἀποσπασματικές.

Ἡ ποιμαντική χρειάζεται ἰσχυρή θεολογική βάση καί θεμελίωση. Διαχρονικά, στήν ποιμαντική τῆς Ἐκκλησίας περιλαμβάνεται καταρχήν ἡ ζῶσα μετάδοση τοῦ μυστηρίου τῆς πίστεως ἀπό γενιά σέ γενιά, ἀλλά καί ἡ ἱεραποστολή, ἡ διακονία τοῦ λόγου, ἡ συγκρότηση Τοπικῶν καί Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ἡ σύνταξη δογματικῶν ὄρων καί ἱερῶν κανόνων, ἡ ὀριοθέτηση τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ἡ εὐταξία στή λατρεία καί ἡ καλλιέργεια τοῦ χριστιανικοῦ ἡθους. Τό ἐνδιαφέρον τῆς ποιμαντικῆς θεολογίας ἐστιάζεται στόν ἄνθρωπο μέ ἀναφορά στόν Θεάνθρωπο. Στήν πνευματική

νοματοδότηση τῆς ζωῆς τοῦ χριστιανοῦ καί τή διασφάλιση τῶν ὄρων τῆς σωτηρίας του ἀπό τήν ἀλλοτρίωση, τή φθορά καί τόν θάνατο. Ὁ ἅγιος Νεκτάριος, παρότι γράφει σχετικό βιβλίο ἐπιρρασμένος ἀπό τό πνεῦμα τῆς ἐποχῆς του, ἐκθέτει μέ θεολογική ἀκρίβεια καί τεκμηρίωση στήν Ἁγία Γραφή καί τούς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας τήν Ποιμαντική του καί στό τέλος περιλαμβάνει παράρτημα μέ τίτλο: Ποιμαντική τῶν Πατέρων⁹.

2. Μέ τό ὄνομα *Παρακλητική ἢ Ὀκτώηχος ἢ Μεγάλη* ἐννοεῖται τό ὑμνολογικό λειτουργικό βιβλίο πού περιέχει τήν Ὀκτώηχο, δηλαδή τήν ἀκολουθία τῶν Κυριακῶν, διευρυμένη γιά ὀλόκληρη τήν ἐβδομάδα κατά τούς ὀκτώ ἡχους¹⁰. Νά σημειωθεῖ ὅτι ἡ Ὀκτώηχος χρησιμοποιήθηκε στήν Τουρκοκρατία ὡς διδακτικό ἐγχειρίδιο. Ἡ *Παρακλητική* (βιβλος)¹¹ μέχρι νά φθάσει στή μορφή πού ἔχει προσλάβει σήμερα ὑπέστη διαφορές παραλλαγές καί εἶχε κάποια ἐξελικτική πορεία. Μετά τήν καταστροφή κατά τήν περίοδο τῆς εἰκονομαχίας τῶν «Τροπολογίων», βιβλίων πού περιεῖχαν τροπάρια μέχρι τόν ἔβδομο αἰῶνα καί ἀποτελοῦσαν πρόδρομη μορφή τῶν *Μηναιῶν*, τήν καταδίκη τοῦ Σεβήρου Ἀντιοχείας (Ε'-Στ' αἰ.) πού εἶχε συντάξει Ὀκτώηχο¹², δημιουργήθηκαν νέες ἀνάγκες πού κάλυψαν κυρίως οἱ πατέρες τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Σάββα μέ κορυφαῖο τόν ἅγιο Ἰωάννη Δαμασκηνό καθώς καί οἱ Στουδίτες στήν Κωνσταντινούπολη. Τά ζητήματα ὅμως αὐτά ξεφεύγουν ἀπό τά ὄρια τῆς εἰσήγησής μας. Στή σημερινή ἔντυπη ἔκδοση, ἡ *Παρακλητική* περιλαμβάνει τούς ὕμνους πού ψάλλονται στόν μικρό καί μεγάλο ἑσπερινό τοῦ Σαββάτου, τόν ἑσπερινό ὅλης τῆς ἐβδομάδος, τό μεσονυκτικό τῆς Κυριακῆς, στόν ὄρθρο ἐπίσης ὅλης τῆς ἐβδομάδος, τά τροπάρια τῶν μακαρισμῶν τῆς θείας Λειτουργίας, τά ἑξαποστειλάρια, τά ἔνδεκα ἑωθινά ἰδιόμελα, τούς δύο Παρακλητικούς κανόνες καί τόν κανόνα τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου.

«Τό περιεχόμενο τῆς Παρακλητικῆς εἶναι ποικίλης προελεύσεως καί ποιότητος, διαφορῶν ἐποχῶν καί διαφορῶν ὑμνογράφων ἀνωνύμων ἢ ἐπωνύμων. Ἐπωνύμως φέρονται τροπάρια καί κανόνες τῶν ὑμνογράφων Θεοφάνους καί Ἰωσήφ», γράφει ὁ μακαριστός Ἰωάννης Φουντούλης¹³. Κορυφαῖος συντάκτης τῆς Ὀκτώηχου θεωρεῖται

ὁ ὄσιος Ἰωάννης Λαμασκηνός (Η΄ αἰ.), τούς *Τριαδικούς κανόνες* συνέθεσε ὁ Μητροφάνης Σμύρνης (Θ΄ αἰ.) ἐπιρρασμένος μᾶλλον ἀπό τά *Ἀρεοπαγίτικα Συγγράμματα*. Τά *ἑξαποστειλάρια* εἶναι ποίημα τοῦ Κωνσταντίνου Ζ΄ τοῦ Πορφυρογέννητου (913-959) καί τά ἔνδεκα *ἑωθινά δοξαστικά* συνέταξε ὁ Λέων Στ΄ ὁ Σοφός (886-912). Οἱ *Ἀναβαθμοί τῶν ὀκτώ ἤχων* ἀποδίδονται στόν ὄσιο Θεόδωρο Στουδίτη (759-826) πού ἀπηχοῦν τήν Κωνσταντινουπολίτικη παράδοση τοῦ Ἀσματικοῦ Τυπικοῦ ἢ στόν ἀδελφὸ του Ἰωσήφ ἢ καί στόν ὄσιο Ἰωάννη Λαμασκηνό¹⁴. Ὁ Θεοφάνης ὁ Γραπτός (775-845) συνέθεσε ὀκτώ κανόνες στοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους, ὀκτώ στοὺς κεκοιμημένους καί ὀκτώ στοὺς ἀγγέλους. Ὁ Π. Χρῆστου θεωρεῖ ὅτι ἡ ὀριστική μορφή τοῦ βιβλίου «κατηρτίσθη εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν κατὰ τὸ δεύτερον ἡμισυ τοῦ 9΄ αἰῶνος ἐπιμελεία τοῦ Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου»¹⁵.

Μετά τίς ἐνδεικτικὲς πληροφορίες γιά τούς συγγραφεῖς τοῦ λειτουργικοῦ αὐτοῦ βιβλίου πού ἔχουν ποιμαντικό ἐνδιαφέρον τόσο γιά τὴν ἐξέλιξη ἀλλὰ καί τὴ διαμόρφωση τῆς ὑμνογραφίας, προχωρῶ στή τρίτη ἐνότητα.

3. Τὸ περιεχόμενο τῶν ὕμνων τῆς *Παρακλητικῆς* εἶναι βιβλικό καί ταυτόχρονα ἀποτελεῖ ὑπομνηματισμὸ τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Ἡ ἀλήθεια αὐτὴ πρέπει νά τονίζεται, διότι δέν μπορεῖ κάποιος νά κατανοήσει καί νά ἐμβαθύνει στά νοήματα τῶν ὕμνων τῆς *Παρακλητικῆς*, ἐάν δέν γνωρίζει ἀρκούντως τόσο τὴν Παλαιὰ ὅσο καί τὴν Καινὴ Διαθήκη καθὼς καί τὴν πατερικὴ θεολογία. Στούς εἰρημούς τῶν κανόνων τοῦ ὄρθρου λ.χ. ἀκολουθεῖται συνήθως ἡ θεματολογία τῶν ἐννέα βιβλικῶν ὠδῶν (ἐξαιρουμένης τῆς β΄ ὠδῆς). Συνδέεται τὸ περιεχόμενο τῆς Παλαιᾶς μέ ἐκεῖνο τῆς Καινῆς Διαθήκης καί ἀναδεικνύονται προτυπώσεις τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Ἐνανθρώπισης. Ἀναφέρουμε ἐνδεικτικὰ τὸν εἰρημὸ τῆς ἐνάτης ὠδῆς τῆς Κυριακῆς τοῦ Α΄ ἤχου, ὅπου γίνεται ἀναφορά στὴν προτύπωση τῆς ὑπερφουοῦς συλλήψεως τῆς Παναγίας μέ τὴ φλεγόμενη καί μὴ καιόμενη βᾶτο. Συγχρόνως συνδέονται οἱ πειρασμοὶ καί τὸ καμίνι τῶν ἀγρίων παθῶν τῶν ἀγωνιζομένων χριστιανῶν μέ τὴ θαυματουργικὴ διάσωση τῶν τριῶν παιδῶν

στὴν κάμινον τοῦ πυρός καί ζητεῖται ἱκετευτικὰ ἡ παρέμβαση τῆς Θεοτόκου: «Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολούμενη βᾶτος ἔδειξεν ἄφλεκτος καί νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσας, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σὲ Θεοτόκε ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν». Ἡ σταυρική θυσία τοῦ Χριστοῦ καταλύει τὴ δύναμη τοῦ διαβόλου καί ἔκτοτε ὁ Σταυρὸς ἀποτελεῖ ἀκαταμάχητο ὄπλο ἐναντίον του¹⁶.

Στά *τροπάρια τῶν Ἀκολουθιῶν τῆς Κυριακῆς* τονίζεται καί κυριαρχεῖ ἡ Ἀνάσταση ἀλλὰ αὐτὴ συνδέεται μέ τὸν Σταυρὸ τοῦ Κυρίου καί τὴν κάθοδό Του στόν Ἄδη. Δέν εἶναι μόνο οἱ σταυροαναστάσιμοι κανόνες τοῦ Ὑμνογράφου Κοσμᾶ πού ἀναδεικνύουν τὸν σταυροαναστάσιμο χαρακτήρα τῆς Κυριακῆς, ἀλλὰ καί πλῆθος ἄλλων τροπαρίων, καθισμάτων, τροπαρίων τῶν κανόνων, τῶν αἰνῶν κ.ἄ. Στὸ κάθισμα τοῦ ὄρθρου τῆς Κυριακῆς τοῦ πλαγίου Α΄ ἤχου ψάλλουμε: «Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ταφὴν τὴν ἁγίαν ὕμνοις τιμήσωμεν, καί τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν· ὅτι συνήγειρε νεκρούς, ἐκ τῶν μνημάτων ὡς Θεός, σκυλεύσας κράτος θανάτου, καί ἰσχὴν διαβόλου, καί τοῖς ἐν Ἄδι φῶς ἀνέτειλεν». Ἄλλο παράδειγμα ἀπὸ τά Στιχηρὰ τῶν αἰνῶν τῆς Κυριακῆς τοῦ Δ΄ ἤχου: «Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας καί θάνατον, καί ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, παντοδύναμε Κύριε δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν». Ἐπίσης τά *ἑξαποστειλάρια* καί τά *ἑωθινὰ δοξαστικά* ἀναφέρονται στὰ *Ἐνδεκα ἑωθινὰ Εὐαγγέλια* πού ἀναγινώσκονται στόν ὄρθρο. Ἔχει ἰδιαίτερο ποιμαντικό ἐνδιαφέρον τὸ ἐνδέκατο ἑωθινὸ δοξαστικό: «Φανερῶν ἑαυτὸν τοῖς μαθηταῖς σου Σωτήρ, μετὰ τὴν Ἀνάστασιν, Σίμωνι δέδωκας τὴν τῶν προβάτων νομὴν, εἰς ἀγάπης ἀντέκτισιν, τὴν τοῦ ποιμαίνειν φροντίδα αἰτῶν. Διὸ καὶ ἔλεγες· Εἰ φιλεῖς με Πέτρε, ποιμαίνε τὰ ἀρνία μου, ποιμαίνε τὰ πρόβατά μου. Ὁ δὲ εὐθὺς ἐνδεικνύμενος τὸ φιλόστοργον περὶ τοῦ ἄλλου μαθητοῦ ἐπυνθάνετο. Ὡν ταῖς πρεσβείαις Χριστὲ τὴν ποιμνὴν σου διαφύλαττε ἐκ λύκων λυμαινομένων αὐτήν». Ὁ ὕμνος αὐτὸς εἶναι ἐμπνευσμένος ἀπὸ τὸ *Κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον*¹⁷ καί καταλήγει μέ προσευχὴ γιά ἀπαλλαγὴ τῆς Ἐκκλησίας ὡς ποιμνῆς τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τούς αἰρετικούς.

4. Παράλληλα, μέσω της ύμνογραφίας της *Παρακλητικής* βίβλου διδάσκεται με λιτό και απλό τρόπο ή δογματική διδασκαλία της Εκκλησίας. Τόσο στά δογματικά Θεοτοκία όσο και στους *Τριαδικούς κανόνες*, αλλά και σε πολλά άλλα τροπάρια εκτίθεται έμμελως τό Τριαδικό, τό Χριστολογικό και Θεομυτοικό δόγμα, ή ανθρωπολογία, ή δημιουργία του κόσμου, ή πτώση και ή ανόρθωση του ανθρώπου κ.ά. Άς αναφέρουμε κάποια παραδείγματα. Στο Θεοτοκίον της πρώτης ώδης του κανόνα του Μεσονυκτικού του Α΄ ήχου ψάλλουμε: «Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ, εἰκονικῶς τοῖς σοφοῖς προηγόρευται, Λόγος δὲ συνάναρχος, ὁ συμφυῆς Υἱός, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, τὸ ἐν τῇ Παρθένῳ, τοῦ Λόγου κτίσαν τὴν σάρκωσιν». Συντομότητα και συναπτικότητα τριαδολογικός ὕμνος με αναφορά στον ἀγέννητο Πατέρα, τὴν τυπολογία της Παλαιᾶς Διαθήκης, τὴν ὁμοουσιότητα του Λόγου, καθὼς και σπὴν ἐνανθρώπησή Του διὰ της Παρθένου συνεργία του Ἁγίου Πνεύματος.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως¹⁹, τὴν παναγίαν Παρθένον, καὶ Θεοτόκον ἀνευφημίσωμεν, τῆς ἀνθρωπίνης οὐσίας τὸ χωνευτήριον, τῶν ἀπορρήτων θαυμάτων τὸ ἐργαστήριον· ἐν αὐτῇ γὰρ γέγονε καινὰ· ὁ ἀναρχος ἄρχεται, ὁ Λόγος παχύνεται, ὁ Θεὸς ἀνθρωπος γίνεται, ἵνα Θεὸν τὸν ἀνθρώπον ἀπεργάσπται, οὐ τροπῆ τῶν φύσεων, ἀλλ' ἐνώσει τῇ καθ' ὑπόστασιν· προέρχεται γὰρ εἷς ἐκ δύο τῶν ἐναντίων, ἐν δυσὶ τελείαις ταῖς φύσεσιν, ἀδιαιρέτως γνωρίζομενος, θεληματικῶς τε καὶ ἐνεργητικῶς, καθ' ἑκατέραν οὐσίαν, ὁ αὐτὸς τὸ ἀληθὲς πιστούμενος, τῆς σωτηρίου οἰκονομίας, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ ἰλασμόν, εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στό πρώτο Κάθισμα του Μεσονυκτικού της Κυριακῆς του Β΄ ήχου σχετικά με τὴ δημιουργία του ἀνθρώπου ψάλλουμε: «Ὅτε κατ' ἀρχάς, τὸν Ἀδάμ διέπλασας Κύριε, τότε τῷ Λόγῳ σου, τῷ ἐνυποστάτῳ ἐβόησας Εὐσπλαχνε· ποιήσωμεν κατὰ τὴν ἡμετέραν ὁμοίωσιν· τὸ δὲ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον συμπαρῆν δημιουργόν· διὸ βοῶμεν σοι· Πουτὰ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι». Ἐδῶ ἀπνηχεῖται ή πατερική ἐρμηνεία ὅτι ή βιβλική φράση «ποιήσωμεν ἄνθρωπον» ἀφορᾷ και τὰ τρία πρόσωπα της Ἁγίας Τριάδος.

Ἔχουν ἐξαιρετικό ἐνδιαφέρον τὰ δογματικά Θεοτοκία του Μεγάλου καθὼς και του Μικροῦ Ἐσπερινοῦ¹⁸ που ψάλλονται τό ἐσπέρας του Σαββάτου (τὰ ὅποια θά παρουσιάσει ἀναλυτικά ὁ συνάδελφος κ. Ἀθανάσιος Βουρλῆς). Θά παραθέσω ἐνδεικτικά τό *δοξαστικό του Μικροῦ Ἐσπερινοῦ* του πλ. Β΄ ήχου. Στόν ὕμνο αὐτό συναντᾷ ὁ προσεκτικός ἀναγνώστης φράσεις του ψαλτηρίου και πλεῖστες δογματικές ἀλήθειες με ὀρολογία πατερική.

Ἐλάτε ὅλα τὰ ἔθνη νὰ ὕμνολογήσουμε με ἀγαλλίαση τὴν Παναγία Θεοτόκο, ποὺ εἶναι τὸ χωνευτήρι τῆς ἀνθρωπίνης οὐσίας, τὸ ἐργαστήρι μυστικῶν θαυμάτων. Σ' αὐτὴν συνέβησαν καινούργια πράγματα· ὁ ἀναρχος λαμβάνει ἀρχή, ὁ Λόγος ντύνεται τὴν παχύτητα τῆς κτιστῆς φύσεως· ὁ Θεὸς γίνεται ἀνθρωπος γιὰ νὰ κάνει τὸν ἀνθρώπο θεό, ὄχι με ἀλλοίωση τῶν φύσεων, ἀλλὰ με ὑποστατικὴ ἔνωση. Διότι ἀπὸ δύο ἀντίθετα προέρχεται ἕνας, ποὺ γνωρίζεται σὲ δύο τέλειες φύσεις και κατὰ τὰ θελήματα και κατὰ τὶς ἐνέργειες καθεμιᾶς ἀπὸ τὶς δύο οὐσίες, ἕνας και ὁ ἴδιος πραγματικά ὑπεύθυνος τῆς σωτήριας πράξης, ὁ Χριστὸς και Θεὸς μας, ποὺ παρέχει στόν κόσμο λύτρωση και μέγα ἔλεος²⁰.

5. Ἡ *Παρακλητική* παραμυθεῖ, και ταυτόχρονα προβάλλει πρότυπα χριστιανικοῦ βίου. Ἐάν δέν μπορούμε νὰ μιμηθοῦμε ἀπὸ τὴ ζωὴ τῶν ἁγίων «τὰ μεγάλα και ὑψηλά και μεγάλους προσήκοντα, και μεγάλους πρὸς μίμησην ἕκοντα, ἴσως ἔστιν ἃ και

τοῖς πᾶσι τὸ παράπαν ἀμίμητα», ἃς μιμηθοῦμε «τὴν ἐκ ταπεινώσεως και μετανοίας διόρθωσιν»²¹. Ἡ θέση αὐτῆ του Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ εἶναι ἰδιαίτερα σημαντική γιὰ τὴν ποικιλία ἀξιοποίησης της *Παρακλητικῆς*. Οἱ πρώτες βαθμίδες

τῆς πνευματικῆς ζωῆς εἶναι ἡ ταπεινώση καί ἡ μετάνοια. «Εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ἐγὼ ποῦ φανοῦμαι ὁ ἁματωλός; Τὸ βάρος, καὶ τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας οὐκ ἐβάστασα· τοῖς περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν, συναρτίθμισόν με ὁ Θεός, καὶ σῶσον με»²². Τό πρωί τῆς Δευτέρας τοῦ Βαρῆος ἤχου ψάλλουμε στό πρῶτο Κάθισμα: «Ἔχουσα ψυχὴ μου τὸ ἱατρῆιον τῆς μετανοίας, πρόσελθε προστίπτουσα, ἐν στεναγμοῖς κραυγάζουσα, τῷ ἱατρῷ ψυχῶν καὶ σωμάτων· ἐλευθέρωσόν με Φιλάνθρωπε, ἐκ τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων...». Γίνεται εὐδιάκριτο σέ αὐτούς καὶ σέ ἄλλους ὕμνους τὸ ἦθος τῆς συντετριμμένης καὶ τεταπεινωμένης καρδίας, πού δέν εἶναι ἦθος αὐτάρεσκο καὶ ὑποκριτικό. Καθρεπτιζόμενος ὁ χριστιανός στά πρόσωπα τῆς Παναγίας, τοῦ Προδρόμου, τῶν Ἀποστόλων, τῶν μαρτύρων καὶ ὄλων των ἁγίων συνειδητοποιεῖ τὴν ἀναξιότητά του καὶ προστρέχει στό θεῖο ἔλεος. Ὅλα αὐτὰ συντελοῦνται ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας. Γι' αὐτό καὶ τὸ ἐκκλησιαστικό φρόνημα ἀποτελεῖ βασικὴ προϋπόθεση τῆς πνευματικῆς προσόδου. Ὁ πιστός ὁμολογεῖ: «Πρόβατόν εἰμι τῆς λογικῆς σου ποιμνῆς, καὶ πρὸς σέ καταφεύγω τὸν Ποιμένα τὸν καλόν· ζήτησόν με τὸν πλανηθέντα ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με»²³. Ἀρχιποιμν εἶναι ὁ Κύριος πού φανερώθηκε «πρότερον μὲν ἄσαρκος ὡς Λόγος, ὕστερον δὲ δι' ἡμᾶς σεσαρκωμένος»²⁴ καὶ στὴν *Παρακλητικὴ* προβάλλονται ὡς ἄξιοι ποιμένες οἱ Ἀπόστολοι²⁵ καὶ ὁ ἅγιος Νικόλαος, ἐνῶ ἀπαντᾶ καὶ ἡ ἀντίληψη, ὅτι οἱ πιστοὶ ἀνήκουν στὴν ποιμνὴ τῆς Παναγίας ἢ στὴν ἐκλεκτὴ ποιμνὴ τῶν ἁγίων. Ἡ ἀναφορὰ σέ ἀρκετούς ὕμνους στά δεινὰ τῆς κολάσεως ἔχει παιδαγωγικὸ χαρακτῆρα καὶ ἀφορᾶ τίς σκληρὲς καρδιές. Ἡ σκληροκαρδία καὶ ἡ πώρωση γιὰ νὰ θεραπευτοῦν χρειάζονται «σκληρὰ λόγια».

6. Στὴν Ἐκκλησία ὁ κοσμικὸς χρόνος προσλαμβάνει ἄλλες διαστάσεις καὶ ἀγιάζεται. Τό κοσμικὸ ἡμερολόγιο γίνεται ἐορτολόγιο. Αὐτό συντελεῖται τόσο μέ τόν κύκλο τῶν ἀκινήτων ὅσο καὶ τόν κύκλο τῶν κινήτων ἐορτῶν. Μέ τὴν ὑμνογραφία τῆς *Παρακλητικῆς* νοηματοδοτεῖται διαφορετικὰ καὶ ἀγιάζεται ὁ ἡμερήσιος καὶ ἐβδομαδιαῖος κύκλος. Κάθε ἡμέρα εἶναι ἀφιερωμένη σέ πρόσωπα καὶ γεγονότα τοῦ

μυστηρίου τῆς θείας οἰκονομίας. Μέσα ἀπὸ τὴν ἐβδομαδιαία ὀκταδικὴ ἐπανάληψη τιμοῦνται καὶ προβάλλονται μέσῳ τῆς ὑμνογραφίας τὴ Δευτέρα οἱ ἅγιοι ἄγγελοι, τὴν Τρίτη ὁ τίμιος Πρόδρομος, τὴν Τετάρτη ἡ Θεοτόκος, τὴν Πέμπτη οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι καὶ ὁ ἅγιος Νικόλαος, τὴν Παρασκευὴ ὁ τίμιος Σταυρός, τὸ Σάββατο οἱ ἅγιοι μάρτυρες καὶ οἱ κεκοιμημένοι. Ὅλα αὐτὰ τὰ πρόσωπα τιμῶνται ὡς μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ. Εἰδικότερα οἱ ἅγιοι μάρτυρες «ὡς ἱερεῖα ἔμψυχα καὶ ὀλοκαυτώματα λογικά, ... Θεὸν γινώσκοντα καὶ Θεῷ γινωσκόμενα» συγκροτοῦν τὴν ἀσφαλῆ μάνδρα πού εἶναι «λύκοις ἀνεπιβάτος». Γι' αὐτό καὶ ὁ ὑμνογράφος παρακαλεῖ νὰ πρσεβέουν νὰ συμποιμανθοῦν οἱ χριστιανοὶ μαζί τους «ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως»²⁶.

7. Σχετικὰ μέ τόν ἐσχατολογικὸ χαρακτῆρα τοῦ περιεχομένου τῆς *Παρακλητικῆς* θὰ μπορούσαν νὰ λεχθοῦν πολλά. Ὁ συνάδελφος Γ. Φίλιας²⁷ ἔχει συντάξει μιὰ θαυμάσια σχετικὴ μελέτη γιὰ τὴν ὄγδοη ἡμέρα στὴ λατρεία τῆς Ἐκκλησίας, ὅπου σᾶς παραπέμπω. Θὰ περιορισθῶ σέ κάποιες ἀδρές γραμμὲς λόγω ἔλλειψης χρόνου. Ἀναφέρθηκε ἥδη, ὅτι τὴν Κυριακὴ τιμᾶται ἡ Ἀνάσταση, χωρὶς νὰ παραλείπεται ἡ ἀναφορὰ στὸν Σταυρὸ τοῦ Κυρίου. Ἡ Κυριακὴ ὡς ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως δέν εἶναι μόνο ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ἀλλὰ καὶ ἡ ὄγδοη, σύμβολο τῆς αἰωνιότητος. Ὁ κοσμικὸς χρόνος μεταμορφώνεται καὶ ὁ χριστιανός προγεύεται τὴν ἀνέσπερη ζωὴ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Τό φῶς τοῦ μέλλοντος φωτίζει τὸ παρόν. Στὴν ὑμνογραφία τῆς *Παρακλητικῆς* εἶναι ἐμφανὴς ὅχι μόνο ἡ ἐσχατολογικὴ προσδοκία ἀλλὰ καὶ ἡ πρόγευση τῆς ζωῆς τοῦ Πνεύματος στό παρόν. Μέ τὴν εὐδοκία τοῦ Παρακλήτου «πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως»²⁸. Ἐντὸς τοῦ λειτουργικοῦ χρόνου²⁹ τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀγωνιζόμενος «κατοπτρίζεται τὸ ἄρρητον κάλλος» τῆς τρισηλίου Θεότητος³⁰. Προγεύεται τὴν αἰώνια ζωὴ, ἡ ὁποία δίδει οὐσιαστικὸ νόημα στὴν κοσμικὴ ζωὴ. Κορυφωση τῆς πρόγευσης ἔχουμε στὴ θεία Εὐχαριστία γιὰ τὴν ὁποία μᾶς προετοιμάζει ἡ Παρακλητικὴ.

Ὑστερα ἀπὸ ὅσα συνοπτικὰ ἀναφέρθηκαν γίνεται φανερό, ὅτι τὸ περιεχόμενο τῆς

Παρακλητικῆς ἀποτελεῖ διαρκῆ ὑπόμνηση σέ ἡμερήσια καί ἐβδομαδιαία βία τῶν θεμελιωδῶν θεολογικῶν ἀληθειῶν καί ἀποβλέπει στή διαμόρφωση ὀρθόδοξης δογματικῆς συνείδησης καί ἐκκλησιαστικοῦ ἥθους. Ἡ ποιμαντική τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι μιά ἐξειδικευμένη περιοχὴ πού ἀναφέρεται στή δεοντολογία τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ κληρικοῦ. Ἡ ποιμαντικὴ θεολογία στηρίζεται στό σχέδιο τῆς θείας Οἰκονομίας καί κορυφώνεται μέ τὴν ἐκούσια κένωση τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ. Τό μυστήριό τῆς κενώσεως πού μεταδόθηκε ἀπὸ τὸν Κύριο στοὺς Ἀποστόλους καί ἐν συνεχείᾳ στοὺς ἐπίσκοπους ἀποτελεῖ τὸν θεμέλιο λίθο τῆς ποιμαντικῆς διακονίας. Θὰ κλείσω τὴν εἰσήγησή μου μέ ἕναν θαυμάσιο ὕμνο τῆς *Παρακλητικῆς* (ἀποδιδόμενο στὸν Μ. Βασίλειο³¹), πού περιγράφει τίς δυσκολίες τοῦ χοϊκοῦ ἀνθρώπου νά ἀντα-

ποδώσει στό μυστήριό τῆς κένωσης τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ. Ὁ ποιμένας ὅταν βρίσκεται στὴν ὁδὸ τοῦ Κυρίου, δέν δημιουργεῖ ἐχθρούς. Ὅντας ἀνεξίκακος καί φιλάνθρωπος, ἔστω κι ἂν τοποθετεῖται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, προσπαθεῖ νά μιμηθεῖ τὸν Ἀρχιποίμενα Χριστό.

«Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν; Δι' ἡμᾶς Θεὸς ἐν ἀνθρώποις διὰ τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκίνωσεν ἐν ἡμῖν· πρὸς τοὺς ἀχαρίστους ὁ Εὐεργέτης· πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους ὁ ἐλευθερωτής· πρὸς τοὺς ἐν σκότει καθιμένους ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης· ἐπὶ τὸν σταυρὸν ὁ ἀπαθής· ἐπὶ τὸν Ἄδην τὸ φῶς· ἐπὶ τὸν θάνατον ἡ ζωὴ· ἡ ἀνάστασις διὰ τοὺς πεσόντας· πρὸς ὃν βοήσωμεν· ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι».

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Βλ. Ἀθανασίου Θ. Βουρλῆ, «Ἡ ἱερά ψαλμωδία, ὡς μέσον τῆς ἐν Χριστῷ ἀγωγῆς τῶν πιστῶν», στὰ *Πρακτικά τοῦ ΙΑ' Πανελληνίου Λειτουργικοῦ Συμποσίου Στελεχῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, μέ τίτλο Λειτουργικὴ Ἀγωγή*, ἔκδ. ΕΜΥΕΕ, Ἀθήνα 2010, σ. 255 κ.έ.
2. Μ. Βασιλείου, *Ἐπιστολή 107*, PG 32,372. «Πρὸς δὲ τὸ τῆς μελωδίας ἔγκλημα, ᾧ μάλιστα τοὺς ἀπλουστεροὺς φοβοῦσιν οἱ διαβάλλοντες ἡμᾶς, ἐκεῖνο εἰπεῖν ἔχω... Ἐκ νυκτὸς γὰρ ὀρθρίζει παρ' ἡμῖν ὁ λαὸς ἐπὶ τὸν οἶκον τῆς προσευχῆς καὶ ἐν πόνῳ καὶ θλίψει καὶ συνοχῇ δακρῶν ἐξομολογούμενοι τῷ Θεῷ, τελευταῖον ἐξαναστάντες τῶν προσευχῶν εἰς ψαλμωδίαν καθίστανται». Στὴ συνέχεια μιᾶ γιὰ τὴν ἀντιφωνικὴ ψαλμωδία καὶ δίδει τίς πληροφορίες, ὅτι σέ ὅλες τίς ἐκκλησίες τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Αἰγύπτου χρησιμοποιοῦσαν τὴν ψαλμωδία στὴν κοινὴ προσευχή.
3. Μ. Βασιλείου, *Ὁμιλία εἰς Ψαλμούς*, 1, 1, ΕΠΕ, τόμ. 5, σ. 14.
4. Μ. Βασιλείου, *Ὁμιλία εἰς Ψαλμούς*, ὅ.π.
5. Ὁσίου Πέτρου Δαμασκνοῦ, *Περὶ τῶν ἑπτὰ σωματικῶν πράξεων*, *Φιλοκαλία Γ'*, ἔκδ. Ἀστήρ, Ἀθήνα 1976, σ. 17-19.
6. Ὁσίου Πέτρου Δαμασκνοῦ, *Περὶ τῆς τρίτης θεωρίας*, *Φιλοκαλία Γ'*, σ. 42.
7. Μητροπ. Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμπτου κ. Δανιὴλ, *Λειτουργικὴ ὕμνογραφία*, ἀνάτ. περ. *Ἐκκλησία*, Ἀθήνα 2018, σ. 21.
8. Βλ. G. Kapsanis, "Pastoral Care in American Practice", *St. Vladimir's Orthodox Theological Seminary Quarterly* 4 (1967), σ. 207 κ.ε. Πρωτ. Ἀδ. Αὐγουστίδης, *Ποιμένας καὶ θεραπευτής*, ἔκδ. Ἀκρίτας, Ἀθήνα 1999, σ. 81 κ.έ.
9. Ἁγίου Νεκταρίου, *Μάθημα Ποιμαντικῆς*, εἰσαγ. Ἀρχιμ. Εἰρηναίου Δελιδήμου, ἔκδ. Β. Ρηγόπουλου, Θεσσαλονίκη, σ. 193 κ.έ.
10. Ἰω. Φουντούλης, *Λειτουργικὴ Α', Εἰσαγωγή στὴ θεία λατρεία*, Θεσσαλονίκη 1993, σ. 84. Βλ. περισσότερα Γ. Μπεκατώρος, «Παρακλητικὴ», *ΘΗΕ*, τόμ. 10, σ. 28 κ.έ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

11. Βλ. C. Hannick, “Le texte de l’Octoechos”, *La prière des Églises de rite Byzantin* 3, Dimanche 3, ed. De Chevetogne, 1972, σ. 39.
12. Σώζεται σέ Συριακή μετάφραση, βλ. Ίω. Φουντούλης, *ό.π.*
13. Ίω. Φουντούλης, *ό.π.*, σ.85.,
14. Θεοχάρης Δετοράκης, *Βυζαντινή ύμνογραφία*, Ήράκλειο 1997, σ. 93.
15. *Έλληνική Πατρολογία*, τόμ Ε', *Πρωτοβυζαντινή Περίοδος Στ' και Θ' αιώνας*, έκδ. Κυρομάνος, Θεσσαλονίκη (2) 2006, σ. 570.
16. «Κύριε όπλον κατά τοῦ διαβόλου τόν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας· φρίττει γάρ καί τρέμει, μή φέρων καθορᾶν αὐτοῦ τήν δύναμιν...», *Άναστάσιμον Στιχηρόν Αἰών Κυριακῆς* πλ. δ' ἤχου.
17. *Ίωάν.* 21, 1 καί κυρίως στίχοι 15-22.
18. Βλ. Άνδρέας Θεοδώρου, *Τά δογματικά θεοτοκία τῆς Παρακλητικῆς*, έκδ. Άπ. Διακονίας, Αθήνα 1992.
19. *Ψαλμ.* 46,2.
20. Άνδρέας Θεοδώρου, *ό.π.*, σ. 39.
21. *Όμιλία* 28, PG 151, 361C.
22. *Κάθισμα Κατανυκτικόν Όρθρου Δευτέρας καί Τρίτης Α' ἤχου.*
23. *Κατανυκτικò τροπάριο εἰς τόν Στίχον τῶν αἰώνων τῆς Δευτέρας τοῦ Δ' ἤχου.*
24. *Στιχηρόν Άνατολικόν αἰώνων Κυριακῆς βαρέος ἤχου.*
25. «Άπόστολοι ἔνδοξοι, στῦλοι τῶν Έκκλησιῶν, τῆς ἀληθείας κήρυκες...» *Άποστολικά Άπόστιχα τῶν αἰώνων τῆς Πέμπτης τοῦ βαρέος ἤχου.*
26. *Άπόστιχον μαρτυρικόν Παρασκευῆς ἑσπέρας Δ' ἤχου.*
27. *Η ἔννοια τῆς «όγδόης ἡμέρας» στή λατρεία τῆς Όρθόδοξης Έκκλησίας*, έκδ. Γρηγόρη, Αθήνα 2010, βλ. σ, 7 κ.έ. καθώς καί 36 κ.έ.
28. *Άναβαθμοὶ Κυριακῆς Δ' ἤχου.*
29. Βλ. Γ. Ί. Μαντζαρίδης, *Χρόνος καί ἄνθρωπος*, έκδ. Ί. Μ. Μ. Βατοπαιδίου, “Άγιον Όρος 2017, σ. 177 κ.έ.
30. Βλ. *Τροπάριον τῆς β' ὠδῆς τοῦ Κανόνα τοῦ Μεσονυκτικοῦ Κυριακῆς Δ' ἤχου.*
31. *Όσίου Πέτρου Δαμασκηνοῦ, Περί τῆς τετάρτης θεωρίας, Φιλοκαλία Γ', σ. 44.*

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ – ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Άριθμ. 5555(2019)/112 (2020)

Κανονισμός αναθέσεως και εκτελέσεως παρά της Ίερας Μητροπόλεως Περιστερίου καί τών υπαγομένων σέ αὐτήν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων συμβάσεων ἔργων, μελετῶν καί παροχῆς συναφῶν ὑπηρεσιῶν

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄
ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. τὰ ἄρθρα 1 παρ. 4, 29 παρ. 2 καί 46 παρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α'146),
2. Τάς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τό χριστεπώνυμον πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπό τὰς Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τοὺς ἱερούς Κανόνας καί τοὺς νόμους τοῦ Κράτους,
3. τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς, ποιμαντικὰς καί πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου,
4. τὴν ὑπ' ἀριθ. 447/28.11.2019 πρότασιν τοῦ Σεβ.. Μητροπολίτου Περιστερίου κ. Κλήμεντος,
5. τὴν ὑπ' ἀριθ. 173/3.12.2019 γνωμοδότησιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί
6. τὴν ἀπὸ 11.12.2019 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

καθορίζει τὸν τρόπον ἀναθέσεως, ἐκπονήσεως καί διενεργείας ἔργων, μελετῶν, προμηθειῶν καί ὑπηρεσιῶν παρά τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου καί τῶν υπαγομένων εἰς αὐτὴν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων, ὡς ἐξῆς:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ἀναθέσεως καί ἐκτελέσεως παρά τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου καί τῶν υπαγομένων εἰς αὐτὴν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων συμβάσεων ἔργων, μελετῶν καί παροχῆς συναφῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 1

Ἀντικείμενον τοῦ Κανονισμοῦ

1. Ἀντικείμενον τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀποτελεῖ ὁ καθορισμὸς τῶν ὄρων καί προϋποθέσεων, κατὰ τοὺς ὁποίους ἀνατίθενται, συνάπτονται καί ἐκτελοῦνται αἱ συμβάσεις ἔργων, μελετῶν καί παροχῆς συναφῶν ὑπηρεσιῶν, τὰς ὁποίας ἀναθέτει τό νομικόν πρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου, οἱ Ἱεροὶ Ναοί, αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ καί τὰ ὑπόλοιπα υπαγόμενα εἰς αὐτὴν ἐκκλησιαστικὰ νομικὰ πρόσωπα ἰδιωτικοῦ δικαίου τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977.

2. Περί τοῦ ὀρισμοῦ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου ἰσχύουν οἱ ὀρισμοὶ τοῦ Κανονισμοῦ 55/1974 (ΦΕΚ Α'185/1.7.1974).

3. «Μελέτη ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου» εἶναι τό ἀποτέλεσμα συστηματικῆς καί ἀναλυτικῆς ἐπιστημονικῆς καί τεχνικῆς ἐργασίας καί ἐρεῦνης, πού ἀποβλέπει εἰς τὴν παραγωγὴν ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου ἢ εἰς τὴν ἐπέμβασιν ἐπὶ ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου ἢ εἰς τὸν σχεδιασμὸν καί τὴν ἀπεικόνισιν ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου ἢ εἰς τὸν σχεδιασμὸν ἔργου διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῆς περιουσίας. Ἡ μελέτη ἔχει τὴν ἑκτασιν καί τό βάθος πού καθορίζεται μέ τὴ σύμβασιν ἀναθέσεώς της, ἀπεικονίζεται δὲ καί παραδίδεται εἰς τὴν Ἀναθέτουσαν Ἀρχὴν μέ συγκεκριμένην συμπεφωνημένην μορφήν.

4. «Σύμβασις παροχῆς ὑπηρεσιῶν συναφῶν μέ ἐκκλησιαστικὰ ἔργα» εἶναι ἡ σύμβασις εἰς τὴν ὁποίαν ἡ παροχὴ τοῦ ἀναδόχου συνίσταται εἰς τὴν προσφορὰν γνώσεων καί ἱκανοτήτων, διὰ τῆς διαθέσεως κυρίως συγκεκριμένου ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ καί ἄλλων μέσων δι' ὠρισμένον χρονικὸν διάστημα, πού προσδιορίζεται, εἴτε ἡμερολογιακῶς, εἴτε ἐν συναρτήσει μέ ὠρισμένον γεγονὸς τῆς διαδικασίας παραγωγῆς ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου. Ὡς συμβάσεις παροχῆς ὑπηρεσιῶν νοοῦνται ἰδίως αἱ συμβάσεις:

α' Διά τή σύνταξιν τών τευχών διαγωνισμού αναθέσεως μελέτης ή υπηρεσίας.

β' Διά τόν έλεγχον καί τήν επίβλεψιν έργου ή μελέτης.

γ' Διά τήν ύποστήριξιν τής 'Ι. Μητροπόλεως Περιστερίου ή τών ύπαγομένων εις αυτήν έκκλησιαστικών νομικών προσώπων είτε κατά τή διαδικασίαν αναθέσεως συμβάσεως μελέτης, έργου ή υπηρεσίας, είτε εις τήν επίβλεψιν ή τόν έλεγχον μελέτης είτε εις τήν διοίκησιν ή επίβλεψιν ή έλεγχον έργου.

5. Έν περιπτώσει άμφισβητήσεως περί τόν χαρακτηρισμόν έργου τινός ως καλλιτεχνικού, άποφαίνεται έν όλομέλεια ή Καλλιτεχνική Έπιτροπή τής 'Ιεράς Μητροπόλεως Περιστερίου.

6. Έκαστον τών έργων περιλαμβάνει τήν έκπόνησιν τής μελέτης καί τήν έκτέλεσιν τής κατασκευής του.

7. Τά έργα, αί μελέται καί αί παροχαί συναφών υπηρεσιών διά τήν ανάπτυξιν καί αξιοποίησιν τής περιουσίας τής 'Ιεράς Μητροπόλεως Περιστερίου καί τών ύπαγομένων εις αυτήν έκκλησιαστικών νομικών προσώπων, δέν άποτελοϋν «δημόσια έργα» ή «διοικητικές συμβάσεις έργων ή μελετών» ή «δημόσιες συμβάσεις έργων» ή «δημόσιες συμβάσεις μελετών», κατά τήν έννοίαν τής σχετικής νομοθεσίας (ν. 4412/2016), καθ' όσον ή 'Ιερά Μητρόπολις Περιστερίου καί τά ύπαγόμενα εις αυτήν έκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα δέν συνιστοϋν «όργανισμούς δημοσίου δικαίου» κατά τήν έννοίαν τών όδηγιών 2014/25/ΕΚ ή 2014/24/ΕΚ. Όμοίως καί αί ρυθμιζόμεναι, διά του παρόντος Κανονισμού, συμβάσεις δέν ύπόκεινται εις τας προβλεπομένας διά τά νομικά πρόσωπα τής Γενικής Κυβερνήσεως καί του Δημοσίου Τομέως διαδικασίας προσυμβατικού έλέγχου (άρθρον 68 παρ. 1 ύποπαρ. 3 του ν. 4235/2014).

Άρθρον 2

Πεδίον Έφαρμογής

1. Ό παρών Κανονισμός έφαρμόζεται έφ'όλων τών συναπτομένων υπό του νομικού προσώπου τής 'Ιεράς Μητροπόλεως Περιστερίου καί τών ύπαγομένων εις αυτήν έκκλησιαστικών νομικών προσώπων του άρθρου 1 παρ. 4 του ν. 590/1977 συμβάσεων έργων καί μελετών, εις τό πλαίσιον τής δραστηριότητός τους.

2. Ό παρών Κανονισμός έφαρμόζεται καί όταν ή υπό σύναψιν σύμβασις έργου έχει ταυτοχρόνως ως άντικείμενον καί τήν διενέργειαν προμηθείας ή τήν παροχήν υπηρεσίας ή τήν έκπόνησιν μελέτης, έφ' όσον

ή προϋπολογιζόμενη άξία του έργου ύπερβαίνει τήν προϋπολογιζομένην άξίαν τής περιλαμβανομένης έν τή συμβάσει προμηθείας ή υπηρεσίας ή μελέτης.

3. Διά τό ύψος του ποσού τών προϋπολογισμών τών έργων, μελετών ή παροχής συναφών υπηρεσιών που καταλαμβάνονται άπό τόν παρόντα Κανονισμόν, δέν λαμβάνεται ύπ' όψιν ό Φ.Π.Α. ή άλλος τυχόν προβλεφθησόμενος φόρος ή αί αναθεωρήσεις.

Άρθρον 3

Συμβάσεις μέ έκκλησιαστικά Νομικά Πρόσωπα καί μέ Νομικά Πρόσωπα του Δημοσίου Τομέως

Η 'Ιερά Μητρόπολις Περιστερίου καί τά ύπαγόμενα εις αυτήν έκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα δύνανται, άνεξαρτήτως ύψους προϋπολογισμού, νά αναθέτουν άπ' ευθείας συμβάσεις έργων, μελετών καί παροχής συναφών υπηρεσιών καί νά συνάπτουν προγραμματικές συμβάσεις διά τήν έκτέλεσιν έργων ή μελετών μέ έτέρας έκκλησιαστικές Αναθετούσας Αρχάς (Ν.Π.Δ.Δ ή Ν.Π.Ι.Δ.), ως καί μέ νομικά πρόσωπα, εις τά όποία ή 'Ιερά Μητρόπολις Περιστερίου άσκει άμέσως ή έμμέσως καθοριστικήν έπιρροήν λόγω τής κυριότητος ή τής χρηματοδοτικής της έπιρροής, καθώς καί μέ τό 'Ελληνικόν Δημόσιον, Ν.Π.Δ.Δ. ή Ο.Τ.Α. καί έν γένει μέ νομικά πρόσωπα του Δημοσίου Τομέως.

Άρθρον 4

Όργανα - έννοιαι - όρισμοί

1. Αί άποφάσεις διά τήν δημοπράτησιν καί άνάθεσιν συμβάσεως μελέτης ή έργου ή παροχής συναφών υπηρεσιών τής 'Ιεράς Μητροπόλεως Περιστερίου λαμβάνονται άπό τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον, ένώ αί άποφάσεις διά τήν δημοπράτησιν καί άνάθεσιν συμβάσεως μελέτης ή έργου ή παροχής συναφών υπηρεσιών παρά ύπαγομένου εις τήν 'Ιεράν Μητρόπολιν Περιστερίου έκκλησιαστικού νομικού προσώπου λαμβάνονται άπό τό οικείον Έκκλησιαστικόν Συμβούλιον ή 'Υγουμενοσυμβούλιον ή άπό τό κατά περίπτωσιν όργανον διοικήσεως καί έγκρίνονται άπό τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον.

2. Ός «Κύριος του Έργου» καί «Έργοδότης» όρίζεται ή 'Ιερά Μητρόπολις Περιστερίου ή κατά περίπτωσιν έκκλησιαστικόν νομικόν πρόσωπον διά λογαριασμόν του όποίου καταρτίζεται ή σύμβασις ή κατασκευάζεται τό έργον.

3. Ός «Αναθέτουσα Αρχή» όρίζεται τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον ή τό οικείον Έκκλησιαστικόν Συμβούλιον ή

Ήγουμενοσυμβούλιον ἢ τό κατά περίπτωσιν ὄργανον διοικήσεως.

4. Ὡς «Προϊσταμένη Ἀρχή» διά πᾶν ἔργον, μελέτην καί παροχὴν συναφῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἰ. Μητροπόλεως Περιστερίου ἢ ὑπαγομένου εἰς αὐτὴν ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου εἶναι τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον.

5. Ὡς «Διευθύνουσα καί Ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία» ὀρίζεται ἡ Τεχνική Ὑπηρεσία τῆς Ἰ. Μητροπόλεως Περιστερίου. Ἡ ἐν λόγῳ Ὑπηρεσία στελεχώνεται μέ μονίμους ὑπαλλήλους ἢ μέ ὑπαλλήλους, ἐπί σχέσει ἐργασίας ἀορίστου ἢ ὠρισμένου χρόνου, ἐπί συμβάσει ἔργου ἢ ἐντολῆς. Τά στελέχη τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης ἀσκοῦν, ἐκτός τῶν ἄλλων, καί καθήκοντα ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ κατ' ἀνάθεσιν.

6. Ὡς «Τεχνικόν Συμβούλιον» ὀρίζεται τό Τεχνικόν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου.

7. Ἐπὶ τῶν αἰτήσεων θεραπείας ἐργοληπτῶν, μελετητῶν καί παροχῶν συναφῶν ὑπηρεσιῶν, διά συμβάσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου ἢ τῶν ὑπαγομένων εἰς αὐτὴν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων, ἀποφαίνεται τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου.

8. Ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων ἐργοληπτῶν, μελετητῶν καί παροχῶν συναφῶν ὑπηρεσιῶν διά συμβάσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου ἀποφαίνεται τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 5

Κατασκευὴ ἔργων καί ἐκπόνησις μελετῶν

1. Τά ἔργα τῆς Ἰ. Μητροπόλεως ἢ τῶν ὑπαγομένων εἰς αὐτὴν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων κατασκευάζονται βάσει σχετικῆς μελέτης, ἀναλόγως τῆς φύσεως τοῦ ἔργου:

α'. Εἴτε ἀπὸ ἐργοληπτικῆς ἐπιχειρήσεως, εἴτε ἀπὸ ἐμπειροτέχνας, εἴτε ἀπὸ εἰδικούς τεχνίτας, εἴτε ἀπὸ εἰδικούς περὶ τὰ ἐκκλησιαστικά καλλιτέχνας.

β'. Ἀπὸ τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Περιστερίου ἢ τό ὑπαγόμενον εἰς αὐτὴν ἐκκλησιαστικόν νομικόν πρόσωπον μέ αὐτεπιστάσιαν μέ προσωπικόν πού, εἴτε ὑπάρχει, εἴτε κατά περίπτωσιν, προσλαμβάνεται καί ἀμείβεται, ἀπὸ τὰς πιστώσεις τοῦ ἔργου.

2. Αἱ μελέται τῆς Ἰ. Μητροπόλεως Περιστερίου καί τῶν ὑπαγομένων εἰς αὐτὴν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων ἐκπονοῦνται εἴτε ἀπὸ τὴν Τεχνικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου, εἴτε ἀπὸ ἰδιώτας μελετητάς, εἴτε ἀπὸ ἐταιρείας ἢ γραφεῖα μελετῶν.

3. Συναφεῖς ὑπηρεσίαι παρέχονται εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Περιστερίου ἢ εἰς τὰ ὑπαγόμενα εἰς αὐτὴν ἐκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα, εἴτε ἀπὸ ἰδιώτας, εἴτε ἀπὸ ἐταιρείας ἢ γραφεῖα παροχῆς ὑπηρεσιῶν, πού ἔχουν τὴν ἀπαιτουμένην ἐπιστημονικὴν γνῶσιν καί τό ἀνεγνωρισμένον ἀπὸ τό δίκαιον τῆς ἐπαγγελματικῆς τῶν ἔδρας δικαίωμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΙ ΑΝΑΘΕΣΕΩΣ

Ἄρθρον 6

Ἐπιλογή διαδικασίας ἀναθέσεως

1. Ἡ ἀνάθεσις συμβάσεων ἔργων ἢ μελετῶν ἢ παροχῆς συναφῶν ὑπηρεσιῶν μέ προϋπολογισμόν ἀνώτερον τῶν ἑκατῶν πενήτηκοντα χιλιάδων εὐρώ (150.000,00 €) δύναται νά γίνῃ κατά περίπτωσιν μέ μίαν ἀπὸ τὰς κατωτέρω διαδικασίας:

- α'. ἀνοικτοῦ διαγωνισμοῦ,
- β'. κλειστοῦ διαγωνισμοῦ,
- γ'. διαπραγματεύσεων,
- δ'. ἀνταγωνιστικοῦ διαλόγου,
- ε'. προεπιλογῆς ἀναδόχου.

2. Διὰ τὴν ἀνάθεσιν συμβάσεων ἔργων ἢ μελετῶν ἢ παροχῆς συναφῶν ὑπηρεσιῶν, τῶν ὁποίων ὁ προϋπολογισμός δαπάνης εἶναι κατώτερος ἢ ἴσος τῶν ἑκατῶν πενήτηκοντα χιλιάδων εὐρώ (150.000,00 €) εἶναι δυνατόν, ἐπιπλέον τῶν ἀνωτέρω, νά ἐπιλέγηται κατά περίπτωσιν καί μία ἐκ τῶν κάτωθι διαδικασιῶν:

- α'. προχείρου διαγωνισμοῦ,
- β'. διαπραγματεύσεων.

Ἄρθρον 7

Ὁρισμοί Διαδικασιῶν ἀνοικτοῦ, κλειστοῦ διαγωνισμοῦ, διαπραγματεύσεων, ἀνταγωνιστικοῦ διαλόγου

1. Διαδικασία ἀνοικτοῦ διαγωνισμοῦ εἶναι ἡ διαδικασία, εἰς τό πλαίσιον τῆς ὁποίας κάθε ἐνδιαφερόμενος οικονομικός φορεὺς δύναται νά ὑποβάλλῃ προσφοράν.

2. Διαδικασία κλειστοῦ διαγωνισμοῦ εἶναι ἡ διαδικασία, εἰς τό πλαίσιον τῆς ὁποίας κάθε οικονομικός φορεὺς δύναται νά ζητήσῃ νά συμμετάσχη ἐκδηλῶν ἐνδιαφέρον, ἀλλὰ μόνον οἱ ὑποψήφιοι, πού θά κληθῶν ἀπὸ τὴν Ἱερά Μητρόπολιν Περιστερίου ἢ ἀπὸ τό ὑπαγόμενον εἰς αὐτὴν ἐκκλησιαστικόν νομικόν πρόσωπον, θά δικαιούνται νά ὑποβάλουν προσφοράν.

3. Διαδικασία μέ διαπραγματεύσεων εἶναι ἡ διαδικασία, εἰς τό πλαίσιον τῆς ὁποίας ἡ Ἰ. Μητρόπολις Περιστερίου, ἢ τό ὑπαγόμενον εἰς αὐτὴν ἐκκλησιαστικόν νομικόν

πρόσωπον, διαβουλευόνται μέ ένα ή περισσότερους οικονομικούς φορείς τής επιλογής τους καί διαπραγματεύονται τούς όρους τής συμβάσεως μέ ένα ή περισσότερους από αυτούς.

4. Άνταγωνιστικός διάλογος είναι ή διαδικασία, ή όποια είναι δυνατόν νά ακολουθηθεί διά πολυπλόκουσ συμβάσεις. Είς τήν διαδικασίαν του άνταγωνιστικού διαλόγου δύναται νά προσφύγουν ή Ήερά Μητρόπολις Περιστερίου ή τό ύπαγόμενον είς αύτήν έκκλησιαστικόν νομικόν πρόσωπον, είδικώς, είς περίπτωσιν ιδιαιτέρως πολυπλόκων συμβάσεων, κατ' άνάλογον έφαρμογήν του άρθρου 30 του ν. 4412/2016 (κατ' άντιστοιχίαν του άρθρ. 30 τής Όδηγίας 2014/24/ΕΚ), έφ' όσον μέ άπόφασιν του Μητροπολιτικού Συμβουλίου ή του Έκκλησιαστικού Συμβουλίου ή του Ήγουμενοσυμβουλίου ή του κατά περίπτωσιν όργάνου διοικήσεως, κριθή ότι ή χρησιμοποίησις τής άνοικτής ή τής κλειστής διαδικασίας δέν επιτρέπει τήν άνάθεσιν τής συμβάσεως. Κατ' αύτήν δημοσιεύεται Προκήρυξις, διά τής όποίας γνωστοποιούνται αί άνάγκαι καί αί άπαιτήσεις τής Αναθετούσης Αρχής. Όσοι κρίνουν ότι δύναται νά άνταποκριθούν έκδηλώνουν ένδιαφέρον. Η Αναθέτουσα Αρχή επιλέγει όσους έκ τούτων πληρούν τά προβλεπόμενα έκάστοτε είς τήν Προκήρυξιν κριτήρια ποιοτικής επιλογής. Έν συνεχεία διεξάγει μέ αυτούς διάλογον, προκειμένου νά εύρεθούν μία ή περισσότεραι λύσεις πού θά ήδύναντο νά ίκανοποιήσουν τάς άνάγκας τής Ή. Μητροπόλεως Περιστερίου ή του κατά περίπτωσιν ύπαγομένου είς αύτήν έκκλησιαστικού νομικού προσώπου.

Μετά τήν έξεύρεσιν τών λύσεων κηρύσσεται ή λήξις του διαλόγου καί καλούνται οί επιλεγέντες ύποψήφιοι νά ύποβάλουν προσφοράν βάσει αύτών.

5. Είς τήν διαδικασίαν μέ προεπιλογήν άναδόχου, κατ' άρχήν δημοσιεύεται Διακήρυξις πρός έκδήλωσιν ένδιαφέροντος. Είς τήν Διακήρυξιν θά άναφέρονται ή πιθανολογούμενη ήμερομηνία, κατά τήν όποίαν όσοι προεπιλεγούν θά κληθούν νά ύποβάλουν προσφοράν, ώς επίσης καί ή έγγύησις πού θά πρέπη νά καταθέσουν, προκειμένου νά συμμετάσχουν είς τό στάδιον ύποβολής τών προσφορών. Άκολουθεί επιλογή τών συμμετασχόντων, βάσει τών κριτηρίων πού άναφέρονται είς τήν Διακήρυξιν. Έν συνεχεία, οί προεπιλεγέντες προσκαλούνται νά συμμετάσχουν είς τόν κυρίως διαγωνισμόν καί νά καταθέσουν προσφοράν. Διά τήν επιλογήν τής διαδικασίας αύτής προαπαιτείται άπόφασις του Μητροπολιτικού Συμβουλίου ή του Έκκλησιαστικού

Συμβουλίου ή του Ήγουμενοσυμβουλίου ή του κατά περίπτωσιν όργάνου διοικήσεως, έγκεκριμένη από τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον.

Άρθρον 8

Διαδικασία Προχείρου διαγωνισμού

1. Πρόχειρος διαγωνισμός είναι ή διαδικασία, είς τό πλαίσιον τής όποίας ή Ήερά Μητρόπολις Περιστερίου ή τό ύπαγόμενον είς αύτήν έκκλησιαστικόν νομικόν πρόσωπον, μετά από άτυπον έρευναν άγοράς ή μετά από δημοσίευσιν προσκλήσεως ένδιαφέροντος, άναθέτουν είς τά άναφερόμενα είς τό άρθρ. 5 του παρόντος Κανονισμού, φυσικά ή νομικά πρόσωπα, τά όποια θά επιλέξουν τήν έκτέλεσιν ώρισμένης συμβάσεως.

2. Η διαδικασία του προχείρου διαγωνισμού διενεργείται ώς εξής:

α'. Η Ήερά Μητρόπολις Περιστερίου ή τό ύπαγόμενον είς αύτήν έκκλησιαστικόν νομικόν πρόσωπον, είτε διενεργούν άτυπον έρευναν άγοράς καί άπευθύνονται είς τρεις (3) κατ' έλάχιστον ύποψηφίους της επιλογής τους, πού δραστηριοποιούνται είς τομείς συναφείς μέ τό δημοπρατούμενον άντικείμενον, από τούς όποιους ζητείται ή ύποβολή προσφοράς, είτε προβαίνουν είς δημοσίευσιν προσκλήσεως ένδιαφέροντος καί συλλέγουν προσφοράς από ένδιαφερομένους.

β'. Έν συνεχεία, ή Ή. Μητρόπολις Περιστερίου ή τό ύπαγόμενον είς αύτήν έκκλ. νομικόν πρόσωπον δικαιούνται νά συνάψουν σύμβασιν μέ οίονδήποτε από τούς ώς άνω προσφέροντας, είτε βάσει τής προσφοράς του, είτε μετά από περαιτέρω διαπραγματεύσιν ή, κατά τούς όρους τής προσκλήσεως ένδιαφέροντος, μέ ένα ή περισσότερους από τούς προσφέροντας.

3. Κατ' έξαιρεσιν τών άνωτέρω, είς περίπτωσιν πού ή δαπάνη έργου ή μελέτης ή παροχής συναφών ύπηρεσιών είναι ίση ή κατωτέρα τών πενήτηκοντα χιλιάδων ευρώ (50.000,00 €), ή Ή. Μητρόπολις Περιστερίου ή τό ύπαγόμενον είς αύτήν έκκλησιαστικόν νομικόν πρόσωπον δύναται νά άναθέσουν άπ' εύθείας ταύτα είς δραστηριοποιούμενον είς τομείς συναφείς μέ τό άντικείμενον, χωρίς τήν τήρησιν τών διαδικασιών τής παρ. 2.

Άρθρον 9

Διαδικασία διαπραγματεύσεων (άπ' εύθείας άνάθεσις)

Η άπ' εύθείας άνάθεσις ή ό διαγωνισμός μεταξύ περιωρισμένου αριθμού προσκαλουμένων φυσικών ή νομικών προσώπων του άρθρ. 5 του παρόντος Κανονισμού, ώς τρόπος επιλογής άναδόχου διά τήν

κατασκευήν έργου ή τήν έκπόνησιν μελέτης ή τήν παροχήν συναφών υπηρεσιών, επιτρέπεται:

α'. Είτε όταν ο προϋπολογισμός του έργου ή της μελέτης ή της παροχής συναφών υπηρεσιών υπολείπεται των εκατόν χιλιάδων ευρώ (100.000,00 €).

β'. Είτε κατόπιν δημοσιεύσεως σχετικής Προκηρύξεως, άνεξαρτήτως προϋπολογισμού, εις τας κάτωθι περιπτώσεις:

i) Όταν κατά τήν διενέργειαν διαγωνισμού αί προσφοράί πού έχουν υποβληθῆ είναι άκυροι ή άπαράδεκτοι καί ή επανάληψις του διαγωνισμού κρίνεται από τό όργανον πού έχει διακηρύξει τόν διαγωνισμόν άσύμφορος. Εις τήν περίπτωσην αυτήν, οί όροι της διακηρύξεως του διεξαχθέντος διαγωνισμού επιτρέπεται νά μεταβληθοῦν κατά τήν άπευθείας άνάθεσιν, μόνον όμως διά νά καταστοῦν πλέον συμφέροντες διά τήν Ίεράν Μητρόπολιν Περιστερίου ή τό υπαγόμενον εις αυτήν έκκλησιαστικόν νομικόν πρόσωπον.

ii) Όταν, εις εξαιρετικάς περιπτώσεις, πρόκειται δι' έργα ή μελέτας ή παροχήν συναφών υπηρεσιών, πού ή φύσις των ή άστάθμητοι παράγοντες δέν επιτρέπουν μίαν προκαταρκτικήν συνολικήν τιμολόγησιν.

iii) Όταν ή φύσις τών έργων ή τών μελετών ή της παροχής συναφών υπηρεσιών δέν παρέχει τήν δυνατότητα διατυπώσεως αυτών μέ ακρίβειαν, οὔτως ώστε νά συναφθῆ σύμβασις μέ επιλογήν της καλύτερας προσφοράς.

γ'. Είτε όταν γίνεται διαπραγμάτευσις, χωρίς προηγουμένη δημοσίευσιν προκηρύξεως, άνεξαρτήτως προϋπολογισμού, εις τας κατωτέρω περιπτώσεις:

i) Όταν οὔδεμία έχει υποβληθῆ προσφορά ή οὔδεμία κατάλληλος προσφορά εις διαγωνισμόν άνοικτόν ή κλειστόν.

ii) Όταν διά λόγους τεχνικούς, καλλιτεχνικούς ή σχετικούς μέ τήν προστασίαν αποκλειστικῶν δικαιωμάτων, ή εκτέλεσις του έργου ή της μελέτης ή της παροχής συναφών υπηρεσιών δύναται νά άνατεθῆ μόνον εις συγκεκριμένον πρόσωπον.

iii) Όταν ή σύμβασις άποτελῆ συνέχειαν ενός διαγωνισμού έργου ή μελέτης ή παροχής συναφών υπηρεσιών καί, συμφώνως μέ τούς εφαρμοζόμενους κανόνας, πρέπει αῦτη νά άνατεθῆ εις τόν άνάδοχον του διαγωνισμού ή εις έναν από τούς λοιπούς συμμετέχοντας.

iv) Όταν έκτακτος καί φανερά κατεπείγουσα άνάγκη, αίτιολογούμενη από τό Μητρ. Συμβούλιον ή τό κατά

περίπτωσιν όργανον διοικήσεως του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου, καθιστά άδύνατον τήν τήρησιν τών διατάξεων πού άφοροῦν τήν διενέργειαν διαγωνισμού.

v) Όταν υφίσταται άνάγκη συμπληρωματικῶν συμβάσεων έργων ή μελετών, πού δέν περιλαμβάνονται μέν εις τήν άρχικήν σύμβασιν, αλλά είναι αναγκαία, λόγω άπροβλέπτων περιστάσεων πού θά προκύψουν κατά τήν εκτέλεσιν της άρχικής συμβάσεως καί:

- εἴτε δέν δύναται νά διαχωρισθοῦν από τήν κυρίαν σύμβασιν,

- εἴτε δύναται μέν νά διαχωρισθοῦν, είναι όμως άπολύτως αναγκαία διά τήν τελειοποίησιν της.

Αί συμπληρωματικά αὔται έργασία ή μελέται δέν δύναται νά υπερβαίνουν τό πενήτηκοντα επί τοίς εκατόν (50%) της αξίας της κυρίας συμβάσεως.

vi) Όταν παρίσταται άνάγκη εκτελέσεως νέων έργων ή μελετών, πού συνιστοῦν επανάληψιν παρομοίων έργων ή μελετών πού εἶχαν άνατεθῆ μέ διαγωνισμόν εις τόν άρχικόν άνάδοχον καί άποτελοῦν συνέχειαν ή συμπλήρωσιν της άρχικής συμβάσεως, υπό τόν όρον ότι δέν έχει παρέλθῆ τριετία από αυτήν καί εξασφαλίζονται οί ἴδιοι όροι καί προϋποθέσεις, πλήν μόνον τών οικονομικῶν όρων, οί όποιοι δύναται νά τυχουν τιμαριθμικής άναπροσαρμογῆς.

vii) Όταν πρόκειται δι' υπόθεσιν, πού άφορᾶ εις άπόρρητα της Ί. Μητροπόλεως Περιστερίου ή του υπαγομένου εις αυτήν έκκλησιαστικού νομικού προσώπου, του χαρακτηρισμού ως άπορρήτου διδομένου δι' άποφάσεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου ή του Συμβουλίου Διοικήσεως του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου,

viii) Όταν προκύπτουν ειδικαί περιπτώσεις, όπως θεομηνία, σεισμός, σοβαρός επικείμενος κίνδυνος, μοναδικότης του κατασκευαστοῦ, συνέχισις έργων κατόπιν εκπτώσεως του αναδόχου ή διαλύσεως της συμβάσεως, ερευνητικά έργασία ή έργασία δοκιμαστικής εφαρμογῆς νέων τεχνολογιών ή έργα ειδικῆς φύσεως, εφ' όσον χαρακτηρισθοῦν οὔτω μέ άπόφασιν του Μητροπολιτικού Συμβουλίου ή του Συμβουλίου Διοικήσεως του νομικού προσώπου, αναλόγως του προϋπολογισμού του, της άποφάσεως ταύτης εκδιδομένης κατόπιν γνώμης του οικείου Τεχνικού Συμβουλίου.

ix) Όταν πρόκειται περί έργων καλλιτεχνικῶν, όποτε επιτρέπεται ή άπ' ευθείας καί άνευ διαγωνισμού άνάθεσις τούτων εις ειδικούς δεδοκιμασμένους καλλιτέχνας ή ειδικούς τεχνίτας καί ειδικούς κατασκευαστάς, κατόπιν

γνωμοδοτήσεως της Καλλιτεχνικής Έπιτροπής της Ίερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου.

χ) Όταν πρόκειται περί κατασκευής μικρῶν ἔργων καί ἐργασιῶν ἐπισκευῆς ἢ συντηρήσεως, τῶν ὁποίων ὁ προϋπολογισμός δέν ὑπερβαίνει τὰς ἑκατόν χιλιάδας εὐρώ (100.000,00 €).

δ'. Εἴτε ὅταν γίνεται διαπραγμάτευσις, χωρίς προηγουμένη δημοσίευσιν Προκηρύξεως, διά τήν ἀνάθεσιν συμβάσεως προμελέτης ἢ ἐτέρας συμβάσεως μελέτης, ἢ συμβατική ἀμοιβή τῆς ὁποίας θά εἶναι ἕως πεντακοσίας χιλιάδας εὐρώ (500.000,00 €) ἄνευ Φ.Π.Α. (ἢ τυχόν ἐτέρου προβλεφθησομένου φόρου), μέ σκοπόν τήν ἄμεσον ἐπισκευήν ἢ ἐπέκτασιν ἐκκλησιαστικοῦ κτηρίου, προκειμένου νά συναφθῇ ἐπ' ἀνταλλάγματι σύμβασις μισθώσεως ἢ ἄλλης παραχωρήσεως τῆς χρήσεώς του ἢ ἐτέρου ἐμπραγμάτου δικαιώματος ἐπ' αὐτοῦ εἰς τό Ἑλληνικόν Δημόσιον, Ν.Π.Δ.Δ. ἢ Ο.Τ.Α. καί ἐν γένει νομικά πρόσωπα τοῦ Δημοσίου Τομέως.

Εἰς τήν περίπτωσιν αὐτήν, ἡ Ίερά Μητρόπολις Περιστερίου ἢ τό ὑπαγόμενον εἰς αὐτήν ἐκκλησιαστικόν νομικόν πρόσωπον θά προεκτιμήσουν τό κόστος τῆς προμελέτης ἢ τῆς ἐτέρας μελέτης, τοῦτο δέ θά εἶναι τό ἀνώτατον ὄριον τῆς συμβατικῆς ἀμοιβῆς τοῦ ἀναδόχου.

Ἄρθρον 10

Συμφωνία-πλαίσια

1. Εἰς τὰς περιπτώσεις, κατά τὰς ὁποίας πρέπει νά ἐκτελεσθοῦν ὁμοειδῆ ἔργα ἢ μελέται, διά τὰ ὁποία δέν δύναται νά προσδιορισθῇ ἐκ τῶν προτέρων ὁ ἀκριβῆς ἀριθμός των καί ὁ χρόνος παραγγελίας καί παραδόσεώς των, εἶναι δυνατή ἡ σύναψις συμφωνίας-πλαισίου.

Μέ τήν συμφωνίαν-πλαίσιον καθορίζεται ὁ συνολικός προϋπολογισμός τῶν ἐπί μέρους συμβάσεων, αἱ ὁποῖαι δύναται νά ἀνατεθοῦν εἰς τόν ἀνάδοχον, ἡ χρονική των διάρκεια, ἡ διαδικασία ἀναθέσεως τῶν ἐπιμέρους συμβάσεων, οἱ γενικοί ὅροι ἐκτελέσεως τούτων, αἱ τιμαί μονάδος ἐν συναρτήσῃ μέ κλίμακα ποσοτήτων καί ὁ χρόνος ἀναποκρίσεως τοῦ ἀναδόχου, εἰς κάθε πρόσκλησιν δι' ἀνάληψιν ἐκτελέσεως συγκεκριμένων προβλεπομένων ἀπό τήν συμφωνίαν-πλαίσιον ἐργασιῶν.

2. Διά τήν ἐπιλογήν τῆς διαδικασίας συνάψεως συμφωνίας-πλαισίου λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ συνολικός προϋπολογισμός αὐτῆς. Ἡ διάρκεια ἐκάστης συμφωνίας

δέν δύναται νά ὑπερβαίῃ χρονικῶς τά τρία (3) ἔτη.

3. Ἡ συμφωνία-πλαίσιον ἐπιτρέπεται νά συναφθῇ μέ ἕναν ἕως τρεῖς ἀναδόχους, ἀναλόγως τῆς πολυπλοκότητος τοῦ ἀντικειμένου, τοῦ μεγέθους τοῦ προϋπολογισμοῦ καί τῆς ἀνάγκης ἐξασφαλίσεως μεγαλυτέρου ἀνταγωνισμοῦ κατά τήν διάρκειαν τῆς συμφωνίας, διά τῆς ὑποβολῆς προσφορῶν ἀπό περισσοτέρους ἀναδόχους τῆς συμφωνίας-πλαισίου.

4. Κατά τήν διάρκειαν τῆς συμφωνίας-πλαισίου ὁ ἀνάδοχος, ἀναλόγως τῶν ἀπαιτήσεων τῆς Ί. Μητροπόλεως Περιστερίου ἢ τοῦ ὑπαγομένου εἰς αὐτήν ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου, θά καλῆται νά ὑποβάλλῃ οἰκονομικήν προσφοράν διά τήν ὑλοποίησιν συγκεκριμένων ἔργων, ἐντασσομένων εἰς τήν συμφωνίαν-πλαίσιον. Ἐάν ὑπάρχουν περισσοτέροι ἀνάδοχοι, θά καλῶνται νά ὑποβάλουν ἀνταγωνιστικήν προσφοράν διά τήν ἐπιλογήν τῆς συμφερωτέρας. Οἱ εἰδικώτεροι ὅροι τῆς ἐκπονήσεως τοῦ ἔργου ἢ τῆς μελέτης θά προβλέπωνται εἰς τήν συμφωνίαν-πλαίσιον. Τό εἰδικόν ἀντικείμενον τοῦ ἔργου ἢ τῆς μελέτης, ἡ ἀμοιβή καί ὁ χρόνος ὑλοποιήσεως θά προβλέπωνται εἰς τήν ἐπί μέρους σύμβασιν.

5. Εἰς περιπτώσεις ὅπου τό ἀντικείμενον τῆς συμβάσεως ἔργου ἢ μελέτης εἶναι ἐπαναλαμβανόμενον ἢ ἐπαρκῶς προσδιορισμένον ἐκ τῶν προτέρων, εἶναι δυνατόν νά προβλεφθῇ εἰς τήν συμφωνίαν-πλαίσιον ὅτι θά ἐκδίδηται καθ' ἐκάστην φοράν μονομερῶς ἀπό τήν Ἀναθέτουσαν Ἀρχήν ἐπί μέρους ἀνάθεσις μέ προσδιορισμένον οἰκονομικόν ἀντικείμενον, χωρίς νά ἀπαιτῆται ὑποβολή προσφοράς ἀπό τόν ἀνάδοχον καί ἐνδεχομένως χωρίς νά ἀπαιτῆται ὑπογραφή εἰδικωτέρας συμβάσεως, ὑπό τήν προϋπόθεσιν ὅτι οἱ ὅροι ἐκτελέσεως καί ἡ ἀμοιβή θά εἶναι ἐπαρκῶς προσδιορισμένοι εἰς τήν συμφωνίαν-πλαίσιον.

6. Ἡ Προκήρυξις διά τήν σύναψιν συμφωνίας-πλαισίου θά περιλαμβάνῃ ἐπιπλέον καί τά ἑξῆς:

- Συνολικόν προϋπολογισμόν τῆς συμφωνίας-πλαισίου.

- Περιγραφὴν τοῦ συνολικοῦ ἀντικειμένου τῶν ἔργων καί, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν, τό ἀντικείμενον τῶν ἐπί μέρους ἐργασιῶν.

- Συνολικὴν χρονικὴν διάρκειαν τῆς συμφωνίας-πλαισίου.

- Διαδικασίαν ἀναθέσεως τῶν ἐπιμέρους ἐργασιῶν.

- Μέγιστον ἀριθμόν ἀναδόχων πού θά ἐπιλεγούν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'
ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

Άρθρον 11

Συστήματα υποβολής προσφορών
διά τήν εκτέλεσιν έργων

1. Τά συστήματα υποβολής προσφορών διά τήν εκτέλεσιν έργων εἶναι τά κατωτέρω:

α'. Προσφορά ἐνιαίου ποσοστοῦ ἐκπτώσεως ἐπί συμπεληρωμένου Τιμολογίου.

β'. Προσφορά ἐπιμέρους ποσοστών ἐκπτώσεως καθ' ὁμάδας τιμών ἐπί συμπεληρωμένου Τιμολογίου ὁμαδοπεποιημένων τιμών. Εἰς τήν περίπτωσιν αὐτήν, θά γίνηται ἔλεγχος τῆς ὁμαλότητος τῶν ἐπιμέρους ποσοστών ἐκπτώσεως.

γ'. Συμπλήρωσις ἀνοικτοῦ Τιμολογίου κατ' ἔλευθέραν ἐκτίμησιν τοῦ ἐνδιαφερομένου. Εἰς τήν περίπτωσιν αὐτήν, τό Τιμολόγιον εἶναι δυνατόν νά περιλαμβάνη ἀναλυτικά ἢ περιληπτικά τιμάς ἢ κατ' ἀποκοπήν τιμήν.

δ'. Προσφορά διά μελέτην καί κατασκευήν μέ κατ' ἀποκοπήν ἐργολαβικόν ἀντάλλαγμα, εἴτε δι' ὀλόκληρον τό ἔργον, εἴτε διά τμήματα αὐτοῦ. Εἰς τοῦτο τό σύστημα, ἀξιολογεῖται κατ' ἀρχήν ἡ ποιότης τῆς τεχνικῆς προσφορᾶς (μελέτη) καί ἐν συνεχείᾳ ἐξετάζεται ἡ οἰκονομική προσφορά.

ε'. Μειοδοσία μόνον ἐπί ποσοστοῦ ὀφέλους διά τήν εκτέλεσιν ἀπολογιστικῶν ἐργασιῶν.

στ'. Προσφορά διά τήν ἀξιοποίησιν ἀκινήτων μέ τό σύστημα τῆς ἀντιπαροχῆς ποσοστών ἐξ ἀδιαιρέτου καί ἀντιστοίχων διηρημένων ἰδιοκτησιῶν.

ζ'. Προσφορά πού περιλαμβάνει μερικὴν ἢ ὀλικήν αὐτοχρηματοδότησιν ἔργου μέ ἀντάλλαγμα τήν λειτουργίαν ἢ ἐκμετάλλευσιν αὐτοῦ ἢ ἄλλα τυχόν ἀνταλλάγματα ἔναντι τῆς κατασκευῆς τούτου. Τά συστήματα αὐτά δύνανται νά ἐφαρμοσθοῦν καί συνδυαστικῶς μεταξύ των.

2. Τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον ἢ τό κατά περίπτωσιν ὄργανον διοικήσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου - ἀναλόγως τοῦ προϋπολογισμοῦ δαπάνης τοῦ ἔργου ἢ τῆς μελέτης ἢ τῆς παροχῆς συναφῶν ὑπηρεσιῶν καθορίζουν μέ ἀπόφασίν τους, κατά τήν διακριτικὴν τους εὐχέρειαν, τά συστήματα ὑποβολῆς προσφορῶν.

Τό σύστημα προσφορᾶς πού περιλαμβάνει μελέτην-κατασκευήν δύνανται νά ἐφαρμόζηται διά πᾶν ἐκκλησιαστικόν ἔργον, πού ἀφορᾶ εἴτε εἰς ἀνέγερσιν

κτηρίων, εἴτε εἰς ἐπισκευήν ἢ συντήρησιν ἢ ἀνακαίνισιν ἢ ἀναβάθμισιν τούτων, εἴτε εἰς καλλιτεχνικόν ἔργον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

ΔΙΑΤΥΠΩΣΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΟΣ

Άρθρον 12

Διατυπώσεις δημοσιότητας

1. Διά τὰς συμβάσεις ἔργων ἢ μελετῶν (περιλαμβανομένων καί τῶν προμελετῶν) ἢ παροχῆς συναφῶν ὑπηρεσιῶν, αἱ ὁποῖαι ἀνατίθενται κατά τήν ἀνοικτήν ἢ τήν κλειστήν διαδικασίαν ἢ τήν διαδικασίαν μέ διαπραγμάτευσιν κατόπιν δημοσιεύσεως Προκηρύξεως, θά δημοσιεύηται ὑποχρεωτικῶς περίληψις τῆς Προκηρύξεως ἢ τῆς προσκλήσεως ἐνδιαφέροντος εἰς μίαν ἡμερησίαν οἰκονομικὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν, ἢ ὁποῖα θά πληροῖ τὰς προϋποθέσεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Ν. 2190/1920, ὡς ἰσχύει. Ἡ Προκήρυξις θά δημοσιεύηται, ἐπιπροσθέτως, ὑποχρεωτικῶς εἰς τήν ἰστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου.

2. Μέ ἀπόφασιν τῆς Ἀναθετοῦσης Ἀρχῆς, δημοσιευομένην διά τοῦ αὐτοῦ τρόπου, εἶναι δυνατόν νά ὀρίζηται διαφορετικὴ ἡμέρα ὑποβολῆς τῶν προσφορῶν.

Άρθρον 13

Προθεσμία ὑποβολῆς προσφορῶν

1. Εἰς περίπτωσιν διεξαγωγῆς ἀνοικτοῦ ἢ κλειστοῦ διαγωνισμοῦ ἢ διαδικασίας ἀνταγωνιστικοῦ διαλόγου, ἢ προθεσμία ὑποβολῆς τῶν προσφορῶν δέν ἐπιτρέπεται νά εἶναι μικροτέρα τῶν εἴκοσιν (20) ἡμερῶν, ἀπό τῆς ἡμερομηνίας δημοσιεύσεως τῆς Προκηρύξεως.

2. Εἰς περίπτωσιν διεξαγωγῆς προχείρου διαγωνισμοῦ μέ δημοσίευσιν προσκλήσεως ἐνδιαφέροντος, ἢ προθεσμία ὑποβολῆς τῶν προσφορῶν δέν ἐπιτρέπεται νά εἶναι μικροτέρα τῶν πέντε (5) ἡμερῶν ἀπό τῆς ἡμερομηνίας δημοσιεύσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ

Άρθρον 14

Ἐπιτροπή διαγωνισμοῦ/διαπραγματεύσεως

1. Διά τήν ἀνάθεσιν ἔργων ἢ μελετῶν ἢ παροχῆς συναφῶν ὑπηρεσιῶν συνολικοῦ προϋπολογισμοῦ μέχρι καί πεντακοσίων χιλιάδων εὐρώ (500.000,00 €) ἄνευ Φ.Π.Α., συγκροτεῖται Ἐπιτροπὴ Διαγωνισμοῦ

ή Διαπραγματεύσεως, πού αποτελείται από τρία (3) υπηρεσιακά στελέχη της Ίερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου ή του ύπαγομένου εις αυτήν ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου (μονίμους ὑπαλλήλους ἢ στελέχη συνδεόμενα μέ σύμβασιν ἐργασίας, ἔργου ἢ ἐντολῆς), τά ὁποῖα ὀρίζονται ἀπό τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον. Ἐνα ἀπό τά μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ὀρίζεται Πρόεδρος.

Διά τήν Ἐπιτροπήν ὀρίζονται καί ἀντίστοιχα ἀναπληρωματικά μέλη, πού ἀναπληρώνουν κατά τήν σειράν πού διορίζονται οἰαδήποτε ἀπό τά τακτικά μέλη πού τυχόν ἀπουσιάζουν ἢ κωλύονται. Τά μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι δυνατόν νά ὀρίζονται διά τήν διενέργειαν περισσοτέρων διαδικασιῶν ἀναθέσεως τῶν ἀνωτέρω.

2. Διά τήν ἀνάθεσιν ἔργων ἢ μελετῶν ἢ παροχῆν συναφῶν ὑπηρεσιῶν προϋπολογισμοῦ ἀνωτέρου τῶν πεντακοσίων χιλιάδων ευρώ (500.000,00€), συγκροτεῖται Ἐπιτροπή Διαγωνισμοῦ ἢ Διαπραγματεύσεως, πού ὀρίζεται ὑπό τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου. Αὕτη ἀποτελεῖται ἀπό πέντε (5) τεχνικούς-ὑπηρεσιακά στελέχη τῆς ἰδίας ἢ ἐτέρων ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων (μονίμους ὑπαλλήλους ἢ στελέχη συνδεόμενα μέ σύμβασιν ἐργασίας, ἔργου ἢ ἐντολῆς πού ἔχουν τήν ἀπαιτουμένην τεχνικήν εἰδικότητα). Ἐάν τό ἔργον ἢ ἡ μελέτη ἢ ἡ παροχή συναφῶν ὑπηρεσιῶν πρόκειται νά χρησιμοποιηθῆ ἀπό φορέα ἄλλον ἀπό τόν φορέα κατασκευῆς, τό ἕνα ἀπό αὐτά τά μέλη θά προέρχεται ἀπό τόν φορέα πού θά χρησιμοποιήσῃ τό ἔργον.

3. Ἡ Ἱερά Μητρόπολις Περιστερίου δύναται νά συγκροτῆ, ἐπί ἐτησίᾳ βάσεως Ἐπιτροπᾶς Διαγωνισμοῦ ἢ Διαπραγματεύσεως, διά τήν ἀνάθεσιν τοῦ συνόλου τῶν ἔργων ἢ μελετῶν ἢ παροχῶν συναφῶν ὑπηρεσιῶν ἢ κατά κατηγορίας. Εἰς τήν περίπτωσιν αὐτήν, αἱ διαδικασίαι δημοπρασιῶν ἢ διαπραγματεύσεων πού ἤρχισαν ἐντός τοῦ ἔτους, συνεχίζονται καί ὁλοκληρώνονται ἀπό τήν ἰδίαν Ἐπιτροπήν καί μετά τήν λήξιν τοῦ ἔτους. Ἡ ὑπαρξίς Ἐπιτροπῶν ἐπί ἐτησίᾳ βάσεως δέν ἀποκλείει τήν συγκρότησιν εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς Διαγωνισμοῦ ἢ Διαπραγματεύσεως διά συγκεκριμένον ἔργον ἢ ἔργα, μελέτην ἢ μελέτας καί παροχῆν συναφῶν ὑπηρεσιῶν. αἱ ἀποφάσεις συγκροτήσεως ὅλων τῶν Ἐπιτροπῶν διαγωνισμοῦ κοινοποιοῦνται εἰς τά διοριζόμενα μέλη καί ἀνακοινοῦνται διά τοιχοκολλησεως εἰς τόν Πίνακα Ἀνακοινώσεων τῶν γραφείων τῆς Μητροπόλεως, χωρίς νά ἀπαιτῆται ἄλλος τύπος δημοσιότητος.

4. Διά τήν συγκρότησιν καί λειτουργίαν τῶν ἀνωτέρω Ἐπιτροπῶν Διαγωνισμοῦ / Διαπραγματεύσεων

ἐφαρμόζονται συμπληρωματικῶς αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 13 ἕως 15 τοῦ Ν. 2690/1999.

5. Ἡ Ἀναθέτουσα Ἀρχή δύναται, δι' ἀποφάσεώς της, νά ἀναθέτῃ καθήκοντα Τεχνικοῦ Συμβούλου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ' ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

Ἄρθρον 15

Ἐλεγχος καταλληλότητος ὑποψηφίων

1. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὑποψήφιοι ἀνάδοχοι δύναται νά ὑποχρεωθῶν νά ἀποδείξουν ὅτι πληροῦν ὠρισμένας προϋποθέσεις ἐπαγγελματικῆς ἐπαρκείας, ἀξιοπιστίας, τεχνικῆς καί χρηματοοικονομικῆς ἰκανότητος, συμφώνως πρός τά εἰδικώτερον ὀριζόμενα εἰς τās ἰσχύουσας Κοινοτικές Ὁδηγίας, τό Ἐθνικόν Δίκαιον, τήν Προκήρυξιν καί τά λοιπά τεύχη Δημοπρατήσεως τοῦ συγκεκριμένου διαγωνισμοῦ.

2. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν δημοπρατήσεως συμβάσεως ἔργων ἢ μελέτης ἢ παροχῆς συναφῶν ὑπηρεσιῶν γίνεται δεκτή, χωρίς διακρίσεις καί μέ τούς ἰδίους ὅρους, πού ἐφαρμόζονται διά τούς Ἑλληνας ὑποψηφίους, ἢ συμμετοχή ὅλων τῶν ἐνδιαφερομένων οἰκονομικῶν φορέων τῶν κρατῶν μελῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, τοῦ Ἐνιαίου Εὐρωπαϊκοῦ Οἰκονομικοῦ Χώρου, ὡς καί Χωρῶν πού ἔχουν ὑπογράψει συμφωνίας συνδέσεως ἢ ἄλλας διμερεῖς ἢ πολυμερεῖς συμφωνίας μέ τήν Ε.Ε., ὑπό τήν προϋπόθεσιν ἀφ' ἐνός μὲν ὅτι ἡ δημοπρατούμενη σύμβασις ἐμπίπτει εἰς τό πεδῖον ἐφαρμογῆς ἀναλόγων συμφωνιῶν καί ἀφ' ἐτέρου ὅτι οἱ ὑποψήφιοι πληροῦν τά κριτήρια ποιοτικῆς ἐπιλογῆς πού τίθενται κατά περίπτωσιν ἀπό τήν Ἀναθέτουσαν Ἀρχήν.

3. Αἱ συμβάσεις ἀνατίθενται, βάσει τῶν κριτηρίων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καί ἀφοῦ προηγουμένως ἐλεγχθῆ, ὅτι πληροῦνται τά κριτήρια ποιοτικῆς ἐπιλογῆς (προσωπική κατάσταση, χρηματοοικονομική ἐπάρκεια, τεχνική ἰκανότης κ.ἄ.), τά ὁποῖα θά τεθοῦν εἰς τήν Προκήρυξιν ἢ τήν Πρόσκλησιν ὑποβολῆς προσφορᾶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ' ΕΠΙΛΟΓΗ ΑΝΑΔΟΧΟΥ

Ἄρθρον 16

Κριτήρια ἐπιλογῆς ἀναδόχου

1. Ὁ ἀνάδοχος δι' ἐκτέλεσιν ἔργου ἐπιλέγεται κατά περίπτωσιν: α' εἴτε βάσει τῆς πλέον συμφερούσης ἀπό τεχνοοικονομικῆς ἀπόψεως προσφορᾶς,

β' είτε αποκλειστικώς βάσει της χαμηλοτέρας τιμής.

2. Ο ανάδοχος δι' εκπόνησιν μελέτης ή παροχήν υπηρεσιών επιλέγεται βάσει της πλέον συμφερούσης από τεχνοοικονομικής απόψεως προσφοράς.

3. Ο τρόπος επιλογής θά αναφέρεται εις τήν Προκήρυξιν.

4. Διά τήν επιλογήν της πλέον συμφερούσης -κατά τήν ως άνω παράγραφον 1α'- προσφοράς, θά σταθμίζονται κριτήρια πού συνδέονται μέ τό αντικείμενον της συγκεκριμένης συμβάσεως (κριτήρια αξιολογήσεως) καί άφορούν εις τήν τεχνικήν προσφοράν τών διαγωνιζομένων. Τά κριτήρια αξιολογήσεως τών προσφορών θά αναφέρονται εις τήν Προκήρυξιν όμοιού μετά της βαρύτητος τήν όποίαν θά έχουν κατά τήν αξιολογήσιν των. Ταύτα δύνανται νά είναι ίδίως ή τιμή, ή προθεσμία εκτελέσεως, ή ποιότης, ή άποδοτικότητα, τά τεχνικά πλεονεκτήματα, τά αισθητικά καί λειτουργικά χαρακτηριστικά, ή τεχνική αξία, ή εμπειρία εις έκκλησιαστικά έργα κ.λπ.

5. Είς περίπτωσιν, καθ' ήν ή 'Ι. Μητρόπολις Περιστερίου ή ύπαγόμενον εις αύτήν έκκλησιαστικόν νομικόν πρόσωπον, διά τών άρμοδίων Όργάνων τους, θεωρήσουν ότι ή προσφορά ενός διαγωνιζομένου είναι ύπερβολικά χαμηλή, έν σχέσει μέ τό αντικείμενον της δημοπρατούμενης συμβάσεως, δύνανται νά καλέσουν, πριν από τήν επιλογήν, τόν διαγωνιζόμενον, προκειμένου ούτος νά αιτιολογήση έγγράφως τά επί μέρους στοιχεία της προσφοράς του.

Άρθρον 17

Ένστάσεις κατά της διαδικασίας διενεργουμένων διαγωνισμών

1α'. Δι' έκάστην πράξιν ή παράλειψιν όργάνου της 'Ιερās Μητροπόλεως Περιστερίου ή ύπαγομένου εις αύτήν έκκλησιαστικού νομικού προσώπου έν σχέσει προς διενεργούμενον διαγωνισμόν, είναι δυνατόν νά άσκηθῆ ένστασις μόνον από τά φυσικά ή νομικά πρόσωπα του άρθρ. 5 του παρόντος, πού συμμετέχουν εις τόν διαγωνισμόν ή άπεκλείσθησαν από αύτόν εις οιονδήποτε στάδιον της διαδικασίας του.

β'. Ένστάσεις δύνανται νά ύποβληθοϋν μόνον διά τά στάδια προεπιλογής, καταθέσεως προσφορών καί αξιολογήσεως, καί διά λόγους πού ανακϋπτουν κατά τό αντίστοιχον στάδιον.

Αί ένστάσεις άπευθύνονται προς τήν Προϊσταμένην Άρχήν, ύποβάλλονται εις τήν έδραν της καί παραλαμβάνονται από άρμοδίαν επιτροπήν. Έπ' αύτών άπο-

φαίνεται ή Προϊσταμένη Άρχή μετά από εισήγησιν της άρμοδίας επιτροπής, τήν όποίαν συγκροτεί προς τούτο.

2. Ένστασις κατά της Προκηρύξεως άσκεΐται έντός άνατρεπτικής προθεσμίας πέντε (5) ήμερών από της τελευταίας δημοσιεύσεώς της. Ένστασις κατά της αναλυτικής Προκηρύξεως καί τών Τευχών Δημοπρατήσεως έν γένει άσκεΐται έντός άνατρεπτικής προθεσμίας πέντε (5) ήμερών από της λήξεως της προθεσμίας παραλαβής των. Ένστασις κατά της διαδικασίας καί τών πράξεων διενεργείας του διαγωνισμού άσκεΐται έντός άνατρεπτικής προθεσμίας τριών (3) ήμερών από της δημοσιεύσεως ή κοινοποιήσεως της προσβαλλομένης πράξεως ή της τελέσεως διαδικαστικής ενεργείας. Ένστασις κατά της άποφάσεως κατακυρώσεως ή της αναθέσεως της δημοπρατούμενης συμβάσεως άσκεΐται έντός άνατρεπτικής προθεσμίας τριών (3) ήμερών από της δημοσιεύσεως του άποτελέσματος του διαγωνισμού ή κοινοποιήσεως της προβαλλομένης άποφάσεως.

3. Ειδικώς διά τούς έν άρθρ. 6 παρ. 2 διαγωνισμούς (προχείρων ή διαπραγματεύσεων), τό σύνολον τών άνωτέρω προθεσμιών διά τήν άσκησιν ένστάσεως όρίζεται εις δύο (2) εργασίμους ήμέρας.

4. Ένστάσεις στρεφόμεναι κατά της συμμετοχής, της αξιολογήσεως προσφοράς ύποψηφίου ή της κατακυρώσεως του έργου εις αύτόν, κοινοποιούνται μέ Δικαστικόν Έπιμελητήν, επί ποινή άπαραδέκτου, έντός δύο (2) εργασίμων ήμερών από της άσκήσεως τών συμφώνως μέ τήν παρ. 1γ' του παρόντος άρθρου από τόν ένιστάμενον προς αύτόν κατά του όποίου στρέφονται καί προς τό έκκλησιαστικόν νομικόν πρόσωπον τό όποιον διενήργησε τόν διαγωνισμόν. Άποδεικτικόν τών επιδόσεων της ένστάσεως κοινοποιείται, επί ποινή άπαραδέκτου ταύτης, από τόν ένιστάμενον προς τήν προϊσταμένην άρχήν.

5. Διά τήν άσκησιν πάσης ένστάσεως καταβάλλεται τέλος ύπέρ της 'Ιερās Μητροπόλεως Περιστερίου ή του ύπαγομένου εις αύτήν έκκλησιαστικού νομικού προσώπου, άνερχόμενον εις πεντακόσια ευρώ (500,00 €). Άνευ της καταβολής τούτου ή ένστασις άπορρίπτεται άνευ έτέρου, ως άπαραδέκτως ύποβληθείσα.

6. Η άπόφασις της Προϊσταμένης Άρχής επί της ένστάσεως εκδίδεται καί κοινοποιείται έντός τριάκοντα (30) ήμερών από της καταθέσεώς της, άλλίως θεωρείται σιωπηρώς άπορριφθείσα.

Άρθρον 18

Κατακύρωσις - Σύναψις συμβάσεως

1. Κάθε διαδικασία αναθέσεως συμβάσεως έργου ή μελέτης ή παροχής συναφών υπηρεσιών της Ίερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου ή υπαγομένου εις αὐτὴν ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου κατακυροῦται μετὰ ἀπόφασιν τοῦ ἀρμοδίου ὀργάνου διοικήσεώς τους, μετὰ τὴν ἐξετάσιν τυχόν ἐνστάσεων.

2. Ἡ Ίερά Μητρόπολις Περιστερίου ἢ τὸ ὑπαγόμενον εἰς αὐτὴν ἐκκλησιαστικὸν νομικὸν πρόσωπον δύνανται, κατὰ τὴν ἐλευθέραν κρίσιν τους καὶ ἀζημίως δι' αὐτούς, νὰ ματαιώσουν οἰονδήποτε διαγωνισμόν εἰς κάθε στάδιον τῆς διαδικασίας, διὰ τοὺς ἀκολουθοῦντας ἐνδεικτικούς λόγους:

α'. Διὰ παράτυπον διεξαγωγὴν, ἐφ' ὅσον ἀπὸ τὴν παρατυπίαν ἐπηρεάζεται τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διαδικασίας.

β'. Ἐάν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διαδικασίας κρίνεται, κατ' ἐλευθέραν κρίσιν, μὴ ἱκανοποιητικόν.

γ'. Ἐάν ὁ ἀνταγωνισμὸς ὑπῆρξεν ἀνεπαρκῆς ἢ ἐάν ὑπάρχουν σοβαραὶ ἐνδείξεις ὅτι ἐγένετο συνεννόησις τῶν διαγωνιζομένων πρὸς ἀποφυγὴν πραγματικοῦ ἀνταγωνισμοῦ.

δ'. Ἐάν ὑπῆρξε μεταβολὴ τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἀναθετοῦσης Ἀρχῆς, ἐν σχέσει μετὰ τὴν ὑπὸ ἀνάθεσιν σύμβασιν.

Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς, ἢ ἰ. Μητρόπολις Περιστερίου ἢ τὸ ὑπαγόμενον εἰς αὐτὴν ἐκκλησιαστικὸν νομικὸν πρόσωπον, δύνανται νὰ χωρήσουν εἰς νέαν διαδικασίαν ἀναθέσεως μετὰ τοὺς ἰδίους ἢ τροποποιημένους ὅρους ἢ εἰς ἀνάθεσιν καθ' οἰονδήποτε ἄλλον προβλεπόμενον διὰ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ τρόπον.

3. Αἱ ἀποφάσεις τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων διοικήσεως τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου ἢ ὑπαγομένου εἰς αὐτὴν ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου, ἀναφορικῶς μετὰ διενεργούμενον διαγωνισμόν προϋπολογισμοῦ ἄνω τῶν πενήτηκοντα χιλιάδων εὐρώ (50.000,00 €), δημοσιεύονται δι' ἀναρτήσεώς των εἰς τὴν ἔδραν τῆς καὶ κοινοποιοῦνται εἰς τοὺς συμμετέχοντας καὶ εἰς τὸν ἀνάδοχον, μετὰ ἐπιστολήν, τηλεμοιοτυπίαν ἢ ἄλλο πρόσφορον μέσον.

4. Ἡ ἰ. Μητρόπολις Περιστερίου ἢ τὸ ὑπαγόμενον εἰς αὐτὴν ἐκκλησιαστικὸν νομικὸν πρόσωπον καταρτίζουσι ἔγγραφον σύμβασιν μετὰ τὸν ἀνάδοχον, συμφώνως μετὰ τοὺς ὅρους τῆς Προκηρύξεως καὶ τὴν προσφορὰν τούτου. Τὰ Τεύχη Δημοπρατήσεως καὶ ἅπαντα τὰ τυχόν συνοδευτικὰ ἔγγραφα τὰ ὅποια περιγράφονται

εἰς τὴν Προκήρυξιν, ἀποτελοῦν ἀναπόσπαστον μέρος τῆς συμβάσεως. Ἡ σύμβασις δὲν εἶναι δυνατόν νὰ περιλαμβάνῃ ὄρους ἀντιθέτους πρὸς τὸ περιεχόμενον τῶν Τευχῶν Δημοπρατήσεως τοῦ διαγωνισμοῦ.

5. Εἰς τὴν σύμβασιν περιλαμβάνονται τουλάχιστον τὰ ἀκόλουθα στοιχεῖα: τὰ πρόσωπα τῶν συμβαλλομένων καὶ οἱ ἐκπρόσωποί των, τὸ ἀντικείμενον καὶ τὰ τεχνικὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἔργου ἢ τῆς μελέτης (περιγραφή τοῦ συμβατικοῦ ἀντικειμένου) ἢ τῆς παροχῆς συναφῶν υπηρεσιῶν, τὸ χρονοδιάγραμμα ἐκτελέσεως, αἱ τυχόν ἐπιμέρους φάσεις ἢ τὰ τμήματα τοῦ ἔργου ἢ τῆς μελέτης ἢ τῆς παροχῆς συναφῶν υπηρεσιῶν, ἡ ἀμοιβὴ καὶ ὁ τρόπος καταβολῆς τῆς, ὁ τόπος καὶ αἱ διαδικασίαι παραδόσεως καὶ παραλαβῆς, ἡ προθεσμία ἢ ἡ διάρκεια ὑλοποιήσεως τοῦ συνόλου τοῦ ἔργου ἢ τῆς μελέτης ἢ τῆς παροχῆς συναφῶν υπηρεσιῶν ὡς καὶ τῶν ἐπιμέρους φάσεων των, αἱ ἐγγυήσεις διὰ τὴν καλὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως καὶ αἱ ποινικαὶ ρῆτραι διὰ τὴν τυχόν ὑπαίτιαν ὑπέρβασιν τῶν προθεσμιῶν ἐκτελέσεως, αἱ λοιπαὶ ὑποχρεώσεις τῶν συμβαλλομένων, ὁ τρόπος παρακολουθήσεως τῆς ἐκτελέσεως, τὸ ἐφαρμοστέον δίκαιον, ἡ μεθοδολογία τυχόν τροποποιήσεως ἢ λύσεως τῆς συμβάσεως καὶ ἐπιλύσεως τυχόν διαφορῶν.

6. Ἡ ἀπόφασις τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων διοικήσεως τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου ἢ ὑπαγομένου εἰς αὐτὴν ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου διὰ τὴν ἀνάθεσιν ἔργου ἢ μελέτης ἢ συναφῶν υπηρεσιῶν ἄνω τῶν πενήτηκοντα χιλιάδων εὐρώ (50.000,00 €) κοινοποιεῖται ἐγγράφως εἰς τὸν ἀνάδοχον. Μετὰ τὴν κοινοποίησιν ὁ ἀνάδοχος καλεῖται νὰ προσέλθῃ διὰ τὴν ὑπογραφήν συμβάσεως, εἰς καθωρισμένην ἡμέραν. Ἡ σύμβασις θεωρεῖται ὅτι ἔχει συναφθῆ ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως.

Άρθρον 19

Ἐργολαβικὸν ὄφελος

1. Τὸ ἐργολαβικὸν ὄφελος διὰ πᾶν ἐκκλησιαστικὸν ἔργον (γενικὰ ἔξοδα + ὄφελος ἐργολάβου) ὀρίζεται εἰς ποσοστὸν εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατόν (20%).

2. Εἰδικῶς, τὸ ποσοστὸν διὰ γενικὰ ἔξοδα καὶ ὄφελος τοῦ ἀναδόχου δι' ἀπολογιστικὰς ἐργασίας ὀρίζεται εἰς δεκαπέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατόν (15%) καὶ ἐφαρμόζεται εἰς τὸ σύνολον τῶν δαπανῶν πού πραγματοποιοῦνται διὰ λογαριασμόν τοῦ ἐργοδότη, ὅπως διὰ προμήθειαν ὑλικῶν, μισθώματα μηχανημάτων, ἀγορὰν καυσίμων καὶ λιπαντικῶν, ἀξίαν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων, λοιπὰς ἀποζημιώσεις καὶ ἀσφαλιστικὰς εἰσφορὰς τῶν

έργαζομένων καί διά κάθε είδους κρατήσεις. Τό έν λόγω όφελος υπόκειται είς τό ποσοστόν τής προσφερθείσης, υπό του άναδόχου κατά τόν διαγωνισμόν, έκπτώσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄ ΣΤΑΔΙΟΝ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ

Άρθρον 20

Έπίβλεψις - Διεύθυνσις έργου ή μελέτης

1. Μέ άπόφασιν του Μητροπολιτικού Συμβουλίου ή του όργάνου διοικήσεως του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου, είναι δυνατόν:

α΄. Είς τήν όμάδα επίβλεψεως συμβάσεως έργου νά μετέχηκαί ό μελετητής του έργου.

β΄. Όταν πρόκειται νά έκτελεσθούν έργα προβλεπομένου συνολικού κόστους μεγαλύτερου τών δύο έκατομμυρίων ευρώ (2.000.000,00 €), είτε κατά τό σύστημα τής άντιπαροχής, είτε κατά τό σύστημα παροχής άλλων άνταλλαγμάτων, είτε καθ' οίονδήποτε άλλο σύστημα, νά άνατεθούν καθήκοντα συμβούλου οίασδήποτε ειδικότητας (τεχνικού, οικονομικού συμβούλου, συμβούλου όργανώσεως κ.λπ.) είς ήμεδαπά ή άλλοδαπά, φυσικά ή νομικά πρόσωπα, προκειμένου ούτοι νά παράσχουν ύπηρεσίας πού άπαιτούνται διά τήν ύλοποίησιν καί έκτέλεσιν τών έργων αύτών. Η άνάθεσις γίνεται διά συμβάσεως. Ο τρόπος άνάθεσεως, αί παρεχόμεναι από τόν σύμβουλον ύπηρεσίαι, οί όροι τής συμβάσεως καί ή άμοιβή καθορίζονται μέ άπόφασιν του Μητροπολιτικού Συμβουλίου ή του όργάνου διοικήσεως του κατά περίπτωσιν έκκλησιαστικού νομικού προσώπου, χωρίς δέσμευσιν από οίανδήποτε γενικήν ή ειδικήν διάταξιν.

γ΄. Διά τήν έκτέλεσιν (μελέτην - κατασκευήν) έργου ή μέρος αυτού καί ειδικώτερον διά τόν σχεδιασμόν, μελέτην, έλεγχον μελέτης, διοίκησιν καί επίβλεψιν του έργου, νά άνατεθούν καθήκοντα συμβούλου οίασδήποτε ειδικότητας (τεχνικού, οικονομικού συμβούλου, συμβούλου όργανώσεως), είς ήμεδαπά ή άλλοδαπά, φυσικά ή νομικά πρόσωπα, προκειμένου νά παράσχουν ύπηρεσίας, πού άπαιτούνται διά τήν ύλοποίησιν καί έκτέλεσιν τών έργων αύτών. Η άνάθεσις γίνεται μέ σύμβασιν είς τήν όποίαν προσδιορίζονται οί όροι καί αί προϋποθέσεις άνάθεσεως, αί παρεχόμεναι από τόν σύμβουλον ύπηρεσίαι καί ή σχετική άμοιβή, κατά παρέκκλισιν από κάθε γενικήν ή ειδικήν διάταξιν καί από τάς διατάξεις περί άμοιβών μηχανικών. αί σχετικά δαπάναι βαρύνουν τάς πιστώσεις του έργου.

2. Η διεύθυνσις τών έργων από τήν πλευράν του άναδόχου είς τούς τόπους κατασκευής των γίνεται από τεχνικούς πού έχουν τά κατάλληλα προσόντα. Η επί τόπου τών έργων παρουσία τεχνικού στελέχους ή τεχνικού ύπαλλήλου τής έργοληπτικής έπιχειρήσεως είναι ύποχρεωτική καί άνάλογος μέ τήν φύσιν καί τό μέγεθος του κατασκευαζομένου έργου. Προκειμένου δι' έργα προϋπολογισμού άνω τών τριών έκατομμυρίων ευρώ (3.000.000,00 €), ή διεύθυνσις του έργου πρέπει νά πραγματοποιηται τουλάχιστον από τρεις (3) τεχνικούς, άνάλογων προσόντων καί πείρας, από τούς όποιους είς (1) διπλωματούχος άνωτάτου εκπαιδευτικού ιδρύματος (Α.Ε.Ι.) καί είς (1) πτυχιούχος τεχνολογικού εκπαιδευτικού ιδρύματος (Τ.Ε.Ι.).

Τό ελάχιστον τεχνικών προσωπικών τής διεύθυνσεως του έργου δύναται νά μεταβάλληται άναλόγως του προϋπολογισμού καί τής φύσεως του έκτελουμένου έργου, κατόπιν άποφάσεως τής Άναθετούσης Αρχής. Διά τό έν λόγω προσωπικών, ό άνάδοχος ύποχρεούται νά προσκομίση είς τήν Άναθέτουσαν Ύπηρεσίαν Βεβαίωσιν του οίκειου άσφαλιστικού φορέως, είς τήν όποίαν θά άναγράφηται καί ό χρόνος άσφαλίσεως τών έργαζομένων. Η παράβασις τών διατάξεων του άρθρου αυτού παρέχει τήν δυνατότητα είς τήν Ήερά Μητρόπολιν Περιστερίου ή τό ύπαγόμενον είς αύτήν έκκλησιαστικών νομικών πρόσωπων, νά διακόψουν τήν συνέχισιν τής συμβάσεως καί νά προβούν είς έκπτώσιν του άναδόχου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄ ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 21

Έφαρμοστέον Δίκαιον

1. Υπό τήν επιφύλαξιν όσων ρητώς όρίζονται είς τόν παρόντα Κανονισμόν διά τήν άνάθεσιν καί έκτέλεσιν τών έργων ή μελετών ή τήν παροχήν συναφών ύπηρεσιών, εφαρμόζονται άναλόγως αί διατάξεις τής έθνικής ή εύρωπαϊκής νομοθεσίας περί δημοσίων έργων ή μελετών ή παροχής συναφών ύπηρεσιών, μόνον όπου ρητώς καί ειδικώς προβλέπεται τοϋτο είς τήν Προκήρυξιν.

2. Είς περίπτωσιν, καθ' ήν ζήτημα δέν ρυθμίζεται ειδικώς από τόν παρόντα Κανονισμόν ή από τήν Προκήρυξιν ή τήν σύμβασιν δύνανται, κατόπιν ειδικών προς τοϋτο άποφάσεων τών άρμοδίων όργάνων διοικήσεως τής Ήεράς Μητροπόλεως Περιστερίου ή

του ύπαγομένου εις αυτήν εκκλησιαστικού νομικού προσώπου, νά εφαρμόζονται αναλόγως αί συναφείς διατάξεις τής ελληνικής νομοθεσίας περί αναθέσεως, συνάψεως καί έκτελέσεως δημοσίων συμβάσεων έργων ή μελετών ή παροχής συναφών υπηρεσιών, καί έπικουρικώς αί διατάξεις του Αστικού Κώδικος.

3. Όπου εις τάς παραπεμπομένας διατάξεις μνημονεύονται ως άρμόδια τά όργανα τής δημοσίας διοικήσεως, νοούνται ως άρμόδια όργανα τά διά του παρόντος προβλεπόμενα όργανα διοικήσεως τής Ίερής Μητροπόλεως Περιστερίου ή τών ύπαγομένων εις αυτήν εκκλησιαστικών νομικών προσώπων.

4. Διά τόν ύπολογισμόν τών προθεσμιών πού αναφέρονται εις τόν παρόντα Κανονισμόν εφαρμόζονται αί διατάξεις του Αστικού Κώδικος καί του Ν. 1157/1981.

Άρθρον 22

Τροποποιήσις του Κανονισμού

1. Τροποποιήσεις ή συμπληρώσεις του Κανονισμού δημοσιεύονται καί ισχύουν δι' Αποφάσεως τής Διαρκούς Ί. Συνόδου, κατόπιν προτάσεως του Μητροπολίτου Περιστερίου, συμφώνως προς τάς έκάστοτε ισχυούσας διατάξεις.

2. Εάν ό Κανονισμός τροποποιηθί, συμφώνως προς τάς διατάξεις του παρόντος άρθρου, δεσμεύει τούς τρίτους, αυτόδικαίως, από τήν ήμέραν τής δημοσιεύσεώς του εις τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

Άρθρον 23

Τελικά διατάξεις

1. Η ισχύς του παρόντος Κανονισμού άρχεται από τής δημοσιεύσεώς του εις τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως καί εις τό επίσημον δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» τής Έκκλησίας τής Ελλάδος.

2. Συμβάσεις έργων ή μελετών, διά τά όποία έχει δημοσιευθί Προκήρυξις ή έχει διενεργηθί διαγωνισμός ή έχει ύπογραφή σύμβασις, πρό τής θέσεως εις ισχύν του παρόντος Κανονισμού, διέπονται υπό τών ισχυουσών κατά τόν χρόνον τής αναθέσεως ή τής δημοσιεύσεως τής Διακηρύξεως διατάξεων καί τών όρων τής συμβάσεως καί τών συμβατικών τευχών.

3. Έκ τών διατάξεων του παρόντος Κανονισμού δέν προκαλείται δαπάνη εις βάρος του Προϋπολογισμού του Νομικού Προσώπου τής Ίερής Μητροπόλεως Περιστερίου ή τών ύπαγομένων εις αυτήν Εκκλησιαστικών Νομικών Προσώπων.

Ό παρών Κανονισμός νά δημοσιευθί εις τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως καί εις τό επίσημον Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άθηναι, 11.12.2019

† Ό Άθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ό Αρχιγραμματεύς
† Ό Ωρεών Φιλόθεος

Κανονισμός περί ὀργανώσεως καί διαρθρώσεως τῶν Ἐνοριῶν καί τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καρυστίας καί Σκύρου

Ἀριθμ. 5681π.ἔ./159-2020

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν:

1. τὰ ἄρθρα 3 παρ. 1 καί 13 παρ. 1-3 τοῦ Συντάγματος,
2. τὰ ἄρθρα 1 παρ. 4, 36, 37 παρ. 2 καί 38 παρ. 2 τοῦ ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (ΦΕΚ 146/Α/1977),
3. τὰ ἄρθρα 2 παρ. 1 καί 3 τοῦ Κανονισμοῦ 8/1979 «Περί Ἱερῶν Ναῶν καί Ἐνοριῶν» (ΦΕΚ 1/Α'/1980),
4. τὰ ἄρθρα 3 καί 6 τοῦ Κανονισμοῦ 305/2018 «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» (ΦΕΚ 153 Α'),
5. τό ἄρθρον 5 παρ. 1 πέρ. δ' καί ε' τοῦ Κανονισμοῦ 263/2014 «Περί συγκροτήσεως, ἀρμοδιοτήτων καί λειτουργίας τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων τῶν Ἱ.

Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (ΦΕΚ 272/Α'/2014),

6. τὰ δημογραφικά στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς ἀπογραφῆς τοῦ ἔτους 2011 (ΦΕΚ Β' 699/20.3.2014),

7. τήν ὑπ' ἀριθ. 214/20.11.2019 πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καρυστίας καί Σκύρου κ. Σεραφεῖμ,

8. τήν ἀπό 11.12.2019 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

διαπιστοῦμεν τήν ὑφισταμένην διάρθρωσιν τῶν Ἐνοριῶν καί τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν Ἐφημερίων, Ἱεροκηρύκων καί Διακόνων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καρυστίας καί Σκύρου, καθὼς καί τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς, αἱ ὁποῖα βαρύνουν τόν κρατικόν προϋπολογισμόν ὡς ἑξῆς:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΡΘΡΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΝΟΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ ΚΑΙ ΣΚΥΡΟΥ

ΑΡΘΡΟΝ 1

ΕΝΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ

ΠΟΛΙΣΤΗΧΩΡΙΟΝ	ΠΛΗΘΥ- ΣΜΟΣ	ΕΝΟΡΙΑΙ	ΦΕΚ ΕΝΟΡΙΑΣ	ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΕΝΟΡΙΑΣ	ΟΡΓΑ- ΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΦΗΜΕ- ΡΙΩΝ	ΚΑΤΗ- ΓΟΡΙΑ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΥΜΗΣ						
ΚΥΜΗ	2639	ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	1152/Β/2015	645	2	ΔΕ-ΠΕ
		ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	1152/Β/2015	564	1	ΔΕ-ΠΕ
		ΠΑΜ. ΤΑΞΙΑΡΧΑΙ	1152/Β/2015	765	1	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓ. ΤΡΙΑΣ	1152/Β/2015	665	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΓ. ΒΛΑΣΙΟΣ		ΕΙΣ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	1152/Β/2015	351	1	ΥΕ-ΠΕ

ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ		ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	1152/B/2015	280	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΟΙ		ΕΙΣ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	1152/B/2015	390	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΝΩ ΠΟΤΑΜΙΑ		ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	1152/B/2015	114	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΥΛΩΝΑΡΙΟΝ		ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	1152/B/2015	833	1	ΥΕ-ΠΕ
ΒΙΤΑΛΑ		ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	1152/B/2015	493	1	ΥΕ-ΠΕ
ΒΡΥΣΙΣ		ΑΓ. ΤΡΙΑΣ	1152/B/2015	259	1	ΥΕ-ΠΕ
ΔΑΦΝΗ		ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	1152/B/2015	223	1	ΥΕ-ΠΕ
ΔΕΝΔΡΑ		ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ	1152/B/2015	56	1	ΥΕ-ΠΕ
ΔΙΡΡΕΥΜΑΤΑ		ΑΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ	1152/B/2015	158	1	ΥΕ-ΠΕ
ΕΝΟΡΙΑ		ΓΕΝ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	1152/B/2015	237	1	ΥΕ-ΠΕ
ΕΠΙΣΚΟΠΗ		ΑΓ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ	1152/B/2015	97	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΔΔΙΟΝ		ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	1152/B/2015	294	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΛΗΜΕΡΙΑΝΟΙ		ΕΥΑΓΓ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	1152/B/2015	361	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΗΠΟΙ		ΕΙΣ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	1152/B/2015	213	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΙΛΙ		ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	1152/B/2015	95	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΝΙΣΤΡΑΙ		ΑΓ. ΤΡΙΑΣ	1152/B/2015	575	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΝΩ ΚΟΥΡΟΥΝΙ		ΕΥΑΓΓ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	1152/B/2015	68	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΤΩ ΚΟΥΡΟΥΝΙ		ΟΣ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ	1152/B/2015	82	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΡΕΜΑΣΤΟΣ		ΤΙΜ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ	1152/B/2015	153	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΡΙΝΙΑΝΟΙ		ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ	1152/B/2015	180	1	ΥΕ-ΠΕ
ΛΟΦΙΣΚΟΣ		ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	1152/B/2015	291	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΑΚΡΥΧΩΡΙΟΝ		ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	1152/B/2015	52	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΑΝΙΚΙΑ		ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	1152/B/2015	131	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΟΝΟΔΡΙΟΝ		ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	1152/B/2015	495	1	ΥΕ-ΠΕ
ΟΞΥΛΙΘΟΣ	1149	ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	1152/B/2015	649	1	ΥΕ-ΠΕ
		ΑΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ	1152/B/2015	500	1	ΥΕ-ΠΕ
ΟΡΙΟΝ		ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	1152/B/2015	406	1	ΥΕ-ΠΕ
ΟΚΤΩΝΙΑ	650	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	1152/B/2015	300	1	ΥΕ-ΠΕ
		ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	1152/B/2015	350	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΑΡΑΛΙΑ ΚΥΜΗΣ		ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	1152/B/2015	231	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΛΑΤΑΝΑ		ΑΓ. ΣΟΦΙΑ	1152/B/2015	384	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΥΡΡΙ		ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	1152/B/2015	224	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΥΡΓΟΣ		ΓΕΝ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	1152/B/2015	200	1	ΥΕ-ΠΕ
ΤΑΞΙΑΡΧΑΙ		ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	1152/B/2015	275	1	ΥΕ-ΠΕ
ΤΡΑΧΗΛΙ		ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	1152/B/2015	345	1	ΥΕ-ΠΕ
ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ		ΕΥΑΓΓ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	1152/B/2015	311	1	ΥΕ-ΠΕ

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΛΙΒΕΡΙΟΥ						
ΑΛΙΒΕΡΙΟΝ	4903	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	1152/Β/2015	2400	1	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓ. ΜΑΡΙΝΑ	1152/Β/2015	2003	1	ΔΕ-ΠΕ
ΑΓ. ΛΟΥΚΑΣ		ΟΣ. ΛΟΥΚΑΣ	1152/Β/2015	898	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ		ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	1152/Β/2015	680	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΡΓΥΡΟΣ		ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	1152/Β/2015	392	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΧΛΑΔΕΡΗ		ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	1152/Β/2015	515	1	ΥΕ-ΠΕ
ΒΕΛΟΣ		ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	1152/Β/2015	602	1	ΥΕ-ΠΕ
ΓΑΒΑΛΑ		ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	1152/Β/2015	265	1	ΥΕ-ΠΕ
ΔΥΣΤΟΣ		ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ	1152/Β/2015	586	1	ΥΕ-ΠΕ
ΔΡΟΣΙΑ		ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ	1152/Β/2015	226	1	ΥΕ-ΠΕ
ΖΑΡΑΚΑ		ΕΥΑΓΓ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	1152/Β/2015	707	1	ΥΕ-ΠΕ
ΘΑΡΡΟΥΝΙΑ		ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	1152/Β/2015	74	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΡΑΒΟΣ		ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	1152/Β/2015	500	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΤΑΚΑΛΟΣ		ΕΥΑΓΓ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	1152/Β/2015	218	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΣΚΙΝΑ		ΜΕΤΑΜ. ΣΩΤΗΡΟΣ	1152/Β/2015	411	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΥΣΤΟΥΜΑΛΟΥ		ΜΕΤΑΜ. ΣΩΤΗΡΟΣ	1152/Β/2015	680	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΥΤΟΥΜΟΥΛΑ		ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ	1152/Β/2015	113	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΡΙΕΖΑ		ΑΓ. ΤΡΙΑΣ	1152/Β/2015	616	1	ΥΕ-ΠΕ
ΛΕΠΟΥΡΑ		ΕΥΑΓΓ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	1152/Β/2015	276	1	ΥΕ-ΠΕ
ΝΕΟΧΩΡΙΟΝ		ΤΙΜ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ	1152/Β/2015	574	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΑΝΑΓΙΑ		ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	1152/Β/2015	65	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΑΡΑΜΕΡΙΤΕΣ		ΕΥΑΓΓ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	1152/Β/2015	122	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΑΡΘΕΝΙΟΝ		ΓΕΝ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	1152/Β/2015	160	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΕΡΙΒΟΛΙΑ		ΕΥΑΓΓ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	1152/Β/2015	184	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΕΤΡΙΕΣ		ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	1152/Β/2015	223	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΓ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ		ΑΓ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ	1152/Β/2015	666	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΛΕΝΤΖΙ		ΠΑΜΜ. ΤΑΞΙΑΡΧΑΙ	1152/Β/2015	448	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΑΡΥΣΤΟΥ						
ΚΑΡΥΣΤΟΣ		ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	1152/Β/2015	6000	3	ΔΕ-ΠΕ
ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ		ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	1152/Β/2015	163	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΕΤΟΣ		ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	1152/Β/2015	487	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΛΜΥΡΟΠΟΤΑΜΟΣ		ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ	1152/Β/2015	410	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΜΥΓΔΑΛΙΑ		ΑΓ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ	1152/Β/2015	195	1	ΥΕ-ΠΕ

ΓΙΑΝΝΙΤΣΙΟΝ		ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ	1152/Β/2015	143	1	ΥΕ-ΠΕ
ΖΩΟΔΟΧΟΣ ΠΗΓΗ		ΖΩΟΔ. ΠΗΓΗ	1152/Β/2015	150	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΛΛΙΑΝΟΙ		ΠΑΜ. ΤΑΞΙΑΡΧΑΙ	1152/Β/2015	202	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΛΥΒΙΑ		ΠΑΜ. ΤΑΞΙΑΡΧΑΙ	1152/Β/2015	557	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΤΣΑΡΩΝΙΟΝ		ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	1152/Β/2015	108	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΨΑΛΑ		ΠΑΜ. ΤΑΞΙΑΡΧΑΙ	1152/Β/2015	158	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΜΗΤΟΝ		ΖΩΟΔ. ΠΗΓΗ	1152/Β/2015	147	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΥΒΕΛΑΙ		ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	1152/Β/2015	44	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΑΡΜΑΡΙΟΝ		ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	1152/Β/2015	1261	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΑΙΟΙ		ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	1152/Β/2015	100	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΕΣΟΧΩΡΙΑ		ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ	1152/Β/2015	324	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΟΥΡΤΙΑ		ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	1152/Β/2015	88	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΥΛΟΙ		ΤΙΜ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ	1152/Β/2015	133	1	ΥΕ-ΠΕ
Ν. ΣΤΥΡΑ		ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	1152/Β/2015	1031	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΑΡΑΔΕΙΣΙΟΝ		ΓΕΝ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	1152/Β/2015	194	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΑΛΑΙΑ ΧΩΡΑ		ΜΕΤΑΜ. ΣΩΤΗΡΟΣ	1152/Β/2015	121	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΟΛΥΠΟΤΑΜΟΣ		ΑΓ. ΑΝΔΡΕΑΣ	1152/Β/2015	68	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΤΟΥΠΑΙΟΙ		ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	1152/Β/2015	215	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΤΥΡΑ		ΓΕΝ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	1152/Β/2015	502	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΗΣΟΥ ΣΚΥΡΟΥ						
ΝΗΣΟΣ ΣΚΥΡΟΣ ΚΑΙ ΛΙΝΑΡΙΑ	2994	ΕΙΣ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	1152/Β/2015	1041	1	ΥΕ-ΠΕ
		ΓΕΝ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	1152/Β/2015	900	1	ΥΕ-ΠΕ
		ΤΙΜ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ	1152/Β/2015	650	1	ΥΕ-ΠΕ
		ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	1152/Β/2015	403	1	ΥΕ-ΠΕ

Συνολικός αριθμός Ένοριών: 96

Σύνολον οργανικών θέσεων Έφημερίων: 99

Άρθρον 2

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΩΝ

Τρείς (3) θέσεις Ίεροκηρύκων, ΠΕ Κατηγορίας και ειδικότητας Θεολόγων, συσταθείσαι διά του άρθρου 25 του ν. 817/1978 και κατανεμηθείσαι α) α) δύο (2) διά του αυτού άρθρου και β) ή μία (1) διά του Π.Δ. 582/1980.

Άρθρον 3

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΔΙΑΚΟΝΩΝ

Τέσσερεις (4) οργανικάι θέσεις Διακόνων, κατηγορίας ΔΕ – ΠΕ, συσταθείσαι διά του ν. 673/77. Έκ τών αρχικώς συσταθεισών οκτώ (8) θέσεων Διακόνων μετετράπησαν δύο (2) εις θέσεις Ίεροκηρύκων (ν. 817/1978) και δύο (2) εις θέσεις έκκλησιαστικῶν υπαλλήλων.

Άρθρον 4

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
πού βαρύνουν τόν κρατικόν προϋπολογισμόν

1. Μία (1) θέσις έκκλησιαστικού υπαλλήλου, κλάδου ΔΕ Κλητήρος – Όδηγού, συσταθείσα διά του ν. 1476/1984.

2. Μία (1) θέσις έκκλησιαστικού υπαλλήλου, κλάδου ΔΕ Διοικητικῶν – Γραμματέων, συσταθείσα διά του άρθρου 19 παρ. 5 του ν. 2819/2000 (Φ.Ε.Κ. 84 τ.Α').

Άρθρον 5

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Τά τῆς πληρώσεως τῶν οργανικῶν θέσεων τῶν προηγουμένων άρθρων ὡς καί τά τῆς ἐν γένει ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν καί τῶν έκκλησιαστικῶν υπαλλήλων πού διορίζονται εἰς τάς θέσεις αὐτάς, διέπονται, κατά περίπτωσιν ἀπό τάς διατάξεις τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τῶν άρθρων 37, 38 καί 42 τοῦ ν. 590/1977 καί τῶν κατ' ἐξουσιοδότησιν αὐτῶν ἐκδοθέντων ὑπό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Κανονισμῶν 5/1978 «Περί Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων»

(ΦΕΚ Α' 48), 305/2018 «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» (ΦΕΚ Α' 153) καί λοιπῶν συναφῶν Κανονισμῶν.

Άρθρον 6

Τροποποίησις τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρῶν Κανονισμός τροποποιεῖται ὑπό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, ἔπειτα ἀπό σχετικῆν ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, καί ἐφ' ὅσον μεταβληθοῦν τά ὄρια ἢ ὁ ἀριθμός ἢ ὁ πληθυσμός τῶν ὑφισταμένων Ἐνοριῶν, ἐπιβάλλοντα τήν ἀνάλογον μεταβολήν τῶν οργανικῶν θέσεων τῶν Ἐφημερίων, εἴτε ὁ ἀριθμός τῶν έκκλησιαστικῶν υπαλλήλων.

Άρθρον 7

Ἰσχὺς τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρῶν Κανονισμός ἔχει διαπιστωτικόν χαρακτήρα καί κατά τοῦτο ἰσχύει ἀπό τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος, κατά περίπτωσιν, τῶν Προεδρικῶν Διαταγμάτων, τῶν Νόμων, τῶν Ὑπουργικῶν Ἀποφάσεων καί τῶν Κανονισμῶν, συνεπεία τῶν ὁποίων κατηρτίσθη.

Άρθρον 8

Δαπάνη

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καρυστίας καί Σκύρου.

Ἡ παρούσα ἀπόφασις νά δημοσιευθῇ εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί εἰς τό ἐπίσημον δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθήναι, 11η Δεκεμβρίου 2019

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Ὁρεῶν Φιλόθεος

Απόφασις περί καταργήσεως του ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ὁ Καλὸς Σαμαρείτης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου»

Ἀριθμ. 5473/2756/2019

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. τὰ ἄρθρα 1 παρ. 4, 29 παρ. 2 καὶ 46 παρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146),

2. τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τοὺς ἱερούς Κανόνας καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους,

3. τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς, ποιμαντικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου,

4. τὴν ὑπ' ἀριθ. 431/21.11.2019 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Περιστερίου κ. Κλήμεντος,

5. τὴν ὑπ' ἀριθ. 173/3.12.2019 γνωμοδότησιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ

6. τὴν ἀπὸ 11.12.2019 Απόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

ἀποφασίζει τὴν κατάργησιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ὁ Καλὸς Σαμαρείτης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου» (ΦΕΚ Β' 3140/21.11.2014) ὡς ἐξῆς:

Ἄρθρον 1

Τὸ ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ὁ Καλὸς Σαμαρείτης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου», συσταθὲν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ.

5504/2630/13.11.2014 Ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μετὰ τοῦ Κανονισμοῦ περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας αὐτοῦ (ΦΕΚ Β' 3140/21.11.2014), καταργοῦνται.

Ἄρθρον 2

Πᾶσα κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία τοῦ καταργουμένου ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὸ νομικὸν πρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου.

Ἄρθρον 3

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρον 4

Ἀπὸ τὴν παρούσαν Ἀπόφασιν δὲν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου.

Ἡ Ἀπόφασις αὕτη νά δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθῆναι, 11.12.2019

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ὁ Ὁρεῶν Φιλόθεος

Κανονισμός οργάνωσης και διαρθρώσεως των ένοριών και των θρησκευτικών λειτουργιών της Ίερᾶς Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου

Άριθμ. 3987/2192/2019

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έχοντες υπ' όψιν:

1. Τά άρθρα 3 παρ. 1 και 13 παρ. 1-3 του Συντάγματος,
2. τά άρθρα 1 παρ. 4, 36, 37 παρ. 2 και 38 παρ. 2 του ν. 590/1977 «Περί του Καταστατικού Χάρτου της Έκκλησίας της Ελλάδος» (ΦΕΚ 146/Α'/1977),
3. τά άρθρα 2 παρ. 1 και 3 του Κανονισμού 8/1979 «Περί Ίερών Ναών και Ένοριών» (ΦΕΚ 1/Α'/1980),
4. τά άρθρα 3 και 6 του Κανονισμού 305/2018 «Περί Έφημερίων και Διακόνων» (ΦΕΚ 153 Α'),
5. τό άρθρον 5 παρ. 1 περ. δ' και ε' του Κανονισμού 263/2014 «Περί συγκροτήσεως, αρμοδιοτήτων και λειτουργίας των Μητροπολιτικών Συμβουλίων των Ι. Μητροπόλεων της Έκκλησίας της Ελλάδος» (ΦΕΚ 272/Α'/2014),

6. τά δημογραφικά στοιχεία της Έλληνικής Στατιστικής Υπηρεσίας της απογραφής του έτους 2011 (ΦΕΚ Β' 699/20-3-2014),

7. τήν υπ' αριθ. 44/8.7.2019 πρότασιν του Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ίεροθέου και

8. τήν από 1.10.2019 Απόφασιν της Διαρκούς Ίερᾶς Συνόδου,

διαπιστούμεν

τήν ύφισταμένην διάρθρωσιν των Ένοριών και των οργανικών θέσεων των Έφημερίων, Ίεροκηρύκων και Διακόνων της Ίερᾶς Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, καθώς και των εκκλησιαστικών υπαλλήλων αυτής, αι όποιαi βαρύνουν τον κρατικόν προϋπολογισμόν, ως έξής:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΡΘΡΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΝΟΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ ΚΑΙ ΑΓΙΟΥ ΒΛΑΣΙΟΥ

ΑΡΘΡΟΝ 1

ΕΝΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ

ΠΟΛΙΣ ἢ ΧΩΡΙΟΝ	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ	ΕΝΟΡΙΑΙ	ΦΕΚ ΕΝΟΡΙΑΣ	ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΕΝΟΡΙΑΣ	ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ
ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ	13.415	ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	875/Β'/1-4-2016	3.205	2	ΠΕ
ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ		ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	428/Α'/13-12-1932	3.110	2	ΔΕ - ΠΕ
ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ		ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	875/Β'/1-4-2016	3.100	2	ΔΕ - ΠΕ
ΛΥΓΙΑΣ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ		ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	131/Α'/11-8-1994	1.000	1	ΔΕ - ΠΕ
ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ		ΑΓ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ	260/Α'/12-11-2003	1.000	1	ΔΕ - ΠΕ
ΕΛΑΙΟΣΤΑΣΙΟΝ		ΑΓ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ	131/Α'/11-8-1994	1.000	1	ΔΕ - ΠΕ
ΠΑΛΑΙΟΠΑΝΑΓΙΑ		ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	875/Β'/1-4-2016	1.000	1	ΔΕ - ΠΕ
ΑΦΡΟΞΥΛΙΑ	413	ΑΓ. ΑΝΔΡΕΑΣ	875/Β'/1-4-2016	413	1	ΥΕ - ΠΕ
ΒΕΛΒΙΝΑ	57	ΑΓ. ΤΡΙΑΔΑ	875/Β'/1-4-2016	57	1	ΥΕ - ΠΕ
ΒΛΑΧΟΜΑΝΔΡΑ	132	ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	875/Β'/1-4-2016	132	1	ΥΕ - ΠΕ
ΒΟΜΒΟΚΟΥ	140	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	875/Β'/1-4-2016	140	1	ΥΕ - ΠΕ
ΔΑΦΝΗ	872	ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	875/Β'/1-4-2016	872	1	ΥΕ - ΠΕ

ΚΑΣΤΡΑΚΙΟΝ	144	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	875/Β' /1-4-2016	144	1	ΥΕ - ΠΕ
ΛΥΓΙΑΣ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ	1.161	ΑΓ. ΘΩΜΑΣ	131/Α' /29-8-1991	1.161	1	ΥΕ - ΠΕ
ΜΑΜΟΥΛΑΔΑ	341	ΑΓ. ΠΟΥΛΚΑΡΠΟΣ	875/Β' /1-4-2016	341	1	ΥΕ - ΠΕ
ΝΕΟΚΑΣΤΡΟΝ	51	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	875/Β' /1-4-2016	51	1	ΥΕ - ΠΕ
ΞΗΡΟΠΗΓΑΔΟΝ	473	ΖΩΟΔΟΧΟΣ ΠΗΓΗ	875/Β' /1-4-2016	473	1	ΥΕ - ΠΕ
ΠΑΛΛΙΟΧΩΡΑΚΙΟΝ	47	ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	875/Β' /1-4-2016	47	1	ΥΕ - ΠΕ
ΡΙΓΑΝΙΟΝ	167	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	875/Β' /1-4-2016	167	1	ΥΕ - ΠΕ
ΣΚΑΛΑ	288	ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	875/Β' /1-4-2016	288	1	ΥΕ - ΠΕ
ΑΝΤΙΡΡΙΟΝ	1.076	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	875/Β' /1-4-2016	1.076	1	ΥΕ - ΠΕ
ΑΝΩ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	98	ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	875/Β' /1-4-2016	98	1	ΥΕ - ΠΕ
ΓΑΥΡΟΛΙΜΝΗ	344	ΠΑΜ. ΤΑΞΙΑΡΧΑΙ	875/Β' /1-4-2016	344	1	ΥΕ - ΠΕ
ΚΑΛΑΒΡΟΥΖΑ	75	ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	875/Β' /1-4-2016	75	1	ΥΕ - ΠΕ
ΚΑΤΩ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	252	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	875/Β' /1-4-2016	252	1	ΥΕ - ΠΕ
ΜΑΚΥΝΕΙΑ	384	ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	875/Β' /1-4-2016	384	1	ΥΕ - ΠΕ
ΜΟΛΥΚΡΕΙΟΝ	280	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	875/Β' /1-4-2016	280	1	ΥΕ - ΠΕ
ΠΛΑΤΑΝΙΤΗΣ	679	ΑΓ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ	131/Α' /11-8-1994	679	1	ΥΕ - ΠΕ
ΡΙΖΑ	179	ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	143/Α' /25-8-2010	179	1	ΥΕ - ΠΕ
ΤΡΙΚΟΡΦΟΝ	374	ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	875/Β' /1-4-2016	374	1	ΥΕ - ΠΕ
ΑΝΘΟΦΥΤΟΝ	67	ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	875/Β' /1-4-2016	67	1	ΥΕ - ΠΕ
ΓΑΥΡΟΣ-ΓΟΛΕΜΙΟΝ	66	ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	875/Β' /1-4-2016	66	1	ΥΕ - ΠΕ
ΔΟΡΒΙΤΣΑ	36	ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	875/Β' /1-4-2016	36	1	ΥΕ - ΠΕ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝΗ	116	ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	875/Β' /1-4-2016	116	1	ΥΕ - ΠΕ
ΚΑΜΠΟΣ ΣΙΜΟΥ	18	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	875/Β' /1-4-2016	18	1	ΥΕ - ΠΕ
ΜΗΛΕΑ	36	ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	875/Β' /1-4-2016	36	1	ΥΕ - ΠΕ
ΠΑΛΛΙΟΠΥΡΓΟΣ	193	ΑΓ. ΤΡΙΑΔΑ	875/Β' /1-4-2016	193	1	ΥΕ - ΠΕ
ΠΟΚΙΣΤΑ	60	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	875/Β' /1-4-2016	60	1	ΥΕ - ΠΕ
ΣΙΜΟΣ	72	ΓΕΝ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	875/Β' /1-4-2016	72	1	ΥΕ - ΠΕ
ΣΤΡΑΝΩΜΑ	96	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	875/Β' /1-4-2016	96	1	ΥΕ - ΠΕ
ΣΤΥΛΙΑ	52	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	875/Β' /1-4-2016	52	1	ΥΕ - ΠΕ
ΦΑΜΗΛΑ	91	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	875/Β' /1-4-2016	91	1	ΥΕ - ΠΕ
ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	109	ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	875/Β' /1-4-2016	109	1	ΥΕ - ΠΕ
ΑΡΑΧΩΒΑ	317	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	875/Β' /1-4-2016	317	1	ΥΕ - ΠΕ
ΑΧΛΑΔΟΚΑΣΤΡΟΝ	106	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	875/Β' /1-4-2016	106	1	ΥΕ - ΠΕ
ΔΕΝΔΡΟΧΩΡΙΟΝ	19	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	875/Β' /1-4-2016	19	1	ΥΕ - ΠΕ
ΔΙΑΣΕΛΛΑΚΙΟΝ	136	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	875/Β' /1-4-2016	136	1	ΥΕ - ΠΕ
ΔΙΠΛΑΤΑΝΟΣ	117	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	875/Β' /1-4-2016	117	1	ΥΕ - ΠΕ
ΚΑΣΤΑΝΙΑ	70	ΤΙΜ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ	875/Β' /1-4-2016	70	1	ΥΕ - ΠΕ
ΚΑΤΩ ΠΛΑΤΑΝΟΣ	46	ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	875/Β' /1-4-2016	46	1	ΥΕ - ΠΕ
ΚΛΕΠΑ	132	ΠΑΜ. ΤΑΞΙΑΡΧΑΙ	875/Β' /1-4-2016	132	1	ΥΕ - ΠΕ
ΚΛΕΠΑ	65	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	875/Β' /1-4-2016	65	1	ΥΕ - ΠΕ
ΛΙΒΑΔΑΚΙΟΝ	88	ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	4042/Β' /17-11-2017	88	1	ΥΕ - ΠΕ
ΝΕΟΧΩΡΙΟΝ	148	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	875/Β' /1-4-2016	148	1	ΥΕ - ΠΕ
ΠΕΡΔΙΚΟΒΡΥΣΗ	105	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	875/Β' /1-4-2016	105	1	ΥΕ - ΠΕ
ΠΕΡΙΣΤΑ	122	ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	875/Β' /1-4-2016	122	1	ΥΕ - ΠΕ
ΠΕΡΚΟΣ	90	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	875/Β' /1-4-2016	90	1	ΥΕ - ΠΕ
ΠΛΑΤΑΝΟΣ	207	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	875/Β' /1-4-2016	207	1	ΥΕ - ΠΕ
ΧΟΜΩΡΗ	77	ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	875/Β' /1-4-2016	77	1	ΥΕ - ΠΕ
ΑΜΠΕΛΑΚΙΩΤΙΣΣΑ	92	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	875/Β' /1-4-2016	92	1	ΥΕ - ΠΕ
ΑΝΑΒΡΥΤΗ	172	ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	875/Β' /1-4-2016	172	1	ΥΕ - ΠΕ
ΑΝΩ ΧΩΡΑ	225	ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	875/Β' /1-4-2016	225	1	ΥΕ - ΠΕ
ΑΣΠΡΙΑΣ	78	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	875/Β' /1-4-2016	78	1	ΥΕ - ΠΕ
ΓΡΑΜΜΕΝΗ ΟΞΥΑ	111	ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	875/Β' /1-4-2016	111	1	ΥΕ - ΠΕ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ	79	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	875/Β' /1-4-2016	79	1	ΥΕ - ΠΕ
ΕΛΑΤΟΒΡΥΣΗ	116	ΑΓ. ΤΡΙΑΔΑ	875/Β' /1-4-2016	116	1	ΥΕ - ΠΕ

ΕΛΑΤΟΥ	107	ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ	875/Β'/1-4-2016	107	1	ΥΕ - ΠΕ
ΚΑΛΛΟΝΗ	105	ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	4042/Β'/17-11-2017	105	1	ΥΕ - ΠΕ
ΚΑΤΑΦΥΓΙΟΝ	276	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	875/Β'/1-4-2016	276	1	ΥΕ - ΠΕ
ΚΑΤΩ ΧΩΡΑ	35	ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	875/Β'/1-4-2016	35	1	ΥΕ - ΠΕ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ	103	ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	875/Β'/1-4-2016	103	1	ΥΕ - ΠΕ
ΚΟΚΚΙΝΟΧΩΡΙΟΝ	64	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	875/Β'/1-4-2016	64	1	ΥΕ - ΠΕ
ΚΡΥΟΝΕΡΙΑ	145	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	4042/Β'/17-11-2017	145	1	ΥΕ - ΠΕ
ΚΥΔΩΝΙΑ	105	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	875/Β'/1-4-2016	105	1	ΥΕ - ΠΕ
ΛΕΥΚΑ	116	ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	875/Β'/1-4-2016	116	1	ΥΕ - ΠΕ
ΛΙΜΝΙΣΤΑ	144	ΠΑΜΜ. ΤΑΞΙΑΡΧΑΙ	875/Β'/1-4-2016	144	1	ΥΕ - ΠΕ
ΜΑΝΔΡΙΝΗ	102	ΓΕΝ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	875/Β'/1-4-2016	102	1	ΥΕ - ΠΕ
ΠΟΔΟΣ	67	ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	875/Β'/1-4-2016	67	1	ΥΕ - ΠΕ
ΤΕΡΨΙΘΕΑ	348	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	875/Β'/1-4-2016	348	1	ΥΕ - ΠΕ
ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	10	ΑΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	875/Β'/1-4-2016	10	1	ΥΕ - ΠΕ
ΑΓΙΟΣ ΒΛΑΣΙΟΣ	85	ΑΓ. ΒΛΑΣΙΟΣ	875/Β'/1-4-2016	85	1	ΥΕ - ΠΕ
ΑΜΠΕΛΙΑ	241	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	875/Β'/1-4-2016	241	1	ΥΕ - ΠΕ
ΚΑΣΤΑΝΟΥΛΑ	106	ΠΡΟΦ. ΗΛΙΑΣ	875/Β'/1-4-2016	106	1	ΥΕ - ΠΕ
ΚΑΤΩ ΑΓ. ΒΛΑΣΙΟΣ	110	ΑΓ. ΒΛΑΣΙΟΣ	875/Β'/1-4-2016	110	1	ΥΕ - ΠΕ
ΚΑΤΩ ΧΟΥΝΗ	48	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	875/Β'/1-4-2016	48	1	ΥΕ - ΠΕ
ΚΥΠΑΡΙΣΣΟΣ	327	ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	875/Β'/1-4-2016	327	1	ΥΕ - ΠΕ
ΠΕΝΤΑΚΟΡΦΟΝ	235	ΠΑΜ. ΤΑΞΙΑΡΧΑΙ	875/Β'/1-4-2016	235	1	ΥΕ - ΠΕ
ΠΟΤΑΜΟΥΛΑ	309	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	875/Β'/1-4-2016	309	1	ΥΕ - ΠΕ
ΣΑΡΓΙΑΔΑ	300	ΠΑΜ. ΤΑΞΙΑΡΧΑΙ	875/Β'/1-4-2016	300	1	ΥΕ - ΠΕ
ΧΑΡΑΣΤΗ	31	ΕΙΣΟΔΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	875/Β'/1-4-2016	31	1	ΥΕ - ΠΕ
ΧΟΥΝΗ	141	ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	875/Β'/1-4-2016	141	1	ΥΕ - ΠΕ
ΨΗΛΟΒΡΑΧΟΣ	116	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	875/Β'/1-4-2016	116	1	ΥΕ - ΠΕ

* Συνολικός αριθμός Ένοριών: 92

* Σύνολον οργανικών θέσεων Έφημερίων: 95

Άρθρον 2

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΩΝ

Τρείς (3) θέσεις Ίεροκηρύκων, ΠΕ Κατηγορίας καί ειδικότητας Θεολόγων, συσταθείσαι διά του άρθρου 25 του ν. 817/1978 (ΦΕΚ 170/Α'/05.10.1978) καί κατανεμηθείσαι: α) αϊ δύο (2) διά του αυτού άρθρου καί β) μία (1) διά του Π.Δ. 582/1980.

Άρθρον 3

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΔΙΑΚΟΝΩΝ

Τέσσερις (4) οργανικά θέσεις Διακόνων, κατηγορίας ΔΕ-ΠΕ, συσταθείσαι διά του ν. 673/77. Έκ των άρχικώς συσταθεισών δέκα (10) θέσεων Διακόνων: α) δύο (2) μετετράπησαν εις θέσεις Ίεροκηρύκων (ν. 817/1978), β) μία (1) παρεχωρήθη εις τήν Ίεράν Μητρόπολιν Καρπενησίου διά του Π.Δ. 606/1980 (ΦΕΚ 161/Α'/15.07.1980) καί γ) τρείς (3) μετετράπησαν εις θέσεις έκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων ὡς ἐξῆς:

Άρθρον 4

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ πού βαρύνουν τόν Κρατικόν Προϋπολογισμόν

α) Μία (1) θέσις έκκλησιαστικῆς ὑπαλλήλου, κλάδου ΥΕ Εὐπρεπιστριῶν, συσταθείσα διά του άρθρου 20 του ν. 1476/1984 (ΦΕΚ 136/Α'/18.09.1984).

β) Μία (1) θέσις έκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου, κλάδου ΠΕ Διοικητικοῦ - Οἰκονομικοῦ, συσταθείσα διά του άρθρου 19, παρ. 5 του ν. 2819/2000 (ΦΕΚ 84/Α'/15.03.2000).

γ) Μία (1) θέσις έκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου, κλάδου ΠΕ Διοικητικοῦ - Οἰκονομικοῦ, συσταθείσα διά του άρθρου 42, παρ. 1, του ν. 3848/2010 (ΦΕΚ 71/Α'/19.05.2010).

Άρθρον 5

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Τά τῆς πληρώσεως τῶν οργανικῶν θέσεων τῶν προηγουμένων άρθρων ὡς καί τά τῆς ἐν γένει ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν καί τῶν έκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων πού

διορίζονται εις τὰς θέσεις αὐτάς διέπονται κατὰ περίπτωσιν ἀπὸ τὰς διατάξεις τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τῶν ἄρθρων 37, 38 καὶ 42 τοῦ Ν. 590/1977 καὶ τῶν κατ' ἐξουσιοδότησιν αὐτῶν ἐκδοθέντων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Κανονισμῶν 5/1978, «Περὶ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων» (ΦΕΚ 48/Α'), 305/2018 «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» (ΦΕΚ 153/Α'/2018) καὶ λοιπῶν συναφῶν Κανονισμῶν.

Ἄρθρον 6

Τροποποίησις τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς τροποποιεῖται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, ἔπειτα ἀπὸ σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἐφ' ὅσον μεταβληθοῦν τὰ ὅρια ἢ ὁ πληθυσμὸς τῶν ὑφισταμένων Ἐνοριῶν, ἐπιβάλλοντα τὴν ἀνάλογον μεταβολὴν τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν Ἐφημερίων, εἴτε ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 7

Ἰσχύς τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς ἔχει διαπιστωτικὸν χαρακτῆρα καὶ κατὰ τοῦτο ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος, κατὰ περίπτωσιν, τῶν Προεδρικῶν Διαταγμάτων, τῶν Νόμων, τῶν Ὑπουργικῶν Ἀποφάσεων καὶ τῶν Κανονισμῶν, συνεπεῖα τῶν ὁποίων κατηρτίσθη.

Ἄρθρον 8

Δαπάνη

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δὲν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου.

Ἡ παρούσα ἀπόφασις νά δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸ ἐπίσημον δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθῆναι, 1η Ὀκτωβρίου 2019

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Φιλόθεος Θεοχάρης

Ἀναρτήθηκε στὴν ἰστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 13.12.2019

Κανονισμὸς περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 300/2017 Κανονισμοῦ περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας

Ἀριθμ. 313/2019

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. τὰ ἄρθρα 29 παρ. 2 καὶ 45 παρ. 5 τοῦ ν. 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α'146),

2. τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, οἱ ὁποῖες ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱερούς Κανόνας καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους,

3. τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς, ποιμαντικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας,

4. τὴν ὑπ' ἀριθ. 361/10.4.2019 πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἀμβροσίου,

5. τὴν ὑπ' ἀριθ. 141/23.4.2019 γνωμοδότησιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

6. τὴν ἀπὸ 23.5.2019 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

7. τὴν ἀπὸ 11.10.2019 Ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Ψηφίζει τὸν ὑπ' ἀριθ. 313/2019 Κανονισμὸν ἔχοντα οὕτως:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΑΡΙΘ. 313/2019 «Περί τροποποιήσεως του υπ' αριθ. 300/2017 Κανονισμού περί συστάσεως και λειτουργίας Έκκλησιαστικού Μουσείου, της Ήρας Μητροπόλεως Καλαβρύτων και Αίγιαλείας»

Άρθρο 1

Η παράγραφος 5 του άρθρου 1 (Κεφαλαίου Α') του Κανονισμού 300/2017 «περί συστάσεως και λειτουργίας του Έκκλησιαστικού Μουσείου της Ήρας Μητροπόλεως Καλαβρύτων και Αίγιαλείας» (ΦΕΚ Α'162/31.10.2017), αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Δημιουργήθηκε, κατόπιν επιθυμίας του συλλέκτη και δωρητή κ. Ιακώβου Τσουνή, του νεώτερου βετεράνου του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ο οποίος υπηρέτησε την πατρίδα με πνεύμα αυτοθυσίας, ήρωισμού και ολοκληρωτικής άφοσίωσης προς τα ιδανικά και τις αξίες του έλληνορθόδοξου πολιτισμού και της εθνικής μας ιστορίας. Τα πολύτιμα αντικείμενα που φιλοξενούνται και κοσμούν τό ιστορικό τουτο Μουσείο προσφέρθηκαν ως δωρεά από τον εύπατριδη και μεγάλο εύεργέτη κ. Ιάκωβο Τσουνή και αντανακλούν τις μεγάλες, ένδοξες, ιστορικές και λαμπρές στιγμές της ζωής του, που σηματοδότησαν την εθνική μας ιστορία. Ο κ. Ιάκωβος Τσουνής δώρισε όλα τα αντικείμενα της ιδιωτικής του συλλογής στην Ήρα Μητρόπολη Καλαβρύτων και Αίγιαλείας, σύμφωνα με την προσωπική επιστολή του συλλέκτη και δωρητή, που φέρει την υπ' αριθ. πρωτ. 210/05.04.2013 ήμερομηνία παραλαβής της από την Ήρα Μητρόπολη, στην οποία ο δωρητής αναφέρει χαρακτηριστικά: «...καλείσθε να πεισθείτε ότι τα έν λόγω αντικείμενα πλέον, αποτελούν κτήμα της Ήρας Μητροπόλεως Καλαβρύτων και Αίγιαλείας διά την ίδρυση του όμωνύμου Μουσείου, «Ιάκωβος Τσουνής». Στην επιστολή αυτή επισυνάπτεται κατάλογος των δωρηθέντων αντικειμένων. Τά εγκαίνια του Μουσείου τελέσθηκαν στίς 21 Οκτωβρίου 2012 από τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερώνυμο, παρουσία του συλλέκτη και δωρητή. Ο κ. Ιάκωβος Τσουνής τελεί Πρόεδρος επί τιμή του όμωνύμου Μουσείου.»

Άρθρο 2

Η παράγραφος 1 του άρθρου 2 (Κεφαλαίου Β') του Κανονισμού 300/2017 «περί συστάσεως και λειτουργίας του Έκκλησιαστικού Μουσείου της Ήρας Μητροπόλεως Καλαβρύτων και Αίγιαλείας» (ΦΕΚ Α'162/31.10.2017), αντικαθίσταται ως εξής:

«1. α) Τό Μουσείο διοικείται από τριμελή Διαχειριστική Έπιτροπή (Δ.Ε.), άποτελούμενη από τόν έκάστοτε Μητροπολίτη Καλαβρύτων και Αίγιαλείας, ως Πρόεδρο ή τόν νόμιμο άναπληρωτή του και δύο τακτικά μέλη: έναν κληρικό και έναν λαϊκό, μετά των άναπληρωτών των, οί όποίοι διορίζονται μέ άπόφαση του Μητροπολιτικού Συμβουλίου (της Ήρας Μητροπόλεως Καλαβρύτων και Αίγιαλείας).

β) Κριτήριο έπιλογής των δύο μελών, μετά των άναπληρωτών των, είναι ή σχετική κατάρτισή τους σε θέματα έκκλησιαστικής τέχνης και ιστορίας. Η θητεία των μελών της Δ.Ε. είναι τριετής, δυναμένη νά άνανεωθεί από τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο (της Ήρας Μητροπόλεως Καλαβρύτων και Αίγιαλείας) δι' άποφάσεως αυτού, κατόπιν προτάσεως της Διαχειριστικής Έπιτροπής του Μουσείου. Τό άξιωμα τυγχάνει τιμητικό και άμισθο.»

Άρθρο 3

Στό άρθρο 6 (Κεφαλαίου Δ') του Κανονισμού 300/2017 «περί συστάσεως και λειτουργίας του Έκκλησιαστικού Μουσείου της Ήρας Μητροπόλεως Καλαβρύτων και Αίγιαλείας» (ΦΕΚ Α'162/31.10.2017), προστίθεται νέα παράγραφος 4, ως εξής:

«4. Πάσα δαπάνη που άφορά την έπισκεψιμότητα και άνάδειξη-προβολή του Μουσείου, έπιβαρύνει τόν συλλέκτη και δωρητή του Μουσείου κ. Ιάκωβο Τσουνή, κατόπιν συμφωνίας αυτού μέ την Διαχειριστική Έπιτροπή του Μουσείου.»

Άρθρο 4

Η παράγραφος 3 του άρθρου 7 (Κεφαλαίου Ε') του Κανονισμού 300/2017 «περί συστάσεως και λειτουργίας του Έκκλησιαστικού Μουσείου της Ήρας Μητροπόλεως Καλαβρύτων και Αίγιαλείας» (ΦΕΚ Α'162/31.10.2017), αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Διά τήν άντιμετώπιση των άναγκών λειτουργίας του Μουσείου συνιστάται ή πρόσληψη ενός Έπιστημονικού Συνεργάτη και Έπιμελητού, καταλαμβανομένη υπό ειδικού έπιστήμονος, κατά προτίμηση πτυχιούχου Θεολογίας ή Ιστορίας-Αρχαιολογίας.»

Άρθρο 5

Η ισχύς του παρόντος Κανονισμού άρχεται από της δημοσιεύσεώς του στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως. Δημοσιεύεται έπίσης και στό έπίσημο Δελτίο «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» της Έκκλησίας της Ελλάδος.

Άρθρο 6

Έκ τής δημοσιεύσεως του παρόντος Κανονισμού δέν προκαλείται δαπάνη σέ βάρος του Προϋπολογισμού τής Ίερās Μητροπόλεως Καλαβρύτων καί Αϊγιαλείας.

Ό παρών Κανονισμός νά δημοσιευθεί είς τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως καί στό περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Αθήνα, 11.10.2019

† Ό Αθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ό Αρχιγραμματεύς

Ό Έψηφισμένος Έπίσκοπος Ώρεών Φιλόθεος

Αναρτήθηκε στήν ιστοσελίδα τής Έκκλησίας τής Ελλάδος τήν 13.12.2019

Κανονισμός περί τροποποίησης διατάξεων του υπ' αριθ. 5/1978 Κανονισμού τής Έκκλησίας τής Ελλάδος «Περί Κώδικος Έκκλησιαστικῶν Ύπαλλήλων» (Φ.Ε.Κ. Α' 48/1978)

Άριθμ. (ΚΑΔ 1694) 315/2020

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έχουσα υπ' ὄψιν:

1. τās διατάξεις τῶν άρθρων 1 παρ. 4, 3, 7 παρ. 1, 9, 42 καί 47 παρ. 2 του ν. 590/1977 «Περί του Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος» (Φ.Ε.Κ. Α' 146),
 2. τό άρθρον 103 παρ. 3 καί 4 του Συντάγματος,
 3. τās διατάξεις του υπ' αριθ. 5/1978 Κανονισμού «Περί Κώδικος Έκκλησιαστικῶν Ύπαλλήλων» (Φ.Ε.Κ. Α' 48),
 4. τās διατάξεις του ν. 3528/2007 (ΦΕΚ Α' 27),
 5. τήν γενομένη δεκτή υπό του Ύπουργου Δι.Μ.Η.Δ. γνωμοδότηση του ΝΣΚ (ΣΤ' Τμ) 131/2012
 6. τήν υπ' αριθ. 1/7.1.2020 γνωμοδότηση του Είδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος,
 7. τήν υπ' αριθ. 19/8.1.2020 απόφαση του Α.Υ.Σ.Ε. καί
 8. τήν από 8.1.2020 Απόφαση τής Διαρκούς Ίερās Συνόδου,
- ψηφίζει τόν υπ' αριθ. 315/2020 Κανονισμόν, ἔχοντα οὔτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ 315/2020

Περί τροποποίησης διατάξεων του υπ' αριθ. 5/1978 Κανονισμού τής Έκκλησίας τής Ελλάδος «Περί Κώδικος Έκκλησιαστικῶν Ύπαλλήλων» (Φ.Ε.Κ. Α' 48/1978)

Άρθρο 1

Τό πρώτο ἐδάφιο τής παραγράφου 3.β. του άρθρου 67 του υπ' αριθ. 5/1978 Κανονισμού τής Έκκλησίας τής Ελλάδος (Φ.Ε.Κ. Α' 48/1978) ἀντικαθίσταται ὡς ἐξής:

«β. Στή διαδικασία μετατάξεων φορέων του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. καί Ο.Τ.Α. ἢ κρατικῶν ἢ δημοτικῶν Ν.Π.Ι.Δ. κατά τίς εἰδικές ἢ γενικές διατάξεις τής νομοθεσίας περί ὑπαλλήλων τῶν φορέων τής Γενικής Κυβερνήσεως καί του Δημοσίου Τομέως, ἐπιτρέπεται νά συμμετέχει υπό τήν ιδιότητα του ὑπαλλήλου Ν.Π.Δ.Δ. καί τό προσωπικό, τό ὅποιο ὑπάγεται στίς διατάξεις του παρόντος Κώδικα».

Άρθρο 2

Έκ τῶν διατάξεων του παρόντος δέν προκαλείται δαπάνη σέ βάρος του προϋπολογισμού τής Έκκλησίας τής Ελλάδος. Ό παρών Κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει ἀπό τής δημοσιεύσεως του διά τής Έφημερίδας τής Κυβερνήσεως. Ό Κανονισμός δημοσιεύεται καί διά του ἐπισήμου Δελτίου «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ό παρών κανονισμός νά δημοσιευθεί στήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 8 Ίανουαρίου 2020

Ό Πρόεδρος

† Ό Αθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

Ό Αρχιγραμματεύς

Ό Ώρεών Φιλόθεος

Αναρτήθηκε στήν ιστοσελίδα τής Έκκλησίας τής Ελλάδος τήν 14.2.2020

Κανονισμός συστάσεως καί λειτουργίας τής Τεχνικής Ύπηρεσίας τής Ίερᾶς Μητροπόλεως Ἐλασσῶνος

Ἄριθμ. 5189(2019)/18(2020)

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔχουσα ὑπ' ὄψιν:

1) τίς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 4, 29 παρ. 2, 59 παρ. 2 τοῦ ν. 590/77 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»,

2) τίς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τό χριστεπώνυμο πλήρωμα, τίς ἀπορρέουσες ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τῶν Νόμων τοῦ Κράτους,

3) τίς ὑφιστάμενες κοινωνικές, ποιμαντικές καί πνευματικές ἀνάγκες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐλασσῶνος,

4) τήν ὑπ' ἀριθ. 368/6.11.2019 Πρόταση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐλασσῶνος κ. Χαρίτωνος,

5) τήν ὑπ' ἀριθ. 171/29.11.2019 Γνωμοδότηση τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

6) τήν ἀπό 11.12.2019 Ἀπόφαση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

ἐγκρίνει τόν Κανονισμό συστάσεως καί λειτουργίας τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐλασσῶνος, ὡς ἐξῆς:

Κανονισμός συστάσεως καί λειτουργίας τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐλασσῶνος

Ἄρθρο 1 Σύσταση

Συνίσταται Τεχνική Ὑπηρεσία στήν Ἱερά Μητρόπολη Ἐλασσῶνος, ἡ ὁποία λειτουργεῖ γιά τόν προγραμματισμό, τή μελέτη, τή παρακολούθηση καί τήν ἐκτέλεση ἐκκλησιαστικῶν ἔργων, μελετῶν καί συναφῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἐλασσῶνος ἢ τῶν ἐποπτευομένων τῆς νομικῶν προσώπων, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ν. 4412/2016 (ΦΕΚ Α' 147) γιά τά ἔργα καί μελέτες πού χρηματοδοτοῦνται

ἢ συγχρηματοδοτοῦνται ἀπό ἐθνικούς ἢ κοινοτικούς πόρους, κατά τό ἄρθρο 68 παρ. 1 ὑποπαρ. 3 τοῦ ν. 4235/2014 καί τόν ὑπ' ἀριθ. 55/1974 Κανονισμό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί μελέτης καί ἐκτελέσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἔργων» (ΦΕΚ Α' 185) γιά ὅλα τά μή χρηματοδοτούμενα ἔργα, μελέτες καί συναφεῖς ὑπηρεσίες. Ἡ Τεχνική Ὑπηρεσία λειτουργεῖ σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ἄρθρο 2 Ὅρισμοί

1. Ὡς Ἀναθέτουσα Ἀρχή ὀρίζεται τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐλασσῶνος.

2. Ὡς Προϊσταμένη Ἀρχή ὀρίζεται ἐπίσης τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐλασσῶνος.

3. Ὡς Διευθύνουσα ὑπηρεσία ὀρίζεται ἡ Τεχνική Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐλασσῶνος.

4. Τά μέλη τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας ἀσκοῦν καί καθήκοντα ἐπιβλέποντος μηχανικοῦ κατ' ἀνάθεση. Ἐπιπλέον, καθήκοντα ἐπιβλέποντος μηχανικοῦ ὑπάρχει ἡ δυνατότητα νά ἀνατεθοῦν καί σέ ἄλλα πρόσωπα, ἰδιῶτες μηχανικούς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τή δυνατότητα νά προσληφθοῦν ἀπό τήν Ἱ. Μητρόπολη, μέ σύμβαση ὀρισμένου ἔργου ἢ ὀρισμένου χρόνου, γιά τήν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐργολάβων, οἱ ὁποῖες δέν ἔχουν τή δυνατότητα νά καλυφθοῦν ἀπό τήν Τεχνική Ὑπηρεσία.

Ὡς Τεχνικό Συμβούλιο ὀρίζεται Εἰδική Ἐπιτροπή ἡ ὁποία γνωματεύει, εἰσηγεῖται καί ἐποπτεύει ἐπί τῶν ὑπό ἐκτέλεση ἔργων καί τῶν τυχόν προβλημάτων πού προκύπτουν ἐπ' αὐτῶν.

Ἄρθρο 3 Διαδικασία

1. Ἡ ἐφαρμογή τοῦ θεσμικοῦ πλαισίου ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων διέπει τίς καταρτισθησόμενες Συμβάσεις ἐκτελέσεως ἔργων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, ὑπό τήν ἔννοια ἰσχύος τῶν διατάξεων του ὡς συμβατικῶν ρητρῶν.

2. Διαφωνίες, οι οποίες τυχόν θά προκύψουν, επιλύονται στα αρμόδια Δικαστήρια, μέ βάση τήν καθ' ύλην καί τόπο αρμοδιότητα, όπως αυτή ορίζεται από τόν ν. 4412/2016, μετά τήν εξάντληση τής Προδικασίας, όπως αυτή προβλέπεται διά του άρθρου 174 του ως άνω Νόμου, αποφαινομένου επί των ενστάσεων του Μητροπολιτικού Συμβουλίου, μετά τήν γνώμη του Τεχνικού Συμβουλίου τής Ίεράς Μητροπόλεως.

3. Η σύνταξη μελετών των προς έκτέλεση έργων πραγματοποιείται υπό τής Τεχνικής Ύπηρεσίας, ή δε θεώρηση αυτών από του Προϊσταμένου αυτής.

4. Διά τήν δημοπράτηση των έργων, οι συνταχθείσες μελέτες, εγκρίνονται από τήν Προϊσταμένη Αρχή, δηλαδή τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο, τό οποίο εγκρίνει καί τήν σχετική διακήρυξη.

5. Είς περίπτωση, όπου ή Τεχνική Ύπηρεσία αδυνατεί νά συντάξει καί νά εκπόνήσει τίς σχετικές Μελέτες, δύναται νά ανατεθεί ή εκπόνηση αυτών σέ ειδικό έμπειρο επί του προς έκτέλεση έργου Μηχανικό, κατόπιν απόφασης τής Προϊσταμένης Αρχής καί τής εισηγήσεως του Τεχνικού Συμβουλίου. Οί μελέτες οί οποίες συντάσσονται από τρίτους, θεωρούνται από τήν Τεχνική Ύπηρεσία καί εγκρίνονται από τήν Προϊσταμένη Αρχή.

Άρθρο 4
Όργάνωση

Κατά ταύτα ή όργάνωση Τεχνικής Ύπηρεσίας για τήν έκτέλεση Έκκλησιαστικών Έργων στην Ίερά Μητρόπολη Έλασσώνος καθορίζεται ως κάτωθι:

1. Η Προϊσταμένη Αρχή καί ή Αναθέτουσα Αρχή είναι

τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο τής Ίεράς Μητροπόλεως Έλασσώνος.

2. Η στελέχωση τής Τεχνικής Ύπηρεσίας μέ μηχανικούς γίνεται δι' απόφασης του Μητροπολιτικού Συμβουλίου κατόπιν εισηγήσεως του Μητροπολίτου, βάσει τυπικών καί ούσιαστικών προσόντων.

3. Τό Τεχνικό Συμβούλιο είναι πενταμελές καί αποτελείται από τόν Μητροπολίτη Έλασσώνος ως Πρόεδρο καί τά μέλη, κληρικούς ή λαϊκούς, τά όποια διορίζονται μέ απόφαση του Μητροπολιτικού Συμβουλίου κατόπιν εισηγήσεως του Μητροπολίτου.

Άρθρο 5

Μέ τόν παρόντα Κανονισμό δέν προκαλείται επιβάρυνση στον Προϋπολογισμό τής Ίεράς Μητροπόλεως Έλασσώνος.

Άρθρο 6

Έναρξη Ισχύος

Η ισχύς του παρόντος Κανονισμού αρχίζει από τής δημοσιεύσεώς του στην Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

Η απόφαση αυτή νά δημοσιευθεί στην Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

Αθήναι, 11.12.2019

† Ο Αθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
Ο Αρχιγραμματεύς
† Ο Ωρεών Φιλόθεος

Κανονισμός σύστασης, συγκρότησης καί λειτουργίας αυτότελου υπηρεσίας μέ τήν έπωνυμία: «Ύπηρεσία διασύνδεσης καί σχέσεων τής 'Ι. Αρχιεπισκοπής Αθηνών μέ τήν Εύρωπαϊκή Ένωση»

Άριθμ. 5739/2735/2019

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβούσα ύπ' ὄψιν:

1. τά ἄρθρα 1 παρ. 4, 29 παρ. 2 καί 30 ἐδάφ. 1 τοῦ ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146),
2. Τίς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τό χριστεπώνυμο πλήρωμα, οἱ ὁποῖες ἀπορρέουν ἀπό τίς Εὐαγγελικές ἐπιταγές, τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες καί τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους,
3. τίς ὑφιστάμενες ἀνάγκες τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν,
4. τήν ὑπ' ἀριθ. 8182/6.12.2019 Πρόταση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου,
5. τήν ὑπ' ἀριθ. 180/10.12.2019 γνωμοδότηση τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί
6. τήν ἀπό 10.12.2019 Ἀπόφαση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

ἀποφασίζει

συνιστᾶ στήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν αὐτοτελή ὑπηρεσία μέ τήν έπωνυμία «Ύπηρεσία Διασύνδεσης καί Σχέσεων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν μέ τήν Εὐρωπαϊκή Ένωση», ἡ λειτουργία τῆς ὁποίας διέπεται ἀπό τίς διατάξεις τοῦ κατωτέρω Κανονισμοῦ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΣΥΣΤΑΣΗΣ, ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΑΥΤΟΤΕΛΟΥΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑ «ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΣΥΝΔΕΣΗΣ ΚΑΙ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ»

Άρθρο 1

Σύσταση καί Συγκρότηση

Συστήνεται αὐτοτελής Ὑπηρεσία στήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν μέ τήν έπωνυμία «Ύπηρεσία Διασύνδεσης καί Σχέσεων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς

Ἀθηνῶν μέ τήν Εὐρωπαϊκή Ένωση», μέ κύριο σκοπό τήν ἀξιοποίηση χρηματοδοτικῶν ἐργαλείων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως (Ε.Ε.) γιά τήν ἐνίσχυση τοῦ φιλανθρωπικοῦ, ἐκπαιδευτικοῦ, πολιτιστικοῦ, περιβαλλοντικοῦ, ἀνθρωπιστικοῦ καί ἐν γένει κοινωφελοῦς ἔργου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, μέσῳ τῆς συμμετοχῆς τῆς σέ προγράμματα πού χρηματοδοτοῦνται εἴτε ἀπό τά διαρθρωτικά Ταμεῖα, εἴτε ἀπευθείας γιά συγκεκριμένα ἔργα πού ἐντάσσονται σέ πολιτικές τῆς Ε.Ε. καί μετά ἀπό πρόσκληση ὑποβολῆς προτάσεων.

Άρθρο 2

Ἀρμοδιότητες Ὑπηρεσίας

Γιά τήν ἐπίτευξη τοῦ ὡς ἄνω σκοποῦ λειτουργίας τῆς, ἡ Ὑπηρεσία Διασυνδέσεως καί Σχέσεων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν μέ τήν Εὐρωπαϊκή Ένωση ἀναλαμβάνει:

1. Τήν παρακολούθηση τῶν προκηρῦξεων-προσκήσεων ὑποβολῆς προτάσεων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς καί τῶν ἐν γένει ὑπηρεσιῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως γιά ἔργα πού ἄπτονται τῶν ἐνδιαφερόντων καί τομέων δραστηριότητας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί τῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων πού βρίσκονται στή μητροπολιτική τῆς περιφέρεια καί ὑπάγονται στή δικαιοδοσία τῆς (Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων, Ἱερῶν Μονῶν, Ἐνοριακῶν Ναῶν κ.λπ.) καί τήν ἄμεση ἐνημέρωση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου γιά τά ἀποτελέσματα τῆς ἀναζητήσεως ἐνωσιακῶν πολιτικῶν καί χρηματοδοτικῶν ἐργαλείων.
2. Τή μελέτη καί ὑποβολή προτάσεων στόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο, γιά τήν ἀνάληψη συγκεκριμένων ἔργων πού ἐντάσσονται σέ πολιτικές τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, τά ὁποῖα χρηματοδοτοῦνται ἀπό κονδύλια τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς καί τῶν ἐν γένει ὀργάνων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.
3. Τήν προετοιμασία ἢ/καί τή διενέργεια ἐπαφῶν, κατά τή σχετική ἐκάστοτε κρίση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, μέ τοὺς Εὐρωπαίους Ἐπιτρόπους, ἰδίως τόν ἐκάστοτε ἀρμόδιο Ἐπίτροπο ἀνάλογα μέ τό χαρτοφυλάκιο πολιτικῆς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, τόν Ἑλληνα Εὐρωπαῖο Ἐπίτροπο, τήν Ἀντιπροσωπεῖα

της Ευρωπαϊκής Έπιτροπής στην Ελλάδα, την Μόνιμη Αντιπροσωπεία της Ελλάδος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τό Γραφείο της Αντιπροσωπείας της Εκκλησίας της Ελλάδος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, την Ελληνική καί τίς άλλες Ευρωπαϊκές Κυβερνήσεις, τόν Έλληνα άρμόδιο ύπουργό σέ θέματα Ε.Ε. καί μέ τούς πρέσβεις τών Κρατών-Μελών της Ε.Ε., την Περιφέρεια Αττικής καί την έκάστοτε άρμόδια Περιφέρεια καί Ενδιάμεση Διαχειριστική Αρχή, μέ σκοπό την ένήμερωση καί αναζήτηση λύσεων για την άνάληψη ευρωπαϊκών προγραμμάτων καί τή συνεργασία της Έρας Αρχιεπισκοπής Αθηνών μέ τούς άνω φορείς.

4. Τή διασύνδεση μέ τά έν γένει όργανα καί ύπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Έπιτροπής, για τή διερεύνηση τών τρόπων άξιοποίησης τών παραγωγικών πόρων σέ έπιπλέον προγράμματα από αυτά πού ύλοποιεί ή Έρα Αρχιεπισκοπή Αθηνών.

5. Τή σύσταση Αρχείου μέ τά ύλοποιημένα από την Έρα Αρχιεπισκοπή Αθηνών προγράμματα-έργα Ε.Σ.Π.Α. καί άλλα προγράμματα, ώστε να διερευνηθεί ή εκ νέου συγχρηματοδότηση σέ Ε.Σ.Π.Α. ή άλλα προγράμματα.

6. Τή συνεργασία μέ την Υπηρεσία Πληροφορικής, Ψηφιακών Έφαρμογών καί Διαχείρισης Έργων της Έρας Αρχιεπισκοπής Αθηνών καί τίς λοιπές ύπηρεσίες Αύτης για τίς εργασίες προετοιμασίας καί ύποβολής προτάσεων καί ύλοποίησης τών αντίστοιχων έργων, οί όποιες έμπίπτουν στην άποκλειστική άρμοδιότητα της παρούσας Υπηρεσίας, τή συνεργασία μέ τίς λοιπές Υπηρεσίες της Έρας Αρχιεπισκοπής Αθηνών καθώς καί τή συνεργασία μέ έταιρείες παροχής έξειδικευμένων ύπηρεσιών πού πληρούν τίς σχετικές προϋποθέσεις.

Άρθρο 3

Στελέχωση Υπηρεσίας

Η Υπηρεσία της οποίας προϊστάται Διευθυντής πού όρίζεται μέ πράξη του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου, λειτουργεί είτε μέ προσωπικό πού ήδη ύπηρετεί στην Έρα Αρχιεπισκοπή Αθηνών καί διατίθεται όλικώς ή μερικώς μέ άπόφαση του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου για τίς άνάγκες της Υπηρεσίας, είτε μέ προσωπικό πού προσλαμβάνεται διά συμβάσεως εργασίας όρισμένου ή άορίστου χρόνου ή διά συμβάσεως έργου μέ πρόταση του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου καί άπόφαση του Μητροπολιτικού Συμβουλίου, συμφώνως τφ

άρθρω 5 παρ. 3 περιπτ. δ' του Κανονισμού 263/2014 (Α' 272). Σέ περίπτωση προβλέψεως νέων θέσεων ή άναδιαρθρώσεως τών ήδη ύπαρχουσών στην Έρα Αρχιεπισκοπή Αθηνών, κατά τό άρθρο 152 κέφ. 2 του ύπ' άριθ. 156/2002 Κανονισμού, ή πρόσληψη του προσωπικού της Υπηρεσίας γίνεται κατά τίς διατάξεις του ύπ' άριθ. 5/1978 Κανονισμού της Εκκλησίας της Ελλάδος (ΦΕΚ Α' 48).

Άρθρο 4

Άρση συγκρούσεως άρμοδιοτήτων

Σέ περιπτώσεις έργων μέ ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, από τά όποια μπορεί να προκύπτει σύγκρουση άρμοδιότητας μεταξύ τών ύπηρεσιών της Έρας Αρχιεπισκοπής Αθηνών, θά άποφαίνεται άρμοδίως ό Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος, μετά από εισήγηση του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

Άρθρο 5

Κάθε διάταξη πού άντιτίθεται στίς ρυθμίσεις της παρούσης καταργείται.

Η παρούσα άπόφαση δύναται να τροποποιηθεί ή να συμπληρωθεί όποτεδήποτε μέ άπόφαση της Διαρκούς Έρας Συνόδου, κατόπιν προτάσεως του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου.

Άρθρο 6

Μέ την παρούσα δέν προκαλείται όποιαδήποτε δαπάνη. Κάθε μελλοντική δαπάνη πού θά προκαλείται από την λειτουργία της Υπηρεσίας, θά βαρύνει τόν Προϋπολογισμό του Ν.Π.Δ.Δ. της Ή. Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

Άρθρο 7

Η ισχύς του παρόντος Κανονισμού άρχίζει από της δημοσίευσής του στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η παρούσα Άπόφαση να δημοσιευθεί στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως καί στο έπίσημο δελτίο «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Αθήνα, 10η Δεκεμβρίου 2019

† Ό Αθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
 Ό Αρχιγραμματεός
 † Ό Ωρεών Φιλόθεος

Κανονισμός περί συστάσεως και λειτουργίας
 Άριθμ. 5744/2746/ 2019 Έκκλησιαστικού Ίδρύματος υπό τήν έπωνυμίαν
 «ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ»

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβούσα υπ' όψιν:

1) τās διατάξεις τών άρθρων 1 παρ. 4, 29 παρ. 2, 59 παρ. 2 του ν. 590/77 «Περί του Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος»,

2) τās υποχρεώσεις τής ποιμανούσης Έκκλησίας πρός τό χριστεπώνυμον πλήρωμα, αι όποϊαι άπορρέουν από τās Εύαγγελϊκās έπιταγās, τούς Ίερούς Κανόνας και τούς Νόμους του Κράτους,

3) τās ύφισταμένες κοινωνϊκās, ποιμαντικās και πνευματικās ανάγκας τής Ίεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών,

4) τήν υπ' άριθ. 8187/6.12.2019 Απόφασιν και τήν υπ' άριθ. 8188/6.12.2019 Πρότασιν του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ίερωνύμου,

5) τήν υπ' άριθ. 181/10.12.2019 Γνωμοδότησιν τής Νομικής Ύπηρεσίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος,

5) τήν από 11.12.2019 Απόφασιν τής Διαρκούς Ί. Συνόδου,

άποφασίζει

τροποποιεί και κωδικοποιεί τόν υπ' άριθμ. 239/276/3.2.2015 (Φ.Ε.Κ. 337/10.3.2015/τ.Β') Κανονισμόν περί συστάσεως και λειτουργίας Έκκλησιαστικού Ίδρύματος υπό τήν έπωνυμίαν «ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ», ως εξής:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
 ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

Άρθρο 1

Σύσταση – Έπωνυμία – Έδρα

Τό Έκκλησιαστικό Ίδρυμα μέ τήν έπωνυμία «Βιβλιοθήκη τής Ίεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών», όπως νομίμως συνεστήθη και λειτουργεί δυνάμει τής υπ' άριθμ. 3924/2310/14.11.2013 Αποφάσεως τής Ίεράς Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος (ΦΕΚ Β' 3224/18.12.2013) και τής υπ' άριθμ. 239/276/03.02.2015 Αποφάσεως τής Ίεράς Συνόδου τής Έκκλησίας τής

Ελλάδος (ΦΕΚ Β' 337/10.03.2015), αποτελεί άυτοτελές νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, μέ άυθύπαρκτη νομική προσωπικότητα, τό όποϊο έπικουρεί τό έργο τής Ίεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, μέ διακριτικό τίτλο «Β.Ι.Α.Α.». Τό Ίδρυμα έχει ως έδρα τήν πόλη τών Αθηνών και στεγάζεται σε κτίριο επί τής όδοϋ Αγ. Έλεούσης άρ. 4 και Κακουργιοδικείου. Σε περίπτωση άλλαγής τής έδρας ή του κτιρίου στεγάσεως του Ίδρύματος, μέ άπόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, δέν θά άπαιτείται τροποποίηση του παρόντος Κανονισμού.

Άρθρο 2

Σκοπός του Ίδρύματος

Τό Έκκλησιαστικό Ίδρυμα υπό τήν έπωνυμία «Βιβλιοθήκη τής Ίεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών» έχει σκοπό τή δημιουργία και ανάπτυξη ενός πνευματικού και πολιτιστικού κυττάρου μέ τήν όργάνωση και λειτουργία τής Βιβλιοθήκης και του Ίστορϊκού Αρχείου τής Ίεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, ή όποϊα θέτει ως ειδικότερους στόχους:

α) Τή συγκέντρωση, καταγραφή, ταξινόμηση, συντήρηση, κατάλληλη έκθεση και διαφύλαξη από κινδύνους φθοράς και άπώλειας, βιβλίων και άρχεϊακού ύλικου μέ περιεχόμενο εκκλησιαστικό, θεολογικό, φιλολογϊκό, νομικό, φιλοσοφικό, εκπαιδευτικό, ιστορικό, έθνικό, πολιτιστικό και καλλιτεχνικό.

β) Τή διαμόρφωση κατάλληλης ύποδομής πού διευκολύνει τήν πρόσβαση ένδιαφερομένων άτομων (έρευνητών, σπουδαστών, μελετητών κ.ά.) στα βιβλία, τά έγγραφα και τό ψηφιακό ύλικό, πού βρίσκεται στή Βιβλιοθήκη.

γ) Τή διοργάνωση ήμερίδων, σεμιναρίων, συνεδρίων, όμιλιών μέ πολιτιστικό, κοινωνικό και ψυχαγωγικό χαρακτήρα, φροντιστηρίων και παρουσιάσεων βιβλίων, καθώς και τή φιλοξενία τέτοιων δραστηριοτήτων μέσφ τής λειτουργίας της ως πολυχώρου γραμμάτων και τεχνών για τήν ύποδοχή του κοινου και μέσφ τής έν γένει δράσεως της.

δ) Τήν πραγματοποίηση και έπιμέλεια εκδόσεων έντυπου και ψηφιακού ύλικου, τήν προβολή τών δράσεων τής Βιβλιοθήκης από τόν Τύπο, τά ηλεκτρονικά Μ.Μ.Ε και τό Διαδίκτυο.

Άρθρο 3

Διοίκηση - Διοικητικό Συμβούλιο του Ίδρύματος

1. Τό Ίδρυμα τελεί υπό τήν πνευματική και διοικητική έποπτεία τής Ίεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών και διοικείται από πενταμελές Διοικητικό Συμβούλιο πού άπαρτίζεται από:

α) Τόν έκástοτε Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος, ως Πρόεδρο, άναπληρούμενο από τόν Πρωτοσύγκελλο τής Ίεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, σέ περίπτωση άπουσίας ή κωλύματος του Μακαριωτάτου.

β) Τόν Διευθυντή τής Βιβλιοθήκης, ό όποιος εισηγείται επί τών πρός συζήτηση θεμάτων τής ήμερησίας διατάξεως και έκτελεί χρέη Ταμία και Ύπευθύνου γιά τήν τήρηση και φύλαξη τών Πρακτικών τών Συνεδριάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου.

γ) Τρία άτομα, είτε κληρικούς είτε λαϊκά μέλη τής Όρθοδόξου Έκκλησίας, πού διακρίνονται γιά τήν ευσέβεια, τό ήθος, τήν πνευματική κατάρτιση και τό ενδιαφέρον τους γιά τή ζωή και τό έργο τής Έκκλησίας.

2. Τά μέλη του Δ.Σ. διορίζονται γιά τριετή θητεία από τόν Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος και μπορούν νά επαναδιορισθούν. Η προσφορά τους στό Δ.Σ. είναι άμισθη.

3. Μέλη του Δ.Σ. πού παραιτούνται ή δέν άνταποκρίνονται στά καθήκοντά τους ή δέν συμμετέχουν σέ περισσότερες από τέσσερεις (4) συνεχείς συνεδριάσεις ή προβαίνουν σέ ενέργειες πού έρχονται σέ αντίθεση μέ τους σκοπούς του Ίδρύματος, παύονται και άντικαθίστανται μέ νέα μέλη από τόν Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος.

Άρθρο 4

Αρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου του Ίδρύματος

1. Τό Δ.Σ. του Ίδρύματος άποφασίζει γιά κάθε υπόθεση, πού άφορά τή λειτουργική άποδοτικότητα του Ίδρύματος. Ειδικότερα:

α) Άποφασίζει γιά κάθε θέμα πού άφορά στήν όργάνωση, διοίκηση, λειτουργία, διαχείριση και άξιοποίηση τών έν γενείν περιουσιακών στοιχείων και στή διάθεση τών οικονομικών πόρων του Ίδρύματος, καθώς και γιά κάθε ενέργεια πού σχετίζεται μέ τήν έκπλήρωση τών σκοπών αυτού. Δύναται δι' άποφάσεως νά άναθέτει στον Διευθυντή του Ίδρύματος ειδικά καθήκοντα και τομείς ευθύνης.

β) Μελετά τρόπους και μεθόδους έπιτεύξεως τών σκοπών τής Βιβλιοθήκης, καθώς και έπιλέγει από αυτούς τους πλέον άποδοτικούς.

γ) Συντάσσει τόν έσωτερικό Κανονισμό Λειτουργίας, ό όποιος έγκρίνεται από τόν Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος, και ρυθμίζει λεπτομερώς τήν όργάνωση και λειτουργία του Ίδρύματος (π.χ. τήν κατανομή τής εργασίας και τών καθηκόντων του έμμισθου προσωπικού, τυχόν άμοιβές και μισθούς, τήν όργάνωση του Ίδρύματος, ώράριο ύποδοχής κοινού, προϋποθέσεις δανεισμού βιβλίων, άλληλογραφία κ.λπ.).

δ) Έγκρίνει τόν έτήσιο προγραμματισμό τών δραστηριοτήτων του Ίδρύματος.

ε) Καταρτίζει τόν έτήσιο Προϋπολογισμό τών έσόδων και έξόδων του Ίδρύματος και ψηφίζει τόν έτήσιο Άπολογισμό του, τους όποιους ύποβάλλει στό Μητροπολιτικό Συμβούλιο.

στ) Μεριμνά γιά τήν έξεύρεση οικονομικών πόρων, ώστε ή λειτουργία του Ίδρύματος νά είναι πιό άποτελεσματική.

ζ) Έγκρίνει τίς συμβάσεις έργου και άποφασίζει γιά όποιαδήποτε πρόσληψη άναγκαίου προσωπικού στή Βιβλιοθήκη.

θ) Άποφασίζει γιά κάθε άλλο θέμα, τό όποιο προκύπτει κατά τήν τήρηση του παρόντος Κανονισμού και δέν προβλέπεται ρητά σέ αυτόν.

2. Τό Ίδρυμα έκπροσωπείται ένώπιον πάσης άρχής σέ όλες τίς έννομες σχέσεις, καθώς και σέ όλες του τίς σχέσεις μέ άλλα Ίδρύματα, Όργανισμούς, νομικά ή φυσικά πρόσωπα, από τόν Πρόεδρο ή από μέλος αυτού, ειδικά έξουσιοδοτημένο γιά αυτόν τόν σκοπό.

3. Ό Πρόεδρος ή ό άναπληρωτής αυτού, όταν δέν δύναται νά παραστεί, έπιβλέπει και καθορίζει τίς εργασίες του Δ.Σ., καθώς και ύπογράφει τή σχετική άλληλογραφία.

4. Προτείνει πρός τόν Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος τόν διορισμό του Διευθυντού τής Βιβλιοθήκης, ό όποιος συντονίζει τό όλο έργο του Ίδρύματος τής Βιβλιοθήκης τής Ίεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

Άρθρο 5

Έσοδα του Ίδρύματος

1. Πόροι τής Βιβλιοθήκης είναι οι έξής:

α) Έτήσια οικονομική έπιχορήγηση από τήν Ίερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών, τίς Ένορίες και τίς Ίερές Μονές

της περιφέρειας της Ήραρας Αρχιεπισκοπής Αθηνών, όπως αυτή κανονίζεται από τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο καί αναγράφεται στόν Προϋπολογισμό αὐτῶν.

β) Παροχές προερχόμενες ἀπό κρατικούς φορεῖς, εἰσφορές Δήμων καί Ὄργανισμῶν.

γ) Συμμετοχή σέ σχετικά Εὐρωπαϊκά Προγράμματα, τά ὁποῖα προβλέπουν τήν ἐνίσχυση ἀναλόγων δράσεων.

δ) Δωρεές, εἰσφορές, σέ εἶδος ἢ σέ χρήμα φίλων τῆς Βιβλιοθήκης, χορηγίες ἀπό ζῶντες, κληρονομίες, κληροδοσίες κινητῶν καί ἀκινήτων φυσικῶν καί νομικῶν προσώπων, καθώς καί τά ἔσοδα πού τυχόν προέρχονται ἀπό αὐτά.

ε) Ἔσοδα προερχόμενα ἀπό διάφορες ἐκδόσεις τῆς Βιβλιοθήκης, ἀπό ἐκθέσεις βιβλίων καί ἄλλων συλλογῶν, καθώς καί ἀπό τήν πραγματοποίηση διαφόρων ἐκδηλώσεων καί δραστηριοτήτων καί τήν ὀργάνωση ἐπιστημονικῶν συνεδρίων, ἐκπαιδευτικῶν σεμιναρίων, ἐργαστηρίων, ἡμερίδων καί διαλέξεων μέ γενικότερο πολιτιστικό καί μορφωτικό περιεχόμενο.

στ) Ἔσοδα ἀπό τή λειτουργία πολυχώρου γραμμάτων καί τεχνῶν μέ λειτουργία ἐντευκτηρίου - ἀναψυκτηρίου, ἐκθεσιακοῦ χώρου μόνιμων καί προσωρινῶν συλλογῶν καί καταστήματος πωλήσεως βιβλίων, καλλιτεχνικῶν δημιουργημάτων καί ἄλλων ἀγαθῶν πολιτιστικοῦ καί μορφωτικοῦ χαρακτήρα ἢ προϊόντων προβολῆς τῆς ἐλληνικῆς κουλτούρας καί παραδόσεως.

ζ) Ἔσοδα ἀπό ἐκθέσεις σύγχρονου καί μουσειακοῦ ὑλικοῦ, πολιτιστικοῦ καί μορφωτικοῦ χαρακτήρα.

η) Κάθε ἄλλη πρόσοδος, σύμφωνη μέ τό ὀρθόδοξο χριστιανικό πνεῦμα, πού προέρχεται ἀπό κάθε εἶδους δραστηριότητα τῆς Βιβλιοθήκης καί κάθε νόμιμη πηγή καί δέν κατονομάζεται ρητά στόν παρόντα Κανονισμό.

2. Διάθεση τῶν Πόρων τοῦ Ἰδρύματος:

Οἱ πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, γιά τούς σκοπούς αὐτοῦ, οἱ ὁποῖοι καθορίζονται στό ἄρθρο 2, καθώς καί γιά τή διασφάλιση τῆς εὐρυθμῆς λειτουργίας του, ἰδίως δέ διά:

α) Τήν κάλυψη τῶν παγίων καί ἐκτάκτων δαπανῶν λειτουργίας του.

β) Τήν κάλυψη τῶν δαπανῶν προμήθειας, συντηρήσεως καί βελτιώσεως τῶν ἐγκαταστάσεων καί τοῦ ἐν γένει ἐξοπλισμοῦ του.

γ) Τίς ἀμοιβές καί τίς ἀσφαλιστικές εἰσφορές τοῦ ἔμμισθου προσωπικοῦ, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῆς κειμένης νομοθεσίας.

δ) Τήν παροχή οικονομικῆς ἐνίσχυσης σέ ἀπόρους μαθητές καί φοιτητές γιά τή συνέχιση καί ὀλοκλήρωση

τῶν σπουδῶν τους καί σέ ἀνέργους γιά τή συμμετοχή τους σέ προγράμματα καταρτίσεως καί ἀποκτήσεως, ἐργασιακῆς ἐμπειρίας.

ε) Τήν κάλυψη κάθε ἄλλης δαπάνης τῆς Βιβλιοθήκης, ἢ ὁποῖα προβλέπεται στόν ἐγκεκριμένο Προϋπολογισμό τοῦ Ἰδρύματος καί ὁποιασδήποτε ἐκτάκτως ἀνακύπτουσας δαπάνης, ἢ ὁποῖα ἀποσκοπεῖ στήν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρο 6

Τηρούμενα Βιβλία τοῦ Ἰδρύματος

Στή Βιβλιοθήκη τηρεῖται ἀρχεῖο καί τά ἐξῆς διαχειριστικά βιβλία μέ ἴδια ἀρίθμηση τό καθένα κατά φύλλο καί θεωρημένα γιά κάθε νόμιμη χρήση ἀπό τήν Ἱερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών, δηλαδή:

α. Βιβλίο Πρακτικῶν καί Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ.

β. Βιβλίο Πρωτοκόλλου Ἀλληλογραφίας.

γ. Τά προβλεπόμενα ἀπό τόν Κώδικα Βιβλίων καί Στοιχείων Λογιστικά Βιβλία (π.χ. Βιβλίο Ταμείου καί ἀριθμημένα κατ' αὐξοῦ ἀριθμό διπλότυπα γραμμάτια εἰσπράξεων καί ἐντάλματα πληρωμῆς, τά ὁποῖα εἶναι ἐκτελεστά ἐφ' ὅσον φέρουν τήν ὑπογραφή τοῦ Προέδρου καί τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἰδρύματος/Ταμείου).

δ. Βιβλίο Κτηματολογίου, στό ὁποῖο θά καταγράφονται ὅλα τά ἀκίνητα περιουσιακά στοιχεία πού ἔχουν διατεθεῖ σέ χρήση τοῦ Ἰδρύματος.

ε. Βιβλίο Ὑλικοῦ, στό ὁποῖο καταγράφονται ὅλα τά κινητά περιουσιακά στοιχεία πού ἔχουν διατεθεῖ σέ χρήση τοῦ Ἰδρύματος.

στ. Κάθε ἄλλο διαχειριστικό βιβλίο πού κρίνεται ἀπαραίτητο ἀπό τό Δ.Σ. γιά τήν ὁμαλή καί εὐρυθμῆ λειτουργία τῆς Βιβλιοθήκης.

Ἄρθρο 7

Προσωπικό - Σύσταση θέσεων ἐργασίας

Τό προσωπικό τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἔμμισθο καί προσλαμβάνεται μέ πρόταση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῆς κειμένης νομοθεσίας.

Ἡ ἰδιότητα τοῦ μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δέν εἶναι ἀσυμβίβαστη μέ τήν κατοχή θέσεως προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος. Ὁ ἐκάστοτε Διευθυντής τοῦ Ἰδρύματος εἶναι μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀσκώντας καί τά καθήκοντα πού τοῦ ἀνατίθενται ἀπό τόν παρόντα Κανονισμό ἢ δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Γιά τήν εὐρυθμῆ καί ἀποτελεσματική λειτουργία τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἱεράς

Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν συνίστανται οἱ κάτωθι θέσεις προσωπικοῦ:

- α) Μία (1) θέση Διευθυντοῦ τοῦ Ἰδρύματος.
- β) Δύο (2) θέσεις Βιβλιοθηκονόμων.
- γ) Μία (1) θέση Λογιστοῦ.
- δ) Μία (1) θέση γενικῶν καθηκόντων (Κλητήρα).

Ἄρθρο 8

Καθήκοντα τοῦ Διευθυντοῦ

Ὁ Διευθυντής τῆς Βιβλιοθήκης διορίζεται μέ ἀπόφαση τοῦ Μακαριωτάτου, εἶναι μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπί θητεία καί ἀσκεῖ τὰ προβλεπόμενα διευθυντικά καθήκοντα στό Ἰδρυμα. Ἰδίως:

α. Ἀσκεῖ τήν διεύθυνση τοῦ Ἰδρύματος, ὀργανώνει, συντονίζει καί κατανέμει τίς δράσεις καί ἐργασίες τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος μέ γνώμονα τήν ἀποδοτικότερη καί ἀποτελεσματικότερη ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

β. Ἐκτελεῖ τίς ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος καί ἐκπληρώνει τὰ εἰδικά καθήκοντα πού τοῦ ἔχουν δι' ἀποφάσεως ἀνατεθεῖ.

γ. Εἰσηγεῖται ἐπί ὅλων τῶν θεμάτων πού τίθενται πρὸς τό Διοικητικό Συμβούλιο.

δ. Ἐπιλύει κάθε πρακτικό ζήτημα πού ἀνακύπτει κατά τή λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος ἐν σχέσει μέ τρίτα πρόσωπα.

ε. Μεριμνά γιά τή χρηστή διαχείριση τῶν οἰκονομικῶν καί περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ Ἰδρύματος.

στ. Ἐκδίδει ἐγκυκλίους εἰς ἐφαρμογή ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ζ. Σέ περίπτωση προσφοράς δωρεῶν, χορηγιῶν ἢ ἐν γένει ἄλλων νομίμων προσόδων ἐνημερώνει τό Διοικητικό Συμβούλιο, τό ὁποῖο ἀποφασίζει γιά τήν ἀποδοχή ἢ ἀποποίηση.

η. Ἐγκρίνει τήν πραγματοποίηση προμηθειῶν καί δαπανῶν καί τήν ἀνάληψη ποσοῦ μέχρι 7.000,00 εὐρώ, ἐντός τῶν ἐγκεκριμένων πιστώσεων τοῦ Προϋπολογισμοῦ.

θ. Φυλάσσει καί διαχειρίζεται τήν σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος.

ι. Φροντίζει γιά τήν ἄμεση ἐπίλυση θεμάτων τῆς τρέχουσας λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρο 9

Καθήκοντα τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ

Βασικό καθήκον τοῦ προσωπικοῦ τῆς Βιβλιοθήκης ἀποτελεῖ ἡ καταλογογράφηση καί ἡ ταξινόμηση τοῦ ἔντυπου καί ψηφιακοῦ ὕλικου, καθώς καί ἡ ψηφιοποίηση

μέρους αὐτοῦ. Ἐπιπροσθέτως, μεριμνά διά τήν ὁμαλή καί εὐρυθμη λειτουργία τῆς Βιβλιοθήκης, ἐνῶ παραλλήλως ὑποχρεοῦται νά παρέχει τήν κατάλληλη βιβλιοθηκονομική καί τεχνολογική ὑποστήριξη, μέ σκοπό τήν ἔγκυρη καί ἔγκαιρη ἐξυπηρέτηση τοῦ κοινού.

Ἄρθρο 10

Τροποποίηση τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρῶν Κανονισμός τροποποιεῖται μέ Ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὕστερα ἀπό Πρόταση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος, κατόπιν Ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρο 11

Κατάργηση τοῦ Ἰδρύματος

Ἡ Βιβλιοθήκη τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ὅταν καθίσταται ἀδύνατη ἢ λειτουργία της ἢ ὅταν δέν ἐκπληρώνει τήν ἀποστολή καί τόν σκοπό της ἢ παρεκκλίνει αὐτῶν, καταργεῖται. Ἡ κατάργηση διενεργεῖται μέ Ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν Προτάσεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος. Στήν περίπτωση αὐτή, προηγεῖται αἰτιολογημένη ὁμόφωνη ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος.

Ἡ Ἀπόφαση τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περί καταργήσεως δημοσιεύεται στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί στό ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ». Μετά τήν κατάργηση τοῦ Ἰδρύματος ὅλα τὰ περιουσιακά στοιχεία αὐτοῦ καταγράφονται καί περιέρχονται αὐτοδικαίως στό νομικό πρόσωπο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ἄρθρο 12

Ἐναρξη ἰσχύος τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρῶν Κανονισμός ἰσχύει ἀπό τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διά τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ Κανονισμός δημοσιεύεται ἐπίσης καί διά τοῦ ἐπισήμου Δελτίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρο 13

Κάλυψη δαπάνης

Ἀπό τίς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Οἰαδήποτε μελλοντική δαπάνη θά ἐγγράφεται στόν οἰκείο Προϋπολογισμό.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη νά δημοσιευθῆ εἰς τήν Ἐφημερίδα
τῆς Κυβερνήσεως καί εἰς τό περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».
Ἀθήνα, 11η Δεκεμβρίου 2019

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ὁ Ὁρεῶν Φιλόθεος

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 14.2.2020

Τροποποιήσις τοῦ Κανονισμοῦ λειτουργίας τοῦ ἐπιμορφωτικοῦ καί ἐρευνητικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἴδρυμα Ποιμαντικῆς Ἐπιμορφώσεως (Ι.Π.Ε.) τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν» (ΦΕΚ Β΄ 269/25.2.2015)

Ἀριθμ. 5744/2746/ 2019

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν:

1) τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 παρ. 4 καί 29 παρ. 2
τοῦ ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»,

2) τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας
πρὸς τό χριστεπώνυμον πλήρωμα, τὰς ἀπορροεούσας
ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί
τῶν νόμων τοῦ Κράτους,

3) τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς, ποιμαντικὰς καί
πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν,

4) τὴν ὑπ' ἀριθ. 8184/6.12.2019 Πρότασιν τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης
Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου,

5) τὴν ὑπ' ἀριθ. 53/10.12.2019 Γνωμοδότησιν τοῦ
Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

6) τὴν ἀπὸ 11.12.2019 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς
Συνόδου,

τροποποιεῖ τὸν Κανονισμόν λειτουργίας τοῦ
ἐπιμορφωτικοῦ καί ἐρευνητικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ
ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἴδρυμα Ποιμαντικῆς
Ἐπιμορφώσεως (Ι.Π.Ε.) τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς
Ἀθηνῶν» (ΦΕΚ Β΄ 269/25.2.2015) ὡς ἐξῆς:

Τροποποιήσις τοῦ Κανονισμοῦ λειτουργίας
τοῦ ἐπιμορφωτικοῦ καί ἐρευνητικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ
ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἴδρυμα Ποιμαντικῆς
Ἐπιμορφώσεως (Ι.Π.Ε.) τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς
Ἀθηνῶν» (ΦΕΚ Β΄ 269/25.2.2015)

Ἄρθρον 1

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ Κανονισμοῦ
λειτουργίας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἰδρύματος ὑπὸ τὴν
ἐπωνυμίαν «Ἴδρυμα Ποιμαντικῆς Ἐπιμορφώσεως
(Ι.Π.Ε.) τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν» (ΦΕΚ Β΄
269/25.2.2015), ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«1. Τό Ἴδρυμα διοικεῖται ἀπὸ ἐπταμελές (7μελές)
Διοικητικὸ Συμβούλιον (ἐφεξῆς Δ.Σ.). Πρόεδρος τοῦ
Δ.Σ. εἶναι ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν
καί πάσης Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος ὀρίζει μὲ πράξη του τὰ
ὑπόλοιπα μέλη τοῦ Δ.Σ. καί τὸν νόμιμον ἀναπληρωτὴ του
γιά τὴν περίπτωση πρόσκαιρου κωλύματός του, καθὼς
καί τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη».

Ἄρθρον 2

Ἐκ τῆς παρούσης ἀποφάσεως δέν προκαλεῖται
δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ
προσώπου τοῦ ἰδρύματος ἢ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς
Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 3

Ἡ παρούσα ἀπόφασις ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς
τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί εἰς
τό ἐπίσημον δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
«ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς νά δημοσιευθῆ εἰς τὴν
Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί εἰς τό ἐπίσημον
δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθῆναι, 11.12.2019

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ὁ Ὁρεῶν Φιλόθεος

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 14.2.2020

Κανονισμός περί Όργανώσεως και διαρθρώσεως τών Ένοριών και τών θρησκευτικών λειτουργιών τής Ίεράς Μητροπόλεως Παροναξίας

Άριθμ. 5318π.έ./87/2020

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έχοντες υπ' όψιν:

1. τά άρθρα 3 παρ. 1 και 13 παρ. 1-3 του Συντάγματος,
2. τά άρθρα 1 παρ. 4, 36, 37 παρ. 2 και 38 παρ. 2 του ν. 590/1977 «Περί του Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος» (ΦΕΚ 146/Α'/1977),
3. τά άρθρα 2 παρ. 1 και 3 του Κανονισμού 8/1979 «Περί Ίερών Ναών και Ένοριών» (ΦΕΚ 1/Α'/1980),
4. τά άρθρα 3 και 6 του Κανονισμού 305/2018 «Περί Έφημερίων και Διακόνων» (ΦΕΚ 153 Α'),
5. τό άρθρον 5 παρ. 1 πέρ. δ' και ε' του Κανονισμού 263/2014 «Περί συγκροτήσεως, αρμοδιοτήτων και λειτουργίας τών Μητροπολιτικών Συμβουλίων τών Ί.

Μητροπόλεων τής Έκκλησίας τής Ελλάδος» (ΦΕΚ 272/Α'/2014),

6. τά δημογραφικά στοιχεία τής Έλληνικής Στατιστικής Υπηρεσίας τής απογραφής του έτους 2011 (ΦΕΚ Β' 699/20.3.2014),

7. τήν υπ' αριθ. 83/14.11.2019 πρότασιν του Σεβ. Μητροπολίτου Παροναξίας κ. Καλλινίκου,

8. τήν από 9.12.2019 Απόφασιν τής Διαρκούς Ίεράς Συνόδου,

διαπιστούμεν τήν ύφισταμένην διάρθρωσιν τών Ένοριών και τών οργανικών θέσεων τών Έφημερίων, Ίεροκηρύκων και Διακόνων τής Ίεράς Μητροπόλεως Παροναξίας καθώς και τών εκκλησιαστικών υπαλλήλων αυτής, αι όποια βαρύνουν τόν κρατικών προϋπολογισμόν, ως εξής:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΡΘΡΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΝΟΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΡΟΝΑΞΙΑΣ

ΑΡΘΡΟΝ 1 ΕΝΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ

ΠΟΛΙΣ Ή ΧΩΡΙΟΝ	ΠΛΗΘΥ- ΣΜΟΣ	ΕΝΟΡΙΑΙ	ΦΕΚ ΕΝΟΡΙΑΣ	ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΕΝΟΡΙΑΣ	ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ
ΧΩΡΑ ΝΑΞΟΥ	7.070	ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ	312/Α/10-11-1911	2.058	2	ΔΕ - ΠΕ
		ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΗΣ	312/Α/10-11-1911	2.231	2	ΔΕ - ΠΕ
		ΟΣΙΟΥ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ ΤΟΥ ΝΑΞΙΟΥ	33/Α/17-3-1993	2.786	2	ΔΕ - ΠΕ
ΑΓΓΙΔΙΑ	299	ΑΓ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ	312/Α/10-11-1911	299	1	ΥΕ - ΠΕ
ΑΓ. ΑΡΣΕΝΙΟΣ	1.327	ΑΓ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ	297/Α/25-10-1911	1.327	1	ΥΕ - ΠΕ
ΑΓ. ΘΑΛΛΕΛΑΙΟΣ	106	ΑΓ. ΘΑΛΛΕΛΑΙΟΥ	150/Α/9-9-1992	106	1	ΥΕ - ΠΕ
ΑΠΕΙΡΑΝΘΟΣ	904	ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	331/Α/3-11-1911	904	1	ΥΕ - ΠΕ
ΑΠΟΛΛΩΝΑΣ	151	ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ	158/Α/16-9-1994	129	1	ΥΕ - ΠΕ
ΒΙΒΛΟΣ	672	ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	297/Α/25-10-1911	672	1	ΥΕ - ΠΕ

ΓΑΛΑΝΑΔΟ	455	ΑΓ. ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ	297/Α/25-10-1911	455	1	ΥΕ - ΠΕ
ΓΑΛΗΝΗ	273	ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	2336/Β/30-10- 2015	273	1	ΥΕ - ΠΕ
ΓΛΙΝΑΔΟ	585	ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ	297/Α/25-10-1911	585	1	ΥΕ - ΠΕ
ΔΑΜΑΡΙΩΝΑΣ	507	ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ	321/Α/23-11-1911	507	1	ΥΕ - ΠΕ
ΔΑΝΑΚΟΣ	108	ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ	2336/Β/30-10- 2015	108	1	ΥΕ - ΠΕ
ΕΓΓΑΡΕΣ	178	ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	297/Α/25-11-1911	178	1	ΥΕ - ΠΕ
ΚΑΛΟΞΥΛΟΣ	82	ΑΓ. ΤΡΙΑΔΟΣ	321/Α/23-11- 1911	82	1	ΥΕ - ΠΕ
ΚΕΡΑΜΩΤΗ	58	ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ	318/Α/18-11-1911	58	1	ΥΕ - ΠΕ
ΚΙΝΙΔΑΡΟΣ	388	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ	321/Α/23-11-1911	388	1	ΥΕ - ΠΕ
ΚΩΜΙΑΚΗ	443	ΓΕΝΕΣΙΟΥ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	318/Α/18-11-1911	465	1	ΥΕ - ΠΕ
ΚΟΡΩΝΟΣ	647	ΑΓ. ΜΑΡΙΝΑΣ	318/Α/18-11-1911	647	1	ΥΕ - ΠΕ
ΚΟΡΩΝΟΧΩΡΙΟ	132	ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ	108/Α/1-6-1913	132	1	ΥΕ - ΠΕ
ΜΕΛΑΝΕΣ	414	ΑΓ. ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ	297/Α/25-10-1911	414	1	ΥΕ - ΠΕ
ΜΕΣΗ	97	ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ	140/Α/17-8-1992	97	1	ΥΕ - ΠΕ
ΜΟΝΗ	216	ΑΓ. ΦΩΤΕΙΝΗΣ	321/Α/23-11-1911	216	1	ΥΕ - ΠΕ
ΠΟΤΑΜΙΑ	285	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ	273/Α/10-9-1912	285	1	ΥΕ - ΠΕ
ΣΑΓΚΡΙΟΝ	537	ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ	297/Α/25-10-1911	537	1	ΥΕ - ΠΕ
ΣΚΑΔΟ	83	ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	318/Α/18-11-1911	83	1	ΥΕ - ΠΕ
ΦΙΛΩΤΙ	1.427	ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	321/Α/23-11-1911	1.427	2	ΥΕ - ΠΕ
ΧΑΛΚΕΙΟΝ	287	ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	321/Α/23-11-1911	287	1	ΥΕ - ΠΕ
ΧΕΙΜΑΡΡΟΣ	174	ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ	308/Α/29-10-1914	174	1	ΥΕ - ΠΕ
ΠΑΡΟΙΚΙΑ ΠΑΡΟΥ	5.869	ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ	331/Α/3-12-1911	3.150	3	ΔΕ - ΠΕ
		ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ	150/Α/9-9-1992	2.719	3	ΔΕ - ΠΕ
ΑΓΚΑΙΡΙΑ	1.118	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ	186/Α/7-6-1926	1.118	1	ΥΕ - ΠΕ
ΑΝΤΙΠΑΡΟΣ	1.211	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ	331/Α/3-12-1911	1.211	2	ΥΕ - ΠΕ
ΑΣΠΡΟ ΧΩΡΙΟ	368	ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ	74/Α/12-5-1992	368	1	ΥΕ - ΠΕ
ΔΡΥΟΣ	280	ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ	88/Α/25-4-2006	280	1	ΥΕ - ΠΕ
ΚΑΜΑΡΕΣ	357	ΑΓ. ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ	28/Α/26-2-1958	357	1	ΥΕ - ΠΕ
ΚΩΣΤΟΣ	427	ΑΓ. ΠΑΝΤΕΛΗΜΟΝΟΣ	331/Α/3-12-1911	427	1	ΥΕ - ΠΕ

ΛΕΥΚΕΣ	550	ΑΓ. ΤΡΙΑΔΟΣ	340/A/12-12-1911	550	1	ΥΕ – ΠΕ
ΜΑΡΜΑΡΑ	656	ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	331/A/3-12-1911	656	1	ΥΕ – ΠΕ
ΜΑΡΠΗΣΣΑ	724	ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ	331/A/3-12-1911	724	1	ΥΕ – ΠΕ
ΝΑΟΥΣΑ ΠΑΡΟΥ	2.956	ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	75/A/20-2-1915	1.872	1	ΥΕ – ΠΕ
		ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΗΣ	100/A/15-5-1998	1.084	1	ΥΕ – ΠΕ
ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ	410	ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ	331/A/3-12-1911	410	1	ΥΕ – ΠΕ
ΙΕΡΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΑ						
ΚΟΡΩΝΟΣ ΝΑΞΟΣ		ΑΡΓΟΚΟΙΛΙΩΤΙΣΣΗΣ	116/A/7-7-1992		1	ΥΕ – ΠΕ
ΠΑΡΟΙΚΙΑ ΠΑΡΟΣ		ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΠΥΛΙΑΝΗΣ	116/A/7-7-1992		1	ΥΕ – ΠΕ

Συνολικός αριθμός Ένοριών: 44,
 Ίερών Προσκυνημάτων: 2
 Σύνολον οργανικών θέσεων Έφημερίων: 55

Άρθρον 2

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΩΝ

Τρεις (3) θέσεις Ίεροκηρύκων, ΠΕ Κατηγορίας και ειδικότητας Θεολόγων, συσταθείσασιν διά του άρθρου 25 του ν. 817/1978 και κατανεμηθείσασιν α) αί δύο (2) διά του αυτού άρθρου και β) ή μία (1) διά του Π.Δ. 582/1980.

Άρθρον 3

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΔΙΑΚΟΝΩΝ

Τρεις (3) οργανικάι θέσεις Διακόνων, κατηγορίας ΔΕ – ΠΕ, συσταθείσασιν διά του ν. 673/77. Έκ των αρχικώς συσταθεισών οκτώ (8) θέσεων Διακόνων μετετρέπησαν: α) δύο (2) εις θέσεις Ίεροκηρύκων (ν. 817/1978) και β) τρεις (3) εις θέσεις έκκλησιαστικῶν υπαλλήλων.

Άρθρον 4

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
 πού βαρύνουν τόν κρατικόν προϋπολογισμόν

1. Μία (1) θέσις έκκλησιαστικού υπαλλήλου, κλάδου ΔΕ Όδηγοῦ, συσταθείσασιν διά του άρθρου 20 του ν. 1476/1984 και κατανεμηθείσασιν διά τῆς ὑπ' ἀριθ. Φ.031/259/A1/31/18-1-1985 ἀποφάσεως του Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων.

2. Μία (1) θέσις έκκλησιαστικού υπαλλήλου, κλάδου ΔΕ Γραφέως, συσταθείσασιν διά του άρθρου 20 του ν. 1476/1984, κατανεμηθείσασιν διά τῆς ὑπ' ἀριθ. Φ.031/259/A1/31/18-1-1985 ἀποφάσεως του Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς

Παιδείας καί Θρησκευμάτων, καί μεταφερθείσασιν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, διά τῆς ὑπ' ἀριθ. Α1/460/29-9-1995 (ΦΕΚ Β' 833/3-10-1995) ἀποφάσεως του Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων.

3. Μία (1) θέσις έκκλησιαστικού υπαλλήλου, κλάδου ΠΕ Διοικητικοῦ, συσταθείσασιν διά του άρθρου 19, παρ. 5 του ν. 2819/2000 καί κατανεμηθείσασιν διά τῶν ἀποφάσεων ὑπ' ἀριθ. Α1/293/00 (ΦΕΚ 1351 Β) καθώς καί τῆς τροποποιητικῆς Α1/2029/02 (ΦΕΚ Β' 1324/10-10-2002) του Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων.

4. Μία (1) θέσις έκκλησιαστικού υπαλλήλου, κλάδου ΠΕ Διοικητικοῦ - Οἰκονομικοῦ, συσταθείσασιν διά του άρθρου 23 του ν. 3475/2006.

Άρθρον 5

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Τά τῆς πληρώσεως τῶν οργανικῶν θέσεων τῶν προηγουμένων άρθρων ὡς καί τά τῆς ἐν γένει ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν καί τῶν έκκλησιαστικῶν υπαλλήλων πού διορίζονται εις τὰς θέσεις αὐτάς διέπονται, κατὰ περίπτωσιν, ἀπό τὰς διατάξεις τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τῶν άρθρων 37, 38 καί 42 του ν. 590/1977 καί τῶν κατ' ἐξουσιοδότησιν αὐτῶν ἐκδοθέντων ὑπό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Κανονισμῶν 5/1978 «Περί Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων» (ΦΕΚ Α' 48), 305/2018 «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» (ΦΕΚ Α' 153) καί λοιπῶν συναφῶν Κανονισμῶν.

"Άρθρον 6

Τροποποιήσις του Κανονισμού

Ὁ παρών Κανονισμός τροποποιεῖται ὑπό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, ἔπειτα ἀπό σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, καί ἐφ' ὅσον μεταβληθοῦν τὰ ὅρια ἢ ὁ ἀριθμὸς ἢ ὁ πληθυσμὸς τῶν ὑφισταμένων Ἐνοριῶν, ἐπιβάλλοντα τὴν ἀνάλογον μεταβολὴν τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν Ἐφημερίων, εἴτε ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων.

"Άρθρον 7

Ἰσχύς τοῦ Κανονισμού

Ὁ παρών Κανονισμός ἔχει διαπιστωτικὸν χαρακτῆρα καί κατὰ τοῦτο ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος, κατὰ περίπτωσιν, τῶν Προεδρικῶν Διαταγμάτων, τῶν Νόμων, τῶν Ὑπουργικῶν Ἀποφάσεων καί τῶν Κανονισμῶν, συνεπεῖα τῶν ὁποίων κατηρτίσθη.

"Άρθρον 8

Δαπάνη

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας.

Ἡ παρούσα ἀπόφασις νά δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί εἰς τὸ ἐπίσημον δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθῆναι, 9η Δεκεμβρίου 2019

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Ὡρεῶν Φιλόθεος

Κανονισμός περί οργάνωσης και διαρθρώσεως τών Ἐνοριῶν καί τών Θρησκευτικῶν λειτουργῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Σταγῶν καί Μετεώρων

Ἀριθμ. 5142π.ἔ./86-2020

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν:

1. τὰ ἄρθρα 3 παρ. 1 καί 13 παρ. 1-3 τοῦ Συντάγματος,

2. τὰ ἄρθρα 1 παρ. 4, 36, 37 παρ. 2 καί 38 παρ. 2 τοῦ ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (ΦΕΚ 146/Α/1977),

3. τὰ ἄρθρα 2 παρ. 1 καί 3 τοῦ Κανονισμοῦ 8/1979 «Περί Ἱερῶν Ναῶν καί Ἐνοριῶν» (ΦΕΚ 1/Α/1980),

4. τὰ ἄρθρα 3 καί 6 τοῦ Κανονισμοῦ 305/2018 «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» (ΦΕΚ 153 Α'),

5. τὸ ἄρθρον 5 παρ. 1 πέρ. δ' καί ε' τοῦ Κανονισμοῦ 263/2014 «Περί συγκροτήσεως, ἀρμοδιοτήτων καί λειτουργίας τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων τῶν Ἱ.

Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (ΦΕΚ 272/Α'/2014),

6. τὰ δημογραφικά στοιχεία τῆς Ἑλληνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς ἀπογραφῆς τοῦ ἔτους 2011 (ΦΕΚ Β' 699/20.3.2014),

7. τήν ὑπ' ἀριθ. 432/22.10.2019 πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σταγῶν καί Μετεώρων κ. Θεοκλήτου, καί

8. τήν ἀπό 11.12.2019 Απόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου,

διαπιστοῦμεν τήν ὑφισταμένην διάρθρωσιν τῶν Ἐνοριῶν καί τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν Ἐφημερίων, Ἱεροκηρύκων καί Διακόνων τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Σταγῶν καί Μετεώρων, καθὼς καί τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς, αἱ ὁποῖα βαρύνουν τόν κρατικόν προϋπολογισμόν ὡς ἐξῆς:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΡΘΡΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΝΟΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΤΑΓΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΕΩΡΩΝ

Ἄρθρο 1 ΕΝΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ

ΠΟΛΙΣ ἢ ΧΩΡΙΟΝ	ΠΛΗΘΥ- ΣΜΟΣ	ΕΝΟΡΙΑΙ	ΦΕΚ ΕΝΟΡΙΑΣ	ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΕΝΟΡΙΑΣ	ΟΡΓΑΝ. ΘΕΣΕΙΣ	ΚΑΤΗ- ΓΟΡΙΑ
ΚΑΛΑΜΠΑΚΑ	8330	ΑΓ. ΒΗΣΣΑΡΙΩΝΟΣ	82/Α'/26-5-1992	2102	2	ΔΕ-ΠΕ
		ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	644/Β'/10-3-2016	2095	2	ΔΕ-ΠΕ
		ΟΣΙΩΝ ΜΕΤΕΩΡΙΤΩΝ	82/Α'/26-5-1992	2082	2	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ & ΕΛΕΝΗΣ	119/Α'/4-6-2002	2051	2	ΔΕ-ΠΕ
ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	114	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ	644/Β'/10-3-2016	114	1	ΔΕ
ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΟΙ	64	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ	644/Β'/10-3-2016	64	1	ΔΕ
ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	102	ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	644/Β'/10-3-2016	102	1	ΔΕ
ΑΓ. ΤΡΙΑΔΑ	16	ΑΓ. ΤΡΙΑΔΟΣ	644/Β'/10-3-2016	16	1	ΔΕ
ΑΓΙΟΦΥΛΛΟ	507	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ	644/Β'/10-3-2016	507	1	ΔΕ-ΠΕ
ΑΓΝΑΝΤΙΑ	281	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ	644/Β'/10-3-2016	281	1	ΔΕ
ΑΗΔΟΝΑ	92	ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ	644/Β'/10-3-2016	92	1	ΔΕ
ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ	84	ΑΓ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ	644/Β'/10-3-2016	84	1	ΔΕ

ΑΜΠΕΛΙΑ	160	ΑΓ. ΤΡΥΦΩΝΟΣ	644/Β'/10-3-2016	160	1	ΔΕ
ΑΜΠΕΛΟΧΩΡΙ	67	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	644/Β'/10-3-2016	67	1	ΔΕ
ΑΝΘΟΥΣΑ	61	ΑΓ. ΠΑΝΤΩΝ	644/Β'/10-3-2016	61	1	ΔΕ
ΑΣΠΡΟΚΚΛΗΣΙΑ	519	ΑΓ. ΤΡΙΑΔΟΣ	644/Β'/10-3-2016	519	1	ΔΕ
ΑΥΡΑ	339	ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ	644/Β'/10-3-2016	339	1	ΔΕ
ΑΧΕΛΙΝΑΔΑ	95	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	644/Β'/10-3-2016	95	1	ΔΕ
ΑΧΛΑΔΕΑ	88	ΓΕΝ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	644/Β'/10-3-2016	88	1	ΔΕ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ	1375	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ	644/Β'/10-3-2016	1375	1	ΔΕ-ΠΕ
ΒΛΑΧΑΒΑ	189	ΠΡΟΦ. ΗΛΙΟΥ	644/Β'/10-3-2016	189	1	ΔΕ
ΒΥΤΟΥΜΑ	175	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ	644/Β'/10-3-2016	175	1	ΔΕ
ΓΑΒΡΟΣ	201	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	644/Β'/10-3-2016	201	1	ΔΕ
ΓΕΡΑΚΑΡΙ	123	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ	644/Β'/10-3-2016	123	1	ΔΕ
ΓΛΥΚΟΜΗΛΙΑ	171	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	644/Β'/10-3-2016	171	1	ΔΕ
ΔΙΑΒΑ	728	ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	644/Β'/10-3-2016	728	1	ΔΕ-ΠΕ
ΕΛΑΦΙ	193	ΤΙΜ. ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ	644/Β'/10-3-2016	193	1	ΔΕ
ΘΕΟΠΕΤΡΑ	560	ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ	644/Β'/10-3-2016	560	1	ΔΕ-ΠΕ
ΘΕΟΤΟΚΟΣ	94	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	644/Β'/10-3-2016	94	1	ΔΕ
ΚΑΚΟΠΛΕΥΡΙ	135	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ	644/Β'/10-3-2016	135	1	ΔΕ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ	50	ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ	644/Β'/10-3-2016	50	1	ΔΕ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ	42	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	644/Β'/10-3-2016	42	1	ΔΕ
ΚΑΛΟΓΡΙΑΝΗ	102	ΤΙΜ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ	644/Β'/10-3-2016	102	1	ΔΕ
ΚΑΛΟΜΟΙΡΑ	259	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	644/Β'/10-3-2016	259	1	ΔΕ
ΚΑΛΟΧΩΡΙ	98	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ	644/Β'/10-3-2016	98	1	ΔΕ
ΚΑΣΤΑΝΕΑ	165	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ	644/Β'/10-3-2016	165	1	ΔΕ
ΚΑΣΤΡΑΚΙ	1117	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ	644/Β'/10-3-2016	1117	1	ΔΕ-ΠΕ
ΚΑΤΑΦΥΤΟ	18	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ	644/Β'/10-3-2016	18	1	ΔΕ
ΚΛΕΙΝΟΣ	194	ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ	644/Β'/10-3-2016	194	1	ΔΕ
ΚΟΝΙΣΚΟΣ	196	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ	644/Β'/10-3-2016	196	1	ΔΕ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ	250	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ	644/Β'/10-3-2016	250	1	ΔΕ
ΚΡΑΝΕΑ	46	ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	644/Β'/10-3-2016	46	1	ΔΕ
ΚΡΥΑ ΒΡΥΣΗ	172	ΑΓ. ΜΗΝΑ	644/Β'/10-3-2016	172	1	ΔΕ
ΛΟΓΓΑ	129	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ	644/Β'/10-3-2016	129	1	ΔΕ
ΜΑΛΑΚΑΣΙ	138	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ	644/Β'/10-3-2016	138	1	ΔΕ

ΜΑΤΟΝΕΡΙ	83	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	644/Β'/10-3-2016	83	1	ΔΕ
ΜΕΓ. ΚΕΡΑΣΙΑ	111	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	644/Β'/10-3-2016	111	1	ΔΕ
ΜΟΥΡΓΚΑΝΙ	74	ΑΓ. ΚΩΝ/ΝΟΥ	96/Α/19-6-1987	74	1	ΔΕ
ΝΕΑ ΖΩΗ	91	ΑΓ. ΚΥΡΙΑΚΗΣ	644/Β'/10-3-2016	91	1	ΔΕ
ΞΗΡΟΚΑΜΠΟΣ	173	ΑΓ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ	644/Β'/10-3-2016	173	1	ΔΕ-ΤΕ
ΟΞΥΝΕΙΑ	431	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ	644/Β'/10-3-2016	431	1	ΔΕ-ΤΕ
ΟΡΘΟΒΟΥΝΙ	115	ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ	644/Β'/10-3-2016	115	1	ΔΕ
ΠΑΝΑΓΙΑ	329	ΓΕΝ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	644/Β'/10-3-2016	329	1	ΔΕ-ΤΕ
ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΙ	52	ΑΓ. ΒΗΣΣΑΡΙΩΝΟΣ	644/Β'/10-3-2016	52	1	ΔΕ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ	201	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ	644/Β'/10-3-2016	201	1	ΔΕ
ΠΕΥΚΗ	145	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ	644/Β'/10-3-2016	145	1	ΔΕ
ΠΟΛΥΘΕΑ	36	ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ	644/Β'/10-3-2016	36	1	ΔΕ
ΣΑΡΑΚΙΝΑ	373	ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ	644/Β'/10-3-2016	373	1	ΔΕ-ΠΕ
ΣΚΕΠΑΡΙ	160	ΑΓ. ΤΡΙΑΔΟΣ	644/Β'/10-3-2016	160	1	ΔΕ-ΤΕ
ΣΠΑΘΑΔΕΣ	249	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ	644/Β'/10-3-2016	249	1	ΔΕ
ΣΤΑΓΙΑΔΕΣ	61	ΕΙΣ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	644/Β'/10-3-2016	61	1	ΔΕ
ΣΤΕΦΑΝΙ	60	ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ	644/Β'/10-3-2016	60	1	ΔΕ
ΤΡΙΦΥΛΛΙΑ	72	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ	644/Β'/10-3-2016	72	1	ΔΕ
ΤΡΥΓΟΝΑ	126	ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ	644/Β'/10-3-2016	126	1	ΔΕ
ΦΛΑΜΠΟΥΡΕΣΙ	111	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ	644/Β'/10-3-2016	111	1	ΔΕ
ΦΩΤΕΙΝΟ	289	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ	644/Β'/10-3-2016	289	1	ΔΕ
ΧΑΛΙΚΙ	31	ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ	644/Β'/10-3-2016	31	1	ΔΕ
ΧΡΥΣΟΜΗΛΙΑ	506	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ	644/Β'/10-3-2016	506	1	ΔΕ
ΨΗΛΩΜΑ	63	ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	644/Β'/10-3-2016	63	1	ΔΕ
ΜΑΥΡΕΛΙ	191	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	644/Β'/10-3-2016	191	1	ΔΕ

Συνολικός αριθμός Ένοριών: 70

Σύνολον οργανικών θέσεων Έφημερίων: 74

Άρθρον 2

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΩΝ

Μία (1) θέσις Ίεροκήρυκος, ΠΕ Κατηγορίας καί ειδικότητος Θεολόγων, συσταθείσα διά του άρθρου 25 του ν. 817/1978 καί μεταφερθείσα έκ τής Ίερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καί Σταγών, διά τής υπ' αριθ. 1583/915/26.4.2018 Ἀποφάσεως τής Διαρκούς Ίερᾶς Συνόδου (ἀναμένεται ἡ σχετική νομοθετική ρύθμισις).

Άρθρον 3

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΔΙΑΚΟΝΩΝ

Δύο (2) θέσεις Διακόνων, κατηγορίας ΔΕ – ΠΕ, συσταθείσαι διά του ν. 673/77 καί μεταφερθείσαι έκ τής Ίερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καί Σταγών, διά τής υπ' αριθ. 1583/915/26.4.2018 Ἀποφάσεως τής Διαρκούς Ίερᾶς Συνόδου (ἀναμένεται ἡ σχετική νομοθετική ρύθμισις).

"Αρθρον 4

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
πού βαρύνουν τόν κρατικόν προϋπολογισμόν

α) Μία (1) θέσις ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου, κλάδου ΠΕ Διοικητικοῦ – Οικονομικοῦ, συσταθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ ν. 1476/1984 καί μεταφεθεῖσα ἐκ τῆς 'Ι. Μητροπόλεως Λαρίσης διὰ τῆς Υ.Α. Α1/162/10.4.1992 (ΦΕΚ 272/Β'/17.4.1992). β) Μία (1) θέσις ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου κλάδου ΔΕ, συσταθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 19 παρ. 5 τοῦ ν. 2819/2000 καί κατανεμηθεῖσα διὰ τῆς Υ.Α. Α1/293/20.10.2000 (ΦΕΚ Β 1351).

"Αρθρον 5

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Τά τῆς πληρώσεως τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν προηγουμένων ἄρθρων ὡς καί τά τῆς ἐν γένει ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν καί τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων πού διορίζονται εἰς τὰς θέσεις αὐτάς διέπονται, κατὰ περίπτωσιν ἀπό τὰς διατάξεις τῶν 'Ιερῶν Κανόνων, τῶν ἄρθρων 37, 38 καί 42 τοῦ ν. 590/1977 καί τῶν κατ' ἐξουσιοδότησιν αὐτῶν ἐκδοθέντων ὑπό τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος Κανονισμῶν 5/1978 «Περί Κώδικος 'Εκκλησιαστικῶν 'Υπαλλήλων» (ΦΕΚ Α' 48), 305/2018 «Περί 'Εφημερίων καί Διακόνων» (ΦΕΚ Α' 153) καί λοιπῶν συναφῶν Κανονισμῶν.

"Αρθρον 6

Τροποποιήσις τοῦ Κανονισμοῦ

'Ο παρῶν Κανονισμός τροποποιεῖται ὑπό τῆς 'Ιερᾶς

Συνόδου τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, ἔπειτα ἀπό σχετικῆν ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, καί ἐφ' ὅσον μεταβληθοῦν τά ὄρια ἢ ὁ ἀριθμός ἢ ὁ πληθυσμός τῶν ὑφισταμένων 'Ενοριῶν, ἐπιβάλλοντα τήν ἀνάλογον μεταβολήν τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν 'Εφημερίων, εἴτε ὁ ἀριθμός τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων.

"Αρθρον 7

'Ισχὺς τοῦ Κανονισμοῦ

'Ο παρῶν Κανονισμός ἔχει διαπιστωτικόν χαρακτήρα καί κατὰ τοῦτο ἰσχύει ἀπό τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος, κατὰ περίπτωσιν, τῶν Προεδρικῶν Διαταγμάτων, τῶν Νόμων, τῶν 'Υπουργικῶν 'Αποφάσεων καί τῶν Κανονισμῶν συνεπεῖα τῶν ὁποίων κατηρτίσθη.

"Αρθρον 8

Δαπάνη

'Εκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 'Ελληνικοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς 'Ιερᾶς Μητροπόλεως Σταγῶν καί Μετεώρων.

'Η παρούσα ἀπόφασις νά δημοσιευθῇ εἰς τήν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί εἰς τό ἐπίσημον δελτίον τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

'Αθήναι, 11η Δεκεμβρίου 2019

† 'Ο 'Αθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

'Ο 'Αρχιγραμματεὺς

† 'Ο 'Ωρεῶν Φιλόθεος

Κανονισμός Συστάσεως και λειτουργίας του Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος
ὑπό τήν ἑπωνυμίαν: «Γενικόν Φιλόπτωχον Ταμεῖον
τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Σισανίου καί Σιατίστης»
Ἀριθμ. 5061-2019/85-2020

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

καί μή κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρος καί ἔχει ἔδραν τήν
πόλιν τῆς Σιατίστης.

Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν:

1. τὰ ἄρθρα 1 παρ. 4 καί 29 παρ. 2 τοῦ ν. 590/1977 «Περί
τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»
(Α' 146),

2. τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας
πρός τό χριστεπώνυμον πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν
ἀπό τὰς Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροῦς Κανόνας
καί τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους,

3. τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς, ποιμαντικὰς καί
πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σισανίου
καί Σιατίστης,

4. τήν ὑπ' ἀριθ. 456/3.11.2019 Πρότασιν τοῦ Σεβ.
Μητροπολίτου Σισανίου καί Σιατίστης κ. Ἀθανασίου,

5. τήν ὑπ' ἀριθ. 169/14.11.2019 Γνωμοδότησιν τῆς
Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί

6. τήν ἀπό 11.12.2019 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς
Συνόδου,

ἀποφασίζει

συνιστᾶ Ἐκκλησιαστικόν Ἴδρυμα ὑπό τήν ἑπωνυμίαν
«Γενικόν Φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Σισανίου καί Σιατίστης» καί ψηφίζει τὰς διατάξεις
τοῦ Κανονισμοῦ, ὁ ὁποῖος διέπει τήν σύστασιν καί
λειτουργίαν αὐτοῦ:

Κανονισμός συστάσεως καί λειτουργίας

τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπό τήν ἑπωνυμίαν:
«Γενικόν Φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Σισανίου καί Σιατίστης»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α' / ΣΥΣΤΑΣΙΣ - ΣΚΟΠΟΣ

Ἄρθρον 1

Σύστασις

Συνίσταται ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Σισανίου καί
Σιατίστης Ἐκκλησιαστικόν Ἴδρυμα ὑπό τήν ἑπωνυμίαν
«ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΙΣΑΝΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ». Τό Ἴδρυμα
τοῦτο τελεῖ ὑπό τήν διοίκησιν καί ἐποπτείαν τῆς Ἱερᾶς
Μητροπόλεως Σισανίου καί Σιατίστης, εἶναι νομικόν
πρόσωπον ἰδιωτικοῦ δικαίου αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως

Ἄρθρον 2

Σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος

Σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α. Ἡ παροχή πάσης ὑλικῆς βοηθείας (διά τῆς ἀγορᾶς
φαρμάκων, τροφίμων, καυσίμου ὕλης καί πρώτων εἰδῶν
ἀνάγκης, διά τῆς πληρωμῆς ἐνοικίων, ἐξόδων ἰατρικῆς
περιθάλψεως κ.ἄ.) καί οἰκονομικῆς ἐνίσχυσεως εἰς
τοὺς ἀποδεδειγμένως ἀναξιοπαθόντας ἀδελφούς μας
(πτωχοὺς, ἀσθενεῖς, ἀνέργους, ἀστέγους, ἐγκαταλε-
λειμμένους, πολυτέκνους κ.ἄ.) τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Σισανίου καί Σιατίστης.

β. Ἡ κάθε εἶδους ὑποστήριξις εἰς τοὺς ἡλικιωμένους
(ιατρικοφαρμακευτικὴ περίθαλψις, ποιότητα διαβιώσεως,
πνευματικὴ καί ἠθικὴ συμπαράστασις, οἰκονομικὴ
ὑποβοήθησις κ.ἄ.) ὅπου καί ἐάν αὐτοὶ κατοικοῦν ἐντός
τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφερείας.

γ. Ἡ οἰκογενειακὴ, κοινωνικὴ καί παντοειδῆς ὑπο-
στήριξις τῶν ὀρφανῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σισανίου
καί Σιατίστης διά τήν ἀναπλήρωσιν τῆς οἰκογενειακῆς
των ἀδυναμίας.

δ. Ἡ ἐνίσχυσις Συλλόγων πού δραστηριοποιοῦνται
εἰς τόν χώρον ἀτόμων ἐχόντων ἀνάγκην ἀνθρωπιστικῆς
συνδρομῆς.

ε. Ἡ παντοειδῆς συνδρομὴ πληγέντων ἐξ ἐκτάκτων
φυσικῶν φαινομένων.

στ. Ἡ καταβολὴ ἐξόδων διά τήν ἀποφυλάκισιν ἐντίμων
ἀνθρώπων ἐκ τῶν φυλακῶν, καθὼς καί ἡ οἰκονομικὴ
ἐνίσχυσις τῶν οἰκογενειῶν των.

ζ. Ἡ ἠθικὴ καί ὑλικὴ συμπαράστασις προσφύγων,
Βορειοηπειρωτῶν καί χειμαζομένων Ὀρθοδόξων τῶν
Βαλκανίων καί τῆς λοιπῆς Εὐρώπης.

η. Ἡ ὑλικὴ ἐνίσχυσις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καί
Φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων, Ἐκκλησιαστικῶν Κατασκηνώσεων
καί Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως.

θ. Ἡ βράβευσις ἀριστούχων μαθητῶν, καθὼς καί ἡ
οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις ἀπόρων φοιτητῶν καί μαθητῶν.

ι. Ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν ὑλικῶν, ἠθικῶν, ἐθνικῶν καί
πνευματικῶν ἀναγκῶν τῶν κατοίκων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως
διά τῆς ἀνεγέρσεως καί συντηρήσεως Ἐκκλησιαστικῶν

Οικότροφείων, Γηροκομείων, Όρφανοτροφείων, Άσύλων, Τεχνικών Σχολών, Αίθουσών Διαλέξεων, Βιβλιοθηκών, Ίδρυματικών Ναών, Θρησκευτικών και Έθνικων Συμβόλων, Ίερών Μονών, Οικιών άπόρων και άλλων παρεμφερών έργων.

ια. Ή ένίσχυσις τών έχόντων ανάγκην βοήθειας Ένοριακών Φιλοπτώχων Ταμείων.

ιβ. Ή παροχή έλληνοχριστιανικής διαφώτισεως και πνευματικού καταρτισμού εις τό χριστεπώνυμον πλήρωμα τής Μητρ. Περιφέρειας, δι' έκδόσεων έντύπων και φυλλαδίων, έμπλουτισμόν Βιβλιοθηκών (Έκκλησιαστικών και Φιλανθρωπικών Ίδρυμάτων, Ένοριακών Πνευματικών Κέντρων, Κατηχητικών Σχολείων, Έκκλησιαστικών Ραδιοφωνικών Σταθμών κ.ά.), λειτουργίας Βιβλιοπωλείου, Έκθέσεων βιβλίων, άντικειμένων λατρείας, θρησκευτικών και τοπικών προϊόντων κ.ά.

ιγ. Ή ήθική και υλική ένίσχυσις άπόρων πολυτέκνων οικογενειών.

ιδ. Ή ένίσχυσις έράνων διενεργουμένων νομίμως, έορτίων έθιμικών προσφορών, προγραμμάτων και άλλων ένεργειών τής Έκκλησίας διά φιλανθρωπικούς, κοινωνικούς και έθνικούς σκοπούς.

ιε. Ή στήριξις τών φιλανθρωπικών Ίδρυμάτων και δομών τής Ίεράς Μητροπόλεως Σισανίου και Σιατίστης (Γηροκομείον, Όρφανοτροφείον, Βρεφονηπιακόν και Παιδικόν Σταθμόν, Τράπεζαν Άγάπης, «Οί πολλοί για τόν ένα», Κέντρον Άποκαταστάσεως, Κέντρον Ψυχικής Ύγείας, Κοινωνικόν Παντοπωλείον, Κοινωνικόν Φροντιστήριον, Κοινωνικόν Ίατρείον, Κέντρον Οικογενείας, Κέντρον Φιλοξενίας κ.ά.)

ιστ. Ή υποστήριξις κάθε άλλου μέσου συντείνοντος εις τήν ευόδωσιν του φιλανθρωπικού έργου τής Έκκλησίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' / ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ - ΠΟΡΟΙ

Άρθρον 3

Διοίκησις

1. Τό Γενικόν Φιλοπτώχων Ταμείον διοικείται υπό έπταμελοϋς Διοικητικού Συμβουλίου (Δ.Σ.) άποτελουμένου έκ: α) του έκάστοτε Μητροπολίτου Σισανίου και Σιατίστης, ως Προέδρου, β) του Πρωτοσυγκέλλου ή του Γενικού Άρχιερατικού Έπιτρόπου, ως Άντιπροέδρου, γ) τριών Κληρικών τής Μητροπόλεως και δ) δύο λαϊκών (άνδρών ή γυναικών) τής Μητροπολιτικής Περιφέρειας, διοριζομένων υπό του Μητροπολίτου.

2. Ή θητεία τών μελών του Δ.Σ. είναι τριετής, τό αξίωμά των τιμητικόν και άμισθον, και δύνανται νά

έπαναδιορισθούν μετά τήν λήξιν τής θητείας τών. Μέλος του Δ.Σ. έκλείπον ή παραιτούμενον πρό τής λήξεως τής θητείας του, άντικαθίσταται από άλλο μέλος δι' άποφάσεως του Μητροπολίτου. Μέλος άπέχον άδικαιολογήτως έκ τριών συνεχομένων συνεδριών του Δ.Σ. δύναται νά άντικατασταθί υπό άλλου μέλους δι' άποφάσεως του Μητροπολίτου.

3. Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου δύναται επίσης νά άπαλλαγί τών καθηκόντων του, πρό τής λήξεως τής θητείας του μέ άπόφασιν του Δ.Σ., και νά άντικατασταθί υπό άλλου μέλους δι' άποφάσεως του Μητροπολίτου, κατόπιν σοβαρού τινός λόγου: σοβαρόν πρόβλημα υγείας, άδικαιολόγητος άρνησις ύπογραφής πρακτικών, άδυναμία συνεργασίας μετά τών ύπολοίπων μελών και δή του Προέδρου του Δ.Σ., τέλεισις άξιοποιού πράξεως, παράβασις του καθήκοντος έχεμυθείας, παραβάσις τής νομοθεσίας προστασίας προσωπικών δεδομένων τών μελών του Δ.Σ. και τών υπό συζήτησιν προσωπικών καταστάσεων και λοιπών θεμάτων, συμπεριφορά άπάδουσα τής Όρθοδόξου πίστεως, του έκκλησιαστικού φρονήματος, του χριστιανικού ήθους και τής άρετής τής φιλανθρωπίας.

Άρθρον 4

Λειτουργία του Διοικητικού Συμβουλίου

1. Τό Δ.Σ. του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου τής Ίεράς Μητροπόλεως Σισανίου και Σιατίστης (Γ.Φ.Τ.) κατά τήν πρώτην αύτου Συνεδριαν συγκροτείται εις σώμα, έκλέγον έκ τών μελών αύτου τόν Γραμματέα και τόν Ταμίαν.

2. Τό Δ.Σ. συνεδριάζει τακτικώς μίαν φοράν τόν μήνα μέ άπόφασιν του, άνευ έγγράφου προσκλήσεως, και έκτάκτως, κατόπιν έγγράφου προσκλήσεως και προτάσεως του Προέδρου αύτου ή γραπτώς ήτιολογημένης αίτήσεως τουλάχιστον τριών μελών αύτου.

3. Άπαρτία ύπάρχει εις τας συνεδριάσεις του Δ.Σ., όταν παρίστανται ό Πρόεδρος ή κατόπιν γραπτής έντολής αύτου ό Άντιπρόεδρος και τουλάχιστον τρία μέλη του Δ.Σ.

4. Αί άποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν τών παρόντων μελών και έν ίσοψηφία ύπερισχύει ή ψηφος του Προέδρου.

Άρθρον 5

Άρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον του Ίδρύματος έχει τας κάτωθι άρμοδιότητας:

1. Αποφασίζει διά πᾶν θέμα πού ἀφορᾶ τήν διοίκησιν, τήν ὀργάνωσιν καί τήν λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος.

2. Διοικεῖ, διαχειρίζεται καί ἀξιοποιεῖ τήν περιουσίαν τοῦ Ἰδρύματος καί ἀποφασίζει διά πᾶν μέτρον, τό ὅποιον συμβάλλει εἰς τήν εὐρυθμον λειτουργίαν αὐτοῦ καθώς καί εἰς τήν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

3. Συνεργάζεται μετά τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων καί τῶν Ἰδρυμάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σισανίου καί Σιατίστης, μετά τῶν εὐάγων Κληροδοτημάτων καί λοιπῶν Ἰδρυμάτων τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφερείας καί τῆς εὐρυτέρας περιοχῆς, τῆς πατρίδος ἡμῶν καί τοῦ Ἐξωτερικοῦ, διά πᾶν ζήτημα ἀπτόμενον τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

4. Συνεργάζεται μετά τῶν διαφόρων πολιτιστικῶν καί ἐπιστημονικῶν συλλόγων, ὡς ἐπίσης μετά τῆς τοπικῆς καί περιφερειακῆς Αὐτοδιοικήσεως, τούς τοπικούς φορεῖς καί τās κρατικᾶς Ὑπηρεσίας, διά τήν προαγωγήν καί ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

5. Καταρτίζει τόν ἐτήσιον Προϋπολογισμόν καί Ἀπολογισμόν αὐτοῦ καί ὑποβάλλει τούτους πρός ἔγκρισιν εἰς τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

6. Μεριμᾶ διά τήν ἐξεύρεσιν οικονομικῶν πόρων, ἀπαραιτήτων διά τήν εὐρυθμον, ὁμαλήν, ἀπρόσκοπτον καί ἀποτελεσματικὴν λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος.

7. Αποφασίζει διά τήν σύστασιν ἐπιμέρους Τομέων ἢ Ἐπιτροπῶν ἢ Τμημάτων διακονίας καί δράσεων εἰς τό πλαίσιον τῶν ἀνθρωπιστικῶν, κοινωνικῶν, πνευματικῶν καί φιλανθρωπικῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος, διά τήν ἀρτιωτέραν καί προσφορωτέραν ἐπίτευξιν αὐτῶν. Καθορίζει τās ἀρμοδιότητας αὐτῶν καί διορίζει τούς ὑπευθύνους τομεάρχας αὐτῶν.

8. Ἀσκεῖ τήν ἐποπτεῖαν ἐπὶ τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφερείας, ἐλέγχει καί ἐγκρίνει τās Πράξεις των, ἐγκρίνει τόν Προϋπολογισμόν καί Ἀπολογισμόν των. Συνεργάζεται μετά τῶν μελῶν των διά τήν ἀνακούφισιν τοῦ πόνου καί τῶν ἀναγκῶν τῶν ἀνθρώπων.

9. Αποφασίζει διά πᾶν ἕτερον θέμα, τό ὅποιον δέν προβλέπεται εἰς τόν παρόντα Κανονισμόν καί προκύπτει, σὺν τῷ χρόνῳ, κατὰ τήν ἐφαρμογήν τῶν διατάξεων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 6

Ὑποχρεώσεις τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ.

Α. Ὁ ἐκάστοτε Μητροπολίτης Σισανίου καί Σιατίστης, ὡς Πρόεδρος τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς

Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σισανίου καί Σιατίστης, ἀσκεῖ τόν ἀνώτατον ἱεραρχικόν ἐλεγχον ἐπὶ τοῦ Ἰδρύματος αὐτοῦ καί ἔχει τās ἐξῆς ὑποχρεώσεις:

1. Ἔχει τήν εὐθύνην ὅλων τῶν δραστηριοτήτων καί τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ Ἰδρύματος, καθώς καί τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας αὐτοῦ, καί συντονίζει τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. πρός ὑλοποίησιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

2. Ἐκπροσωπεῖ τό Ἰδρυμα ἐνώπιον πάσης νομίμου Ἀρχῆς (Ἐκκλησιαστικῆς, Κρατικῆς, Διοικητικῆς, Δικαστικῆς κ.ἄ.) καί εἰς ὅλας τās σχέσεις αὐτοῦ μετ' ἄλλων Ἰδρυμάτων, Ὄργανισμῶν, νομικῶν ἢ φυσικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἰδιωτῶν, καί συναλλάσσεται μετ' αὐτῶν.

3. Λαμβάνει γνῶσιν ὅλων εἰσερχομένων καί ἐξερχομένων ἐγγράφων τοῦ Ἰδρύματος καί συνοπογράφει μετά τοῦ Ταμίου τὰ Γραμμάτια Εἰσπράξεων καί τὰ Ἐντάλματα Πληρωμῶν ὡς καί τὰ λοιπὰ οικονομικά ἔγγραφα, καθώς καί μετά τοῦ Γραμματέως ὅλην τήν ἀλληλογραφίαν αὐτοῦ.

4. Συγκαλεῖ τό Δ.Σ. εἰς τακτικᾶς καί ἐκτάκτους συνεδριάσεις, προεδρεύει καί διευθύνει τās ἐν αὐτῷ συζητήσεις καί συνοπογράφει μετά τοῦ Γραμματέως τὰ Πρακτικά τῶν συνεδριάσεων.

5. Μεριμᾶ διά τήν πιστήν τήρησιν τῶν Διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, τῶν Ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ., τῶν Ἱερῶν Κανόνων τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς κειμένης Νομοθεσίας.

Β. Ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀναπληροῖ τόν Πρόεδρον, ὡς ἄκις ἀπουσιάζει ἢ κωλύεται, εἰς ὅλας τās ἀρμοδιότητας αὐτοῦ καί ἐνεργεῖ κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Προέδρου. Συγκαλεῖ τό Δ.Σ. καί προεδρεύει αὐτοῦ, ἀπουσιάζοντος ἢ κωλυομένου τοῦ Προέδρου, μετά τήν σχετικὴν ἔγγραφον ἐντολήν του.

Γ. Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τό Βιβλίον Πρωτοκόλλου τοῦ Ἰδρύματος, συντάσσει καί, μετά τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ., συνοπογράφει ἅπαντα τὰ ἔγγραφα καί τήν ἀλληλογραφίαν, διά τήν ὁποίαν τυγχάνει ὑπεύθυνος καί ἐνημερώνει τόν Πρόεδρον περὶ αὐτῆς. Τηρεῖ τό Βιβλίον Πρακτικῶν Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ., συνοπογράφει τὰ ἐν λόγῳ Πρακτικά, φυλάσσει τήν σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος, ὅλα τὰ ἔγγραφα καί τὰ βιβλία αὐτοῦ. Μεριμᾶ διά τήν ὀρθὴν λειτουργίαν τῆς Γραμματείας αὐτοῦ καί ἔχει τήν εὐθύνην τῆς διεκπεραιώσεως τῶν θεμάτων κατὰ τήν ἐντολήν τοῦ Δ.Σ.

Δ. Ὁ Ταμίας ἔχει τās ἐξῆς ὑποχρεώσεις:

1. Ἐπιβλέπει τήν περιουσίαν τοῦ Ἰδρύματος, τηρεῖ τὰ σχετικὰ βιβλία καί συντάσσει τόν ἐτήσιον Προ-

υπολογισμών και Άπολογισμών του Ίδρύματος, και υποβάλλει αυτούς προς ψήφισιν εις τό Διοικητικόν Συμβούλιον, τό όποίον έν συνεχεία διαβιβάζει τούτους εις τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον προς έγκρισιν.

2. Τηρεί τό Βιβλίον Ταμείου καθώς και τά Διπλότυπα Είσιπράξεων και Έντάλματα Πληρωμών του Ίδρύματος. Είσιπράττει δέ κάθε έσοδον χρησιμοποιών Γραμμάτιον Είσιπράξεως και διενεργεί τας πληρωμάς διά κάθε είδους δαπάνην προβλεπομένην εις τόν έγκεκριμένον Προϋπολογισμόν ή έκτάκτως, κατόπιν απόφάσεως του Δ.Σ. δι' Έντάλματος Πληρωμής, συνυπογράφων, όπως και εις όλα τά οικονομικής φύσεως έγγραφα, μετά του Προέδρου του Ίδρύματος.

3. Τυγχάνει υπεύθυνος διά τήν άσφαλή φύλαξιν τής κινητής περιουσίας του Ίδρύματος και δή του τυχόν χρηματικού αποθέματος. Τά χρήματα κατατίθενται εις ιδιαίτερον λογαριασμόν υπό τήν έπωνυμίαν «Γενικόν Φιλόπτωχον Ταμείον τής Ί. Μητροπόλεως Σισανίου και Σιατίστης» εις Τράπεζαν πού διατηρεί υποκατάστημα εις Σιάτισταν.

Άρθρον 8

Τηρούμενα βιβλία

Τό Ίδρυμα έχει αύτοτελή διαχείρισιν και τηρεί, μέ τήν μέριμναν του Γραμματέως και του Ταμίου, τά γενικά και διαχειριστικά βιβλία, τεθεωρημένα υπό τής Ίεράς Μητροπόλεως, ήτοι:

1. Βιβλίον Πρακτικών Συνεδριάσεων του Δ.Σ.
2. Βιβλίον Ταμείου.
3. Γραμμάτια Άποδείξεων Είσιπράξεως.
4. Γραμμάτια Άποδείξεων Πληρωμών.
5. Έντάλματα Πληρωμών.
6. Βιβλίον Πρωτοκόλλου είσερχομένων και έξερχομένων έγγραφων.
7. Βιβλίον ύλικού.
8. Βιβλίον καταγραφής άκινήτου και κινητής περιουσίας.
9. Βιβλίον διαχειρίσεως τομέων δράσεων.

Άρθρον 9

Πόροι

Πόροι του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου είναι:

α. Αί είσφοραί και οικονομικά ένισχύσεις των Ένοριακών Ίερών Ναών, αί όποιαί άναγράφονται έτησίως εις τούς Προϋπολογισμούς, ως και τυχόν τοιαύται των Ίερών Μονών.

β. Αί έξ έλευθέρας βουλήσεως προσφοραί του Μητροπολίτου και των Κληρικών.

γ. Αί δωρεαί, κληρονομιαί, κληροδοσιαί και προσφοραί των φιλανθρώπων ιδιωτών ή των Φιλανθρωπικών Όργανώσεων, Σωματείων και Συλλόγων, Όργανισμών και Ίδρυμάτων.

δ. Αί τυχόν εύρωπαϊκαί, κρατικά, περιφερειακαί ή έκ τής τοπικής αύτοδιοικήσεως έπιχορηγήσεις.

ε. Ποσοστόν 20% έκ των εις χρημα μηνιαίων προσόδων έκάστου Ένοριακού Φιλοπτώχου Ταμείου, άποδιδόμενον άνά τρίμηνον.

στ. Ποσοστόν 60% έκ του έτησίου Έράνου τής «Ημέρας τής Άγάπης» διενεργουμένου κατά μήνα Δεκέμβριον.

ζ. Τό προϊόν έράνου έκ δυσκοφοριών εις Ένορίας άνω των πενήκοντα (50) κατοίκων.

η. Τό προϊόν διενεργείας έράνων και διαφόρων φιλανθρωπικών έκδηλώσεων (λαχειοφόρων άγορών, φιλανθρωπικών έκθέσεων, πολιτιστικών ή έπετειακών έκδηλώσεων και προσφορών κ.ά.).

θ. Ποσοστόν 10% έκ των εισοδημάτων του Ίδρύματος «Μιχαήλ και Άλεξάνδρας Κουκουλίδου» διά τήν δομήν του Γηροκομείου και τήν περίθαλψιν των άτόμων τής τρίτης ηλικίας εις τήν πόλιν τής Σιατίστης, κατόπιν συμφώνου απόφάσεως τής Διοικούσης Έπιτροπής του έν λόγφ Ίδρύματος, κατά τά άρθρα 2 και 5 του Όργανισμού λειτουργίας αύτου (όπως έγκρίθηκε διά του β.δ. 611/1972 και δημοσιεύθηκε εις τό ΦΕΚ τ. Α' 173/1972).

ι. Ποσοστόν 10% έκ των εισοδημάτων του Ίδρύματος «Μιχαήλ και Άλεξάνδρας Κουκουλίδου» διά τήν δομήν του Όρφανοτροφείου και τής οικογενειακής στηρίξεως όρφανών παιδιών εις τήν πόλιν τής Σιατίστης, κατόπιν συμφώνου απόφάσεως τής Διοικούσης Έπιτροπής του έν λόγφ Ίδρύματος, κατά τά άρθρα 2 και 5 του Όργανισμού λειτουργίας αύτου (όπως έγκρίθηκε διά του β.δ. 611/1972 και δημοσιεύθηκε εις τό ΦΕΚ τ. Α' 173/1972).

ια. Διάφοροι άλλοι πόροι μή κατονομαζόμενοι ώδε, τούς όποίους ήθελεν εύρήσει τό Δ.Σ. και προέρχονται έκ χρηστής πηγής.

Άρθρον 10

Διάθεσις Πόρων

Οί πόροι του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου διατίθενται άποκλειστικώς, κατόπιν πάντοτε απόφάσεως του Δ.Σ., διά τήν άμεινον, άρτίαν και κατά τό πνεύμα των εύαγγελικών έπιταγών έπίτευξιν των σκοπών του Ίδρύματος (άρθρον 2 του παρόντος Κανονισμού). Διά πάσαν έκτακτον περίστασιν, ήτις δέν άναφέρεται εις τούς άνωτέρω σκοπούς, χρειάζεται απόφασιν του Δ.Σ. (όπως, επί παραδείγματι, ή ένίσχυσις πυροπαθούς οικογενείας).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ' / ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ
ΦΙΛΟΠΤΩΧΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ

Άρθρον 11

Πρός εύχερεστέραν εκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου συνίσταται παρ' ἐκάστη Ἑνορία ἄνω τῶν πενήκοντα (50) οἰκογενειῶν, εἰδικῶν Ταμείων ὀνομαζόμενον «Ἑνοριακὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον», μέ ἔδραν τὸν κεντρικὸν Ναὸν τῆς Ἑνορίας.

Άρθρον 12

Ἐκαστον Ἑνοριακὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον (Ε.Φ.Τ.) διοικεῖται ὑπὸ Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς (Δ.Ε.), ἀποτελουμένης ἐκ:

- α) τοῦ Ἐφημερίου του Ναοῦ, ὡς Προέδρου,
- β) ἑνὸς ἐκκλησιαστικοῦ συμβούλου, ὡς Ἀντιπροέδρου καί
- γ) τριῶν κυριῶν ἢ δεσποινίδων, διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, τῇ προτάσει τοῦ Ἐφημερίου. Ταμίαν καί Γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκλέγει αὕτη κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς συνεδρίαν.

Άρθρον 13

Τὰ μέλη τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἑνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων διορίζονται ἐπὶ τριετῇ θητείᾳ, τοῦ Μητροπολίτου δυναμένου καί πρό τῆς λήξεως τῆς θητείας αὐτῶν νά ἀντικαταστήσῃ τὰ μέλη, ἅτινα διὰ λόγους ἀπασχολήσεως ἢ υγείας ἢ ἄλλης τινός αἰτίας δέν δύνανται νά προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των. Μετὰ τὴν λήξιν τῆς τριετοῦς θητείας αὐτῶν, τὰ μέλη τῶν Ε.Φ.Τ. δύνανται νά ἐπαναδιορίζωνται.

Άρθρον 14

Ἡ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Ε.Φ.Τ. συνέρχεται τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ μηνός καί ἐπιλαμβάνεται τῶν ἐνδιαφερουσῶν αὐτῆν ὑποθέσεων, ἐκτάκτως δέ συγκαλεῖται ὅταν κληθῇ ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς ἢ ζητήσῃ τοῦτο τὰ δύο ἐκ τῶν πέντε μελῶν αὐτῆς. Ἡ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐάν παρίστανται τρία τουλάχιστον μέλη καί ἀποφασίζει διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων –ἐν ἰσοψηφίᾳ δέ, ὑπερισχύει ἢ ψηφὸς τοῦ Προέδρου. Πᾶν ἔγγραφο τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

Άρθρον 15

Πόροι

- Πόροι τοῦ Ἑνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου εἶναι:
- α. Αἱ προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ τῶν πιστῶν.

- β. Τὸ προϊόν τῶν κυτίων, τὰ ὁποῖα τοποθετοῦνται εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς μέ τὴν ἔνδειξιν: «Κυτίον ὑπὲρ τῶν πτωχῶν».

- γ. Τὸ προϊόν ἐκ περιφορᾶς δίσκου ὑπὲρ τῶν πτωχῶν, κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

- δ. Ποσοστὸν 40% ἐκ τοῦ ἐτησίου Ἑράνου τῆς «Ἡμέρας τῆς Ἀγάπης».

- ε. Αἱ τυχόν κρατικαὶ ἐπιχορηγήσεις καί δωρεαὶ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, κληρονομίαί καί κληροδοσίαι.

Άρθρον 16

Διάθεσις πόρων

Οἱ πόροι τῶν Ἑνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων διατίθενται:

- α. Πρὸς περιθαλψιν πτωχῶν τῆς Ἑνορίας, διὰ παροχῆς εἰς αὐτοὺς τακτικοῦ ἢ ἐκτάκτου βοηθήματος, εἰδῶν ἐνδύσεως, ἰατρικῆς περιθάλψεως καί φαρμάκων.

- β. Δι' ἀγοράν βιβλίων, σχολικῶν εἰδῶν καί διὰ τὴν παροχὴν χρηματικῶν βοηθημάτων εἰς ἀπόρους μαθητὰς τῆς Ἑνορίας.

- γ. Δι' ἐπισκέψεις εἰς τοὺς φυλακισμένους καί εἰς διαβιούοντας εἰς εὐαγῆ Ἰδρύματα πρὸς ἐνίσχυσιν των.

- δ. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποῖαν εἰς ἓνα Ἱερὸν Ναὸν δέν ὑπάρχει κίνησις ἀναγκῶν καί δέν παρέχονται βοηθήματα, ἡμπορεῖ τὸ προϊόν τῶν πόρων νά ἀποσταλῇ εἰς τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον.

Άρθρον 17

Ἡ ἐξακρίβωσις τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως ἐκάστου ἐνδεοῦς ἐνορίτου πρέπει νά γίνηται κατὰ τὸ δυνατόν ταχύτερον καί μετὰ μεγίστης προσοχῆς, καί κατόπιν νά ἐγγράφηται οὗτος εἰς τὰ εἰδικὰ βιβλία τῆς Ἑνορίας μετὰ σημειώσεως χρησίμων παρατηρήσεων.

Άρθρον 18

Διαχείρισις

Ἡ διαχείρισις τῶν Ἑνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων γίνεται διὰ τῆς τηρήσεως τῶν ἐξῆς Βιβλίων καί διαδικασιῶν:

- α. Διπλοτύπων Γραμματίων Εἰσπράξεως καί Πληρωμῆς, δεόντως ἠριθμημένων καί τεθεωρημένων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

- β. Φακέλου διαφυλάξεως τιμολογίων, ἀποδείξεων κ.λπ.

- γ. Βιβλίου Πρακτικῶν, τεθεωρημένου ὑπὸ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως.

- δ. Βιβλίου Κτηματολογίου.

- ε. Βιβλίου κινητῆς περιουσίας.

Αί εισπράξεις εκ τῶν κυτίων καί εκ τῶν δίσκων θά καταμετρῶνται εἰς εἰδικόν Πρακτικόν Καταμετρήσεως, τό ὅποιον θά υπογράφηται τουλάχιστον ὑπό δύο μελῶν τοῦ Δ.Σ. ἢ τῆς Δ.Ε. Αἱ ἐκδιδόμεναι ἀποδείξεις διά δωρεᾶς ἢ προαιρετικῆς εἰσφορᾶς θά υπογράφωνται ὑπό τοῦ Προέδρου καί τοῦ Ταμίου.

Αἱ εἰσπραττόμεναι εἰσφοραί ὑπέρ τοῦ Γ.Φ.Τ. κατατίθενται εἰς Τράπεζαν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἰδρύματος. Τό χρηματικόν ποσόν, τό ὅποιον δύναται νά φέρῃ ἀνά χεῖρας ὁ Ταμίας καθορίζεται ὑπό τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἀναλήψεις χρημάτων γίνονται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 19

Κατά μῆνα Δεκέμβριον συντάσσεται ὁ Προϋπολογισμός τοῦ ἐπομένου ἔτους καί κατά μῆνα Ἰανουάριον συντάσσεται ὁ Ἀπολογισμός τοῦ διαρρέυσαντος ἔτους, ἀντίγραφα τῶν ὁποίων ὑποβάλλονται εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν πρὸς ἔγκρισιν.

Ἄρθρον 20

Ἡ χρηματική περιουσία ἐκάστου Ε.Φ.Τ. ὑπερβαίνουσα τά τριακόσια (300) εὐρώ, δέον ὅπως κατατίθεται εἰς ξεχωριστόν τραπεζικόν λογαριασμόν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ε.Φ.Τ. εἰς τινά Τράπεζαν ἢ Ταμειυτήριον. Διά πᾶσαν ἀνάληψιν ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τῆς Δ.Ε., κεκυρωμένη ὑπό τῆς Ἱ. Μητροπόλεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ' / ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΓΑΠΗΣ

Ἄρθρον 21

Εἰς τήν εὐθύνην τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου ἀνήκει καί τό καθημερινόν συσσίτιον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Σισανίου καί Σιατίστης «Τράπεζα Ἀγάπης», ἰδρυθέν ὑπό τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Σισανίου καί Σιατίστης κυροῦ Παύλου, τό ὅποιον καλύπτει τάς ἀνάγκας τῶν Ἐνοριῶν τῆς πόλεως Σιατίστης καί, ἐάν ὑπάρχῃ ἀνάγκη, κατά τήν κρίσιν τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς, καί τῶν λοιπῶν Ἐνοριῶν τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφερείας.

Ἄρθρον 22

Ἡ «Τράπεζα τῆς Ἀγάπης» λειτουργεῖ προσωρινῶς εἰς τήν Αἴθουσαν «Ἀλεξάνδρα Παπαγεωργίου» κατωθεν τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ἁγίου Δημητρίου Σιατίστης.

Ἄρθρον 23

Σκοπός

Σκοπός τῆς «Τραπέζης τῆς Ἀγάπης» εἶναι ἡ παροχή,

ἐπί καθημερινῆς κατά δύναμιν βάσεως, τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου εἰς τοὺς ἔχοντας ἀπόλυτον ἀνάγκην ἀδελφοῦς.

Ἄρθρον 24

Διοίκησις

α. Ἡ «Τράπεζα τῆς Ἀγάπης» στερεῖται ἰδίας νομικῆς προσωπικότητος καί διοικεῖται ὑπό πενταμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἐπί τριετεί θητεία, ἀποτελουμένης ὑφ': α) ἑνός Κληρικοῦ ὡς Προέδρου, διοριζομένου ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, β) δύο ἐτέρων Κληρικῶν καί γ) δύο λαϊκῶν μελῶν, ἅπαντες μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των. β. Ὁ Πρόεδρος καί τά μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς «Τραπέζης τῆς Ἀγάπης», παραιτούμενοι οἰκιοθελῶς πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας αὐτῶν, ἀντικαθίστανται δι' ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου. Ὡσαύτως ἀντικαθίστανται ἄκοντες, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν εἰδικοί λόγοι. γ. Ὁ Πρόεδρος καί τά μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἀπεριορίστως ἐπανεκλέξιμα. δ. Μέλος ἀπέχον ἀδικαιολογήτως ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς πέραν τοῦ διμήνου, θεωρεῖται αὐτοδικαίως παραιτηθέν.

Ἄρθρον 25

Ἀρμοδιότητες τῶν μελῶν

α. Εἰς τήν πρώτην συνεδρίαν συγκροτεῖται εἰς σῶμα ἡ Ἐπιτροπή. Ἐκλέγεται Γραμματεὺς εἰς ἐκ τῶν Κληρικῶν. β. Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τά Βιβλίον Πρακτικῶν Συνεδριάσεων, τό Βιβλίον σιτίσεως ἀπόρων, τό Ἀρχεῖον, τάς καταστάσεις τῶν προμηθευτῶν, τό Βιβλίον εὐεργετῶν καί διεξάγει τήν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν. γ. Ὁ Ταμίας τηρεῖ τά διαχειριστικά βιβλία, προβαίνει εἰς πληρωμάς κατόπιν σχετικοῦ ἐντάλματος πληρωμῆς ἐκδίδοντας ἀνάλογες ἀποδείξεις, εἰσπράττει τάς σχετικὰς δωρεὰς, συντάσσει τόν Προϋπολογισμόν καί Ἀπολογισμόν τῆς «Τραπέζης τῆς Ἀγάπης» καί εἶναι ὑπόλογος ἔναντι τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς «Τραπέζης Ἀγάπης» καί τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου ὡς πρὸς τήν οικονομικὴν διαχείρισιν. δ. Ὁ Ἀντιπρόεδρος διορίζεται ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου καί ἀναπληροῖ τόν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον. ε. Ὁ Πρόεδρος ἀσκεῖ ἐποπτεῖαν ἐφ' ὅλων τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, τῶν διακονούντων κυριῶν, τῶν παραγγελιῶν, τῶν δραστηριοτήτων καί γενικῶς ἐπιβλέπει τήν καλὴν λειτουργίαν τῆς «Τραπέζης τῆς Ἀγάπης». Καθορίζει τάς ἐργασίας καί συγκαλεῖ τήν τακτικὴν συνέλευσιν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκδίδει ἐντάλματα πληρωμῶν πρὸς τόν Ταμίαν, συνεργάζεται μαζί του εἰς τήν σύνταξιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ καί τοῦ Ἀπολογισμοῦ, υπογράφει τήν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν.

Είναι υπόλογος έναντι του Δ.Σ. του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου ως προς τήν ἄρτιαν ὀργάνωσιν, λειτουργίαν καί ἐξυπηρέτησιν τῶν σκοπῶν τῆς «Τραπεζῆς Ἀγάπης».

Ἄρθρον 26

Συνεδριάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς

α. Ἡ Ἐπιτροπή τῆς «Τραπεζῆς τῆς Ἀγάπης» συνέρχεται εἰς ἕκτακτον ἢ τακτικὴν συνεδρίασιν κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου αὐτῆς ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ἢ τῆ ἑγγράφῳ αἰτήσῃ τριῶν τουλάχιστον μελῶν αὐτῆς. β. Διὰ τὴν ὑπαρξίν ἀπαρτίας εἶναι ἀπαραίτητος ἡ παρουσία τεσσάρων τουλάχιστον μελῶν, ἐν οἷς ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Ἀντιπρόεδρος ὡς νόμιμος ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ. Ἡ Ἐπιτροπή ἀποφασίζει ὁμοφώνως ἢ διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας. Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας ὑπερισχῆται ἢ ψήφος τοῦ Προέδρου. γ. Κρατοῦνται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τὰ σχετικά Πρακτικά, τὰ ὅποια καί ὑπογράφονται ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς. δ. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς καθὼς καί ὁ τρόπος καί ὁ χρόνος διενεργείας αὐτῶν, ὑπόκεινται εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

Ἄρθρον 27

Προϋπολογισμός - Ἀπολογισμός

Ἐκαστον οικονομικὸν ἔτος διὰ τὴν «Τράπεζαν τῆς Ἀγάπης» ἀρχίζει ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου καί λήγει τὴν 31ην Δεκεμβρίου. Περί μῆνα Ἰανουάριον συντάσσεται ὑπὸ τοῦ Ταμίου ὁ Ἀπολογισμὸς τοῦ διαρρέυσαντος ἔτους καί περί τὸν μῆνα Νοέμβριον ὁ Προϋπολογισμὸς ἐκάστου νέου ἔτους.

Ταῦτα ἐλέγχονται καί ἐγκρίνονται εἰς ἰδίαν συνεδρίαν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς «Τραπεζῆς τῆς Ἀγάπης» καί ὑποβάλλονται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Δ.Σ. τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

Ἄρθρον 28

Σφραγίδα

Ἡ «Τράπεζα τῆς Ἀγάπης» δέν δύναται νά ἔχη ἰδίαν σφραγίδα. Ἄπαντα τὰ ἔγγραφα αὐτῆς σφραγίζονται ὑπὸ τῆς σφραγίδος τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σισανίου καί Σιατίστης.

Ἄρθρον 29

Διαχειριστικά βιβλία

Ἡ Ἐπιτροπή τῆς «Τραπεζῆς τῆς Ἀγάπης» τηρεῖ τὰ ἑξῆς βιβλία καί στοιχεῖα, ἅπαντα θεθεωρημένα ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως:

1. Βιβλίον Πρακτικῶν Συνεδριάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς.
2. Βιβλίον Ταμείου.
3. Γραμμάτια Ἀποδείξεων Εἰσπράξεως.
4. Γραμμάτια Ἀποδείξεων Πληρωμῶν.
5. Ἐντάλματα Πληρωμῶν.
6. Βιβλίον σιτίσεως ἀπόρων.
7. Βιβλίον Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καί ἐξερχομένων ἐγγράφων.
8. Βιβλίον παραλαβῆς δωρεῶν εἰς εἶδος.

Ἄρθρον 30

Πόροι

Πόροι τῆς «Τραπεζῆς τῆς Ἀγάπης» εἶναι οἱ ἑξῆς:

1. Εἰδικὸν κονδύλιον ἐκ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, ἀναγραφόμενον εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν αὐτοῦ καί ἐγκρινόμενον ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.
2. Εἰδικὸν κονδύλιον ἐκ τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων, τῶν συνεργαζομένων μετὰ τῆς «Τραπεζῆς τῆς Ἀγάπης», ἀναγραφόμενον εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν αὐτῶν καί ἐγκρινόμενον ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σισανίου καί Σιατίστης.
3. Δωρεαί, ἐπιχορηγήσεις καί κληροδοτήματα οἰωνόηποτε φιλανθρώπων, καί τυχόν δωρεαί ἢ ἐπιχορηγήσεις νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου, Κοινοτήτων, Συλλόγων, Ὄργανισμῶν κ.ἄ.
4. Τὸ προϊόν ἐκ περιφορᾶς Δίσκων, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου ἢ τῆ αἰτήσῃ τῆς Ἐπιτροπῆς.
5. Αἱ προαιρετικαί εἰσφοραί τῶν πιστῶν.
6. Τὰ τυχόν ἔσοδα ἐξ ἱεροπραξιῶν ἢ δεξιώσεων μνημοσύνων, τῆ ἀποφάσει καί συνεργασίᾳ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς «Τραπεζῆς τῆς Ἀγάπης» καί τῶν Προέδρων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων καί τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων τῶν Ἐνοριῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως.
7. Πᾶν ἕτερον ἔσοδον προερχόμενον ἐκ νομίμου καί χρηστῆς πηγῆς.

Ἄρθρον 31

Διάθεσις πόρων

- Οἱ πόροι τῆς «Τραπεζῆς τῆς Ἀγάπης» διατίθενται:
- α. Διὰ τὴν ἀγοράν τροφίμων καί εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης.
 - β. Διὰ τὴν προμήθειαν ἐξοπλισμοῦ λειτουργίας αὐτῆς.
 - γ. Διὰ τὴν συντήρησιν τῶν χώρων ὅπου στεγάζεται ἡ «Τράπεζα τῆς Ἀγάπης».
 - δ. Γενικῶς διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν σκοπῶν αὐτῆς.
 - ε. Διὰ πᾶν ἕτερον θέμα, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

Άρθρον 32

Ἐκάστη Ἐνορία τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφερείας δύναται νά ἐνταχθῆ εἰς τό πρόγραμμα τῆς «Τραπεζῆς τῆς Ἀγάπης» ἢ νά λειτουργήσῃ ἡ ἴδια «Τράπεζα Ἀγάπης» ἐντός τῶν ὁρίων τῆς, ὑπό τήν διοίκησιν καί διαχείρισιν τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου αὐτῆς, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

Άρθρον 33

Αἱ διακονίαι εἰς τήν «Τράπεζαν τῆς Ἀγάπης» καθώς καί πᾶσα προσφορά ὑπηρεσιῶν προσφέρονται ὑπό ἐθελοντάς ἄνδρας καί γυναῖκας, καί εἶναι ἄμισθοι καί τιμητικά.

Άρθρον 34

Ἐάν ἐκλείψουν οἱ λόγοι ὑπάρξεως τῆς «Τραπεζῆς Ἀγάπης», τότε αὕτη διαλύεται διά Κανονισμοῦ ὑπό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν σχετικῆς προτάσεως τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σισανίου καί Σιατίστης. Τό Ἀρχεῖον, τά Διαχειριστικά Βιβλία, ἡ κινητή ἢ ἄλλη περιουσία πού τυχόν ἔχει, παραμένουν εἰς τό Γενικόν Φιλόπτωχον Ταμεῖον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄ / ΤΑΜΕΙΟΝ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ

Άρθρον 35

Ἰδρύεται ΤΑΜΕΙΟΝ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Σισανίου καί Σιατίστης. Δέν ἔχει ἴδιαν νομικήν προσωπικότητα, ἀλλά ὑπάγεται εἰς τό Γενικόν Φιλόπτωχον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Σισανίου καί Σιατίστης.

Άρθρον 36

Σκοπός

α. Ἡ ἀρτιωτέρα ὀργάνωσις τῶν δραστηριοτήτων τοῦ Γ.Φ.Τ. β. Ἡ προσφορά μηνιαίου βοηθήματος εἰς ἀπόρους φοιτητάς καί σπουδαστάς τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφερείας Σισανίου καί Σιατίστης.

Άρθρον 37

Διοίκησις

α. Τό Διοικητικόν Συμβούλιον τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου ἀσκεῖ τόν ἄμεσον ἐποπτικόν καί οἰκονομικόν ἔλεγχον, ἐπιλέγει διά συγκεκριμένων καί ἐγκεκριμένων κριτηρίων τούς ὑποτρόφους καί ἀποφασίζει διά πᾶν θέμα, τό ὅποιον ἀφορᾷ τό συγκεκριμένον Ταμεῖον.

β. Τά ἀνακύπτοντα θέματα τοῦ Ταμείου Ὑποτροφῶν συζητοῦνται κατά τάς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γ.Φ.Τ. καί καταγράφονται εἰς τό Βιβλίον Πρακτικῶν Συνεδριάσεων τοῦ Γ.Φ.Τ.

γ. Ἡ γραμματειακή διακονία γίνεται ὑπό τοῦ Γραμματέως τοῦ Γ.Φ.Τ., ἐνῶ Ταμίας τοῦ Ταμείου Ὑποτροφῶν ὀρίζεται ὁ Ταμίας τοῦ Γ.Φ.Τ.

δ. Ὁ Προϋπολογισμός καί Ἀπολογισμός τοῦ Ταμείου Ὑποτροφῶν ἀποτελεῖ τμήμα τοῦ Προϋπολογισμοῦ καί Ἀπολογισμοῦ τοῦ Γ.Φ.Τ.

ε. Δύναται νά ἀνατεθῆ εἰς ἕτερον πρόσωπον (κληρικόν ἢ λαϊκόν) τμήμα τῆς διακονίας τοῦ Ταμείου Ὑποτροφῶν διά τήν ὑποβοήθησιν τοῦ ἔργου τοῦ ἐν λόγῳ Ταμείου. Ἡ διακονία αὕτη εἶναι ἄμισθος καί τιμητική, καί ἐλέγχεται ἄμεσα ἀπό τό Δ.Σ. τοῦ Γ.Φ.Τ.

Άρθρον 38

Πόροι

Οἱ πόροι τοῦ Ταμείου Ὑποτροφῶν ἔρχονται εἰς αὐτό διά μέσου του Γ.Φ.Τ.

Πόροι τοῦ Ταμείου Ὑποτροφῶν εἶναι οἱ ἐξῆς:

α. Εἰδικόν κονδύλιον ἐκ τοῦ Γεν. Φιλοπτώχου Ταμείου, ἀναγραφόμενον εἰς τόν Προϋπολογισμόν αὐτοῦ καί ἐγκρινόμενον ὑπό τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

β. Ἐκτακταί εἰσφοραί τῶν Ἐνοριῶν, ἰδίως αὐτῶν ἐκ τῶν ὁποίων προέρχονται οἱ ὑπότροφοι.

γ. Τό προϊόν ἐκ περιφορᾶς Δίσκων, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου ἢ τῆ αἰτήσεως τῆς Δ.Ε.

δ. Προαιρετικάί εἰσφοραί, ἐπιχορηγήσεις καί δωρεαί ἰδιωτῶν ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου, Συλλόγων, Ὄργανισμῶν κ.ἄ.

ε. Αἱ εἰσφοραί ἐκ τῶν Κληροδοτημάτων καί τῶν Ἰδρυμάτων, ἅτινα δραστηριοποιοῦνται εἰς τήν Μητροπολιτικὴν Περιφέρειαν Σισανίου καί Σιατίστης.

Άρθρον 39

Διάθεσις πόρων

α. Οἱ πόροι τοῦ Ταμείου Ὑποτροφῶν διατίθενται ἀποκλειστικά διά τούς σκοπούς τοῦ ἐν λόγῳ Ταμείου.

β. Τό βοήθημα πρὸς τούς ἀπόρους φοιτητάς καί σπουδαστάς εἶναι μηνιαῖον, ἀρχόμενον ἐκ τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου καί περατούμενον τόν μήνα Ἰούνιον. Τό ὕψος τοῦ ποσοῦ καθορίζεται κάθε χρόνο ἐκ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γ.Φ.Τ.

γ. Αἱ προϋποθέσεις, τά κριτήρια ἐπιλογῆς καί ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποψηφίων ὑποτρόφων καθορίζονται ἐκ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γ.Φ.Τ.

Άρθρον 40

Διαχειριστικά βιβλία

Τά Διαχειριστικά Βιβλία του Ταμείου Υποτροφιών είναι τά εξής: α. Βιβλίον Ταμείου. β. Γραμμάτια Αποδείξεων Πληρωμών. γ. Γραμμάτια Είσπραξεως. δ. Αρχείον υποτρόφων καί υποψηφίων υποτρόφων.

Άρθρον 41

Σφραγίδα

Τό Ταμείον Υποτροφιών δέν ἔχει ἰδίαν σφραγίδα, παρά αὐτήν τοῦ Γ.Φ.Τ.

Άρθρον 42

Διάλυσις Ταμείου

Ἐάν ἐκλείψουν οἱ λόγοι ὑπάρξεως τοῦ Ταμείου Υποτροφιών, τότε αὐτό διαλύεται διά Κανονισμοῦ ὑπό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατόπιν, σχετικῆς προτάσεως τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σισανίου καί Σιατίστης. Τό Αρχείον, τά Διαχειριστικά Βιβλία, ἡ κινητή ἢ ἄλλη περιουσία πού τυχόν ἔχει, παραμένουν εἰς τό Γενικόν Φιλόπτωχον Ταμείον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄

ΛΟΙΠΑ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 43

Τό Γενικόν Φιλόπτωχον Ταμείον καταργεῖται μέ κανονιστικὴν ἀπόφασιν τῆς Διαρκούς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν ἡτιολογημένης ὁμοφώνου ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος.

Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τοῦ Γ.Φ.Τ., ἡ περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τό νομικόν πρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σισανίου καί Σιατίστης, ἥτις δύναται νά διαθέσῃ αὐτήν δι' οἰονδήποτε παρεμφερῆ σκοπόν.

Ἡ περιουσία τῶν Ε.Φ.Τ. ἐν περιπτώσει διαλύσεως αὐτῶν, περιέρχεται εἰς τό παρά τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Γενικόν Φιλόπτωχον Ταμείον.

Άρθρον 44

α. Τό Γενικόν Φιλόπτωχον Ταμείον ἀνατίθεται ὑπό τήν κραταιάν προστασίαν τοῦ ἐν Ἁγίοις πατρός ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ, τοῦ προστάτου τῶν ἐν ἀνάγκαις εὐρισκομένων ἀδελφῶν.

β. Ἡ ἡμέρα τῆς Ἀνακομιδῆς τῶν τιμῶν αὐτοῦ Λειψάνων, ἡ 10ῃ τοῦ μηνός Μαΐου, ὀρίζεται ὡς ἡμέρα ἑορτῆς τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

γ. Ὡσαύτως δέ, ἡ 19ῃ Φεβρουαρίου, ἡμέρα μνήμης τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας, ὀρίζεται ὡς ἡμέρα τιμῆς τῶν ἐθελοντριῶν κυριῶν εἰς τά ἔργα ἀγάπης τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Σισανίου καί Σιατίστης καί τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων.

δ. Ὅθεν, κατά τὰς ἡμέρας ταύτας δύνανται νά τελεσθοῦν λατρευτικά καί ἄλλαι τιναί ἐκδηλώσεις.

Άρθρον 45

Ὁ παρῶν Κανονισμός δύναται νά τροποποιηθῇ ὑπό τῆς Διαρκούς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν σχετικῆς εἰσηγήσεως τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, μετά τήν σύμφωνον γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γ.Φ.Τ.

Άρθρον 46

Πᾶν ἀτομικόν ἢ ἕτερόν τι θέμα ἀνακύπτον κατά τήν ἐφαρμογήν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὡς ἀνήκον εἰς τήν ἀρμοδιότητα τινός ὄργανου τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καί μὴ ρητῶς προβλεπόμενον ὑπ' αὐτοῦ, ρυθμίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου.

Άρθρον 47

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ παρῶν Κανονισμός δημοσιεύεται καί διά τοῦ ἐπισήμου δελτίου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άρθρον 48

Κάλυψις δαπάνης

Ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σισανίου καί Σιατίστης.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη νά δημοσιευθῇ εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί εἰς τό περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθῆναι, 11ῃ Δεκεμβρίου 2019

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Ὠρεῶν Φιλόθεος

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ

Ίερά Μητρόπολις Αιτωλίας και Άκαρνανίας

Έχοντες υπ' όψιν τās διατάξεις του άρθρου 38, παρ. 2 του Ν. 590/77 «Περί Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος» και τών άρθρων 4-7 και 20 του υπ' αριθμ. 305/2018 Κανονισμού τής Ι. Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος «Περί Έφημερίων και Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τās κενάς οργανικές θέσεις

Α) Διακόνου του Ι. Ναού Αγίας Τριάδος Αγρινίου

Β) Έφημερίου του Ι. Ναού Αγίου Νικολάου Σταμνός
Καλούμεν τούς βουλομένους και έχοντας τὰ κανονικά και νόμιμα προσόντα, όπως εντός μηνός από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης υποβάλλωσιν ήμιν τὰ απαιτούμενα δικαιολογητικά διά τήν κατάληψιν τών ανωτέρω κενών θέσεων.

Έν Ίερχ Πόλει Μεσολογγίου τῆ 20ῆ Ίανουαρίου 2020

†Ο Αιτωλίας και Άκαρνανίας ΚΟΣΜΑΣ

Άναρτήθηκε στην ιστοσελίδα τής Έκκλησίας τής Ελλάδος τίν 14.2.2020

Ίερά Μητρόπολις Μυτιλήνης, Έρεσσού και Πλωμαρίου

Έχοντες υπ' όψιν τās διατάξεις του άρθρου 37, παρ.2, του Ν. 590/1977, «Περί Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος » και τών άρθρων 4,5 και 6 του υπ' αριθ. 305/2018 Κανονισμού τής Ίερας Συνόδου «Περί Έφημερίων και Διακόνων» προκειμένου νά πληρώσωμεν τīs κενές οργανικές θέσεις τακτικών Έφημερίων τών Ίερών Ναών

1) Αγίου Γεωργίου Πολιχνίτου

2) Αγίου Συμεών Μυτιλήνης

Καλούμεν τούς βουλομένους και έχοντας τὰ κανονικά και νόμιμα προσόντα, όπως εντός μηνός από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης υποβάλλωσιν ήμιν τὰ απαιτούμενα δικαιολογητικά διά τήν κατάληψιν τής ανωτέρω κενής θέσεως.

Έν Μυτιλήνη τῆ 31ῆ Ίανουαρίου 2020

†Ο Μυτιλήνης ΙΑΚΩΒΟΣ

Άναρτήθηκε στην ιστοσελίδα τής Έκκλησίας τής Ελλάδος τίν 14.2.2020

Ί. Μητρόπολις Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Κλητήριον Έπίκριμα

Άριθμ. Πρωτ. 10

Πρός τόν Αΐδεσιμώτατον Πρεσβύτερον

π. Χρήστον Νικολόπουλον

Έφημέριον Ι. Ν. Αγίου Γεωργίου Λεύκης Καρδίτσης (νύν άγνώστου διαμονής)

Καλούμεν σε όπως έμφανισθής ένώπιον έμού του Πρωτοπρεσβυτέρου Ίωάννου Οικονόμου, ενεργούντος ως άνακριτού συνφδά τῆ υπ' αριθμ. 2311/1334/27-12-2019 έντολή του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμοθέου και δυνάμει του άρθρου 110 του Ν. 5383/1932 έν τῷ Γραφείῳ του Ένοριακού Ναού Ζωοδόχου Πηγῆς Καρδίτσης, τῆ 6ῆ του μηνός Άπριλίου 2020, ήμέρα Δευτέρα και ῶρα 10.00π.μ. προκειμένου νά απολογηθής επί άποδιδομένων σοι κατηγοριών.

Προσεπιδηλούμέν σοι ότι έν περιπτώσει μή έμφανίσεως σου θέλει ενεργηθῶσι κατά σου τὰ υπό τών άρθρων 62 και 112 του Ν. 5383/1932 ως ταῦτα ισχύουσι κατά τὰ σαφώς οριζόμενα υπό του άρθρου 44 παρ. 1 του Ν. 590/1977.

Έν Καρδίτση τῆ 15ῆ Ίανουαρίου 2020

Ό Άνακριτής

Ό Γραμματεὺς

Ίωάννης Οικονόμου

Άθανάσιος Τζιώρας

Πρωτοπρεσβύτερος

Πρωτοπρεσβύτερος

Άναρτήθηκε στην ιστοσελίδα τής Έκκλησίας τής Ελλάδος τίν 30.1.2020 και τίν 14.2.2020

Ίερά Μητρόπολις Μονεμβασίας και Σπάρτης

Έχοντες υπ' όψιν τās διατάξεις τών άρθρων 4-7 του Κανονισμού 305/2018 τής Ι. Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος «Περί Έφημερίων και Διακόνων» και προκειμένου νά πληρώσωμεν τās κενάς οργανικές θέσεις τακτικών Έφημερίων τών Ίερών Ναών

Άγίου Δημητρίου Ένορίας Βαρβίτσης

Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Ένορίας Βελανιδιών

Άγίου Κωνσταντίνου Ένορίας Καστανιάς

Ύπαπαντής του Κυρίου Ένορίας Μεσοχωρίου

Άγίας Τριάδος Ένορίας Τραπεζοντής

Ευαγγελισμού τῆς Θεοτόκου Ἐνορίας Φαρακλοῦ

Τριῶν Ἱεραρχῶν Ἐνορίας Χάρακος

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα ὅπως ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ὡς ἄνω κενῶν θέσεων.

Ἐν Σπάρτῃ τῇ 18ῃ Φεβρουαρίου 2020

†Ὁ Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 28.2.2020

Ἱ. Μητρόπολις Γουμένισσης, Ἀξιουπόλεως καὶ Πολυκάστρου

ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
Κλητήριον Ἐπίκριμα

Πρὸς τὸν Διάκονον Ραφαήλ (κατὰ κόσμον Βλάσιον) Γκουρβέλον τοῦ Μαρίου, Κληρικόν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Γουμένισσης, Ἀξιουπόλεως καὶ Πολυκάστρου Ἀγνώστου διαμονῆς

Καλεῖσαι ἵνα ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γουμένισσης, Ἀξιουπόλεως καὶ Πολυκάστρου συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 55 καὶ 110 τοῦ Ν. 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρό αὐτῶν διαδικασίας», ὡς οὗτος ἰσχύει κατὰ τὰ σαφῶς ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 44, παρ. 1 τοῦ Ν. 590/1977 «περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», τὴν 12ην Ἰουνίου 2020, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 11.00 π.μ. ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὁδὸς Κοιμήσεως Θεοτόκου 1, 61300, Γουμένισσα, ἵνα δικασθῆς ἐπὶ τῶν ἀποδιδομένων σοι κατηγοριῶν.

Προσεπιδηλοῦμέν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει ἀπειθείας σου καὶ μὴ ἐμφανισεῶς σου τῇ ὡς ἄνω ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ, θέλεις δικασθῆ ἐρήμην.

Γουμένισσα, 17.1.2020

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

†Ὁ Γουμένισσης ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 30.1.2020 καὶ τὴν 14.2.2020

Ἱερά Μητρόπολις Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 καὶ 20 τοῦ Κανονισμοῦ 305/2018 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα ἵνα καταλάβωσι τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Διακόνου τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ Χώρας (Μητροπολιτικός) ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ περιοδικὸν ΕΚΚΛΗΣΙΑ ὑποβάλωσιν ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν διὰ τὴν πληρῶσιν τῆς ὡς ἄνω κενῆς θέσεως.

Ἐν Κυθήροις τῇ 13ῃ Ἰανουαρίου 2020

†Ὁ Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 14.2.2020

Ἱερά Μητρόπολις Θηβῶν καὶ Λεβαδείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἐνοριακῶν Ἱ. Ναῶν:

Ἱερός Ναός Τιμίου Προδρόμου Ἀκοντίου,

Ἱερός Ναός Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Δάφνης,

Ἱερός Ναός Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Δηλεσίου,

Ἱερός Ναός Κοιμήσεως Θεοτόκου Καρυᾶς,

Ἱερός Ναός Τιμίου Προδρόμου Νέου Κοκκίνου καὶ

Ἱερός Ναός Κοιμήσεως Θεοτόκου Ὑψηλάντου

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Λεβαδείᾳ τῇ 11ῃ Φεβρουαρίου 2020

†Ὁ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 28.2.2020

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ο Συνοδικός έορτασμός τῆς μνήμης
τοῦ Ἁγίου Φωτίου (6.2.2020)

Μετά πάσης ἐκκλησιαστικῆς λαμπρότητος ἐορτάστηκε καί ἐφέτος ἡ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Φωτίου τοῦ Μεγάλου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τόν ὁποῖον τιμοῦν κατ' ἐξοχὴν ἡ Ἱερά Σύνοδος καί οἱ Θεολογικές Σχολές Ἀθηνῶν καί Θεσσαλονίκης.

Τό πρωί τῆς 6ης Φεβρουαρίου 2020, τελέστηκε στό Καθολικό της Ἱ. Μ. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πεντέλης Ὁρθρος καί Θεία Λειτουργία, ἱεραουργοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου μετά τῶν Συνοδικῶν Μητροπολιτῶν Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας κ. Χρυσοστόμου καί Σισανίου καί Σιατίστης κ. Ἀθανασίου.

Παρέστησαν ὁ ἐπικεφαλῆς τοῦ Γραφείου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐν Ἀθήναις, Σεβ. Μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως κ. Ἀμφιλόχιος, ὁ Ἐκπρόσωπος τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας στήν Ἀθήνα, Σεβ. Μητροπολίτης Γουινέας κ. Γεώργιος, ὁ Ἱεραρχος τοῦ Παναγίου Τάφου στήν Ἀθήνα, Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Δαμιανός Πάνου, οἱ Σεβ. Συνοδικοί Μητροπολίτες Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, Λευκάδος καί Ἰθάκης κ. Θεόφιλος, Παροναξίας κ. Καλλίνικος, Φωκίδος κ. Θεόκτιστος, Νέας Κρήνης καί Καλαμαριάς κ. Ἰουστίνος καί Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου κ. Στέφανος. Οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Δωδώνης κ. Χρυσόστομος, Διδυμοτείχου, Ὁρεστιάδος καί Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, Βρεσθένης κ. Θεόκλητος, Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ, Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἄνθιμος, Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαος, Ν. Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας κ. Γαβριήλ, Κεφαλληνίας κ. Δημήτριος, οἱ Πανιερ. Μητροπολίτες, Θερμοπυλῶν κ. Ἰωάννης καί Κορωνείας κ. Παντελεΐμων, ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Νεοχωρίου κ. Παῦλος καί ὁ Ἀρχιεραρχατεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Φιλόθεος.

Ἐπίσης παρέστησαν: οἱ Κοσμίτορες τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν Ἀθηνῶν καί Θεσσαλονίκης κ. Ἀπόστολος Νικολαΐδης καί κ. Θεόδωρος Γιάγκου, καθώς καί οἱ Ἑλλογμῶτατοι Πρόεδροι τῶν τεσσάρων Τμημάτων τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν.

Μετά τό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, στό Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πού εὑρίσκεται στόν χώρο τῆς Ἱ. Μ. Πεντέλης, πραγματοποιήθηκε ἡ καθιερωμένη, κατά τήν ἡμέρα αὐτή, σύσκεψη τῶν μελῶν τῆς Ἱ. Συνόδου μέ τούς Καθηγητές καί τούς λοιπούς διδάσκοντες στίς Θεολογικές Σχολές τῶν Παν. Ἀθηνῶν καί Θεσσαλονίκης. Τῆς συσκέψεως προέστη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, ὁ ὁποῖος κηρύσσοντας τήν ἑναρξη μεταξύ ἄλλων ἀνέφερε:

«Ἡ ἐκπλήσσοσα πάντα ἄνθρωπον φεγγοβόλος μορφή τοῦ ὀνόματι καί πράγματι Φωτίου, ἡ βαθειά ἐκ προγόνων εὐσέβεια καί ἡ προσίλωσή του στήν Ὁρθοδοξία, οἱ ἐξαιρετικές διανοητικές του ἰκανότητες καί ἡ ἀπαράμιλλη ἐπίδοσή του στήν ἐπιστήμη, τόν ἀνέδειξαν κυρίαρχη προσωπικότητα τῆς πνευματικῆς ἀναγεννήσεως τοῦ Βυζαντίου μετά, μάλιστα, τά δεινά τῶν εἰκονομαχικῶν ἐρίδων.

Ἡ Ἐκκλησία ἀνεκάθεν προσέβλεπε στήν ἀποστολική διδαχή καί στό εὐαγγελικό ἦθος τοῦ φωτωνύμου Ἱεράρχου, γι' αὐτό καί τόν θεωροῦσε κανόνα καί μέτρο ἀκρίβειας τῆς “ἅπαξ παραδοθείσης τοῖς ἁγίοις” πίστεως. Ὡσαύτως τόν θεωροῦσε σοφό, γιά νά μή εἶπω πάνσοφο, ἀφοῦ ὁ ἅγ. Φώτιος, πολυσχιδῆς στό πνεῦμα του, ἀπέκτησε ὄντως ἀξιοθαύμαστη κατάρτιση στήν ἱερά καί τήν θύραθεν σοφία. Θεολόγος, φιλόλογος, φιλόσοφος, νομικός, μαθηματικός, ἰατρός, ρήτωρ καί ποιητής.

Στήν εὐλογη ἀπορία μας ἀπό ποιά πηγῆ ἀντλοῦσε ὅλες αὐτές τίς πνευματικές δυνάμεις γιά τήν διεξαγωγή τοῦ πολύπλευρου ποιμαντικοῦ, κοινωνικοῦ, ἐκκλησιαστικοῦ καί ἐπιστημονικοῦ του ἔργου καί τίνι τρόπῳ ἀξιοποίησε τά ἔξοχα χαρίσματα μέ τά ὁποῖα τόν ἐκόσμησε ὁ Θεός, ἡ ἐξήγησι προφανῶς εὑρίσκεται στόν σύνδεσμο τῆς ἀγάπης, στήν μέθεξι καί στή ζωηφόρο κοινωνία του μέ τόν ἀποκαλυφθέντα ὡς Φῶς καί φωτίσαντα τῷ φωτί τῆς θεογνωσίας τά σύμπαντα Θεόν-Λόγον. Προσέτι, στήν ἀκατάβλητη σπουδή καί προθυμία του νά μετάσχει τοῦ Καλοῦ τε καί Ἀγαθοῦ, δηλαδή στήν χαρισματική ἀφοσίωσή του στήν κατά Θεόν ἀσκηση καί τήν πνευματική ζωή, στήν ἀδιάκοπη μελέτη καί, φυσικά, στήν προσευχή. Γι' αὐτό καί ἡ ἐντρύφηση στίς

θεοτεύκτους βίβλους του αποκαλύπτει διαρκῶς ἕναν ἀδαπάνητο πνευματικό θησαυρό μέ ποικίλες παραμέτρους καί διαστάσεις».

Θέμα τῆς ἐφετινῆς συσκέψεως ἦταν: «Οἱ περί Ἰουδαίων ἀπόψεις τοῦ Ἰ. Φωτίου» καί Εἰσηγητής ὁ Ἑλλογμ. κ. Χρῆστος Καρακόλης, Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ καί Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Στὴν Εἰσήγησή του ὁ κ. Καρακόλης ἀνέφερε ἀρχικά ὅτι οἱ δισχλιετέες σχέσεις Χριστιανῶν καί Ἰουδαίων ἀποτελοῦν ἕνα βαρυσήμαντο κεφάλαιο στὴν ἱστορία τῶν δύο θρησκευτικῶν κοινοτήτων μέ πάμπολλες διακυμάνσεις, καθὼς ἐπίσης καί μέ ἀξιοσημείωτες κοινωνικές καί πολιτικές παραμέτρους καί διαστάσεις. Εἰδικά ὁ 9ος αἰ. μ.Χ., ἡ ἐποχή δηλαδή κατὰ τὴν ὁποία ἔζησε καί ἔδρασε ὁ Μ. Φώτιος, ὑπῆρξε ιδιαίτερα σημαντική γιὰ τίς σχέσεις αὐτές.

Ἡ Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία ἐξῆλθε ἀπὸ τὴ δευτέρη φάση τῆς εἰκονομαχίας τὸ 842 μ.Χ. Οἱ Ἰουδαῖοι εἶχαν θεωρηθεῖ συνυπεύθυνοι γιὰ τὴν εἰκονομαχία καί ὁπωσδήποτε ὁμοϊδεάτες τῶν εἰκονομάχων ὡς πρὸς τίς θέσεις τους γιὰ τίς εἰκόνες. Τὸ 861 μ.Χ. ἐπιχειρήθηκε ἀπὸ βυζαντινῆς πλευρᾶς προσέγγιση τῶν Χαζάρων, οἱ ὅποιοι σέ σημαντικό βαθμὸ εἶχαν ἀσπασθεῖ τὸν Ἰουδαϊσμό, μέ ἀπώτερο σκοπὸ τὸν ἐκχριστιανισμό τους. Ἀργότερα, ὁ αὐτοκράτορας Βασίλειος ὁ Α΄ προσπάθησε προσφέροντας κίνητρα καί προνόμια νὰ δελεάσει τοὺς Ἰουδαίους προκειμένου αὐτοὶ νὰ δεχθοῦν τὸ βάπτισμα καί νὰ ἐκχριστιανιστοῦν. Ἐν συνεχείᾳ μάλιστα ἄσκησε ἀκόμη μεγαλύτερη πίεση πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτὴν καθιστώντας τὸ βάπτισμα ὑποχρεωτικό.

Σέ αὐτὴν τὴν ἱστορική ἀτμόσφαιρα, τόνισε ὁ κ. Καρακόλης, συνέγραψε ὁ Μ. Φώτιος τὰ ἔργα του, στὰ ὁποία ὑπάρχει πληθώρα ἀναφορῶν στοὺς Ἰουδαίους, εἰδικά δέ στίς ἐπιστολές του, στὰ Ἀμφιλόγια καί στὰ σωζόμενα ἀποσπάσματα τῶν ἐρμηνειῶν του στὰ εὐαγγέλια καί στίς ἐπιστολές τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Ἀπὸ τὴν ἐξέταση τῶν ἀναφορῶν αὐτῶν προκύπτει ὅτι ὁ ἱερός Φώτιος υἰοθετεῖ σέ μεγάλο βαθμὸ μία ὀξεῖα ἀντιουδαϊκὴ πολεμικὴ ρητορικὴ τοῦ εἴδους τῆς «διαμάχης» (disputatio), τὴν ὁποία ἔχει κληρονομήσει ἀπὸ τὴν προγενέστερή του ἐκκλησιαστικὴ παράδοση. Μέσῳ τῆς ρητορικῆς αὐτῆς φαίνεται νὰ ἐπιδιώκει

τὴν αὐστηρὴ ὀριοθέτηση τῶν Χριστιανῶν ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους καί τὴ διαμόρφωση μίας ἐνιαίας ὀρθόδοξης χριστιανικῆς ταυτότητας, προκειμένου μεταξὺ ἄλλων νὰ θεραπεύσει τίς πληγές πού εἶχε ἐπιφέρει στὸ ἐκκλησιαστικὸ σῶμα ἡ εἰκονομαχικὴ ἔριδα.

Ἀκολουθῶς ἀνέφερε ὅτι ὁ ἱερός Φώτιος ἐπικεντρώνει τὴν ἀντιουδαϊκὴ ρητορικὴ του στὰ γεγονότα τῆς Παλαιᾶς καί κυρίως τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἐνῶ ἀντίθετα ἀποφεύγει ἐπιμελῶς νὰ ἀναφερθεῖ στὴ σύγχρονή του Ἰουδαϊκὴ κοινότητα καί ἄρα νὰ ὑποδυναμώσει τίς ὅποιες τρέχουσες ἐντάσεις μεταξὺ Χριστιανῶν καί Ἰουδαίων. Εἰδικά δέ ἐρμηνεύοντας τὴν πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολὴ ὁ Ἅγιος Φώτιος ἀκολουθεῖ κατὰ πόδας τὸν Ἀπόστολο Παῦλο διατυπώνοντας θετικές κρίσεις γιὰ τοὺς πιστεύσαντες Ἰουδαίους καί ἐκφράζοντας τὴν προσδοκία τῆς τελικῆς μεταστροφῆς τῶν Ἰουδαίων συνολικά στὸν Χριστιανισμό.

Κατακλείοντας τὴν Εἰσήγησή του ὁ Ἑλλογμῶ-τατος ὁμιλητὴς τόνισε ὅτι ἀντίθετα πρὸς τὴν ἀρχαία καί τὴ μεσαιωνικὴ ἐποχή, σήμερα ζοῦμε σέ ἕναν κόσμον ὀλοκληρωτικῆς καί ἀστραπιαίας διάχυσης τῆς πληροφορίας. Ἔτσι, ἐνῶ ὁ Μέγας Φώτιος ἀπευθύνει τίς συγγραφές καί τίς ὁμιλίες του ἀποκλειστικά σέ ἕνα χριστιανικὸ κοινὸ, ὁ λόγος τῆς σύγχρονης Ἐκκλησίας ἀπευθύνεται ἐκ τῶν πραγμάτων σέ ὀλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα, μία ἀνθρωπότητα μάλιστα, στὴν ὁποία ὁ Χριστιανισμὸς καί ἡ Ὁρθοδοξία ἀποτελοῦν μειονότητες. Βάσει αὐτοῦ του δεδομένου ὀφείλουμε ὡς Ἐκκλησία νὰ υἰοθετήσουμε, στὸν βαθμὸ πού δὲν τὸ ἔχουμε ἤδη πράξει, μία ρητορικὴ καταλλαγῆς, σοβαροῦ καί τεκμηριωμένου θεολογικοῦ λόγου, καί ὑπέρβασης τῶν κάθε λογῆς στερεοτύπων. Ὁ ἐμπνευσμένος ἀπὸ τὸν ἱερό Φώτιο θεολογικὸς διάλογος Βυζαντινῶν καί Χαζάρων, πρωτοστατούντων τῶν ἁγίων ἀδελφῶν Κωνσταντίνου-Κυρίλλου καί Μεθοδίου, μπορεῖ νὰ ἀποτελέσει πολύτιμο ὀδοδείκτη σέ αὐτὴν τὴν προσπάθεια.

Μετά τὴν εἰσήγηση ὁ κ. Χρῆστος Καρακόλης ἀπάντησε σέ ἐρωτήσεις καί τοποθετήσεις.

Στίς 13.00 ὁ Μακαριώτατος παρέθεσε γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν Ἑλλογμωτάτων Καθηγητῶν τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν.

Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἰ. Συνόδου

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Οί εργασίες της ΔΙΣ μινός Φεβρουαρίου 2020

Συνήλθε στις 3 και 4 Φεβρουαρίου 2020 η Διαρκής Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος της 163ης Συνοδικής Περιόδου, υπό την προεδρία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερωνύμου.

Κατά τις δύο Συνεδρίες η Διαρκής Ιερά Σύνοδος ένεκρινε:

- Τόν νέο Όργανισμό της Εκκλησιαστικής Κεντρικής Υπηρεσίας Οικονομικών (ΕΚΥΟ) της Εκκλησίας της Ελλάδος.

- Τήν πρόταση της Συνοδικής Επιτροπής επί της Κοινωνικής Προνοίας και της Εύποιας σχετικά με την έκδοση Συνοδικού Έγκυκλίου Σημειώματος «περί υποβολής Απολογισμού των Δαπανών διά την Φιλανθρωπικήν Διακονίαν κατά τό έτος 2019 υπό της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών και των Ιερών Μητροπόλεων της Εκκλησίας της Ελλάδος».

- Τίς προτάσεις της Ειδικής Συνοδικής Επιτροπής Πολιτιστικής Ταυτότητας: α) περί της επισήμου παρουσιάσεως του έκδοθέντος Ζ΄ Τόμου των Πρακτικών του Ζ΄ Διεθνούς Επιστημονικού Συνεδρίου της Ι. Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, μέ θέμα: «Οί φιλελεύθεροι θεσμοί του Άγώνος της Έλληνικής Έπανάστασεως», β) περί της διοργανώσεως του Θ΄ Διεθνούς Επιστημονικού Συνεδρίου για τό έτος 2020 και γ) περί της οργανώσεως των Έορταστικών Εκδηλώσεων επί τη συμπληρώσει 200 έτων από την Έθνική Παλιγγενεσία τό έτος 2021.

- Τόν Προϋπολογισμό της Έστίας Εκκλησιαστικής Εκπαιδεύσεως για τό οικονομικό έτος 2020.

Η Ιερά Σύνοδος λαβοῦσα ὑπ' ὄψη της τά ἐσχάτως ἀνακύψαντα ἐπί του θέματος τῶν ἐκτρώσεων καί βασιζομένη ἐπί της Ἁγίας Γραφῆς καί της Ιεράς Παραδόσεως της Ὁρθοδόξου Εκκλησίας του Χριστοῦ ἐκφράζει τήν θεολογικήν αὐτῆς θέσιν περί του ἐμβρύου ὡς πλῆρους καί ἀκεραίου ἀνθρώπου ἀπό της στιγμῆς της

συλλήψεώς του γι' αὐτό καί θεωρεῖ τήν ἐκούσια ἐκτρώση ὡς φόνο καί δέν τήν ἀποδέχεται.

Ἐπίσης, ἡ Ιερά Σύνοδος, ἐκτιμῶσα τήν ἀπόφαση τῆς Ὑπουργοῦ Παιδείας καί Θρησκευμάτων ἀξιότιμου κ. Νίκης Κεραμῆος περί τῆς καταργήσεως στά σχολεῖα Α/θμίου καί Β/θμίου Ἐκπαιδεύσεως τῆς ἀργίας τῆς ἐορτῆς καί τῆς ἐπαναφορᾶς του ἐορτασμοῦ τῶν ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν τῶν προστατῶν τῶν Γραμμάτων καί τῆς Παιδείας (30ῆ Ἰανουαρίου) ὡς ἡμέρα ἐκκλησιασμοῦ καί ἄλλων ἐπικαίρων ἐκδηλώσεων, ἀπεφάσισε τήν ἀποστολή πρὸς αὐτήν σχετικοῦ συγχαρητηρίου γράμματος.

Τέλος, ἐνεκρινε ἀποσπάσεις κληρικῶν καί ἀσχολήθηκε μέ θέματα Ἱερῶν Μητροπόλεων καί τρέχοντα ὑπηρεσιακά ζητήματα.

*Ἐκ τῆς Ιεράς Συνόδου τῆς Εκκλησίας
τῆς Ελλάδος.*

*Ἀνακοίνωση τῆς Ιεράς Συνόδου
γιά τήν ἀπόφαση 210/2020 του ΣτΕ*

Μετά ἀπό δημοσιεύματα καί ἐπιπόλαιες ἀνακοινώσεις ὅτι δῆθεν τό ΣτΕ ἔκρινε ὡς συνταγματική τήν ἀφαίρεση τῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς ἀπό τούς σκοπούς του Ὑπουργείου Παιδείας καί Θρησκευμάτων (ΥΠΕΘ) διευκρινίζεται πρὸς λήξη τῶν παρανοήσεων:

Τό ἄρθρο 1 του διατάγματος ὀργάνωσης τῶν ὑπηρεσιῶν του ΥΠΕΘ του ἔτους 2018 (Προεδρικό Διάταγμα 18/2018) παρέλειψε νά ἀναφέρει τήν «ἀνάπτυξη τῆς θρησκευτικῆς συνείδησης» τῶν μαθητῶν ἐντός τῶν σκοπῶν του Ὑπουργείου.

Στήν ἐπίδικη ὑπόθεση κλήθηκε ἡ Ὀλομέλεια του ΣτΕ νά κρίνει ἐάν ἡ παράλειψη αὐτή ἀποτελοῦσε κατάργηση τῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς ἀπό τούς σκοπούς του Ὑπουργείου καί ἐάν τό Διάταγμα ἐπιχειροῦσε παρανόμως νά καταργήσει τό ἄρθρο 16 παρ. 2 του Συντάγματος, πού τήν προβλέπει ὡς ὑποχρεωτική.

Τό ΣτΕ ἔκρινε ὅτι ἡ παράλειψη ἀναφορᾶς του σκοποῦ αὐτοῦ στό Διάταγμα δέν ἀποτελοῦσε παράβαση του Συντάγματος, ὅχι ἐπειδή ἐπι-

τρέπεται ή αφαίρεση της θρησκευτικής αγωγής από την εκπαίδευση, αλλά επειδή αρκεί ότι ή θρησκευτική αγωγή ήδη προβλέπεται στο Σύνταγμα (16 παρ. 2) και στον νόμο 1566/1985, ώστε δεν απαιτείτο ή επανάληψή της στο διάταγμα οργάνωσης των υπηρεσιών του ΥΠΕΘ.

Στή δικαστική απόφαση αναφέρεται ότι ή μή επανάληψη των σκοπών του άρθρου 16 παρά. 2 του Συντάγματος -μεταξύ των οποίων ή ανάπτυξη θρησκευτικής συνείδησης- στο ανωτέρω διάταγμα του Υ.Π.Ε.Θ. «δέν έχει την έννοια ότι οί σκοποί αυτοί παύουν νά αποτελούν σκοπούς της παιδείας κατά παράβαση του Συντάγματος» και επιπλέον «διότι οί βασικοί σκοποί της παιδείας καθορίζονται από συνταγματικές και νομοθετικές διατάξεις (άρθρο 16 παρ. 2 Συντ. και άρθρα 1, 4, 5 και 6 ν. 1566/1985), κατά τό μέρος δέ πού οί διατάξεις αυτές επαναλαμβάνονται ή μή στο οργανωτικό διάταγμα του υπουργείου στερούνται αυτότελών κανονιστικών συνεπειών» - δηλαδή δέν έχει έννομη σημασία εάν θά επαναληφθούν στο Προεδρικό Διάταγμα, διότι θά επρόκειτο για επανάληψη ρυθμίσεων, πού ήδη ισχύουν εκ του Συντάγματος και του νόμου 1566/1985.

Η πλειοψηφία και ή μειοψηφία των δικαστών της Όλομέλειας διαφώνησαν μόνο, εάν νομοτεχνικά απαιτείτο νά επαναλαμβάνονται οί σκοποί του Συντάγματος και του νόμου 1566/1985 στο κείμενο του διατάγματος του ΥΠΕΘ. Κανείς όμως δέν διετύπωσε την κρίση ότι ή παράλειψη αναφοράς τους στο διάταγμα αποτελούσε έμμεση κατάργησή τους.

Συνεπώς αντίθετα μέ όσα διαδόθηκαν χωρίς κατανόηση του σκεπτικού της, ή απόφαση 210/2020 του ΣτΕ δέν έκρινε ότι παύει νά εντάσσεται στους σκοπούς της δημοκρατικής παιδείας υπό την έποπτεία του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων ή ανάπτυξη θρησκευτικής συνείδησης, για τό περιεχόμενο της όποιας σέ ό,τι αφορά τά τέκνα όρθοδόξων χριστιανικών οικογενειών, έχει εκδώσει κατά τά τελευταία έτη αποφάσεις ή Όλομέλεια του ΣτΕ (660/2018, 926/2018, 1749/2019 και 1750/2019).

*Έκ του Γραφείου Τύπου της Ιεράς Συνόδου
της Εκκλησίας της Ελλάδος*